OCTOIHUL
sau
CANOANELE MAICII DOMNULUI

OCTOIHUL

sau

CANOANELE MAICII DOMNULUI

Tipărite cu binecuvântarea
Prea Sfinţitului GHERASIM
Episcopul Râmnicului

Editura *BUNAVESTIRE*
Bacău

Întru slava Unuia Dumnezeu în Treime slăvit

Spre slava şi cinstea Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu

În zilele binecredinciosului domnului nostru SCARLAT ALEXANDRU, calimah voievod

Cu binecuvântarea Prea Sfinţitului Arhiepiscop şi Mitropolit al Moldaviei Kiriu Kiriu VENIAMIN

S-a tipărit acest ***OCTOIH*** *de Canoane pentru Pavecerniţă*

În vremea Prea Cuvioşiei Sale Kir SILVESTRU Arhimandritul şi Stareţul Sfintei Mănăstiri Neamţul şi Secu, în Tipografia Sfintei Mănăstiri Neamţul, 1816, Iunie, 22

Transcrisă după originalul tipărit la
Mănăstirea Neamț în 1816

CĂTRE
DREPTCREDINCIOŞII CITITORI

Rugăciunea, o, preacinstite cititorule, este faptă bună, care este mai folositoare decât toate celelalte fapte bune, că deşteaptă sufletul, îl înmoaie şi, ca şi cum l-ar desțeleni, îl smereşte, îl umileşte şi îl pregăteşte spre lu-crarea faptelor bune.

Rugăciunea curăță sufletul de patimi, iar pe minte o luminează, o face sălaş al Duhului Sfânt şi cu Dumne-zeu o uneşte. Şi nu numai acestea poate să le isprăveas-că, ci şi din primejdii izbăveşte şi scoate din închisorile cele grele, precum pe Petru din mâinile lui Irod şi din toată aşteptarea poporului iudaic. Pe Pavel şi pe Sila din temnița Macedoniei; pe Daniil din gura leilor; pe cei trei tineri din cuptorul cel înfocat şi pe alții mulți şi nenumă-rați din multe şi din multe feluri de primejdii i-a slobo-zit. Şi multe vitejii isprăveşte, pe care se leapădă cuvân-tul a le număra, ca nu peste măsură să se lungească.

Acestea ştiindu-le sfinții, şi ai Aşezământului celui Vechi şi ai celui Nou, nu numai ei înşişi prin sine au adus rugăciunile şi slavosloviile lor lui Dumnezeu, prin care s-au unit cu Dumnezeu şi au tras asupra lor darul Duhului Sfânt, ci au trecut folosul cu care ei s-au folosit şi la cei din vremea lor şi la toți cei de pe urmă, că le-au lăsat şi în scris – Duhul Sfânt iconomisind – ca şi cei de pe urmă, ce vor vrea să se mântuiască, pe acestea să le folosească.

Dintre aceştia unul este şi Sfântul Ioan Damaschin, vioara Duhului, cântărețul cel prea dulce al Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu şi adevăratul prieten, care multe cântări şi laude a alcătuit, între care şi un «Octoih de Canoane» spre lauda şi slava ei a izvorât. Şi de la el mulți s-au pornit spre aceasta, unii, adică, de la sine, iară alții au cules de la alții şi au alcătuit laude Maicii lui Dumnezeu.

Şi precum la Cortul Mărturiei unii au adus aur cu-rat, iară alții argint, alții pietre scumpe, alții mărgăritare, alții aramă, alții fier, alții lână, alții in, alții păr de capră şi piei, aşa şi aceştia, unele mai înalte, altele teologhi-ceşti, altele şi mai simple, fiecare după darul şi puterea sa, au adus laudele şi cântările lor Cortului celui însufle-țit întru care Cuvântul Tatălui S-a sălăşluit. Nu pentru altceva, ci pentru dragostea şi evlavia cea către Dânsa şi pentru ca să ia de la Ea răsplătiri: mântuirea sufletelor lor.

Şi de vreme ce pe Octoihul Sfântului Ioan Damas-chinul vremea, care asupreşte toate, l-a pus întru întune-ricul neaflării, nevoia, ori mai bine zis râvna, a silit şi neamul românesc să se împărtăşească de laudele şi sla-vosloviile Ei. Aşa am îmbrățişat unul dintre ale celorlalți lăudători ai Dânsei, care s-a părut mai frumos, mai umi-licios şi mai folositor, ca să se folosească spre slava şi lauda Ei, care, cu ajutorul Ei, iată, că s-a tălmăcit din elineşte – care şi în Sfântul Munte al Atonului este obiş-nuit a se citi – după cum a fost mai cu putință cu cel mai obişnuit grai, folosind cuvintele cunoscute, cele mai pri-mite şi mai frumoase. Iar acum se dă la lumină şi prin condei de fier, adică prin tipar, după cuvântul lui Iov.

Deci, primiți cu bucurie, o, dreptcredincioşilor, această carte ce o aveți în mâini şi vă îndeletniciți întru citirea ei. Că dacă toți Sfinții, Apostolii, Mucenicii şi Cuvioşii, care au răbdat multe feluri de chinuri şi de ne-cazuri pentru Domnul, au către Dânsul multă îndrăznea-lă, ca nişte slugi ale Lui, cu cât mai vârtos mult milosti-va Lui Maică, ceea ce stăpâneşte toată zidirea, are mai multă îndrăzneală decât toți sfinții să solească către Dânsul. Precum s-a arătat acum în diferite timpuri, mai înainte de a se face Judecata cea a toată lumea, că a iz-băvit multe suflete din cursele diavolului, după cum se arată în multe cărți.

Deci, cine a întinat şi asemănarea cea după chipul lui Dumnezeu, să-şi câştige prieten pe acest întru tot înțelept şi atotputernic ritor, zic pe Împărăteasa cea mai presus de cinstea îngerilor, pe Mijlocitoarea noastră cea de obşte, care atâta poate la Judecătorul încât întru tot Înduratul şi mult Milostivul nu se leapădă, ca un Fiu da-tornic, a nu-i împlini milostiva Ei cerere.

Şi cu alt chip nu te poți învrednici ați face prietenă pe Stăpâna cea atotputernică, decât să citeşti cu mare cucernicie, luare aminte şi zdrobire a inimii rugăciunile şi canoanele cele lăudătoare ale ei, dintre care unele sunt şi acestea ce le ai în mâini. Care tălmăcindu-se din eli-neşte s-au dat şi în tipar spre folosul cel sufletesc al tutu-ror. Ca nu numai în Lavre de monahi şi în vieți de obşte să se citească, ci şi de preoții mireni şi de oamenii cei cucernici, de toți care doresc să afle ajutătoare pe Aceas-tă cu multe numiri şi atotputernică Împărăteasă.

Să nu vă arătați nemulțumitori către făcătorii de bine, ci primiți şi citiți aceste Canoane ale Născătoarei de Dumnezeu, cu cucernicie şi cu luare aminte, la Pave-cerniță, după cum sunt aşezate. Şi să fie

încredințat cel ce le va citi în acest fel, că nu numai după moarte va dobândi mult folos, ci şi aici nu-l va lăsa Domnul şi Stăpâna să cadă în mari primejdii sau să se sfârşească cu rea moarte.

Deci, întru această lume să slăvim cu bucurie şi cu veselie pe Domnul şi pe Maica Lui cea pururea Fecioa-ră, pe cea mai cinstită şi mai slăvită decât toate cetele cereşti, ca să ne slăvească veşnic Cel ce slăveşte pe cei ce pe Dânsul Îl proslăvesc şi să ne învrednicească să-L slavoslovim cu cereştile puteri şi cu toți sfinții, în vecii cei fără de sfârşit. Amin.

Al tuturor smerit şi nevrednic îndatorat rugător,
Silvestru, Stareț al Sfintelor Mănăstiri Neamțului şi Secului.

SÂMBĂTĂ SEARA

Glasul 1, Cântarea 1, Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeiască cuviinţă s-a proslăvit întru tărie. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate pe potrivnici a zdrobit, israilitenilor făcându-le cale nouă prin adânc.

Stih: *Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi* (se zice după fiecare tropar).

Bucură-te, Maică Fecioară, curăţitoarea sufletelor, care ai născut Bucuria lumii; bucură-te, Împărătească; bucură-te, Biserica lui Hristos; bucură-te, cea cu totul cinstită; bucură-te, apărătoarea şi întărirea sufletelor.

Bucură-te, pârga bunei vieţuiri; bucură-te, Stăpână, surparea blestemului; bucură-te, Maică Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire; bucură-te, toiag dumnezeiesc, care rupi noianurile patimilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Bucură-te, aplecătoarea vieţii; bucură-te, dumnezeiască Mireasă, Maica Cuvântului; bucură-te, starea cunoştinţelor; bucură-te, slava şi lauda îngerilor; bucură-te, Maica lui Dumnezeu; bucură-te, făclie luminătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, ceea ce ai încăput pe Hristos; bucură-te, înălţarea căderii celei mai dinainte; bucură-te, cea nebiruită; bucură-te, apărătoarea lumii; bucură-te, prea neîntinată; bucură-te, sălăşluirea împărăţiei lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Însuţi Cela ce ştii neputinţa firii omeneşti şi cu milostivire Te-ai închipuit întru dânsa, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ţie: Sfântă este Biserica cea însufleţită a slavei Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Bucură-te, avuţia nejefuită a credincioşilor; bucură-te, coroana lui Hristos; bucură-te, steaua Domnului cea prea strălucită. Dăruieşte-mi atâta mulţime de dar, ca să strig ţie Stăpână: bucură-te, singură Împărăteasă, care eşti cămara Împăratului a toate.

Bucură-te, Mireasă Preacurată a lui Dumnezeu; bucură-te, de Dumnezeu dăruită prin care noi oamenii ne-am îndumnezeit; bucură-te, rugul cel nears; bucură-te, alinare; bucură-te, pierderea blestemului; bucură-te, singură prea lăudată.

Slavă ...

Bucură-te, limanul cel mântuitor; bucură-te, livada cea cu bun miros; bucură-te, Preacurată, luminătoarea sufletelor; bucură-te, ceea ce ai născut pe Ziditorul a toate; bucură-te, cea pe care te-a lăudat adunarea proorocilor iară Gavriil, «bucură-te» ţi-a adus ţie.

Şi acum ...

Bucură-te, Împărăteasa oamenilor; bucură-te, Stăpâna îngerilor; bucură-te, ceea ce covârşeşti pe începătorii lor, bucură-te, cămara lui Hristos, ceea ce eşti cea prea fără prihană; bucură-te, uşă neumblată; bucură-te, lână însufleţită; bucură-te, ceea ce eşti singură nădejdea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc, privindu-te pe tine Avacum, cu ochii cei de departe văzători, a vestit mai înainte pe Sfântul lui Israil, ce vrea să iasă dintru tine, spre mântuirea noastră şi înnoirea.

Bucură-te, Maică Fecioară Curată; bucură-te, stâlp de foc al Soarelui luminii; bucură-te, cinstită porumbiță; bucură-te, palat prea cinstit al Împăratului; bucură-te, ceea ce singură ai micşorat căderea noastră.

Bucură-te, norul cel cu totul luminos; bucură-te, prea neîntinată; bucură-te, Biserică cinstită a lui Dumnezeu; bucură-te, cămara cea bine încuviințată; bucură-te rază neapusă a Luceafărului celui gândit; bucură-te, făclie a luminii, cea de-a pururi luminoasă; bucură-te, Preacurată Stăpână.

Slavă ...

Bucură-te, împărăteasă, acoperământul cel necuprins al oamenilor, mijlocitoare cinstită a lumii; bucură-te, stea de-a pururi luminoasă; bucură-te, alavastru înfricoşat al Mirului Darului şi al Sadului celui gândit al lui Hristos, Cel ce a odrăslit din Dumnezeu şi Tatăl; bucură-te, Stăpână Preacurată.

Şi acum ...

Bucură-te, împărăteasă, cartea lui Hristos, cea cu multe flori împodobită şi împreunarea celor despărțite; bucură-te, râul vieții; bucură-te, pomul desfătării şi locaş curat; bucură-te, masă şi năstrapă şi pod.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cel ce ai luminat cu lumina venirii Tale, Hristoase, şi ai strălucit cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoştinţei dumnezeirii Tale inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă.

Bucură-te, piatră, care ai născut pe Hristos, Piatra cea din capul unghiului; bucură-te, turn, care întâmpini şi opreşti întărâtarea vrăjmaşilor; bucură-te, cea fără de prihană, care ai primit întru tine Lumina cea de-a pururi vecuitoare a dumnezeieştii stăpâniri, celei mai presus de stăpânire.

Bucură-te, cea neîntinată, starea celor ce se mişcă din materie; bucură-te, raza care aduci luminarea celor ce sunt în negură; bucură-te, cea cu adevărat Stăpână; bucură-te, făclie; bucură-te, paloş care tai neputinţele.

Slavă ...

Bucură-te, carte care ai primit pe Înţelepciunea lui Dumnezeu; bucură-te, tablă care ai scris prin Duhul pe Cuvântul; bucură-te, darul dăruit de Dumnezeu oamenilor spre mântuire, ceea ce eşti binecuvântată, Prealăudată.

Şi acum ...

Bucură-te, floare curăţată cu adăpările Duhului; bucură-te, stea mai strălucită decât toată curăţenia; bucură-te, pahar nemoştenit al vieţuirii celei de-a pururea a credincioşilor, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel de dedesubt şi nu este izbăvitor; socotitu-ne-am ca oile de junghiere; mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti neputincioşilor tărie şi îndreptare.

Bucură-te, candelă luminoasă; bucură-te, lumină de-a pururi strălucitoare; bucură-te, bogăție gândită; bucură-te, Maica lui Dumnezeu cea fără prihană; bucură-te, ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu.

Bucură-te, temelie neclătită; bucură-te, stare a fulgerului; bucură-te, Mireasă a Tatălui; bucură-te, Maica lui Hristos cea prea lăudată, acoperământul lumii; bucură-te, nădejdea tuturor.

Slavă ...

Bucură-te, dezlegarea blestemului; bucură-te, păzitoarea binecredincioşilor; bucură-te, sabie asupra vrăjmaşilor; bucură-te, zidul pustnicilor, ceea ce eşti nestricată, Maică nenuntită, a lui Dumnezeu Cuvântului.

Şi acum ...

Bucură-te, scară gândită de la pământ către cer; bucură-te, uşa luminii; bucură-te, lauda credincioşilor, ceea ce eşti cu totul neîntinată, ca ceea ce covârşeşti pe toate zidirile.

Doamne miluieşte (de 3 ori), *Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.* (aşa se zice înainte de **Sedealnă** la toate canoanele).

Nor al Luminii celei de-a pururea vecuitoare, pe tine, Fecioară, te-a numit proorocul. Că întru tine pogorându-se Cuvântul Tatălui, ca ploaia pe lână, şi dintru tine răsărind, lumea a luminat şi înşelăciunea a pierdut, Hristos Dumnezeul nostru. Ție ne rugăm, Preasfântă: Nu înceta a-L ruga pe Acesta, cu deadinsul, pentru noi, cei ce te mărturisim pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cuptor gândit te

înțelegem noi, credincioşii, că precum a mântuit pe cei trei tineri, Cel Preaînălțat, şi pe mine, tot omul, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinților, Cel lăudat şi preaslăvit.

Bucură-te, liman liniştit al sufletelor; bucură-te, cămară aurită; bucură-te, pat împărătesc; bucură-te, cea în chipul fulgerului; bucură-te, Maică Fecioară, prin care ne-a răsărit luminare nouă celor din întuneric, Hristos cel Preaslăvit.

Bucură-te, luminată tămăduire a bolnavilor celor ce aleargă la tine; bucură-te, acoperământul cel mult lăudat; bucură-te, ceea ce eşti preamilostivă; bucură-te, râu pururea curgător, care pe curăție o păzeşti şi pe izvoarele bolilor le usuci.

Slavă ...

Bucură-te, pârgă a vieții şi pod care treci pe popoare de pe pământ la cer; bucură-te, lăcaş curat şi nestricăcios al lui Dumnezeu Cuvântul precum bine a voit; bucură-te, sfeşnice care luminezi pe cei credincioşi cu darurile.

Şi acum ...

Bucură-te, izvorul apei celei de-a pururea vii; bucură-te, raiule al desfătării; bucură-te, zid al credincioşilor; bucură-te, pururea Fecioară; bucură-te, singură Stăpână, prin care ne-a răsărit nouă Dumnezeul părinților, Cel lăudat şi prea proslăvit.

Cântarea a 8-a, Irmos:

În cuptor tinerii lui Israil …

Bucură-te, ceea ce ai adus în lume pe Hristos, Soarele cel luminos, podoaba împărăției lui Hristos; bucură-te, Curată, ceea ce ne eşti nouă pricinuitoare de bucu-

rie, binecuvântăm toate lucrurile Naşterea ta cea fără de ani şi pe tine după datorie te cinstim neîncetat.

Bucură-te, năstrapa cea cu totul de aur, care ai primit pe Dumnezeu ca pe nişte mană; bucură-te, râul vieţuirii celei de-a pururi a oamenilor; bucură-te, cinstită. O, bucură-te, Maica lui Dumnezeu cea nestricată! Bucură-te, liman şi sprijinire a dreptcredincioşilor; bucură-te, nădejdea cea neruptă a sufletului meu.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul

Bucură-te, toiagul cel făcător de biruinţă, care ai zdrobit cu tărie, cu mijlocirea ta, înălţările tuturor împotrivă-luptătorilor. O, bucură-te, Preasfântă, dumnezeiască Mireasă! Bucură-te, păzitoarea şi întărirea monahilor; bucură-te, scăparea şi acoperământul sufletului meu.

Şi acum ...

Adoarme-mi poftele cele pătimaşe şi idolii patimilor celor stricători de suflet, Curată, şi şterge-le până în sfârşit, Maica lui Dumnezeu, ca să te slăvesc de-a pururea şi să te binecuvintez pe tine, ceea ce eşti singură pricina mântuirii tuturor.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii

În cuptor, ca într-o topitoare, tinerii lui Israil cu podoaba bunei credinţe mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântaţi toate făpturile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Chipul Naşterii tale celei curate l-a arătat rugul cel ce ardea nears; şi acum te rugăm ca să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca să te mărim neîncetat pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Bucură-te, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, ceea ce ai născut înălțimea înțelepciunii, adică pe Înțelepciunea şi Cuvântul Tatălui cel ipostatic; bucură-te, noianul cel nemărginit al cunoştinței, care pe cei ce te cinstesc pe tine îi învredniceşti de bucurie nemoştenită.

Bucură-te, rânduneaua cea binevestită şi porumbița care ai adus în lume alinarea; bucură-te, neîntinată; bucură-te, floarea firii şi munte netăiat, ceea ce eşti Împărătească a toate; bucură-te, Maică Fecioară, nădejdea cea neruşinată a oamenilor.

Slavă ...

Bucură-te, crin cu adevărat binevestit şi trandafir de daruri mântuitor popoarelor; bucură-te, fulger, care ai adus în lume pe Mărgăritarul; bucură-te, ceea ce covârşeşti toată firea, cămară cerească; bucură-te, nădejdea mea cea neruşinată.

Şi acum ...

Bucură-te, ceea ce ai născut viața tuturor; bucură-te, cinstită, muntele cel cu totul umbrit; bucură-te, temei şi stare şi mişcare a mucenicilor şi a cuvioşilor, şi întărirea apostolilor.

DUMINICĂ SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeiască cuviinţă s-a proslăvit întru tărie. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate pe potrivnici a zdrobit, israilitenilor făcându-le cale nouă prin adânc.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Negrăit ai zămislit pe Dumnezeu şi mai presus de fire L-ai născut pe Dânsul, Stăpână, cu totul neîntinată, şi pe pământeni i-ai izbăvit de greşeli. Pentru aceasta, te rog, izbăveşte-mă de focul gheenei.

În noianul păcatelor celor nenumărate şi al necazurilor mă cufund cumplit, ci tu, ceea ce eşti fără de prihană, cu ocârmuirea puternicii tale mijlociri, îndreptează-mă către dumnezeiasca alinare a pocăinţei.

Slavă ...

Locaş sfânt aflându-te pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Sfântul Dumnezeul nostru, Cel ce întru sfinţi se odihneşte, S-a sălăşluit în pântecele tău cel sfinţit şi primitor de Dumnezeu.

Şi acum ...

Bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, binecuvântarea neamului nostru; bucură-te, ceea ce ai cinstit cu Naşterea ta cea prea cinstită şi fără de sămânţă, Preacinstită Marie, firea oamenilor cea necinstită.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Însuţi, Cel ce singur ştii neputinţa firii omeneşti şi cu milostivire Te-ai închipuit întru dânsa, încinge-mă cu putere de sus ca să strig Ţie: Sfântă este Biserica cea însufleţită a slavei Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Păşunea morţii şi a stricăciunii ai oprit-o, născând pe Vistieria vieţii şi Dătătorul. Pentru aceea, Preacurată Fecioară, mă rog ţie: Luminează sufletul meu şi mintea mea o sfinţeşte şi mă arată pe mine părtaş al vieţii.

Pe mine, cel ce cu vicleşug m-am robit şi m-am supus robilor celor răi, care m-au depărtat de la Dumnezeu, învredniceşte-mă dumnezeieştii slobozenii; şi cu robii Fiului tău uneşte-mă, Stăpână, şi mă întăreşte ca să-I slujesc Lui.

Slavă ...

Izvor al milei fiind şi noian al bunătăţii şi adânc nemărginit al milostivirii, usucă cu mila ta, Milostivă Stăpână, izvoarele greşelilor mele şi mă arată părtaş al milei tale.

Şi acum ...

Pe tine ştiindu-te lăcaş frumos şi casă împodobită a slavei lui Dumnezeu, am iubit, Născătoare de Dumnezeu, bună-cuviinţa ta; pentru aceea, izbăveşte-mă de lăcaşurile cele din iad şi mă sălăşluieşte în corturile cerurilor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc privindu-te

Avacum, cu ochii cei de departe văzători, a vestit mai înainte pe Sfântul lui Israil, Care avea să se nască dintru tine spre înnoirea şi mântuirea noastră.

Preacinstită, plouă-mi mie picături de umilinţă, celui înţelenit cu sufletul de multa umezeală a patimilor; şi învredniceşte-mă, Fecioară, să-mi izvorască mie izvoare de lacrimi curăţitoare, ceea ce ai născut Ploaia cea cerească.

Pe Stăpânul cel milostiv şi îndurat L-ai născut, pe Care fă-L milostiv şi mie celui ce am greşit şi cu multe rele L-am mâniat totdeauna; şi dăruieşte-mi curăţire de păcate, Stăpână, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Slavă ...

Ceea ce eşti zidul credincioşilor şi neispitită de nuntă, îngrădeşte-mi cu dumnezeiasca frică mintea mea cea întinată cu dezmierdările şi arat-o neclătită de năvălirile tâlharilor şi nerobită de năpădirile vrăjmaşilor.

Şi acum ...

Pentru mila Ta cea negrăită, Prunc sugător făcându-Te, Hristoase Dumnezeule, Cel mai înainte de veci, Fecioara cea neispitită de bărbat mai presus de fire Te-a născut pe Tine, Cel ce ai îndreptat pe Adam cel rătăcit, ca pe un prunc.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cel ce ai luminat cu luminarea venirii Tale, Hristoase, şi ai strălucit cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoştinţei dumnezeirii Tale inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă.

Ceea ce eşti milostivă, Născătoare a Cuvântului

celui milostiv, miluieşte sufletul meu cu dumnezeiasca ta milă şi izbăveşte-mă de păcatul care mă ține şi mă tiraniseşte, şi de obişnuință.

O, Stăpână, să nu mă laşi la judecată să mă fac bucurie dracilor celor ce caută să mă prindă pe mine, ci învredniceşte-mă să stau neosândit înaintea divanului Fiului tău.

Slavă ...

Ca pe o pricină a dumnezeirii noastre, Născătoare de Dumnezeu, după datorie, de-a pururea te mărim pe tine, noi credincioşii. Că multe măriri ți-a făcut ție Cel puternic, precum însăți ai proorocit, Curată.

Şi acum ...

Străluceşte-mi haina sufletului meu, pe care am înnegrit-o cu întunecatele neguri ale patimilor mele, Stăpână, şi bagă-mă în cămara lui Dumnezeu cea nestricată, purtând eu îmbrăcăminte de nuntă.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos şi nu este izbăvitor; socotiți am fost ca nişte oi de junghiere. Mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare.

Pe tine, ca pe ceea ce ai născut pe Stăpânul şi Domnul tuturor, Doamnă şi Stăpână, ştiindu-te Fecioară, te rog: Izbăveşte-mă de stăpânirea patimilor şi de domnia lor slobozeşte-mă.

Gândurile cele pătimaşe din sufletul meu înconjurând m-au înconjurat, ca albinele fagurul, şi s-au aprins ca focul în spini, văpaie ridicând în aer; ci mântuieşte-mă, Preacurată.

Slavă ...

Pe tine cunoscându-te doctor al bolnavilor, sculare a celor ce cad şi curăţitoare grabnică a celor ce greşesc, Născătoare de Dumnezeu, cu lacrimi cad la tine şi strig ţie, ca ceea ce eşti puternică: Mântuieşte-mă pe mine cu mijlocirea ta.

Şi acum ...

Fecioară neispitită de nuntă, mai presus de legile firii ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu Cel ipostatic, Care a doua oară a ridicat zdrobirea noastră; pe Care roagă-L cu deadinsul să ne mântuim noi toţi.

Sedealna:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, zidul cel mare şi nesurpat al credincioşilor, folositoarea cea tare a păcătoşilor, cetatea cea nejefuită şi scăparea cea tare, te rog pe tine, Stăpână, să-mi stai înainte în ziua judecăţii şi să mă mântuieşti.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptor duhovnicesc te înţelegem noi credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, că precum Cel Preaînalt a izbăvit pe cei trei tineri, aşa şi pe mine, omul, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi prea slăvit.

Iată, tot pe mine mă aduc ţie, Născătoare de Dumnezeu, cu totul şi sufletul şi trupul meu ţie îl închin, pofta mea şi dorirea ceea ce este întru mine, cu totul o întind către tine; mântuieşte-mă, Stăpână.

Acum mă tânguiesc pe sinemi, eu ticălosul, ca cela ce lucruri vrednice de tânguire am lucrat, şi ca cela ce acum m-am osândit, cela ce însumi de sinemi sunt osân-

dit, mai înainte de osândire, cu tânguire mă sfărâm, Maica lui Dumnezeu, ceea ce eşti ajutătoarea mea, să nu mă uiţi pe mine.

Slavă ...

Vai, suflete al meu, vremea se scurtează, lângă uşi este Judecătorul, divanul împodobit, scaunele se gătesc, îngerii aleargă înainte, cei aleşi se adună. Deci, pentru ce nu plângi şi nu te tânguieşti pentru tine, nepocăitule?

Şi acum ...

Rugul cel nears oarecând a închipuit pântecele tău, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, căci nu te-a ars nicidecum focul dumnezeirii. Pentru aceea te rog pe tine: Izbăveşte-mă de focul cel nestins, Curată, ca să laud fără de tăcere măririle tale.

Cântarea a 8-a, Irmos:

În cuptor tinerii lui Israil …

Ceea ce eşti strălucită cu strălucirea cea gândită a naşterii lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti mai presus de lumină, luminează şi străluceşte sufletul meu cel întunecat, alungând întunericul şi noaptea păcatului şi povăţuindu-mă către raza pocăinţei.

Înfrumuseţatu-te-ai cu dumnezeieştile frumuseţi, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, născând pe Cuvântul lui Dumnezeu, Cel neasemănat întru frumuseţe, Care cu frumuseţile cele dumnezeieşti străluceşte inimile tuturor celor ce cu credinţă Îl laudă pe El întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Proorocii cu sfinţite glasuri te-au arătat pe tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, că te vei face Maică a Stăpânului Dumnezeu, Căruia toţi Îi strigăm: Binecuvân-

tați toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălțați pe El în veci.

Şi acum ...

Ca o frumoasă, ca o împodobită Fecioară, ai născut mai presus de fire pe Hristos, Cel frumos cu frumusețea, Căruia toți Îi strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălțați pe El în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

În cuptor tinerii lui Israil, ca într-o topitoare, cu podoaba bunei credințe mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Chipul curatei Naşterii tale l-a arătat rugul cel aprins cu foc, rămânând nears. Şi acum te rugăm să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, de Dumnezeu Născătoare.

Ca să te cinstesc pe tine cu cântări mulțumitoare de bucurie, Fecioară, ca prin toată viața mea să te măresc, scoate-mă din gura leului, care cumplit răcneşte şi se sârguieşte să mă înghită pe mine.

Sus pe mintea mea, din adâncul cel pământesc ridicând-o, învredniceşte-o, Stăpână, ca pe frumusețile cele din ceruri totdeauna ca într-o oglindă să le privească şi să le nălucească, şi de vederea celor pururea vecuitoare să se veselească.

Slavă ...

Arătatu-te-ai sfințită casă, Fecioară, şi curat palat lui Hristos, Împăratului celui mai înainte de veci şi Care

stăpâneşte toată zidirea; pentru aceea inima mea de necuratele patimi curățeşte-o.

Şi acum ...

Năstrapă sfințită şi masă, sfeşnic cu raze de aur şi scaun sfânt, cort neajuns şi de mână nefăcut, cămară şi sălaş de aur şi lespede de Dumnezeu scrisă şi pat de Dumnezeu primit, te cunoaştem pe tine, Preacurată.

LUNI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Cel ce a făcut minuni fără de seamă cu braț înalt, şi a mântuit pe Israil, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu, Cel fără de ani, întrupat sub ani, Preasfântă, Curată, vindecă toate patimile cele de mulți ani ale mult ticălosului meu suflet.

Rănile sufletului meu, Preacurată, înfocarea inimii şi schimbările minții, pierde-le ca o bună cu rugăciunile tale.

Slavă ...

Ceea ce ai născut Lumina, pe Izbăvitorul meu, izbăveşte-mă de întuneric şi de chinurile cele veşnice de acolo, Preacurată, ca, mântuindu-mă, să laud milostivirea ta.

Şi acum ...

Cântare de umilință cu fierbințeală să-i aducem Născătoarei de Dumnezeu, o, ticăloase suflete al meu, care rău te-ai întinat, ca să ne izbăvim de focul cel veşnic.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru voia Ta, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai întărit peste ape cerul al doilea

şi ai întemeiat pământul, Atotputernice.

Întru tot Sfântă Născătoare de Dumnezeu, pierde toată nerodirea minții mele celei sterpe şi arată roditor de fapte bune pe sufletul meu, ceea ce eşti ajutorul credincioşilor.

Izbăveşte-mă de toată primejdia şi de cele multe sminteli ale şarpelui, de văpaia cea veşnică şi de întuneric, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi care ai născut nouă Lumina cea neînserată.

Slavă ...

De divanul cel înfricoşat, de focul cel nestins şi de hotărârea cea înfricoşată cu totul mă tem, Preacurată Fecioară, ci sârguieşte-te, ceea ce eşti bună, şi mântuieşte mai înainte de sfârşit pe robul tău.

Şi acum ...

Născătoare de Dumnezeu, cea neispitită de nuntă, du rugăciunile noastre Făcătorului tău şi Dumnezeu, Celui ce S-a născut din pântecele tău, ca să ne izbăvim desăvârşit de primejdiile cele cumplite.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cu duhul mai înainte văzând întruparea Cuvântului, proorocule Avacum, ai propovăduit strigând: «Când se vor apropia anii, Te vei cunoaşte; când va veni vremea, Te vei arăta; slavă puterii Tale, Doamne».

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti cort neîntinat, curăţeşte-mă acum pe mine cel întinat cu greşelile, cu preacuratele picături ale milostivirii tale, şi-mi dă mie mână de ajutor ca să strig: «Slavă ţie, Curată, de Dumnezeu preaslăvită».

Te-ai arătat Biserică sfințită a lui Dumnezeu, Cel ce S-a sălăşluit întru tine, mai presus de minte, Fecioară. Pe Dânsul roagă-L să ne curățească pe noi de întinăciunea păcatelor, ca să ne cunoaştem case şi lăcaşuri ale Duhului.

Slavă ...

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Izvorul milei, miluieşte-mă, şi-mi dezleagă boala cea cumplită a sufletului meu şi orbirea inimii, dându-mi mai înainte de sfârşit curgeri de lacrimi şi umilință şi izbăvire de cele cumplite.

Şi acum ...

S-au spăimântat oştile îngerilor văzând cum Cel nevăzut S-a văzut în chipul nostru, din tine, Fecioară de Dumnezeu Născătoare; pe Care roagă-L să învrednicească mântuirii pe toți cei ce cu credință te slăvesc pe tine.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pacea Ta dă-ne-o nouă, Fiule al lui Dumnezeu, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu cunoaştem şi numele Tău numim, că eşti Dumnezeu al celor vii şi al celor morți.

Mort m-a făcut pe mine oarecând, în Eden, gustarea cea rea; iar tu, Curată, ceea ce ai născut Viața, pe Cel ce a murit pe lemn de demult, înviază-mă şi pace dăruieşte-mi.

Mântuieşte-mă, Preacurată, de primejdiile cele cumplite şi ridică din gunoiul patimilor pe netrebnicul robul tău şi-l izbăveşte de robire şi de răutatea diavolilor celor răi.

Slavă ...

Deschide ochii sufletului meu, Curată, ca să văd luminat dumnezeiasca strălucire şi slava ta, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, ca să dobândesc milă şi slava cea veşnică.

Şi acum ...

Împărătează şi Fecioară, te propovăduieşte pe tine, cea Curată, David, ceea ce eşti neîntinată. Pentru aceea te rog: Fă-mă pe mine moştenitor al împărăției celei cereşti, ca să te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Proorocului Iona urmând, strig: «Slobozeşte viața mea din stricăciune, Bunule, şi mântuieşte-mă, Mântuitorul lumii, pe mine cel ce strig: Slavă Ție».

Pe mine cel întinat la suflet cu multe păcate, te rog cu dinadinsul pe tine, cortul cel neîntinat: Spală-mă de tot felul de întinăciune cu mijlocirea ta.

Curată, ocârmuitoare fă-te mie, celui ce înot în noianul cel cumplit al ispitelor vieții şi îndreptează-mă pe calea mântuirii şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Marie, ceea ce te-ai arătat cort al sfințeniei, sfințeşte sufletul meu cel întinat cu dulcețile şi fă-l părtaş dumnezeieştii slave.

Şi acum ...

Pe tine, Maica lui Dumnezeu şi cea bună între femei, cu deadinsul te rog: Să nu mă treci cu vederea, Curată, ci milostiveşte-te şi despre toată vătămarea întreg păzeşte-mă.

Sedealna:

Judecătorul se apropie, lângă uşi este sfârşitul, priveghează suflete, şi suspinând din adâncul inimii strigă către Maica Dumnezeului nostru: Slobozeşte-mă de înfricoşatele munci şi în locul odihnei rânduieşte-mă, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Stăpână.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De tinerii Tăi cei din cuptor, Mântuitorule, focul nu s-a atins şi nici nu i-a vătămat. Atunci cei trei, ca dintr-o gură, cântau şi binecuvântau, grăind: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Sufletul meu cel pângărit cu patimile sfinţeşte-l, Curată Stăpână, ceea ce eşti cu totul neîntinată, şi cumplitele robiri ale minţii, orbirea inimii şi năpădirile diavolilor, degrabă pierde-le.

Mintea mea cea omorâtă de patimile trupului înviaz-o, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi întăreşte-mă să săvârşesc cele plăcute lui Dumnezeu, ca să te măresc pe tine şi să laud de-a pururea milostivirea ta.

Slavă ...

Izbăveşte de gheenă pe robul tău, Stăpână Curată; izbăveşte-mă de osânda cea înfricoşată a Fiului tău; izbăveşte-mă de toată munca pe mine cel osândit, rugând pe Dumnezeul cel Preabun.

Şi acum ...

Omoară-mi degrab, Stăpână Curată, patimile trupului meu, şi spală-mi întinăciunea cea cumplită a sufletului meu, Fecioară, şi izbăveşte-mă de pâra diavolilor celor răi şi mă mântuieşte.

Cântarea a 8-a, Irmos:

De care se înfricoşează îngerii ...

Cel fără de trup se întrupează din tine cu dumnezeiască cuviință; pe Care roagă-L, întru totul Curată, să omoare patimile trupului meu şi să-mi învieze sufletul cel omorât cu păcatele.

Vindecat-ai zdrobirea lui Adam celui de țărână, născând pe Dumnezeu, Mântuitorul nostru, ceea ce eşti cu totul neîntinată; pe Care roagă-L să tămăduiască rănile sufletului meu, care nevindecat boleşte.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Scoală-mă pe mine cel ce zac întru adâncul răutăților, bate război cu vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine, pe sufletul meu cel rănit cu dulceți necuvioase să nu-l treci cu vederea, Curată, ci îndură-te şi-l mântuieşte.

Şi acum ...

Vindecă patimile inimii mele, Preacurată, ceea ce ai născut pe Doctorul tuturor şi mă arată părtaş părții celor drepți, Fecioară, rugându-L pe Hristos.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

De care se înfricoşează îngerii şi toate oştile, ca pe un Ziditor şi Domn, lăudați-L preoți, slăviți-L îngeri, bine-L cuvântați popoare, şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe norul cel purtător de lumină, întru care Stăpânul tuturor, Cel fără de început, S-a pogorât din cer ca ploaia peste lână şi S-a întrupat, pentru noi făcându-se Om, o mărim toți, ca pe o Maică Curată a Dumnezeului

nostru.

Iubitor de păcate fiind, întru lenevire petrec şi de divanul cel nemitarnic mă cutremur; la care păzeşte-mă nevinovat şi neosândit, cu sfintele tale rugăciuni, ca să te fericesc de-a pururea pe tine, ca pe o apărătoare.

Mă înfricoşez de divanul şi de ochiul cel neamăgit al Fiului tău, Fecioară, căci am săvârşit fapte urâte pe pământ. Pentru aceasta strig ție: Preamilostivă Stăpână, ajută-mă şi să mă scoți din nevoia cea de atunci şi să mă mântuieşti, Curată.

Slavă ...

Cât de înfricoşată va fi ziua cercetării, Fecioară! Cât de înfricoşată va fi hotărârea! Cât de cumplită va fi ruşinea! Cine va suferi acestea, Stăpână cu totul neîntinată? Ci miluieşte ticălosul meu suflet, şi mai înainte de sfârşit dă-mi lăsare de greşeli, Curată.

Şi acum ...

Ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască, pe mine cel întunecat cu toate meşteşugirile vrăjmaşului, şi care cu trândăvie viețuiesc şi întărât pe Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană, luminează-mă şi povățuieşte-mă către lucrările cele bune, ca ceea ce eşti pricina tuturor bunătăților.

MARȚI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Din robia cea amară izbăvindu-se Israil, marea cea neumblată a străbătut-o ca pe uscat; iar pe vrăjmaşul văzându-l înecat, cântare lui Dumnezeu a cântat, ca unui Făcător de bine, Cel ce a făcut minuni cu braț înalt, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai întrupat pe Cel neîncăput nicăieri. Deci, pe Acesta roagă-L să ne izbăvească pe noi de toată strâmtorarea şi de munca cea veşnică, Maică Fecioară.

Vindecă patimile inimii mele, Născătoare de Dumnezeu, şi cere ca să mi se dea mie lăsare păcatelor, pe care nebuneşte le-am lucrat şi ca să te slăvesc pe tine, cu solirile tale fiind mântuit.

Slavă ...

Ceea ce eşti nor al Luminii, ca ceea ce ai născut pe Soarele slavei, alungă norii patimilor din sufletul meu, Preacurată, şi luminează-mă cu dumnezeiasca rază a pocăinței.

Şi acum ...

Bucură-te, izvorul darului; bucură-te, scară şi uşă cerească; bucură-te, sfeşnice, năstrapă de aur şi munte netăiat, ceea ce ai născut lumii pe Hristos, Dătătorul de viață.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Nu întru înțelepciunea şi bogăția sa să se laude muritorul, ci întru credința Domnului, cu dreaptă credință strigând lui Hristos Dumnezeu şi cântând pururea: Pe piatra poruncilor Tale, întăreşte-mă, Stăpâne.

Vindecă patimile inimii mele, Stăpână Curată, că ai născut pe Hristos, Doctorul tuturor, Cel iubitor de oameni, Care neputințele noastre a purtat, bolile le-a ridicat şi Crucea pentru noi a răbdat.

Cu vicleşug caută să mă răpească pe mine şarpele cel prea rău şi să mă facă mâncare a lui; ci miluieşte-mă pe mine cel ce nădăjduiesc în tine, şi nelucrătoare fă pândirile şi vicleniile lui, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Slavă ...

Dumnezeu, Cel ce singur este nevăzut, S-a făcut văzut, întrupându-Se dintru tine, pentru covârşirea bunătății, pe Care roagă-L să mă izbăvească de vrăjmaşii cei nevăzuți, care fără cruțare necăjesc inima mea, Stăpână, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi acum ...

Pe tine te-am agonisit păzitoare a vieții mele şi zid nesurpat. Să te aflu pe tine şi după sfârşitul meu acoperământ şi apărătoare nebiruită, care mă duci către Dumnezeu, şi viață veşnică şi slavă îmi dăruieşte, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-a de demult Avacum cel minunat auzul Tău, Hristoase, şi cu frică a strigat: Dumnezeule, de la mia-

zăzi vei veni, şi Cel Sfânt din munte cu umbră deasă, ca să mântuieşti pe unşii Tăi. Slavă puterii Tale, Doamne.

Pe tine singură din toate neamurile alegându-te Făcătorul veacurilor, S-a sălăşluit întru tine. Deci, pe Dânsul, ca pe un Bun, roagă-L de Dumnezeu dăruită Stăpână, ca să ne miluiască pe noi, cei ce te lăudăm pe tine.

Ca ceea ce eşti Maica lui Hristos, Făcătorul a toată zidirea, pe Acesta roagă-L, Curată, să miluiască neputinţa noastră, Fecioară, şi să ne dăruiască tuturor curăţire de greşeli şi îndulcirea veşnicelor veselii.

Slavă ...

Ca ceea ce ai pe ochiul inimii tale priveghetor, ne păzeşti pe noi, ocrotindu-ne cu neadormită iubirea ta de oameni, Curată, şi ne izbăveşti de fiarele cele gândite, de războaiele cele văzute şi de necazuri.

Şi acum ...

Judecata a sosit, priveghează suflete al meu, leapădă somnul cel greu al trândăvirii şi întru priveghere strigă lui Hristos: Pentru rugăciunile Maicii Tale, miluieşte-mă pe mine, cel ce am ajuns întru adâncul răutăţilor.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Lumina Ta cea neapusă străluceşte-o, Hristoase, în inimile celor ce cu credinţă Te laudă pe Tine; pacea Ta cea mai presus de minte dându-ne-o nouă. Pentru aceea din noaptea neştiinţei către ziua luminii Tale, prin lumina Ta alergând, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni.

Cu strălucirea Celui ce a răsărit din tine mai presus de minte, luminează gândurile noastre, cea cu totul fără prihană, şi împuţinează întunericul cugetelor celor

stricătoare de suflete şi a pomenirilor celor întinate.

Ceea ce ai născut pe Hristos, Noianul milostivirii, usucă adâncul cel nemăsurat al greşelilor mele, Fecioară, dându-mi mie ploi de umilință, cu mijlocirile tale cele către Dumnezeu.

Slavă ...

Ceea ce eşti Nor prealuminat al Soarelui, alungă negura sufletului meu cu rugăciunile tale, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi luminează mintea cea întunecată cu lenevirea, ca să te cânt pe tine, fiind mântuit.

Şi acum ...

Înmulțitu-s-au mai mult decât nisipul mării greşelile sufletului meu şi nu-mi este mie slăbire, Stăpână. Ci ca ceea ce ai născut Noianul milostivirii, izbăveşte-mă de necăjirea ceea ce mă ține pe mine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Cu totul sunt cuprins de nenumăratele patimi şi în chitul răutăților am căzut. Ci din stricăciune ridică-mă, Dumnezeule, ca oarecând pe Iona, şi întru credință dăruieşte-mi nepătimirea, ca să jertfesc Ție cu glas de laudă şi cu duh de mântuire.

Scoate-mă, Curată, din adâncul cel mai de jos al deznădăjduirii şi la limanul pocăinței celei adevărate îndreptează-mă pe mine, robul tău, rogu-mă, căci către tine am ridicat ochii mei, Prealăudată.

Ceea ce eşti cu totul fără prihană, care ai veştejit cu Vlăstarul tău răutatea vrăjmaşului, ceea ce de demult a odrăslit prin călcările de poruncă, smulge gândurile cele făcătoare de stricăciune şi spinoase, care odrăslesc în sufletul meu.

Slavă ...

Maică Fecioară Curată, roagă pe Domnul, Care negrăit ne-a strălucit nouă din pântecele tău, să mă izbăvesc de focul cel veşnic, de întunericul negurii şi de tot felul de necaz.

Şi acum ...

Sufletul mi-am întinat fără de măsură cu răutăţile mele cele spurcate, eu întru-tot pătimaşul, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână. De aceea încotro mă voi duce, ţinut fiind cu totul de deznădăjduire?

Sedealna:

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindeni fiind păziţi, după datorie pe tine toţi cu bună cinste te mărim.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce s-au arătat oarecând sfinţi pentru buna credinţă, au trecut ca printr-o cămară prin văpaia cuptorului cea nesuferită şi cu un glas lăudând, cântare cântau: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat!

Dumnezeu Cel mai presus de fiinţă, luând din sângiurile tale cele curate trup, pe tine Apărătoare a pământenilor te-a arătat, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Pentru aceea ne rugăm ţie: De toată nevoia izbăveşte-ne pe noi cei ce cântăm: Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi prea proslăvit.

Către Domnul, Cel ce S-a născut dintru tine, fii mijlocitoare, ceea ce eşti bună, ca să mă izbăveşti de gheena şi de foc şi să mă învredniceşti împărăţiei, pe

mine care strig: Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi prea proslăvit!

Slavă ...

Născătoare de Dumnezeu, scaun al lui Dumnezeu şi cămară însufleţită cunoscându-te pe tine cu adevărat noi credincioşii, cu credinţă strigăm ţie: Mântuieşte pe robii tăi de toate înconjurările, Curată, ca de-a pururea să te binecuvântăm şi să ne închinăm ţie.

Şi acum ...

Toată nădejdea mântuirii mele spre tine o pun, că pe tine te-am câştigat ajutor şi zid nebiruit, întărire şi întemeiere de tărie, şi prin tine nădăjduiesc a dobândi împărăţia, Stăpână.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuptorul de demult ...

Sufletul meu cel omorât cu multe patimi, înviază-l, Fecioară, ceea ce ai născut lumii Viaţa, ca să strige, cu gătirea inimii: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Năstrapa care de demult purta mana, te închipuia pe tine, Curată, că pe Hristos, Dulceaţa noastră, L-ai purtat în pântece şi ai născut cu trup pe Cel ce scoate din toată amărăciunea greşelilor celor necuvioase pe cei ce-L preaînalţă pe Dânsul întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Biserică te-ai arătat lui Emanuil şi uşă prin care Singur a intrat şi a ieşit, precum Însuşi ştie, mântuind pe cei ce te slăvesc şi te laudă pe tine, ceea ce negrăit şi fără stricăciune pe Dânsul L-ai născut.

Şi acum ...

Pricinuitoare de mântuire te-ai arătat nouă, Născătoare de Dumnezeu, născând pe Stăpânul şi Mântuitorul a toate; pentru aceea te rog să învredniceşti mântuirii pe sufletul meu cel smerit, ca să te laud pe tine cu credinţă în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cuptorul de demult, cel cu foc răcorit, a arătat chipul minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tinerii coconi, arătând dumnezeiasca naştere a lui Hristos, cea fără de sământă, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând să cântăm: Toată zidirea bine să cuvinteze pe Domnul, şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Negrăită este taina Fecioarei, pentru că aceasta cer, scaun de heruvimi şi cămară purtătoare de Lumină a lui Hristos, Dumnezeu Atotţiitorul, s-a arătat. Pe aceasta cu bună cinste, ca pe Născătoarea de Dumnezeu să o mărim.

Se înfricoşează rânduielile îngerilor de Cel ce a răsărit din pântecele tău, pe Care roagă-L pentru noi, Maică Fecioară, de înfricoşata muncă şi de întunericul cel mai dinafară să ne izbăvească pe toţi cei ce te lăudăm pe tine.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ai adânc de milostivire, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Noianul cel nemărginit al bunătăţii. Pentru aceasta, pe cei ce te măresc pe tine, miluieşte-i şi-i izbăveşte de osânda cea veşnică.

Slavă ...

Totdeauna mă înfricoşez, gândind la divanul cel

înfricoşat şi a toată lumea, fiind înfăşurat cu fapte rele, cu vătămare de minte şi vinovat muncii fiind; dintru care răpeşte-mă, Născătoare de Dumnezeu, cu mijlocirea ta.

Şi acum ...

Apărătoare şi sprijinitoare întemeiată te-ai făcut întregii mele vieţi, tu, cea cu totul neîntinată, şi m-ai izbăvit din multe primejdii şi necazuri şi din reaua lucrare şi viclenie a vrăjmaşilor; ci şi din focul cel veşnic izbăveşte-mă.

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Lui Dumnezeu, Cel ce a ajutat în Egipt lui Moisi, şi printr-însul, pe Faraon cu toată oastea l-a înecat, cântare de biruinţă să-I cântăm, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi

Întru noianul relelor şi în viforul patimilor înviforându-mă, chem liniştea ta, Cinstită, Curată: mântuieşte-mă, că eşti adăpostirea credincioşilor.

Curăţindu-ţi-se mai înainte sufletul cu lumina dumnezeiescului Duh, ai primit în pântece toată Raza Tatălui. Drept aceea, risipeşte întunericul păcatului meu, Fecioară Curată.

Slavă ...

Pe tine, cortul cel ceresc şi chivotul cel sfânt, întru care Hristos a zidit casa Sa, şi te-a arătat curăţitoare, ca pe o mântuire a noastră, te mărim.

Şi acum ...

Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, tu eşti scăparea cea tare a neamului omenesc, zid şi acoperământ, liman şi puternică folositoare în răutăţile vieţii.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru voia Ta, Hristoase Dumnezeule, Care peste ape ai întărit cerul al doilea

şi ai întemeiat pământul peste ape, Atotputernice.

Stăpână, întru lumina Fiului tău risipeşte negura greşelilor mele, cu rugăciunea ta.

Ca ceea ce ai adâncimea minunilor şi izvorul tămăduirilor, Preacurată, spală toată întinăciunea cea de păcat a sufletul meu.

Slavă ...

Negrăitei Naşterii tale ne închinăm, binecuvântată, chemându-te spre rugăciune; roagă-te să se izbăvească de toată nevoia cei ce te laudă pe tine, Preacurată.

Şi acum ...

Împlinire a nădejdilor şi dumnezeiesc acoperământ, folositoare şi zi de mântuire, te-am câştigat pe tine, Maica Cuvântului; străluceşte-mi lumina pocăinţei.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, auzul Tău şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul, şi Te-am proslăvit, Iubitorule de oameni.

Curăţitoare neruşinată am câştigat noi credincioşii rugăciunea ta, Curată Fecioară.

Pe dumnezeiescul Cuvânt zămislindu-L negrăit în pântecele tău, ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul neamului nostru.

Slavă ...

Zid nebiruit având acoperământul tău, Fecioară, de nevăzuţii vrăjmaşi ne izbăvim.

Şi acum ...

Pe cei căzuţi în păcate ridică-i, Fecioară binecu-

vântată, că eşti nădejdea credincioşilor.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Răsari nouă luminată lumina cea pururea fiitoare, celor ce mânecăm către judecățile poruncilor Tale, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Hristoase, Dumnezeul nostru.

Pe tine, pururea Fecioară, ceea ce eşti puternică sprijinitoare în ispite, în necazuri şi în cumplite păcate, să te aflăm ajutătoare în bună vreme.

Pe tine, ceea ce ai născut mai presus de fire pe Ziditorul a toate şi ai rămas Fecioară, oştile îngereşti te laudă pururea, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Cu izvorul tămăduirilor tale şi cu curgerile minunilor tale, spală-mi spurcăciunea care din păcate s-a lipit de mine, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi acum ...

Zămislind în pântece pe Curățirea sufletelor noastre, Preacurată, ai născut Mântuirea celor ce cu dreaptă credință te slăvesc, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Pe proorocul l-ai mântuit din chit, Iubitorule de oameni; şi pe mine mă scoate dintru adâncul păcatelor, rogu-mă.

Zdrobirile patimilor mele cele cu durere, tămăduieşte-le, Stăpână, cu legătura rugăciunii tale, şi-mi dăruieşte sănătate.

Tot fiind zămislit în multe necuvioşii şi cu mintea robit de multe păcate, la acoperământul tău năzuiesc,

mântuieşte-mă.

Slavă ...

Toţi te rugăm cu neîndoită credinţă, Preacurată Fecioară, să ne dăruieşti dezlegare greşelilor, ca ceea ce eşti Maica lui Dumnezeu.

Şi acum ...

Ca ceea ce te-ai arătat căruţă Soarelui celui înţelegător, cu totul fără de prihană, luminează-ne pe noi, cei ce dormim în noaptea necunoştinţei.

Sedealna:

Fecioară şi hrănitoarea Unuia din Treime, ceea ce eşti rai frumos şi mântuirea pământenilor, mântuieşte cu acoperământul tău pe cei ce-ţi cântă ţie cu bună credinţă. Că tu ai născut pe Cel ce a grăit prin prooroci; tu ai purtat pe Cel ce ţine toate, ca ceea ce eşti Maică a lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptorul se răcorea, Mântuitorule, iar tinerii dănţuind cântau: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Întru ispite ajutătoare, în primejdii mântuire ştiindu-te, Stăpână, cu credinţă strigăm: Binecuvântat este Rodul pântecelui tău, Preacurată.

Ca ceea ce ai născut pe Dătătorul de viaţă, înviază-mă pe mine cel omorât de cumplite păcate, Născătoare de Dumnezeu, ca să strig: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă ...

Dintru tine ieşind Dumnezeu, a izbăvit firea din

blestem şi a tămăduit durerile tuturor; binecuvântat este Rodul pântecelui tău, Preacurată.

Şi acum ...

Bucură-te, bucuria credincioşilor şi izbăvirea de întristare; bucură-te, curăţitoarea tuturor celor ce strigă cu credinţă: Bine eşti cuvântată, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, Prealăudată.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce a mântuit în cuptor ...

Îmblânzeşte pe Milostivul Dumnezeu şi Cuvântul, Născătoare de Dumnezeu, pentru cei ce cu credinţă strigă fără de tăcere: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Curăţire având pe rugăciunea ta, Născătoare de Dumnezeu, noi cei cufundaţi în adâncul greşelilor strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe tine scăpare întru primejdii, oştitoare şi folositoare toţi câştigându-te, strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum ...

Negura cumplitelor valuri mă tulbură, pentru aceasta năzuiesc către limanul rugăciunii tale, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce a mântuit în cuptor pe tinerii cei de cântare cuvântători şi cuptorul cel cu văpaia ca de tunet întru răcoreală l-a schimbat, pe Hristos Dumnezeu lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine, rugul cel nears, pe care te-a văzut Moisi, şi scară însufleţită, pe care te-a văzut Iacov, şi uşă cerească, prin care a trecut Însuşi Hristos Dumnezeul nostru, cu cântări te mărim, Maică Preacurată.

Stăpână, ceea ce ai mulţime de milostiviri şi bogate îndurări, tămăduieşte-mi patimile, rănile şi durerile trupului, ca după datorie să te slăvesc.

Pe tine, ceea ce ai zămislit în pântece pe Cuvântul Tatălui şi L-ai născut mai presus de fire, şi Fecioară ai rămas, Preacurată, cu mulţumită te slăvesc, grăind: Bucură-te, ajutătoarea păcătoşilor.

Slavă ...

Tu singură eşti povăţuitoare nerătăcită a credincioşilor şi cale de mântuire, care duce drept la împărăţia cea cu adevărat cerească, Curată, nădejdea sufletelor noastre.

Şi acum ...

Tu ne-ai lucrat nouă Spicul cel ceresc, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi te rogi de-a pururea, şi mântuieşti din necazuri şi din primejdii şi dai curăţire păcatelor tuturor celor ce te laudă.

JOI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Lui Dumnezeu, Cel ce a ajutat în Egipt lui Moisi, şi printr-însul pe Faraon cu toată oastea l-a înecat, cântare de biruinţă să-I cântăm că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Cetele tuturor, şi ale îngerilor şi ale oamenilor, amorţesc [către lauda ta], Fecioară, cea singură mult lăudată, puternică scăpare a creştinilor. Cum dar voi îndrăzni eu însumi să te laud pe tine, Stăpână?

Ci spre mulţimea milostivirilor tale îndrăznind eu, nevrednicul, Preacurată, cu credinţă mă apropii către tine, eu prostul şi lepădatul tău rob: Dă-mi cuvânt ca să-ţi cânt cântare veselitoare.

Slavă ...

Bucură-te, arătarea tainei celei înfricoşate, tăinuite şi dumnezeieşti; bucură-te, năstrapă cu totul de aur şi deschizătoarea uşilor raiului; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Maică nenuntită.

Şi acum ...

Pâine de viaţă purtătoare te-ai arătat, Fecioară, pentru că pe Hristos L-ai născut, pe Făcătorul a toate; pe Care, rugându-L ca o Maică, slobozeşte din toată urgia, din primejdii şi din toate felurile de necazuri pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăreşte, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câştigat-o cu puterea Crucii Tale, întru care pe vrăjmaşul l-ai vădit şi lumea ai luminat.

Binecuvântată, izbăveşte-ne din toată nevoia şi primejdia, pe noi credincioşii cei ce prin tine de bucurie ne-am îndulcit, ca să-ți cântăm cu bucurie: Bucură-te, Mireasă dumnezeiască.

Ceea ce ai născut Strugurele vieții, Care izvorăşte vin mântuitor, cu totul mă înțelepțeşte, ca o milostivă, pe mine cel întunecat cu beția păcatelor, şi către căi drepte ale pocăinței du-mă.

Slavă ...

Preacurată Fecioară, Marie, cea plină de dar, slăvită pricinuitoare a bucuriei, dă dar dumnezeiesc şi milă lăudătorilor tăi, ca să-ți cânte ție cântare de mulțumire.

Şi acum ...

Şi cu gândurile alunecându-mă şi cu întinăciuni trupeşti întinându-mă, spre tine scap, Curată, cea cu adevărat fără prihană şi neîntinată, ajutătoare fă-te robului tău.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cunoscut-am, Atotputernice, iconomia Ta şi cu frică Te-am proslăvit pe Tine, Mântuitorule.

Bucură-te, bucuria cea a toată lumea şi omorârea iadului; bucură-te, prin care moartea s-a surpat şi Eva de chinuire s-a dezlegat Preacurată; bucură-te, curățitoarea fierbinte a lumii.

Bucură-te, învierea celor ce cu credință te cunosc pe tine, Maică cu adevărat a Ziditorului; bucură-te, risipirea diavolilor; bucură-te, rug nears, pe care Moisi l-a văzut, netopită de focul dumnezeirii.

Slavă ...

Pe mine cel acoperit de noaptea celor întristătoare şi înghesuit de întunericul primejdiilor, cu totul luminează-mă, întru tot sfântă Stăpână, ceea ce ai născut Lumina cea mai înainte de veci, şi străluceşte-mă cu lumina ta şi învredniceşte-mă bucuriei tale celei dumnezeieşti.

Şi acum ...

Cu vicleşug şi cu dorința îndumnezeirii amăgindu-mă vrăjmaşul de demult, din Eden la pământ târându-mă, m-a zdrobit, a lui Dumnezeu Maică. Dar Hristos milostivindu-Se, din pântecele tău trup luând, din nou m-a zidit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

De noapte mânecând, Te lăudăm pe Tine, Hristoase Dumnezeule, Cela ce pentru noi ai sărăcit şi Cruce şi moarte pentru noi cu trupul ai răbdat.

O, minune şi auzire nouă, şi vedere de mirare cu adevărat, şi întru adevăr preaslăvită! Fecioara naşte pe Cel mai presus de ființă şi cu Tatăl împreună fără de început şi cu Dumnezeiescul Duh de o ființă şi împreună vecuitor.

Din furtuna necuvioaselor gânduri, a primejdiilor, a necazurilor şi a ispitelor, răpeşte-mă, Fecioară, şi către limanuri îndumnezeite îndreptează socoteala minții mele, rogu-te pe tine, cea singură întru tot lăudată.

Slavă ...

Cea aleasă şi mai presus de cinste, singură arătată din toate neamurile, ceea ce ai strălucit cu faptele bune, prea fără prihană, Curată, străluceşte-i cu strălucirea ta pe cei ce te cuvintează cu laude.

Şi acum ...

Făcându-mă biserică a lui Dumnezeu, prin naşterea de Dumnezeu a ta, de voie am alunecat la patimi cumplite; deci pe tine, Biserica lui Dumnezeu, te rog: Stăpână, ajută-mi mie.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Împreună cu Iona strigăm Ție, Doamne, cu glas de laudă, rugându-ne: Scoate din stricăciune viața noastră.

Gavriil Arhanghelul, trimis fiind la Nazaret, «bucură-te» îți striga ție, Împărătesei Fecioară. Bucură-te, îți strigăm şi noi muritorii, împreună bucurându-ne cu îngerul, cei mântuiți prin Naşterea ta, Preacurată.

Bucură-te, să-i cântăm Maicii Dumnezeului nostru. Bucură-te, cort neîntinat; bucură-te, porumbiță de aur; bucură-te, scularea cea de iznoavă şi arătată izbânditoare a blestemului, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară prea fără prihană.

Slavă ...

Întreitele învăluiri ale patimilor mă înviforăsc, Stăpână, şi de tot felul de nori ai primejdiilor acoperă de-a pururea sufletul meu cel ticăit; ci tu, ceea ce ai zămislit Lumina nepătimirii, străluceşte-mă pe mine cu lumina ta, Stăpână.

Şi acum ...

Cetele îngerilor, adunările oamenilor, puterile cerurilor se îngrozesc de puterea Fiului tău, Curată; singur doar eu deznădăjduindu-mă, de frică mă cuprind.

Sedealna:

Nespurcata Mieluşea văzând pe Mieluşelul şi Păstorul mort, spânzurat pe lemn, tânguindu-se grăia, strigând ca o Maică: Cum voi răbda pogorârea Ta de pe Cruce, cea mai presus de cuvânt, şi patimile cele de bună voie, Preabunule Dumnezeu?

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce în rug Te-ai arătat prin foc puitorului de Lege şi naşterea Fecioarei printr-însul mai înainte ai închipuit-o; bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noştri.

Nor cu totul luminos, care ai zămislit pe Iisus, Soarele Dreptății, pe Dătătorul de lumină şi Dumnezeu, luminează sufletul meu, cel ce este în noaptea păcatului şi se orbeşte cu întunecarea dezmierdărilor.

Scoală din somnul cumplitei trândăvii, o, întru tot ticăloase, putrede şi păcătoase suflete, şi strigă: Am păcătuit Ție, Dumnezeului şi Făcătorului şi Ziditorului meu; ci miluieşte-mă cu solirile Maicii Tale.

Slavă ...

Cu taină învățându-se Moisi, închipuirea ta înainte o vedea, cu vedere dumnezeiască, rug nears de foc, Fecioară cu totul fără prihană. Pentru că locuind întru tine Lucrătorul Ziditor, nu te-a ars pe tine, cea mai presus decât toate făpturile, Mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum ...

Izbăvindu-ne prin tine de întristarea cea de Maică, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Veselia tuturor şi Bucuria a toată lumea, plini de bucurie ne-am făcut. De aceea, întru tot lăudată, pe ai tăi cuvântători de laude, păzeşte-i de primejdii cu solirile tale.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cântarea celor fără de trupuri aducem Ție ...

Bucură-te, scaun al Dumnezeului tuturor, întru tot lăudată; bucură-te, zidul credincioşilor şi reazem neclintit; bucură-te, pod dumnezeiesc ce duce pe oameni către dumnezeiasca şi fericita îndulcire.

Bucură-te, munte al lui Dumnezeu, arătat şi umbros, şi tare străjuire a credincioşilor, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, Curată, ceea ce luminos ai născut pe Lumina cea neapusă, Care pe toate le-a strălucit.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Potoleşte furtuna cea sălbatică a patimilor mele, şi dezleagă şirul nenumăratelor mele greşeli şi în groapă zăcând, scoală-mă pe mine, Maica lui Dumnezeu, ca după vrednicie să te slăvesc pe tine.

Şi acum ...

Să nu mă arăți, Stăpână, să nu mă arăți pe mine străin tot şi nevrednic, cel ce m-am înstrăinat de acoperământul Fiului tău, ci spală-mă şi pe mine de mârşăvia păcatelor mele.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cântarea celor fără de trupuri aducem Ție, precum tinerii în cuptor, şi cântând zicem: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine rugul cel nears pe care te-a văzut Moisi, şi scară însufleţită pe care a văzut-o Iacov, poartă cerească, prin care a trecut Unul Dumnezeu, cu cântări te mărim, Maică Preacurată.

Toate zicerile proorocilor mai înainte au scris de Naşterea cea negrăită şi anevoie tălmăcită a Fiului tău, Preacurată, pe Care noi L-am cunoscut tainic Învăţător al dumnezeirii Celei Una şi în Trei Sori.

Roditor de fapte bune arată pe sufletul meu, Fecioară, neroditoarele mele gânduri gonindu-le, şi spinii păcatelor, cei ce mă îneacă pe mine, din rădăcină tăindu-i, întru tot Preacurată.

Slavă ...

Plouă în inima mea picătură de umilinţă, Doamnă, ceea ce ai născut Izvorul vieţii, revărsările patimilor mele oprindu-le.

Şi acum ...

Luminează ochii mei cei întunecaţi de patimi, cu dumnezeiască strălucirea ta, Curată, şi mă izbăveşte de amara robire a dracilor, pentru că se fălesc, văzându-mă pe mine neapărat.

VINERI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm lui Dumnezeu, Celui ce a făcut minunate minuni cu braț înalt, şi a mântuit pe Israil, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Cu psalmistul veniți să batem din palme noi credincioşii, şi cu un glas să lăudăm muntele cel preasfânt, uşa lui Dumnezeu cea cu adevărat neumblată şi chivotul cel dumnezeiesc al Sfințirii celei gândite.

Bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, binecuvântarea neamului nostru; bucură-te, ceea ce ai cinstit cu Naşterea ta cea mai presus de toată cinstea şi fără de sământă, întru tot cinstită Marie, firea oamenilor cea necinstită.

Slavă ...

Muntele cel umbrit al lui Dumnezeu, cerul cel înalt şi desfătat, cămara cea însuflețită, raiul cel bine înverzit şi bine înflorit, pe Fecioara şi Doamna, ca pe Născătoarea de Dumnezeu să o lăudăm.

Şi acum ...

Curg bunătățile dintru tine şi pâraiele cele de-a pururea curgătoare ale milostivirii, Fecioară mult lăudată, că L-ai născut pe Izvorul îndurării, din Care învredniceşte-mă să mă împărtăşesc şi să mă îndulcesc.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru nădejdea bunătăților Tale, Hristoase, ca neîncetat, cu cântare, laudă să strig Ție: Nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Curată, ca un scaun în chipul focului, ca un palat însuflețit, ca un serai cuvântător al Cuvântului, ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput. Pentru aceea, de strâmtorarea cea din iad slobozeşte-mă şi mă mântuieşte, cea cu totul lăudată.

Ceea ce eşti izvorul milei şi noianul bunătății şi adâncul cel nemărginit al milostivirii, şterge-mi toate izvorârile greşelilor mele, milostivă Preacurată, şi părtaş al milei mă arată.

Slavă ...

Greşit-am, milostiveşte-Te, Hristoase; nelegiuit-am, miluieşte-mă ca un Milostiv şi mult Îndurat şi-mi dăruieşte adânc de lacrimi ca să-mi spăl tina patimilor mele, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Şi acum ...

Deşteaptă-te, suflete trândave, scutură de la tine somnul şi greutatea lenevirii leapăd-o şi cu lacrimi fierbinți de pocăință cazi la Maica Ziditorului tău, strigând: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ajută-mi mie.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cu duhul văzând mai înainte întruparea Cuvântului, proorocule Avacum, ai propovăduit strigând: Când se vor apropia anii Te vei cunoaşte, când va veni vremea Te vei arăta; slavă puterii Tale, Doamne.

Tu eşti bucuria şi veselia a toată lumea, născând pe Hristos, veselia oamenilor. Pentru aceea, te rog pe tine, Maica lui Dumnezeu, umple de bucurie inima mea, întristarea păcatului scoţând-o.

Pâraiele patimilor inimii mele curgând, mi-au surpat casa, Curată; ci tu, ceea ce te-ai făcut casă preacurată a lui Dumnezeu, dăruieşte-mi lacrimi de umilinţă şi casă vrednică Duhului arată-mă.

Slavă ...

Năstrapă şi toiag, cămară şi masă, sfeşnic cu raze de aur şi sicriu preafrumos, loc al sfinţirii, munte al lui Dumnezeu, biserică şi uşă şi pod, pe tine, Fecioară, proorocii mai înainte te-au vestit.

Şi acum ...

Îmi opreşte cuvântul ruşinea lucrurilor mele, şi-mi stinge glasul înfruntarea sufletului meu; îmi leagă şi limba ştiinţa, şi de rugăciune mă lepăd, cu singura tăcere strig: Stăpână, mântuieşte-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Strălucita lumină cea neapropiată arată-ne-o nouă, celor ce mânecăm la judecăţile poruncilor Tale, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeul nostru.

Ceea ce eşti milostivă, Născătoare a Cuvântului celui Milostiv, sufletul cel ce cu ticăloşie s-a întinat miluieşte-l, şi izbăveşte-mă de păcatul ce mă ţine şi mă tiranizează şi de răul obicei.

Suspinul inimii mele primeşte-l, Stăpână, şi fii mie bună părtinitoare şi apărătoare, când ticălosul meu suflet se va despărţi de trup şi către altă lume se va duce.

Slavă ...

Stăpână, să-mi stai de faţă ajutătoare şi mângâietoare la judecata cea înfricoşată şi prihănirile cele întinse asupra mea şi pârele rupe-le ca pe un tort de păianjen.

Şi acum ...

Ştiu că singur eu, mai mult decât toţi am păcătuit, şi încă păcătuiesc, dar nu mă voi depărta de la tine, prea lăudată, nici la alt mijlocitor nu voi întinde mâinile mele.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Proorocului Iona urmând, strig: Viaţa mea slobozeşte-o din stricăciune, Bunule, şi mă mântuieşte, Mântuitorul lumii, pe mine cel ce strig: Slavă Ţie.

Acoperit-a bunătatea şi slava ta cerurile, precum este scris, şi s-a umplut de lauda ta tot pământul, Fecioară Prealăudată, că toate seminţiile şi limbile te fericesc pe tine.

Ceea ce ai născut Noianul cel mare al milei şi Adâncul bunătăţii, îndreptează-mă la limanul cel lin al pocăinţei, pe mine cel ce mă înviforăsc în noianul gândurilor celor întinate şi al patimilor.

Slavă ...

Ceea ce eşti sfeşnic mult luminător, ce străluceşte ca aurul, goneşte-mi întunericul păcatelor mele cu lumina sprijinirii tale, şi-mi străluceşte mie raze luminoase ale iertării celei desăvârşite, Curată.

Şi acum ...

Să vadă scăpătaţii şi să se veselească cei săraci cu duhul, cei bogaţi în dumnezeieşti fapte bune, că Dumnezeul tuturor a dăruit-o pe Preacurata Maica Sa, scăpare de obşte.

Sedealna:

Pe tine Fecioară, nor al Luminii celei pururea fiitoare a lui Dumnezeu, şi chivot, sfeşnic, năstrapă şi munte netăiat, mai înainte te-au numit proorocii, Doamnă Preacurată; că dintru tine a ieşit, fără de sământă, în cele mai de pe urmă, Hristos Dumnezeul nostru, precum Tatăl bine a voit.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De tinerii Tăi cei ce au fost în cuptor, Mântuitorule, focul nu s-a atins şi nici nu i-a supărat. Atunci cei trei, ca dintr-o gură au cântat şi bine au cuvântat, grăind: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Toată răutatea pe pământ am lucrat, eu cel fără de ştiinţă, şi nu este nici un fel de răutate pe care eu nu am lucrat, iar acum, apropiindu-mă de ieşire, mă cutremur de muncă; Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie şi să nu mă lepezi pe mine.

Dumnezeu cel mai înainte de veci, voind, S-a făcut Nou Adam din sângiurile tale cele preacurate, pe Care acum roagă-L să mă înnoiască pe mine cel învechit, care strig: Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi prea proslăvit.

Slavă ...

Rugul cel oarecând nears a închipuit pântecele tău, cea cu totul fără prihană; că nu l-a ars nicidecum focul dumnezeirii. Pentru aceea te rog pe tine, de focul cel nestins să mă izbăveşti, ca să laud fără de tăcere măririle tale, Curată.

Şi acum ...

Întru tine, Curată Născătoare de Dumnezeu, îmi

pun toată nădejdea mea şi către tine scap totdeauna. Mântuieşte-mă cu solirile tale; izbăveşte-mă, cea cu totul fără prihană, de tulburarea ce mă ține şi de gâlceava cumplitelor mele patimi şi primejdii.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel de care se înfricoşează îngerii ...

Mâini întinate întind şi ochii îi ridic către tine, ceea ce eşti cu dar dăruită, şi strig cu suspine: Miluieşte, Stăpână, sufletul meu; mântuieşte-mă precum voieşti, chiverniseşte-mă precum ştii, izbăveşte-mă de gheena, ca ceea ce toate le poți.

Cea cu totul neîntinată, nu aflu nicidecum întru mine fapte ale dreptății, lucruri fără de lege lucrând, Curată, şi suspinând mă tânguiesc ce voi face. Stăpâna tuturor, ajutătoare fii mie, să nu mă înghită pe mine adâncul pierzării.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ceea ce negrăit ai zămislit pe Ziditorul tuturor şi Dumnezeu, mântuieşte-mă din stricăciune şi din toate felurile de ispite, de hotărârea cea înfricoşată, de osânda ceea ce va să fie şi de nestinsul foc cel veşnic, ca să te slăvesc, Curată, în veci.

Şi acum ...

Ceea ce eşti aproape de Dumnezeu, ca o Maică şi Fecioară, care prihană sufletească sau trupească nu ai, ci toată eşti bună şi fără de prihană, Doamnă, izbăveşte sufletul meu cel prihănit cu tot felul de prihane şi dă-mi să merg fără de prihană din cele de aici.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel de care se înfricoşează îngerii şi toate oşti-

le, ca pe Făcătorul şi Domnul, lăudaţi-L preoţi, slăviţi-L tineri, bine-L cuvântaţi popoare, şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Izvorul cel de viaţă primitor şi pururea curgător, sfeşnicul cel cu totul de aur de Lumină purtător, biserica cea însufleţită, cortul cel preacurat, mai desfătat decât cerurile şi pământul, pe Născătoarea de Dumnezeu, credincioşii să o mărim.

Primeşte-mi acum rugăciunea mea cea cu lacrimi şi-mi dă mie lăsare greşelilor celor ce am păcătuit eu ticălosul, Născătoare de Dumnezeu, Prealăudată Stăpână, că pier de tot, din nemăsurata deznădăjduire.

Toată viaţa mea am cheltuit-o alergând după viaţa cea pătimaşă şi întinată şi mi-am stricat sufletul şi trupul cu patimile, şi nu am nădejde de mântuire. Ci, o, Maică Fecioară, mântuieşte-mă cu solirile tale.

Slavă ...

Când oştile şi taberele puterilor celor gândite se vor clătina, când stelele vor cădea, când soarele se va întuneca şi cerul ca o carte se va strânge şi pământul se va clăti de frică, atunci tu, Curată, ajută-mi.

Şi acum ...

Înălţimea tainei tale, Fecioară, a o înţelege este cu totul cu neputinţă, nu numai oamenilor, ci şi oştilor minţilor, că pe Dumnezeu Cel ce pe toate le-a făcut cu voirea dintru nefiinţă, L-ai întrupat mai presus de grăire.

* * *

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 2, Cântarea 1-a, Irmos:

În adânc a aşternut toată oastea lui Faraon, puterea cea prea-întrarmată, iar Cuvântul întrupându-Se a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul cel preaslăvit, căci cu slavă S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Dumnezeu, alegându-te ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită toată, ca pe cea fără prihană între femei, S-a sălăşluit în pântecele tău cel fără prihană; pe Care roagă-L, ceea ce eşti cu totul fără prihană, de prihana greşelilor să se izbăvească toţi cei ce te laudă pe tine.

Stătut-ai, Preacurată, ca o împărătească, de-a dreapta Împăratului, Celui ce a strălucit din pântecele tău, precum zice psalmistul; pe Care roagă-L să mă arate stătător de-a dreapta în ziua răsplătirii, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Slavă ...

Firea oamenilor cea înțelenită cu toate cele necuvioase, toată ai înnoit-o, născând Ploaia cea cerească. De aceea mă rog, Mireasă a lui Dumnezeu, brazda sufletului meu cea înțelenită arat-o aducătoare de roade.

Şi acum ...

Domnul cel preaslăvit, strălucindu-ne nouă Soare din pântecele tău, Preacurată, şi izgonind toată tulburarea diavolilor cea întunecoasă, ne-a luminat cu fulgere

dumnezeieşti.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Înflorit-a pustia ca şi crinul, Doamne, Biserica cea stearpă a păgânilor, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Întru mine omul îmbrăcându-Se Făcătorul, a ieşit din pântecele tău, Preacurată, dăruind haina nestricăciunii celor ce prin multe necuvioşii s-au golit.

Născut-ai, Curată, pe Dumnezeu Cuvântul cel Preacinstit, pe Care cu dinadinsul roagă-L să miluiască smeritul meu suflet, cel mâhnit de necinstea dulceților.

Slavă ...

Vindecă, Preacurată, rănile sufletului meu, şi smerita mea inimă, cea otrăvită de veninul şarpelui, tămăduieşte-o cu doctoria ta cea lucrătoare.

Şi acum ...

Îndreptează-mi viața mea, Născătoare de Dumnezeu, ocârmuind-o cu porunca cea dumnezeiască a Cuvântului cel întrupat dintru tine, şi mă povățuieşte către lumină, Marie, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Însuți Tu, Doamne, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceasta strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Picătură de umilință plouă-mi mie, Stăpână, ridicând tot zăduful inimii mele şi oprind greşitele aduceri aminte ale gândului meu.

Pe mine cel ce sunt rănit cu sabia dezmierdărilor şi zac rănit, nu mă trece cu vederea, Preacurată, ci vindecă-mă cu sulița şi Sângele Celui răstignit, a Fiului tău şi Dumnezeului nostru.

Slavă ...

Ceea ce te-ai îmbogățit cu stăpânirea a toată zidirea, miluieşte-mă pe mine cel ce rău am sărăcit de dumnezeiescul dar, ca să te măresc ca pe o bună folositoare a mea, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi acum ...

Caută spre mine cel bolnav, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi dezleagă patimile mele cele cumplite şi anevoie de vindecat, ca să te măresc pe tine, ceea ce ai mărit toată omenirea.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mijlocitor între Dumnezeu şi oameni Te-ai făcut, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, la Părintele Tău, Începătorul luminii, din noaptea necunoştinței, aducere am aflat.

Preacurată, ceea ce ai născut Calea vieții, povățuieşte-mă la calea cea dreaptă, pe mine cel ce acum mă prăpăstuiesc dobitoceşte în căi neumblate şi în prăpăstiile cumplitelor întâmplări.

Înstrăinându-mă pe sinemi cu cuget nemulțumitor, curveşte am viețuit, rătăcindu-mă în latură depărtată; ci întoarce-mă şi mă mântuieşte cu mângâierile tale Fecioară, Maică a lui Dumnezeu.

Slavă ...

Din apele tale cele de viață curgătoare adapă pe robul tău, cel ce se arde de văpaia păcatelor şi se primej-

duieşte de năvălirile diavolilor, Fecioară Maică Preacurată

Şi acum ...

Cu bântuielile şi pânditurile celui viclean m-am omorât, Stăpână Preacurată; înviază-mă, ceea ce ai născut viața cea ipostatică, Născătoare de Dumnezeu, ca să te laud cu bună credință, pe tine cea cu totul fără prihană.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Să nu mă arăți bucurie diavolilor la judecata ce va să fie, Stăpână, ci roagă pe Judecătorul şi Fiul tău să caute spre mine cu blândețe.

Cu gândurile şi cu faptele mele cele rele şi necuvioase pornindu-Te spre mânie, Doamne, pe Maica Ta o aduc Ție spre îmblânzire; ci, îndurându-Te, mă mântuieşte.

Slavă ...

Izbăveşte-mă de osândă, Stăpână, pe mine cel ce însumi sunt osândit cu greşelile, ca ceea ce ai născut pe Judecătorul şi Dumnezeul tuturor şi Domnul.

Şi acum ...

Cu dormitarea lenevirii sunt cuprins; somnul păcatului îngreuiază inima mea; ci cu mijlocirea ta, Preacurată, ridică-mă şi mă mântuieşte.

Sedealna:

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nesurpat, izvor de milă şi lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către tine:

Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, vino degrab şi ne mântuieşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti grabnică folositoare.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului cel călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este binecuvântat şi preaslăvit.

Tăria mea şi lauda, mântuirea, adevăratul sprijin şi zid nebiruit fiind, Stăpână, pe diavolii ce se luptă cu mine şi care pururea caută să mă omoare surpă-i.

Pe Dumnezeu întrupându-L din fecioreştile tale sângiuri, ai îndumnezeit omenirea, Fecioară. Pentru aceea pe mine cel spurcat cu patimile şi stricat cu meşteşugirile vrăjmaşului, cu rugăciunile tale izbăveşte-mă.

Slavă ...

Cuptorul mai-nainte a închipuit Naşterea ta, ceea ce eşti cu totul fără prihană, că pe tineri nu i-a ars, precum nici Focul cel nesuferit pântecele tău. Pentru aceea te rugăm, izbăveşte de focul cel veşnic pe robii tăi.

Şi acum ...

Heruvimii slăvesc, Serafimii, Scaunele, Stăpâniile şi Domniile laudă pururea Naşterea ta cea mai presus de minte, Marie cu totul lăudată. Că tu singură ai purtat în pântece pe Dumnezeu cu trup, pe Care roagă-L, Curată, ca să ne mântuim noi toţi cei ce cu dragoste te cinstim.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând ...

Râvneşte cele bune, depărtându-te de cele rele,

prin lucrarea dumnezeieştilor fapte, având pe Maica lui Dumnezeu şi folositoarea tuturor cea neruşinată, rugătoare pentru tine, suflete al meu, ca pe o milostivă şi de bine iubitoare.

Dezlegat-ai omenirea din legătura osândirii celei de demult, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mă rog ție, Preacurată, ca să dezlegi toată legătura răutății inimii mele, legându-mă cu dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Raza slavei Tatălui născând-o, Născătoare de Dumnezeu, luminează inima mea cea mâhnită pentru neslava greşelilor şi părtaş arată-mă slavei celei pururea veşnice, binecuvântată, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi acum ...

Ceea ce ai născut cu trup pe Înaltul Dumnezeu, ridică-mă din gunoiul patimilor ce mă necăjesc, şi pe mine, cel ce rău am sărăcit de tot, mă îmbogățeşte, Preacurată, cu dumnezeieştile fapte bune, ca să te laud fiind mântuit.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărțit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând, iar pe cei credincioşi răcorind, pe cei ce cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Fiul Părintelui cel fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea prea lăudată, o mărim.

Gustând Adam din mâncarea ce nu se cădea, moarte din pom cu amar a cules. Iar Fiul tău pironindu-Se pe lemn, dulceața nemuririi a izvorât, Preacurată; pentru acesta te cinstim.

Împărăteasă eşti, Fecioară, ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pe Împăratul şi Domnul, Cel ce a stricat împărățiile iadului; pe Care cu deadinsul roagă-L să învrednicească împărăției celei de sus pe toți cei ce te laudă.

Slavă ...

Îmbunătățeşte, Stăpână, smerită inima mea, cea necăjită de undele dezmierdărilor, ca ceea ce ai născut pe cel Bun, şi bună fiind toată, bagă-mă în porțile cele bune ale pocăinței.

Şi acum ...

Cu luminătoarele raze ale Celui ce a răsărit din pântecele tău şi noaptea nedumnezeirii a pierdut, Fecioară Maică Marie, luminează pe toți cei ce te cinstesc pe tine cu credință şi din neluminatul întuneric îi izbăveşte în ceasul judecății.

DUMINICĂ SEARA

Glas 2, Cîntarea 1-a, Irmos:

Veniți popoare să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despărțit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi

Pe mine cel ce cu bună credință, cu sufletul şi cu gura te mărturisesc pe tine, chiar de Dumnezeu Născătoare, Curată şi fără prihană, de cumplitele primejdii, de boli şi de greşeli acum mântuieşte-mă.

Tot adâncul darurilor l-am cunoscut că este învistierit întru tine, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea, alergând acum cu osârdie la dumnezeiescul tău acoperământ, ne mântuim.

Slavă ...

Pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine, Preacurată, roagă pe Cel ce S-a întrupat din preacuratele şi cinstitele tale sângiuri să ne izbăvească din greşeli şi de cumplitele ispite.

Şi acum ...

Toți credincioşii te-am câştigat pe tine laudă, şi scăpare, şi întărire, şi bucurie, şi sufletelor mântuire, şi nădejde şi zid, ceea ce eşti de Dumnezeu cu daruri dăruită.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cela ce prin lemn ai omorât păcatul, şi frica Ta o sădeşte în ini-

mile noastre, a celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cu rugăciunile tale, Curată, pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, fă-L milostiv robilor tăi, celor ce aleargă la acoperământul tău şi cu credinţă se închină Naşterii tale.

Ascultă, Fecioară, graiurile sufletului meu, pe care dintru adâncul inimii mele le aduc ţie, Prealăudată, şi din patimi şi din primejdii mântuieşte-mă.

Slavă ...

Chiverniseşte-mi toată viaţa mea, Fecioară, nădejdea şi folositoarea mea, şi mă izbăveşte de ispite şi de cumplitele primejdii, dumnezeiască Mireasă.

Şi acum ...

Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai purtat în braţele tale pe Înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică, din necunoştinţă şi din întunecare, roagă-te acum să ne izbăvim noi.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Te laud că auz am auzit, Doamne, şi m-am spăimântat, că ai venit până la mine căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea proslăvesc smerenia Ta cea multă către mine, mult Milostive.

De rănile sufletului meu şi de bolile trupului dăruieşte-mi dezlegare, Stăpână, ceea ce ai născut pe Dumnezeu.

Pe mine cel vânturat de patimi şi de gânduri şi de întreitele valuri ale vieţii, întru nădejde şi întru credinţă întăreşte-mă, Fecioară.

Slavă ...

Cu rugăciunile tale, Maica lui Dumnezeu, izbăveşte-mă de înconjurări şi de vifor şi de primejdii, ceea

ce eşti întru tot lăudată.

Şi acum ...

Pe mine cel învăluit de valurile lumeşti răpeşte-mă, Fecioară, la limanul tău povățuindu-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că afară de Tine pe alt dumnezeu nu cunoaştem.

Armă nebiruită asupra ispitelor celor de multe feluri avându-te, de toată supărarea vrăjmaşilor ne izbăvim arătat, noi cei ce de-a pururea Născătoare de Dumnezeu te ştim pe tine.

Ceea ce eşti mai presus decât heruvimii, Plinirea legii ai născut, pe Unul-Născut Fiul lui Dumnezeu, Care S-a întrupat dintru tine, pe Care roagă-L pentru robii tăi.

Slavă ...

Preacurată, ceea ce pe Făcătorul tuturor în brațele tale L-ai purtat, pe Acesta, cu rugăciunile tale, fă-L milostiv nouă, celor ce din inimă acum către tine alergăm.

Şi acum ...

Din strâmtorare şi din sufletul meu cel îndurerat, rugăciune aduc eu, ticălosul, ție uneia ceea ce ai născut pe Cuvântul, Pricinuitorul îndurărilor; îndurându-te, mântuieşte-mă.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Liman de mântuire cunoscându-te, Stăpână, şi îno-

tând eu în marea vieții cea cu multe griji, te chem pe tine ca să fii îndreptătoare sufletului meu.

Îmbrăcatu-m-am în haina nebuniei mele, rău pătimind, Maică Pururea Fecioară; ci tu, care pe Dumnezeu ai născut, dă-mi mie veşmântul bucuriei.

Slavă ...

Din sfințita petrecere am căzut, mâhnindu-mă ticălosul; ci întoarce-mă, Stăpână, ceea ce eşti binecuvântată, la poruncile Fiului tău îndreptându-mă.

Şi acum ...

Învredniceşte-mă dumnezeieştilor milostiviri, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel preamilostiv, Care cu Sângele Său i-a izbăvit pe oameni din stricăciune.

Sedealna:

Ceea ce eşti izvorul Milei, învredniceşte-ne să dobândim milă, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos, arată, precum de-a pururea, puterea ta, că întru tine nădăjduind, strigăm ție: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trupuri mai marele Voievod.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au călcat porunca cea prea fără de Dumnezeu, şi fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Pe Cruce pironindu-Se, Cel ce S-a întrupat dintru tine, de Dumnezeu Născătoare, a rupt zapisul lui Adam. Pe Care acum, Fecioară, roagă-L, de toată răutatea să se izbăvească cei ce cu credință strigă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Nădejde bună şi folositoare înfricoşată eşti Stăpână, şi acum te rugăm ca să dăruieşti noianul milostivirii tale tuturor celor ce nădăjduiesc spre tine şi Fiului tău strigă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Slavă ...

Cu întunericul cel cumplit al vieții fiind ținut, pe Cel ce s-ar scârbi împreună şi împreună ar pătimi durere nu am agonisit. Cu strălucirea ta, Fecioară, dezleagă-mi negura greşelilor şi luminează-mă pe mine cel ce cânt: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Şi acum ...

Cu haina cea frumoasă a mântuitoarelor porunci prin Botez îmbrăcându-mă, prin lenevire o am înnegrit eu, ticălosul. Şi acum alerg la tine, Fecioară, cerând ca să mă îmbrac iarăşi, prin tine, cu veşmântul întregii înțelepciuni.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce S-a pogorât …

Îmi slăbeşte mintea mea acum, căzând întru adâncurile necinstirii, cât de aici cu feluri de rele sunt cuprins. Ci tu, Fecioară, tămăduieşte-mă, cu lumina nepătimirii îmbrăcându-mă.

Turn de tărie întemeiat şi temelie şi cetate şi părtinitoare agonisindu-te pe tine, toți ne mântuim acum, lăudând Naşterea ta, Preacurată, şi prea înălțând-o întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Izvor al nemuririi strălucit te ştim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pe Cuvântul

Tatălui Cel fără de moarte, Care izbăveşte de moarte pe toţi cei ce-L prea înalţă pe Dânsul întru toţi vecii.

Şi acum ...

Curgere de tămăduiri de-a pururea curgătoare ne izvorăşti nouă credincioşilor, Preacurată, dintru care cu îndestulare scoţând darul tău, lăudăm Naşterea ta, Preacurată, şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc către tinerii evreieşti şi văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude să-L mărim.

De Dumnezeu fericită, Fecioară, toată nădejdea mea cu osârdie spre tine o pun; mântuieşte-mă, Maica Vieţii celei adevărate şi te roagă, Preacurată, ca să mă satur de desfătarea cea de-a pururea vecuitoare, eu cel ce cu credinţă şi cu dragoste cu laude te măresc pe tine.

Arătându-te, Fecioară, luminează întunericul sufletului meu cu strălucirile cele fără de materie ale luminii tale, ceea ce eşti uşa dumnezeieştii Lumini, şi de lumina şi de desfătarea cea veşnică a mă sătura învredniceşte-mă, Curată, pe mine cel ce cu credinţă şi cu dragoste întru cântări te măresc pe tine.

Slavă ...

Pe cei bolnavi cu sufletul şi cu trupul şi căzuți în patimi cumplite, văzându-i, Stăpână, tămăduieşte-i cu milostivirea ta şi îi slobozeşte acum din întristările ce îi supără, ca toți neîncetat să te mărim pe tine cu cântări.

Şi acum ...

În pântecele tău sălăşluindu-Se Fiul, pe Care din pântece mai înainte de veci Tatăl L-a născut, S-a făcut Om desăvârşit, şi izvor de daruri, pe tine, Maica lui Dumnezeu, te-a arătat nouă, celor ce cu credință ne închinăm Naşterii tale celei negrăite.

LUNI SEARA

Glas 2, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântarea lui Moisi luând, strigă suflete: Ajutor şi acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu, şi-L voi slăvi pe El.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Buzele sufletului meu cele închise deschide-le şi limpezeşte gândul şi limba mea, Preacurată, ca să vestească gura mea lauda ta, Născătoare de Dumnezeu, şi din inima mea să-ți aduc mulțumită.

După Dumnezeu, ție ți-am dăruit cu totul mântuirea mea, Preacurată, eu robul tău, şi toată dorirea, ținerea, dragostea şi înainte punerea din toată vârtutea şi din tot sufletul întinzându-le către tine.

Slavă ...

Plâns ucigător de patimi şi tânguire, curgerea de-a pururea vie a umilinței şi lacrimă stingătoare a gheenei, tăcere curățitoare şi fericita smerenie, păzitoarea cea mare, dăruieşte-mi mie, Stăpână.

Şi acum ...

Pe tine, Împărăteasa tuturor, cu ciucurii cei de aur ai curățeniei fiind îmbrăcată şi împodobită, şi cu haina aurită şi strălucită a fecioriei înfrumusețată fiind, Preacurată, Dumnezeu te-a pus de-a dreapta Sa.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Mintea mea cea neroditoare, cu milostivirea Ta

arat-o aducătoare de roade, Dumnezeule, Lucrătorule al bunătăților şi Săditorule al celor cuvioase.

Ca pe o cămară frumoasă a Mirelui, ca pe un palat însuflețit al Stăpânului, ca pe o porfiră cinstită a Împăratului şi ca pe un sălaş ferecat cu aur, Preacinstită, te rog, mântuieşte-mă pe mine cel ce te cinstesc pe tine.

Iată dumnezeiasca căruță cea cu multe nume numită; iată dumnezeiescul scaun cel cu aur ferecat; iată dumnezeiescul pat cel cu porfiră aşternut, pe care S-a odihnit Împăratul meu Hristos, Fecioara Stăpâna, pe care să o lăudăm.

Slavă ...

Dobitoceşte plecându-mă pornirilor celor dobitoceşti, eu cel cu cuvântare şi cu pricepere cinstit, ca un fără de minte m-am alăturat şi m-am asemănat dobitoacelor celor fără de minte; ci tu, ceea ce ai născut pe Cuvântul, pe mine miluieşte-mă.

Şi acum ...

Cel ce ai întemeiat luna şi stelele, şi cerul l-ai întins ca o piele şi pământul l-ai aşezat pe ape neținut, Cuvinte, biserică mai desfătată şi mai înaltă decât cerurile ai arătat-o pe ceea ce Te-a născut pe Tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Naşterea Ta cea din Fecioară, proorocul mai înainte văzând-o, a propovăduit strigând: Auzul Tău am auzit şi m-am temut, că de la miazăzi şi din muntele cel sfânt şi umbros ai venit, Hristoase.

Picați munți veselie şi izbucniți dealuri bucurie, că muntele cel arătat şi sfânt, cea Prealăudată, tuturor a picat dumnezeiască dulceață şi bunătate.

Mai presus de cât toată mintea este înălțată minunea ta; se biruieşte şi puterea cuvintelor tâlcuind-o pe dânsa, că pe Cuvântul cel netâlcuit şi necuprins L-ai născut, Fecioară.

Slavă ...

Mi se leagă glasul meu şi limba mi se împiedică, căci mi se pare că stau înaintea înfricoşatului Tău divan, Doamne al meu, Doamne; pentru ceea ce Te-a născut pe Tine, Milostive, îndură-Te şi spre mine.

Şi acum ...

Miluieşte-mă, Născătoarea Cuvântului cel Milostiv, pe mine care m-am făcut nemilostiv şi nevrednic de milă, ca cela ce despre toate poruncile Stăpânului m-am lenevit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Negura sufletului meu risipind-o, Mântuitorul meu, cu lumina poruncilor Tale luminează-mă, ca un singur Împărat al păcii.

Aducându-mi aminte de înfricoşatul divan al Fiului tău, mă cutremur cunoscând lucrurile mele cele cumplite, Născătoare de Dumnezeu, care covârşesc cu nemăsurarea mulțimea nisipului cel de lângă mare şi dansul stelelor cel nemăsurat.

Ceea ce eşti răsărit al Soarelui slavei, străluceşte-mi raza dumnezeieştii umilințe, mie celui ce şed întru întuneric şi în umbra morții şi mai-nainte de îngropare, ca un mort, ca pe mortul meu să-l plâng.

Slavă ...

Minte întunecată, inimă zăbavnică şi limbă îngustă, ce laudă vor aduce ție, Fecioară? Căci toată lumea de s-ar

face buze şi limbi nu va putea cu adevărat, după vrednicie, să te laude pe tine, Stăpână.

Şi acum ...

Afară de ajutorul tău şi împreună lucrarea ta, Fecioară, deşartă este lacrima, deşartă truda oamenilor, sudoarea şi osteneala şi toată nevoința fără de tărie. Pentru aceea, ajută-mi mie, cel ce doresc să mă mântuiesc.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul păcatelor fiind ținut, Hristoase, şi în noianul vieții mă învăluiesc; ci precum pe Iona din fiară, aşa şi pe mine din patimi scoate-mă şi mă mântuieşte, Mântuitorule.

Spre tine nădejdile mântuirii mele mi-am pus, Fecioară Prealăudată; tu, pe sufletul cel ce se duce către moarte, povățuieşte-l către viață.

Tu îmi cunoşti multă neputința mea şi trândăvirea o ştii, Stăpână; precum însăți ştii mântuieşte-mă, şi precum voieşti de gheenă izbăveşte-mă.

Slavă ...

Cuvântul, Cel ce cu voirea toate le-a înființat, Care este de-a pururea vecuitor şi de o ființă cu Tatăl şi cu Duhul, din Fecioară poartă ființa mea.

Şi acum ...

Înotând eu în noianul vieții, furtuna şi întreitele învăluiri ale patimilor mă clătesc pe mine; încetează valul, Preacurată, şi tulburarea cea nestatornică îmblânzeşte-o.

Sedealna:

Lenea cea cumplită a sufletului meu şi slăbiciunea inimii mele văzându-le, vindecă-le cu rugăciunile tale,

Maica lui Dumnezeu, şi părţii celor mântuiţi învredniceşte-mă, izbăvindu-mă de întuneric şi de muncă, ca ceea ce însăţi eşti nădejdea şi mângâierea mea.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe heruvimi urmând tinerii, în cuptor dănţuiau strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeule, că întru adevăr şi judecată ai adus asupră-ne acestea toate pentru păcatele noastre, Cel ce eşti Prealăudat şi Preaslăvit întru toţi vecii.

Sfeşnicule de aur, chivotule purtător de lumină, masă sfântă, scaune de foc, rugule nears, cădelniţa cea cu totul de aur, cetate slăvită şi prea vestită, cămara cea cu totul de aur, palatule de aur şi cu roşu împodobit, Stăpână, mântuieşte-mă.

Cuvântul lui Dumnezeu cel Unul-Născut intrând în pântecele tău, părtinitoare neruşinată te-a dăruit pe tine creştinilor. Pentru aceea te rog pe tine, Fecioară, miluieşte sufletul meu, care toată ziua şi noaptea te cheamă pe tine.

Slavă ...

Unul Dumnezeu, Cel ce a măsurat cu palma cerurile şi pământul şi din nefiinţă a înfiinţat fiinţa cea fără de trup şi nematerialnică a îngerilor, Fecioară, Acesta prin înger «bucură-te» ţi-a trimis ţie, şi plecând cerurile, întru tine S-a sălăşluit.

Şi acum ...

Aducerea cea săracă a graiurilor mele primind-o ca un prinos desăvârşit fără de prihană, ca nişte tămâie cu bun miros, ca nişte mir din aromate alcătuit, izbăveşte-mă, de Dumnezeu Născătoare, de toată primejdia şi înconjurarea patimilor.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce a însemnat ...

Biserică preacurată a Mântuitorului şi Împăratului meu Hristos, scaunul cel preaslăvit, cerul cel preaînalt, raiule cel cu adevărat nejefuit, Stăpână, deschide-mi mie uşile raiului.

Mână dreaptă aproape stătătoare şi apărătoare tare să te aflu pe tine, Fecioară, în vremea ieşirii mele, când va vrea să lipsească cu amar dintru mine duhul meu, că pe căi strâmbe şi aspre am umblat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Sufletul meu cel omorât cu dulceţile şi care în latura şi în umbra morţii locuieşte, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, ceea ce ai zămislit Viaţa cea dumnezeiască, înviază-l şi luminează-l cu lumina solirilor tale.

Şi acum ...

Munte ce pică dulceaţă şi îndulceşte amărăciunea lumească te-ai arătat, Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Roua cea preadulce; pentru aceea îndulceşte-mi amărăciunea păcatelor mele.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce a însemnat mai înainte în rug, în muntele Sinai oarecând, lui Moisi, taina Fecioarei, lăudaţi-L, bine-L cuvântaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Din pământeni cine a auzit una ca aceasta sau cine a văzut cândva? Că Fecioara s-a aflat având în pântece şi fără de durere Prunc a născut. Întru acest chip este minunea ta şi pe tine, Curată Născătoare de Dumnezeu,

te mărim.

Preasfântă Fecioară, prea fără prihană, Preacurată Doamnă, Prealăudată, Cinstită, căruța Cuvântului cea prea luminoasă, lumina ticălosului meu suflet, suflarea şi viața mea, precum ştii, precum voieşti, miluieşte-mă şi mă mântuieşte.

Din pântecele maicii mele spre tine m-am aruncat şi ție sunt lăsat, Curată, eu smeritul şi săracul de fapte bune; tu îmi fii mie, Fecioară, fierbinte povățuitoare către fapta bună, netezind cărările mântuirii mele.

Slavă ...

Nădejdea şi ajutorul mântuirii mele spre tine, Maica lui Dumnezeu, întru toate stă, după Dumnezeu, că spre tine m-am aruncat şi ție sunt lăsat eu săracul, să nu mă părăseşti, ci sprijineşte-mă, Preacurată.

Şi acum ...

Fecioară, tu eşti lauda ticălosului meu suflet, tu eşti dulceața şi luminarea, tu eşti bucuria mea, tu dulceața inimii, tu lumină şi îndulcire şi viață, tu mângâiere dumnezeiască, tu eşti bucurie şi veselie.

MARȚI SEARA

Glas 2, Cântarea 1-a, Irmos:

Calea mării cea nebătută şi neumblată călătorind-o neudat, Israilul cel ales a cântat: «Să cântăm Domnului că S-a preaslăvit».

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Pe tine, Preacurată, ceea ce eşti lăcaş preacurat al lui Dumnezeu, te rog: Inima mea cea întinată cu dulceți necurate curățeşte-o, ca să te slăvesc pe tine.

După Dumnezeu avându-te pe tine, Fecioară, ajutătoare neruşinată şi părtinitoare nebiruită, sprijinitoare, păzitoare şi mijlocitoare, strig ție: Mântuieşte-mă.

Slavă ...

Având mulțime de păcate, care covârşesc cu nemăsurarea nisipul cel de pe lângă mare şi mulțimea stelelor, la mulțimea milei tale am scăpat.

Şi acum ...

Fecioară, ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu, Cel ce este tuturor neîncăput, dar întru tine încăput făcându-Se, pentru bunătate, pe Acela roagă-L să se mântuiască cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti binecuvântată, tu singură fii părtinitoarea şi ajutorul meu şi izbăveşte-mă de asupreala diavolilor, de patimile cele ce mă necăjesc şi de judecată, şi de munca focului celui ce arde cu văpaie.

Firea oamenilor cea stricată ai înnoit-o, Preasfântă, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Care din stricăciune întru nestricăciune pe ea a mutat-o; pentru aceea pe mine cel stricat cu dulcețile fă-mă nestricăcios şi de-a doua oară zideşte-mă.

Slavă ...

Te slăveşte pe tine, ceea ce eşti una binecuvântată şi preaslăvită, neamul oamenilor. Pentru aceea fă-mă moştean al slavei celeia ce va să fie cu mijlocirea ta, Fecioară, pe mine cel ce cu credință te laud pe tine, ceea ce eşti preaslăvită de Dumnezeu.

Şi acum ...

Vindecă patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre, cea cu totul fără prihană, şi fă-ne a umbla pe cărările ce duc către îndulcirea cea veşnică şi către desfătarea cea necurgătoare şi nepieritoare.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuți, Doamne, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceea strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Străluceşte-mi, Preacurată, cu lumina ta, sufletul meu cel întunecat, ceea ce ai născut Lumina cea ipostatică.

Fecioară, ceea ce ai primit în pântecele tău Focul

dumnezeirii, de focul cel veşnic izbăveşte-mă.

Slavă ...

Binecuvântată, Preacurată, cu rugăciunile tale vindecă durerea sufletului meu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Doctorul tuturor.

Şi acum ...

Născătoare de Dumnezeu Prealăudată, rupe-mi lanțurile greşelilor mele şi către cărările vieții povățuieşte-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cărbunele care mai-nainte s-a arătat Isaiei, ca un soare din feciorescul pântece a răsărit şi celor ce se rătăciseră întru întuneric luminarea dumnezeieştii cunoştințe dăruindu-le.

Muntele cel cu adevărat netăiat, uşa cea încuiată şi izvorul cel pecetluit, grădina cea prea mirositoare şi de Dumnezeu sădită, livada ceea ce a înflorit Floarea nestricăciunii, te lăudăm pe tine, Stăpână.

Cu osârdie din tinerețe toată desfrânarea lucrând-o, întinându-mi sufletul şi trupul, te rog pe tine, Fecioara cea curată şi neîntinată, şi trupul şi sufletul curățeşte-l, sfințeşte-l şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Scaunul cel înalt şi vederos, cel înălțat mai presus de puterile cele fără de trupuri, întru care Isaia a văzut pe Hristos Domnul slavei şezând, ridică-mă pe mine cel întărit în scaunul patimilor.

Şi acum ...

Postind de fapta bună, m-am umplut de toată desfătarea cea oprită până la sațiu şi acum flămânzesc de

masa cea mântuitoare. Ci tu, cu pâinea pocăinţei întăreşte-mă, ceea ce eşti masă care ai purtat Pâine pe Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Glasul graiurilor celor de rugăciune, din suflet cu durere auzind, Stăpâne, izbăveşte-mă de rele, că Însuţi eşti Pricinuitorul mântuirii noastre.

Spre tine mi-am pus nădejdea mântuirii mele, Maică pururea Fecioară, şi pe tine te pun apărătoare a vieţii, întemeiată şi neclătită.

Vindecă patimile mele cele de multe feluri, Maică nenuntită, cea singură atotputernică, că tu liman neînviforat te-ai arătat nouă, celor ce te lăudăm pe tine.

Slavă ...

De întunecarea cea nemăsurată izbăveşte-mă pe mine cel ţinut cu multe greşeli, de Dumnezeu Născătoare, Stăpână, şi din mâinile diavolilor răpeşte-mă.

Şi acum ...

Preasfântă Fecioară, Mireasă dumnezeiască, ceea ce eşti după Dumnezeu părtinitoare robilor tăi, în ceasul cercării fă-te sprijinitoare sufletului meu.

Sedealna:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te, toiagul dintru care fără de sământă răsărind Dumnezeu, a pierdut prin lemn moartea.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu a tiranului celui călcător de lege înaltă văpaie a ridicat, iar Hristos a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel binecuvântat şi preaslăvit.

Spre tine toată nădejdea din suflet mi-am pus, şi caut aşteptând cu adevărat dumnezeiasca mângâiere; întâmpină-mă, Curată Născătoare de Dumnezeu, şi bucură-mă, arătându-mi mie cărarea ce suie către Dumnezeu.

Fecioară cinstită, neispitită de nuntă, Curată binecuvântată, îndreptătoarea celor ce cad şi izbăvirea celor ce păcătuiesc, mântuieşte-mă pe mine desfrânatul, mântuieşte-mă, şi ca o milostivă din munca cea veşnică răpeşte-mă, ca să te slăvesc pe tine.

Slavă ...

Ceea ce eşti nădejdea şi ajutorul credincioşilor, de Dumnezeu Născătoare, sârguieşte de ajută robilor tăi, cei cufundaţi în patimi, şi întru amăgirile diavolilor şi întru întreitele învăluiri ale necazurilor, celor ce scăpăm la tine cu nădejdea sufletului.

Şi acum ...

Tu ne-ai izbăvit pe noi de cumplita osândă a greşelilor, şi întristarea cea de demult a celor întâi zidiţi ai dezlegat-o, Prealăudată, născând mai presus de fire pe Ziditorul tuturor; pentru aceea după vrednicie credincioşii te fericim.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Chipul cel de aur defăimându-l ...

Ceea ce eşti izvor viu, ca ceea ce ai născut Apa vieţii, sufletul meu cel topit de arderea păcatelor adapă-l, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, şi din văpaia cea veşnică răpeşte-mă.

Împuns fiind cu săgeata vrăjmaşului, m-am rănit cu totul la suflet şi pătimesc boli nevindecate; ceea ce ai născut negrăit pe Mântuitorul Hristos, întru totul fără

prihană, vindecă-mă şi mă mântuieşte, nădejdea mea cea tare.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe mine cel omorât gânditor de nemăsuratele mele răutăţi, înviază-mă dumnezeiască Mireasă, Fecioară, şi cu rugăciunea ta izbăveşte-mă de toată înşelăciunea vrăjmaşului celui stricător de suflet şi a ucigaşului.

Şi acum ...

Curată, izbăveşte-mă de urgia Fiului tău şi Dumnezeu, care mă înfricoşează, şi în ceasul judecăţii, ca o atotputernică, apucă mai înainte gata ajutătoare şi de caprele cele de-a stânga izbăveşte-mă.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Chipul cel de aur defăimându-l de trei ori fericiţii tineri, văzând chipul lui Dumnezeu cel viu şi neschimbat, prin mijlocul focului cântau: Toată zidirea cea înfiinţată să laude pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Nu se pricepe toată limba a te lăuda după vrednicie şi se întunecă şi mintea cea mai presus de lume a cânta ţie, de Dumnezeu Născătoare. Însă fiind bună, primeşte credinţa, că ştii dragostea noastră cea dumnezeiască; că tu creştinilor eşti folositoare şi pe tine te mărim.

Umple de bucurie inima mea, Maică Fecioară, ceea ce ai primit Bucuria în pântecele tău; luminează, Curată, sufletul meu cel smerit şi cu negura multor greşeli ţinut, că tu ai născut tuturor Lumina.

Străluceşte-mă cu lumina ta, de Dumnezeu dăruită, pe mine cel ce zac întru întunericul cumplitei trândăviri şi nu voiesc nicidecum să păzesc legile lui Dumnezeu,

ca după datorie să te fericesc pe tine, ca pe o părtinitoare a mea.

Slavă ...

Iubitorule de oameni Doamne, Cela ce pentru îndurările Tale cele negrăite Te-ai întrupat din Fecioară, ca să mă mântuieşti pe mine, izbăveşte sufletul meu de toată diavoleasca rătăcire şi pândire şi toate păcatele mele cele nenumărate şterge-le.

Şi acum ...

Ceea ce eşti iubitoare de bine, Stăpână, sufletul meu cel necăjit cu multe păcate acum îmbunătăţeşte-l şi mă mântuieşte, Curată, de Dumnezeu Născătoare, pe mine cel ce mă înviscolesc de-a pururea în noianul vieţii şi cumplit mă înviforez.

MIERCURI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Veniți popoarelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Fecioară, ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii, pe mine cel rănit cu patimile tămăduieşte-mă şi din focul cel veşnic răpeşte-mă, singură de Dumnezeu dăruită.

La bunătatea ta acum alerg, Maică Fecioară cu totul fără prihană, izbăveşte pe robul tău de bolile cele sufleteşti, de patimile cele stricătoare de suflet şi de focul cel veşnic.

Slavă ...

Noi cei ce te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu, care ne-am îmbogățit cu tine, întărirea şi părtinitoarea noastră, de întreitele învăluiri ale vieții şi de toate felurile de ispite ne mântuim.

Şi acum ...

Ceea ce eşti scăparea credincioşilor, pururea Fecioară, tare ajutătoare celor ce aleargă la tine, de toată nevoia şi vătămarea potrivnică mântuieşte-ne pe noi.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cela ce prin lemn ai omorât păcatul, şi frica Ta o sădeşte în ini-

mile noastre, a celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cădelniță cu adevărat de aur, şi năstrapă a manei, şi munte dumnezeiesc şi palat prea veselitor al lui Dumnezeu, pe tine, Fecioară, te numim.

Biserică şi sfințit lăcaş al Cuvântului fiind, Născătoare de Dumnezeu, fii mie curățitoare greşelilor, Preasfântă pururea Fecioară.

Slavă ...

Miluieşte-mă, Curată, pe mine cel ce am mâniat pe Cel Singur iubitor de oameni şi Fiul tău, şi în starea drepților numără-mă, cea singură de-a pururea Fecioară.

Şi acum ...

Limbă de om nu poate să tâlcuiască adâncul răutăților mele, Fecioară, că mai presus de măsură am nelegiuit, ci tu, ca o Maică a milei, miluieşte-mă.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Te laud că auz am auzit, Doamne, şi m-am spăimântat, că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc multă smerenia Ta cea către mine, mult Milostive.

Pe tine, Fecioară, noi creştinii te-am câştigat ajutor şi acoperământ, ceea ce ne scoți pe noi din cumplite primejdii.

Stăpână, ceea ce eşti neispitită de nuntă, care pe Dumnezeu în pântece L-ai primit, de primejdii şi de necazuri pe toți izbăveşte-i.

Slavă ...

Zid nebiruit şi nădejde tare noi credincioşii întru necazuri te-am câştigat pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum ...

Mijlocirea ta, Stăpână, câştigând-o ca pe o temelie temeinică, de multe feluri de necazuri ne izbăvim.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne, că afară de Tine pe alt dumnezeu nu cunoaştem.

Ca ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu, Soarele cel luminos al dreptății, luminează sufletul meu cel ce doarme în noaptea vieții, cu raza rugăciunilor tale, Stăpână.

Sub acoperământul tău şi sub părtinirea ta, noi credincioşii totdeauna scăpând cu credință, Preacurată, prin tine ne izbăvim de toată cumplita primejdie, Fecioară.

Slavă ...

Din neştiință întru umflarea trufiei înălțându-mă, Curată, cădere cumplită am pătimit; ci dă-mi mie să biruiesc prin pocăință nebunia cea mai dinainte.

Şi acum ...

Pe mine cel omorât cu veninul păcatului, Preacurată, ceea ce ai născut pe pământ Viața cea cu adevărat neîmbătrânitoare, înviază-mă, ceea ce singură eşti nădejde celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Cela ce toate cu voirea le lucrează, voind a locuit în pântecele Tău cel neispitit de nuntă, dăruind nestricăciune, ca un Îndurat, celor ce bolesc cu stricăciunea.

Pe mine cel rătăcit în calea vieții şi care adeseori în căile cele neumblate ale păcatului cad, povățuieşte-mă, Stăpână, către calea pocăinței.

Slavă ...

Fii mie sprijinitoare despre răutățile mele cele de multe feluri, cea cu totul fără de prihană, şi izbăveşte-mă de meşteşugirea balaurului şi din cursele acestuia răpindu-mă.

Şi acum ...

Fă-mi mie viața luminoasă, ceea ce singură ai născut Lumina cea neapropiată, şi la liman bine liniştit povățuieşte-mă, Maică, şi mă mântuieşte.

Sedealna:

Curată, ceea ce eşti cu totul neîntinată, cu picăturile milei tale roureză ticălosul meu suflet, cel topit de arderea păcatelor, de toată întinăciunea curățindu-l, şi din înfricoşata osândă a focului celui veşnic slobozeşte-mă.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au călcat porunca cea prea fără de Dumnezeu, şi fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Pe mine cel omorât şi în pământ întors m-ai înviat, născând pe Dătătorul de viață, şi din iadul cel mai de jos m-ai scos pe mine, cel ce te slăvesc pe tine cu credință, Născătoare de Dumnezeu întru tot Curată.

Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale cele către Fiul tău, fiind liman întemeiat, părtinitoare înfricoşată şi zid nesurpat, celor ce întru nevoi se primejduiesc şi întru necazuri se viscolesc, din ispitele cele în multe

chipuri mântuieşte pe robii tăi.

Slavă ...

Stăpână de Dumnezeu dăruită, ceea ce ai întrupat cu puterea Preasfântului Duh pe Fiul, Cel ce se înțelege de o fire cu Tatăl, pe Acesta neîncetat roagă-L să miluiască pe cei ce cântă: Bine eşti cuvântată ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Şi acum ...

Curată Fecioară, ceea ce ai făcut cer pe ființa noastră cea pământească şi stricăcioasă cu fierbinte rugăciunea ta, fă să se îndrepteze rugăciunile şi cererile noastre către Fiul tău şi Dumnezeul şi Împăratul tuturor.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce S-a pogorât ...

Patimile inimii mele tămăduieşte-le cu milostivirea ta, Prealăudată, mintea mea împacă-o, sufletul meu luminează-l şi a călători către cărările cele mântuitoare fă-mă, ca de-a pururea să te fericesc.

De întinăciunea cea pricinuită din patimi curățeşte-mă, Curată, cu mijlocirea ta, şi luminează-mi, rogumă, inima mea cea întunecată cu întunecările diavolilor, ca să te fericesc pe tine, Stăpână de Dumnezeu fericită.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ca să te laud pe tine cu glasuri de mulțumiri, ca să te slăvesc pe tine, cea cu totul fără prihană, fă-te turn de apărare, îngrădire şi întărire mie celui ce mă clătesc dinspre toate părțile de bântuielile cele potrivnice şi a cădea mă primejduiesc.

Şi acum ...

Ceea ce ai născut cu trup pe Dumnezeu cel Preaînalt, ridică-mă din gunoiul patimilor ce mă necăjesc, şi pe mine care cumplit am sărăcit cu totul, cu dumnezeieştile fapte bune îmbogăţeşte-mă, Preacurată, ca să te laud pe tine, fiind mântuit.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc către tinerii evreieşti şi văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude să-L mărim.

Dumnezeieştii iubiri de oameni învredniceşte-mă, Fecioară, ceea ce singură ai născut negrăit pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, Care Şi-a împrumutat trup dintru tine, şi mă izbăveşte de văpaia ce va să fie şi de toată munca, pe mine cela ce cu dragoste te slăvesc pe tine.

Ca pe o tare părtinitoare, ca pe o nădejde şi zid, şi anghiră şi acoperământ întemeiat, ca pe un reazem nebiruit şi adăpost neînviforat, şi singură tare scăpare toţi câştigându-te pe tine, ne mântuim, Prealăudată.

Slavă ...

Fecioară, când se vor arăta cele ascunse ale fiecăruia, tu pe mine îndreptează-mă, că poţi cu adevărat şi din întuneric să mă izbăveşti şi în latura luminii să mă

aşezi, unde este bucuria cea negrăită a celor ce se veselesc.

Şi acum ...

Fecioară, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască, inima mea care s-a întunecat cu multe adausuri de patimi şi de gânduri străine luminează-o, picături de lacrimi dăruindu-mi de-a pururea, ca să-mi spăl întinăciunea greşelilor mele.

JOI SEARA

Glas 2, Cântarea 1-a, Irmos:

Calea mării cea nebătută şi neumblată călătorind-o neudat, Israilul cel ales a cântat: Să cântăm Domnului, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii, tămăduieşte-mă, Fecioară, pe mine cel rănit cu patimile şi din veşnicul foc mă răpeşte, ceea ce eşti de Dumnezeu cu daruri dăruită.

Izbăveşte-mă, Curată, de scrâşnirea cea prea grea a dinţilor, de suspinul lacrimilor, de prea amarul frig al tartarului, de întunericul cel mai dinafară şi de viermele cel neadormit.

Slavă ...

Mulţime tinoasă şi tulburare a gândurilor celor întinate şi necurate şi de stricăciune făcătoare izvorăşte în sufletul meu; ci tu, Curată, cu lacrimile mele, usuc-o pe aceasta.

Şi acum ...

Securea este aproape, nerodirea grăbeşte către tăiere, lenevirea multă şi sarcinile mele cu greu de purtat; Stăpână Fecioară, ajută-mi mie.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea

asupra vrăjmaşilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Între mulți tâlhari căzând eu ticălosul, dezbrăcat am rămas şi rănit şi părăsit; ci tu, Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea.

Suspin neîncetat, zdrobire a inimii şi smerenie, vreme de pocăință şi gând de întoarcere dă-mi mie, prea lăudată.

Slavă ...

Ceea ce ai născut pe Lucrătorul îndurărilor şi pe Dătătorul curățirilor, lucrător de fapte bune, de sadurile cele fără de moarte, fă-mă pe mine, Stăpână.

Şi acum ...

Gânditor şi simțitor, ziua şi noaptea cad cu durerea sufletului la tine, Curată; izbăveşte-mă de vrăjmaşii cei gândiți şi simțiți.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuți Domnul, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine tot omul; pentru aceea strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Holda cea nelucrată, țarina cea nearată, care ai odrăslit Bucuria, dăruieşte-mi dar de izvor de lacrimi al umilinței celei de bucurie făcătoare şi plâns veselitor, ca să dobândesc mângâiere acolo.

Prin vicleşugul şarpelui din petrecerea cea din rai căzând, Stăpână, viață dureroasă şi cu multe lacrimi am aflat; pentru aceea te rog pe tine ca să iau iarăşi prin tine patria mea cea veche şi iubită.

Slavă ...

Din lucrurile mele deznădăjduit fiind şi neavând nădejde de mântuire nicidecum, la îndurările tale cu credință alerg, Prealăudată; ceea ce eşti nădejdea cea tare şi mare a celor deznădăjduiți, mântuieşte-mă, Maica lui Dumnezeu.

Şi acum ...

Luând în minte divanul întru care voi să fiu judecat eu osânditul, mă tânguiesc, lăcrimez, plâng şi mă mâhnesc, având mulțime de nemăsurate greşeli, şi strig ție: Mântuieşte-mă, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cărbunele Care mai înainte S-a arătat Isaiei, ca un Soare din feciorescul pântece a răsărit, celor ce se rătăciseră întru întuneric, luminarea dumnezeieştii cunoştințe dăruindu-le.

Cântarea cea cu durere, care din suflet dureros se trimite, primeşte-o, ceea ce ai născut pe Hristos fără de durere, şi de gheena cea prea dureroasă izbăveşte-mă.

Pe mine cel străpuns cu amarele săgeți ale vrăjmaşului celui războinic, Stăpână, străpunge-mă cu săgeata cea dulce a dragostei lui Hristos, Cela ce pentru mine cu sulița în coasta cea izvorâtoare de viață S-a împuns.

Slavă ...

Datoria strămoaşei Eva tu ai plătit-o, Maica lui Dumnezeu, născând pe Mântuitorul lumii, Cel ce S-a îmbrăcat cu trup dintru tine; pentru aceea toți te fericim pe tine, cea cu dar dăruită, Fecioară cu totul fără prihană.

Şi acum ...

Marie Preacurată, ceea ce ai izvorât Izvorul înțe-

lepciunii, Maica lui Hristos, a Însăşi Înțelepciunii, înțelepțeşte-mă pe mine să mă abat de la amăgirile înțeleptului întru răutate.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Glasul graiurilor celor de rugăciune din suflet cu durere auzind, Stăpâne, izbăveşte-mă de rele, că Însuți eşti pricinuitorul mântuirii noastre.

Cu ploile lacrimilor spală-mă şi cu curgerile umilinței îmbată brazdele inimii mele, Curată, şi înmulțeşte rodurile acesteia.

Dezleagă-mi lanțurile cele mult împleticite ale greşelilor mele, rupe-mi zapisele, Cinstită; că toate le poți, ca ceea ce ai născut pe Stăpânul tuturor.

Slavă ...

Stau întru hotarul a două patimi deopotrivă puternice, ca într-o cumpănă. Însă te rog, Fecioară, să nu biruiască deznădăjduirea pe nădejdea mea.

Şi acum ...

Muncile şi pedepsele, caznele cele amare, bătăile cele usturătoare, vârtejurile şi legăturile cele nedezlegate aşteaptă pe sufletul meu, de care izbăveşte-mă, Fecioară.

Sedealna:

Fecioara şi Maica Ta, Hristoase, văzându-Te pe Tine mort întins pe lemn, plângând cu amar grăia: «Fiul meu, ce este această taină străină? Tu, Cel ce dăruieşti tuturor viață veşnică, cum de voie mori pe Cruce cu moarte de ocară?».

Cântarea a 7-a, Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos

a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este binecuvântat şi preaslăvit.

Acum se sileşte vrăjmaşul, căscând, ca să mă ia în pântecele său, pentru că de pretutindeni îmi aduce mie ispite şi curse, tăind tot sporul meu; ci mai înainte întâmpinându-mă, izbăveşte-mă, Fecioară Maică, de bântuiala lui cea vicleană.

Viforul nelegiuirilor, furtuna greşelilor, iarna păcatelor şi viscolul căderilor tulbură smeritul meu suflet, Stăpână, şi către adâncul deznădăjduirii mă împing; ci îndreptează-mă, Fecioară, la limanul cel liniştit al pocăinței.

Slavă ...

Inimă zdrobită şi smerită dăruieşte-mi, Stăpână, ca ziua şi noaptea cu durere plângând, să milostivesc pe Dumnezeu, până încă am vreme de pocăință, mai înainte de a veni asupră-mi, ca un fur, ceasul cel înfricoşat al morții.

Şi acum ...

Bucură-te, Preasfântă Doamnă, cea cu multe nume numită, Fecioară, Maica lui Dumnezeu Marie, lauda credincioşilor, izbăvirea blestemului, scară cerească, minune neînțeleasă, rugule nears, pământule nelucrat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuvântul muncitorului pentru că biruia ...

Ieşirea este aproape, a săpa casa furul se sârguieşte, în mâini a luat secera secerătorul şi aşteaptă de sus să ia amenințarea. Vino mai înainte de sfârşit să suspinăm, să plângem, o, suflete al meu, şi la Născătoarea de Dumnezeu cu credință să alergăm.

Nor luminos al Soarelui slavei, cel neînserat şi neapus, palatule al Stăpânului, cel cu multe daruri dăruit, cămară a Mirelui Celui frumos, Mireasă Stăpână, când pe nori purtându-Se va veni să facă judecată Stăpânul cel de obşte, adu-ţi aminte de sufletul meu.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cerule cel nou, raiule cel cu mir mirositor şi bine mirositor, întru care a odrăslit Lemnul nestricăciunii, părtaş al cinei celei cereşti arată-mă, Fecioară, ca să mă împărtăşesc de desfătarea cea dulce şi necurgătoare şi prea bine mirositoare a raiului.

Şi acum ...

Întunecare şi nedumerire a cuprins sufletul meu, Preacurată, când privesc la divanul cel a toată lumea şi judecata cea înfricoşată în minte o gândesc; ci tu, ceea ce ai zămislit pe Ziditorul şi Purtătorul de grijă al zidirii, izbăveşte de ţinerea cea din iad sufletul meu.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cuvântul muncitorului, pentru că biruia, de şapte ori a fost ars cuptorul oarecând, întru care tinerii nu s-au ars, porunca împăratului călcând, ci au strigat: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Cu suflete curate şi cu buze neîntinate, veniţi să mărim pe cea neîntinată şi Preacurată Maica lui Emanuil, printr-aceasta aducând rugăciuni Celui ce S-a născut dintr-însa; milostiveşte-Te spre sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

Cu totul din tinereţe slujind eu patimilor de ruşine

şi multei desfrânări, de tot am înnegrit pe cel după chipul lui Dumnezeu, şi mă tem, Prealăudată, de judecata ce va să fie, când voi sta înaintea Fiului tău şi Dumnezeu; ci mai înainte de sfârşit dă-mi acum, Preacurată, curăţire patimilor mele şi izbăvire de greşeli.

Mă tem, Fecioară, de judecată şi de munca cea veşnică a focului, de hotărârea cea cu adevărat netrecută, de scrâşnirea dinţilor şi de sălbăticirea viermelui cel neadormit; pentru aceasta cu durerea inimii mă rog ţie, Preacurată, izbăveşte-mă de înfricoşata osândă, cea cu totul fără prihană.

Slavă ...

Când se va despărţi sufletul meu cu sila din mădularele trupului, atunci stai lângă mine, dumnezeiască Mireasă, şi risipeşte sfaturile vrăjmaşilor celor netrupeşti şi zdrobeşte fălcile celor ce caută să mă înghită fără de milă, ca să trec neoprit de stăpânitorii întunericului, care stau în văzduh.

Şi acum ...

Toată lauda îţi dă loc ţie, Fecioară, şi toată bună cuvântarea oamenilor; că tu mai ales eşti bună cuvântarea noastră şi lauda. Deci în locul a toată lauda şi buna cuvântare, noi robii tăi, Fecioară, cu multă dragoste Născătoare de Dumnezeu chiar te numim pe tine.

VINERI SEARA

Glas 2, Cântarea 1-a, Irmos:

Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea prea întrarmată, iar Cuvântul întrupându-Se a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul Cel preaslăvit, căci cu mărire S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Ceea ce eşti uşă a dumnezeiescului Răsărit, deschide-mi uşile pocăinţei şi din uşile păcatului celui purtător de moarte izbăveşte-mă, cu mijlocirea ta, Stăpână.

Lucrul şi zidirea Ta sunt, Mântuitorule, iar prin amăgirea celui viclean m-am zdrobit, prin desfătările cele lumeşti; pentru aceasta iarăşi mă zideşte cu dumnezeieştile rugăciuni ale Preacuratei Maicii Tale, Cuvinte al lui Dumnezeu, Cel ce eşti preaslăvit.

Slavă ...

Alină acum cumplitul vifor al răutăţilor mele, binecuvântată Fecioară, şi biruieşte pe toţi vrăjmaşii cei nevăzuţi, care fără milă cad asupra sărăciei mele, că singură eşti folositoarea mea, Preacurată.

Şi acum ...

Unule Îndurate, Hristoase Dumnezeule, prin rugăciunile Maicii Tale îndură-Te şi mă miluieşte pe mine, cel ce nădăjduiesc la Tine, îndreptându-mă către lumina poruncilor Tale şi învrednicindu-mă vieţii veşnice.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Înflorit-a pustia ca şi crinul, Doamne, biserica păgânilor cea stearpă, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Dumnezeiască Mireasă, întru care S-a sălăşluit Însuşi Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce luminează toată lumea, străluceşte-mi raza adevăratei pocăințe, surpând întunericul patimilor mele prin rugăciunile tale, rogu-mă.

Eu însumi fiind robit de păcate, singur eu mi-am deschis uşile patimilor; ci către tine singură, Preacurată Fecioară, acum alerg, şi întorcându-mă, prin îndurarea ta mântuieşte-mă.

Slavă ...

Alesule Sioane, cetate împărătească, Preacurată Fecioară, împreună cu toți sfinții roagă pe Fiul tău cel fără de ani, ca să mă facă cetățean cetății celei din ceruri.

Şi acum ...

Din sfințita petrecere căzând eu, Preacurată, m-am lipit lângă dobitoace şi osândit tot m-am făcut; ci tu, ceea ce ai născut pe Judecătorul, izbăveşte-mă de toată judecata cea de istov şi mă mântuieşte.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuți, Doamne, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceasta strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Deschide-mi, Fecioară, dumnezeieştile intrări ale pocăinței, închizând intrările patimilor şi ale dezmierdărilor mele, şi prin puterea ta le opreşte.

Uşă neumblată şi ţarină nearată, sicriu şi năstrapă, sfeşnic şi cădelniţă a Cărbunelui celui fără de materie te numim pe tine, Preacurată Fecioară.

Slavă ...

Cumplita noapte a păcatelor m-a acoperit pe mine, Preasfântă Fecioară, Stăpână, pentru că nu am candelă care să-mi lumineze sufletul cu untul de lemn al faptelor bune; drept aceea şi din cămara Mirelui m-am izgonit afară.

Şi acum ...

Marie, ceea ce eşti cădelniţă de aur, alungă întinăciunea patimilor mele, şi pe mine, cel ce mă clătesc de meşteşugirile luptătorului cel înşelător, întăreşte-mă, Preasfântă Fecioară.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mijlocitor între Dumnezeu şi oameni Te-ai făcut, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, la Părintele Tău, Începătorul luminii, din noaptea necunoştinţei aducere am aflat.

Acum scap sub acoperământul tău, Maică, Preacurată Fecioară; de bolile cele sufleteşti şi de patimi trupeşti, izbăveşte-mă pe mine, robul tău.

Izbăveşte-mă de neputinţele trupeşti şi opreşte necuvioasele patimi ale sufletului meu şi de veşnica muncă mă păzeşte, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Slavă ...

Ceea ce ai născut Izvorul tămăduirii, pe mine cel ce sunt rănit de patimile cele lumeşti, tămăduieşte-mă, Fecioară, singura plină de dar, Preacurată.

Şi acum ...

Iesei să se veselească şi David să dănţuiască, căci Fecioara, toiagul cel sădit de Dumnezeu, a odrăslit pe Hristos, Floarea cea pururea vie.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Inima mea cea înnegrită de împresurările cele întunecate ale păcatului, străluceşte-o cu lumina cea dintru tine, Mireasă dumnezeiască care nu ştii de mire, ca una ce ai născut pe Soarele Hristos.

Lumina cea din Lumină născând-o nouă, Preacurată Fecioară, a risipit întunericul nedumnezeirii; drept aceea, pe mine cel legat cu întunericul patimilor lumeşti, luminează-mă, Născătoare de Dumnezeu, şi prin rugăciunile tale dezlegându-mă, dă-mi lumina cea veşnică.

Slavă ...

Singura Preacurată Fecioară, care ai născut pe Hristos, Soarele cel neapus, fă rugăciune către Dânsul, rugându-te pururea să Se milostivească spre mine cel smerit.

Şi acum ...

Luminează sufletul meu cel întunecat cu greşelile, ceea ce ai născut pe Soarele dreptăţii, Pururea Fecioară.

Sedealna:

Veniţi cu netăcute laude toţi să o slăvim pe Maica Luminii, că aceasta a născut Mântuirea noastră, şi «bucură-te» să-i aducem, ca uneia ce a născut pe Dumnezeu, Cel mai vechi decât toţi vecii; bucură-te, care după

ce ai născut, iarăşi ai zidit pe Eva; bucură-te, Preacurată Fecioară, neispitită de nuntă.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este binecuvântat şi proslăvit.

Izvor primitor de viaţă şi uşă Luminii celei neapuse, tu singură eşti, Preasfântă Fecioară. Deci prin rugăciunile tale stinge-mi focul patimilor trupeşti de care pururea mă ard şi potoleşte văpaia cea înaltă a cugetelor mele cele necurate, ca să strig Fiului tău: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, ia aminte spre rugăciunea robului tău şi-mi opreşte degrab năvălirile cele rele şi asuprelile încetează-le, Stăpână, ca să te măresc pe tine cu credinţă, binecuvântată Preacurată.

Slavă ...

Usucă mulţimea răutăţilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Noianul milostivirii, pe Izbăvitorul şi Domnul, Căruia toţi Îi strigăm: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum ...

De bună voia mea greşind şi robindu-mă cu netrebnice obiceiuri, la milostivirea ta cea obişnuită alerg acum; mântuieşte-mă pe mine cel deznădăjduit, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce oarecând în muntele Sinai ...

Mijloceşte, Preacurată, de mă scoate din prăpastia cea prea adâncă a patimilor mele cele stricătoare de suflet şi către munții cei înalți ai faptelor bune mă ridică pe mine, care cu mulțumită te laud pe tine, Fecioară.

Născându-ne nouă Viața cea înființată, Care prin moartea a încetat moartea, Fecioară, pe mine cel ce sunt omorât de împresurările cele rele înviază-mă, prin rugăciunile tale, Preacurată, binecuvântată şi Preaslăvită.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Eu cântărețul tău, Preacurată Fecioară, cel ce fără de iertare am păcătuit, mă rog ție: Îndreptează-mă către calea pocăinței, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce negrăit ai născut pe Cuvântul cel ce curățeşte păcatele lumii.

Şi acum ...

Ochii mei cei orbiți cu multe călcări de poruncă luminează-i, de Dumnezeu Născătoare; împacă mintea mea şi inima cea tulburată cu desfătări de multe feluri, rogu-mă, şi mă mântuieşte pe mine, cela ce strig: Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cela ce oarecând în muntele Sinai, în rug a închipuit lui Moisi minunea Fecioarei, lăudați-L, binecuvântați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care trupeşte la noi a venit, din pântecele cel fecioresc negrăit L-ai întrupat; binecuvântată, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim.

Zămislirea ta este mai presus de cuvânt, Mireasă a

lui Dumnezeu, care ai născut pe Dumnezeu, Cel ce a izbăvit pe oameni din necuvântare. Drept aceea dă-mi şi mie cuvânt, ca să te laud pe tine, Preacurată Fecioară.

Eu sunt cel ce am căzut în tâlhari, în cugetele cele rele şi în patimile cele lumeşti, ce mi-au rănit sufletul meu; însăți tu, Preasfântă Stăpână, vindecă-mă pe mine, cel ce mă nădăjduiesc spre tine.

Slavă ...

Uşă neumblată, care ai răsărit lumii pe Împăratul slavei şi după naştere iarăşi Fecioară ai rămas, primeşte cântarea aceasta ce o închin către tine, Stăpână Fecioară, şi să-mi răsari mie răsăritul pocăinței, ca după vrednicie să te fericesc pururea, Preacurată.

Şi acum ...

Pe Împăratul şi Ziditorul tuturor zămislindu-L, L-ai născut, Fecioară, şi iată acum ca o Împărătească stai înaintea Lui, de-a dreapta, Curată. Pentru aceasta te rog să mă izbăveşti de partea cea de-a stânga în ceasul judecății şi să mă împreuni cu oile cele de-a dreapta.

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Cel ce a împreunat apele de demult într-o adunare cu dumnezeiască voie şi a despărţit marea poporului israiltenesc, Acesta este Dumnezeul nostru Cel proslăvit; Acestuia Unuia să-I cântăm, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Norul cel înţelegător al Razei celei cereşti, răsărind razele pocăinţei, nouă tuturor ne-a strălucit lumină, una Curata Născătoarea de Dumnezeu şi acoperământul sufletelor noastre.

Grabnică scăpare şi întărire, zid şi turn şi tare liman având-te pe tine, Maica lui Dumnezeu, noi, care ne clătim în noianul relelor şi în necazuri, pururea ne izbăvim de primejdii.

Slavă ...

Bucură-te, sălaşul slavei celei negrăite; bucură-te, locaşul Soarelui Celui înţelegător; bucură-te, odorul fecioriei; bucură-te, dumnezeiască căruţa a Dumnezeirii Cuvântului; bucură-te, hrănitoare a vieţii tuturor.

Şi acum ...

Odihnitu-S-a Hristos întru tine, cea singură binecuvântată, şi S-a îmbrăcat din tine cu trupul Său, vrând să mă îmbrace pe mine cel gol.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cela ce dintru cele ce n-au fost, toate le-ai adus, cu Cuvântul zidindu-le şi cu Duhul săvârşindu-le, Atotțiitorule Stăpâne, întru dragostea Ta mă întăreşte.

Mieluşea neîntinată şi Fecioară, care ai născut pe Mielul, Cel ce a ridicat toată boala, Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte turma ta.

Tu, rodind pe Strugurul cel ceresc şi umplând paharul pocăinței, păcătoşilor iertare ai lucrat.

Slavă ...

Cei ce înotăm în noianul păcatelor şi ne afundăm în sărătura greşelilor, năzuim la dulceața rugăciunilor tale.

Şi acum ...

Eva cea mai dinainte prin mâncarea din pom a supus blestemului neamul omenesc; iar tu, Preacurată, născând pe Ziditorul, ai adus omenirea la bună cuvântare.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Pus-ai spre noi dragoste tare, Doamne, că pe Unul-Născut Fiul Tău, pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Arată spre mine îndurarea ta cea mult milostivă, că tu ai fost Maică a Milostivului tuturor.

Pe mine cel ce mă rătăcesc în noaptea păcatului, luminează-mă Pururea Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Luminătorul.

Slavă ...

Roagă pe Stăpânul tuturor pentru robii tăi şi-L îmblânzeşte, ceea ce eşti folositoarea lumii.

Şi acum ...

Arătatu-te-ai scaun prea luminat al Împăratului ceresc, Fecioară, întru care, voind, S-a odihnit cu trupul şi a ridicat osteneala noastră cea multă, şi a aşezat pe om la scaunul cel împărătesc, precum bine a voit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

La Tine mânec, Ziditorule a toate, la pacea ce covârşeşte toată mintea; pentru că lumină sunt poruncile Tale, întru care mă povățuieşte.

Puterea Celui Preaînalt, Preacurată, umbrind pântecele tău, l-a arătat încăpere a Dumnezeului Celui neîncăput, iar pe tine, Maică a Vieții şi mântuire a noastră a tuturor.

Izvor dumnezeiesc al mântuirii mele agonisindu-te, să nu mă înece viforul cel rău, nici să mă înghită adâncul păcatului, Sfântă Stăpână.

Slavă ...

Brazda fecioriei, pământule cel nearat, te-ai arătat lumii, Pururea Fecioară, din care, cu negrăit cuvânt, S-a născut Lucrătorul, Ziditorul nostru.

Şi acum ...

Palatule cel luminat al Stăpânului, arată-mă pe mine casă Luminii; uşă neumblată, deschide-mi calea pocăinței, povățuindu-mă către viața cea nemuritoare.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat şi se sfârşeşte duhul meu; ci întinzându-Ți, Stăpâne, brațul Tău cel înalt, ca pe Petru, Îndreptătorule, mântuieşte-mă.

Ceea ce ai avut prea minunată zămislire şi naştere, minunează acum peste mine cel ticălos milele tale, că întru fărădelegi şi zămislit fiind şi născut, dulceţilor rob m-am făcut.

Plâng şi mă vaiet şi mă tânguiesc, când îmi aduc aminte de judecata cea înfricoşată, că rele fapte am; ceea ce eşti neispitită de bărbat, Fecioară, Maica lui Dumnezeu, în ceasul cel înfricoşat să-mi stai de faţă mie.

Slavă ...

Toată negura păcatului se şterge prin rugăciunea ta, că a strălucit dintru tine Lumina cea fără de ani, Hristos, şi a risipit întunericul greşelilor.

Şi acum ...

Spre tine, Preabună, mi-am pus nădejdea mea şi aştept darul cel curăţitor de la Cel ce S-a născut din tine, prin Care mântuieşte-mă, Preasfântă Fecioară.

Sedealna:

Scaun cu totul de aur al Împăratului şi rai cu totul înflorit te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu Preacurată; că pe Dumnezeu în pântecele tău purtându-L, bine ne miresmeşti pe noi cu dumnezeieştile daruri. Pentru aceea toţi pe tine, Maică a lui Dumnezeu cu adevărat te propovăduim de-a pururea şi te mărim.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Precum de demult pe cei binecredincioşi trei tineri i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al dumnezeirii, şi pe noi ne luminează, care strigăm: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Dintru tine, Maică Fecioară, a răsărit Soarele Cel

prea luminos, şi luminând inimile noastre ne învață a cânta: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Zidirea se luminează cu zămislirea ta cea fără de sământă, şi măreşte Naşterea ta şi o slăveşte pe dânsa, cântând cu credință: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Slavă ...

Ziditorul a toate şi Domnul Cel mai presus de dumnezeire, luând chipul nostru dintru tine, Prealăudată, şi îndumnezeindu-l, întru înălțime şade împreună cu Tatăl şi cu Dumnezeiescul Duh.

Şi acum ...

Preasfântă Fecioară, ceea ce eşti bucuria îngerilor, umple de bucurie cugetul meu cel mâhnit şi în lene cufundat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cu focul cel nesuferit ...

Ca ceea ce eşti toată bună şi de aproape te-ai făcut a Împăratului tuturor, de Dumnezeu Născătoare, umple-mă de fapte bune, pe mine cel ce viețuiesc întru răutate şi în lene îmi sfârşesc toată viața, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Pe mine cel îmbrăcat în haina cea frumoasă prin naşterea lui Dumnezeu, aflându-mă cei ce lucrează răutatea, Născătoare de Dumnezeu, de aceea m-au dezbrăcat, ci tu, cu haine dumnezeieşti, mă luminează prin pocăință cu rugăciunile tale, Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Vrăjmaşul se ispiteşte a mă înghiți cu păcatele, ci tu, Născătoare de Dumnezeu, scoate-mă şi mă izbăveşte

din tirania lui, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

Şi acum ...

Cumplita noaptea a păcatelor mă acoperă, Fecioară Preacurată, căci nu am candela care să lumineze sufletul meu cu untul de lemn al facerii de bine; pentru aceasta am şi fost aruncat afară din cămara cea de sus.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii cei ce au stătut pentru buna credinţă, şi de văpaie nevătămându-se, dumnezeiască cântare au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Minune nouă şi lui Dumnezeu cuviincioasă, că prin uşa Fecioarei cea încuiată arătat a trecut Domnul, gol întru intrare şi purtător de trup S-a arătat întru ieşire Dumnezeu, şi a rămas uşa încuiată; pe aceasta negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu, o mărim.

Pe mine cel stricat la minte, cel stricat la suflet şi la ştiinţă, cel întinat cu răutatea şi arătat gol de toate bunătăţile, nu mă trece cu vederea, Fecioară nestricată şi fără prihană, ci cu lucruri de bunăcuviinţă mă împodobeşte.

Umplutu-m-am de rele, umplutu-m-am de gânduri care mă înstrăinează de la Tine, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta şi suspin şi strig: Pe mine cel ce mă pocăiesc, primeşte-mă, şi să nu mă lepezi, Făcătorule de bine mult Milostive, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Slavă ...

Să mă izbăvesc cu rugăciunile tale, Fecioară cu totul fără prihană, de toată mânia, de patimile cele aducătoare de moarte, de gheena cea cumplită şi de foc, de oamenii nedrepţi, de vrăjmaşii cei răi, eu care alerg la acoperământul tău şi te chem întru ajutor.

Şi acum ...

Ca o Maică a lui Dumnezeu, roagă pe Domnul Dumnezeu şi Împăratul, Cel ce S-a născut din tine, ca să mă izbăvesc de toată groaza şi de obiceiul cel rău, eu robul tău, Curată Stăpână, cel ce mă nădăjduiesc spre tine din pântecele maicii mele.

DUMINICĂ SEARA

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Marea ai desfăcut-o şi pe căruţele lui Faraon cu adâncul mării le-ai acoperit, Doamne, şi ai mântuit pe poporul israiltenesc, cel ce cu cântări Te lăuda.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Ceea ce pe Cuvântul, Mântuitorul meu, prin cuvânt L-ai născut, mai presus de cuvânt, pe mine cel ce sunt cuvântător şi cu porniri dobitoceşti, dobitoceşte m-am supus voilor trupeşti, cu cuvântul tău înţelepţeşte-mă, ca să te slăvesc.

Ceea ce eşti casă a sfinţeniei, locaş al slavei Domnului, cădelniţă dumnezeiască a Cărbunelui celui cinstit şi nematerialnic, Preacurată, toată reaua putoare a sufletului meu fă-o binemirositoare şi mintea şi inima mea sfinţeşte-o.

Slavă ...

Cu înverşunări desfrânate şi cu lucrări urâte cu totul mi-am pângărit trupul; biserica trupului meu urât am stricat-o. Ceea ce eşti Biserică Preacurată a Dumnezeieştii Fiinţe, mintea mea curăţeşte-o cu stropirea isopului celui mai bun.

Şi acum ...

Întinând nebuneşte pe cel după chip, cu patimile trupului meu, Fecioară, mă tem de mânierea lui Dumnezeu şi de prea înfricoşata muncă a focului; ci tu, miluieşte-mă pe mine cel ce alerg la tine.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăreşte, Doamne, inimile robilor Tăi şi le luminează spre lauda Ta, ca să Te slăvim pe Tine, Mântuitorule, în veci.

Ceea ce ai născut Soarele dreptăţii, luminează cu lumina ta sufletul cel ticălos, care ca într-o noapte se luptă cu noaptea faptelor celor rele şi a gândurilor celor întunecate.

Stăpână, ceea ce eşti neîntinată, pe mine cel întinat în tina dulceţilor, cu stropirea milei tale, ca şi cu un isop, curăţeşte-mă şi de întinăciunea patimilor spală-mă.

Slavă ...

La cercetarea judecăţii Tale celei înfricoşate, când voi sta înaintea divanului Tău, Hristoase, şi gol şi osândit, cu rugăciunile Maicii Tale, din foc, izbăveşte-mă.

Şi acum ...

Strălucită cu frumuseţile Dumnezeirii, ca o Mireasă prea fără prihană, ca o frumoasă Împărăteasă, stai lângă Fiul tău, adevăratul Împărat, nestricată Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Au doară, în râuri Te vei mânia, Doamne? Au doară, în râuri este urgia Ta, sau în mări pornirea Ta?

Având vreme de pocăinţă şi de îndreptare, primeşte gând de întoarcere, suflete al meu, şi îmbunătăţeşte-te pe sineţi, ca nu cumva să te apuce urgia Domnului nepocăit.

Pe Dumnezeu, Cel ce Se poartă în căruţă înfricoşată de heruvimi, ceea ce eşti căruţă de Dumnezeu zidită, Fecioară Preacinstită, trupeşte, ca pe un prunc, L-ai purtat şi cu lapte L-ai hrănit. O, taină! O, înfricoşată auzire!

Slavă ...

Numai eu între oameni am întărâtat cinstitele Tale îndurări; că eu singur am amărât, Hristoase, bunătatea Ta cea covârşitoare; pentru rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine, miluieşte-mă.

Şi acum ...

Când Mirele va veni noaptea ca să mă judece, atunci binevoieşte, Preacurată, ca să ies întru întâmpinarea Lui, cu făclie luminoasă, şi să mă închin venirii Acestuia.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cu lumina Ta cea neînserată, Hristoase Dumnezeule, luminează smeritul meu suflet şi-l povăţuieşte la frica Ta, pentru că lumină sunt poruncile Tale.

Mă uimesc căutând la noianul cel nemărginit al greşelilor mele, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea alerg la adâncul milei tale.

Viforul fărădelegilor mele mă tulbură, furtuna păcatelor şi volbura patimilor mă volburează; la limanul pocăinţei ocârmuieşte-mă, Stăpână.

Slavă ...

Sufletul meu cel întunecat, cel ca o piatră tare, neruptă, aspră şi nezdrobită, cu umilinţa moaie-l, Fecioară, şi-l arată piatră vârtoasă care izvorăşte lacrimi ca nişte ape.

Şi acum ...

Vezi, Curată, neputinţa smeritului şi ticălosului meu suflet şi izbăveşte-mă de scularea asupra mea a nevăzuţilor vrăjmaşi şi de vătămarea acestora.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Pe cei ce au ajuns la sfârşitul veacurilor, Iubitorule de oameni, şi în valul ispitelor se primejduiesc să piară, nu-i trece cu vederea pe cei ce strigă: Mântuieşte-ne, Mântuitorule, precum ai mântuit din fiară pe proorocul.

Pe tine cea între fecioare Născătoare de Prunc şi între maici Fecioară curată, taina cea minunată în ceruri şi înfricoşată pe pământ, cea chiar Născătoare de Dumnezeu şi cu adevărat a Domnului Născătoare, te laud, Fecioară.

Întru lenevire trecându-mi vremea, m-am apropiat către sfârşitul vieții mele; ci tu, Preacurată, măcar la sfârşitul vieții mă rog să-mi dai umilință, ca să plâng cu amar pentru păcatele mele cele fără de număr.

Slavă ...

Ca cel ce am râvnit pe fariseul cel înalt la grumaji şi mult lăudăros, cu mintea înălțându-mă, am căzut în trufie; ci tu, Născătoare de Dumnezeu, dăruieşte-mi smerenia vameşului cea de înălțime suitoare.

Şi acum ...

Mă tânguiesc şi plâng şi mă jelesc, când îmi aduc aminte de înfricoşatul divan, căci lucruri rele am; Marie, ceea ce eşti neispitită de bărbat, Maica lui Hristos, în ceasul cel înfricoşat fii mie părtinitoare.

Sedealna:

Cele cereşti cu frică se bucurau, şi cele pământeşti cu cutremur se veseleau, când preacuratul glas a venit la tine, Născătoare de Dumnezeu. Ca o prăznuire a strălucit tuturor, când a izbăvit Stăpânul pe cel întâi zidit. Pentru aceasta împreună cu îngerul strigăm ție: Bucură-te, cea cu daruri dăruită.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cei trei tineri în cuptor, pe Treime închipuind, îngrozirea focului au călcat şi cântând strigau: «Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noştri».

Culegând roadele păcatului m-am omorât, şi aducând pe sufletul meu neroditor, strig ție: Arată-mă aducător de roadă, ceea ce cu Rodul tău ai pierdut stricăciunea.

Din lucruri nu-mi este mie mântuire, Stăpână, că păcate lângă păcate adaug şi răutate peste răutate. Deci, cu solirea ta, Curată, întâmpinând, mântuieşte-mă.

Slavă ...

Judecata este lângă uşi, divanul gata, găteşte-te smerite suflete şi strigă: Când vei judeca, Cuvinte, să nu mă osândeşti pe mine, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Şi acum ...

O, străină taină! O, înfricoşată gândire! Cum Dumnezeu S-a arătat pe pământ ca un om? Cum? Precum El ştie, precum voieşte, precum bine Îi place şi lucrează precum şi voieşte.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Domnul Cel ce S-a pogorât ...

Frica Domnului este curată şi rămâne în veacul veacului, pe care eu lacomul, urând-o, necurat m-am făcut, căci cu necurăție m-am înjugat cu toată lăcomia. Deci arată-mă curat, Preacurată Marie.

Sfeşnicule al Luminii celei nematerialnice, cămară cu totul aurită, dumnezeiescule pat, cel strălucit, şi scaune al slavei în chipul focului, palatule însuflețit şi

cămară plină de toată curăția şi sfințenia, sfințeşte-mi mintea mea.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe Cuvântul Tatălui, Cel întrupat mai presus de cuvânt, L-ai născut de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, pe Care toate făpturile Îl lăudăm ca pe Domnul, şi-L preaînălțăm întru toți vecii.

Şi acum ...

Împestrițat fiind cu răutatea şi îmbrăcat cu desfrânarea, te rog pe tine, Fecioară, cea împodobită cu slavă şi îmbrăcată cu haina cea aurită a Dumnezeirii, îmbracă-mă pe mine cu haina cea strălucită a nepătimirii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Domnul, Cel ce S-a pogorât în văpaia focului la tinerii evreieşti şi S-a arătat cu putere Dumnezeiască, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

În muntele Sinai, în rug, Moisi te-a văzut pe tine, care fără de ardere ai zămislit în pântecele tău Focul Dumnezeirii, iar Daniil te-a văzut munte netăiat şi Isaia te-a numit toiag odrăslit din rădăcina lui David.

Părându-mi-se mie, osânditului, că gânditor stau înaintea divanului celui nesuferit şi înfricoşat al preacuratei Naşterii tale, Preacurată, îngrijorat, cutremurat, înfricoşat, fără de răspuns şi gol, te chem pe tine ajutătoare.

Ceea ce eşti cămara cea de aur şi de Dumnezeu împletită, luminează sufletul meu; uşa cea cerească, deschide-mi mie intrarea vieții; Sfânta sfinților, sfințeşte-mi mintea mea; pământule nearat, arată-mă locuitor al pământului celor blânzi.

Slavă ...

Tu îmi potoleşte tot viforul primejdiilor mele celor în multe chipuri, tu de bucurie umple inima mea, toată scârba de la mine gonind-o, Fecioară, bolile alungându-le, ispitele încetându-le, ceea ce izvorăşti bucurie celor ce te laudă pe tine.

Şi acum ...

Veniți toți credincioşii să cădem la Maica lui Iisus şi mai înainte de sfârşit să suspinăm, să plângem şi să ne tânguim cu amar, şi cu fierbinte umilință înaintea acesteia să strigăm: Stăpână, sârguieşte-te să nu ne laşi pe noi să pierim în foc.

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Tu eşti Dumnezeul Cel minunat, Care cu preaslăvire faci minuni; Cela ce ai uscat adâncul şi căruțele le-ai acoperit şi ai mântuit pe poporul ce-Ți cânta Ție, ca Izbăvitorului nostru şi Dumnezeu.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Bucură-te, Sfântă Doamnă, cea cu multe nume numită, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, Marie, lauda credincioşilor, izbăvirea de blestem, scară cerească, minune neînțeleasă, rugule nears, pământule nelucrat.

Maică Fecioară Preacurată, pentru noi cei ce ne pocăim şi dezlegare de greşeli poftim să luăm, şi la Hristos alergăm, pe Acesta fă-L milostiv nouă, Stăpâna tuturor.

Slavă ...

Sălaş gătit al Dumnezeieştii întrupări, al Ființei celei mai presus de ființă, şi cămară a Duhului Celui Atotlucrător, a împăcării celei înfricoşate, te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare, căruță mai strălucită decât rânduielile cele nematerialnice.

Şi acum ...

Năstrapa cea cuvântătoare, care porți pe Hristos, Mana nemuririi, de amărăciunea patimilor celor stricătoare de suflet izbăveşte-mă, Preasfântă Fecioară, ca să te slăvesc cu credință şi cu bună cuviință.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Suflete sterp şi neroditor, câştigă rod bine slăvit, şi bineroditor făcându-te, strigă: Întăritu-m-am prin Tine, Dumnezeule; nu este sfânt, nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Curgere de lacrimi dă-mi mie, ceea ce eşti bună, Născătoare de Dumnezeu, şi cu acestea stinge cuptorul patimilor mele şi spală toată spurcăciunea mea cea sufletească.

Păşunea morţii cea neţinută şi stricăciunea le-ai oprit, ca ceea ce ai născut Viaţa cea ipostatică, ci opreşte statornicia rănilor sufletului meu, cele izvorâtoare de bube.

Slavă ...

Deznădăjduit fiind de mulţimea păcatelor mele, către tine am alergat, părtinitoarea mea cea neruşinată; fii mie povăţuitoare şi de mână ducătoare către viaţa cea îmbunătăţită.

Şi acum ...

Dezgolit fiind de dumnezeiasca îmbrăcăminte, pustiu de ajutor, lepădat sunt eu ticălosul; Născătoare de Dumnezeu, acoperă goliciunea mea cu sfântul tău acoperământ.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Avacum, preacurat pântecele tău, munte umbrit mai înainte l-a văzut; pentru aceea a şi strigat: De la amiazăzi va veni Dumnezeul Cel Sfânt şi din muntele cel cu umbra deasă.

Frică şi cutremur şi clătinare au venit peste mine,

că mi-am adus aminte, Preacurată, de înfricoşata a doua venire a Unuia-Născut Fiului tău şi de cei vrednici de întâmpinarea Lui.

Grai jalnic, cu plângere, cu tânguire şi cu lacrimi, care din suflet smerit se aduce ție, cea fără prihană, primindu-l ca pe o jertfă cu bun miros, izbăveşte-mă de muncă.

Slavă ...

Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte fără de mamă, şi mai pe urmă fără de tată, cu trup L-ai născut, Fecioară, mai presus de pricină şi mai presus de înțelegere. Acesta, pentru bogăția iubirii de oameni, a sărăcit.

Şi acum ...

Mă cutremur gândind la noianul păcatelor mele; dar iarăşi, cutezând, iau în minte adâncul milostivirilor tale, Fecioară, întru care cufundă-mă şi la limanul mântuirii îndreptează-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mânecând Te lăudăm Unule-Născut, Cuvântule al lui Dumnezeu; pacea Ta dă-o nouă şi ne miluieşte pe noi cei ce Te lăudăm şi cu credință ne închinăm.

Câini mulți m-au înconjurat cu adevărat, şi adunarea duhurilor celor viclene m-au cuprins; ci acum, Preacurată, sfaturile acestora le risipeşte.

Groapă mi-a scurmat mie vicleanul şi se ispiteşte să mă arunce într-însa; ci cu dreapta ta, Stăpână, fă să cadă în groapă cel ce a făcut-o.

Slavă ...

Dezbrăcatu-m-am de îmbrăcămintea sănătății şi cu veşmântul cel de plângere, întru dureri înfăşurat fiind, te

rog pe tine, Stăpână, să mă îmbraci cu vindecarea.

Şi acum ...

Ca ceea ce eşti buna cuviință a mucenicilor şi a sfinților apostoli, şi părtinitoare a credincioşilor, Născătoare de Dumnezeu, toți după vrednicie te slăvim pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul patimilor şi viscolul vânturilor celor potrivnice s-au sculat asupra mea; ci întâmpinându-mă, Tu Mântuitorule, mântuieşte-mă şi mă izbăveşte din stricăciune, precum ai mântuit pe proorocul din fiară.

Cu voia Ziditorului tuturor, când va vrea să se despartă sufletul meu de trup, întru tot nevinovată, slobozeşte-mă din mâinile celor ce mă urăsc pe mine, Născătoare de Dumnezeu întru tot cântată.

Ca nu cu urgia Fiului tău să fiu mustrat, nici cu mânia Lui să fiu certat, în vremea venirii Lui, întru tot cântată, cu rugăciunile tale mântuieşte-mă.

Slavă ...

Venit-au cu adevărat peste capul meu fărădelegile mele cele multe şi ca o sarcină grea s-au îngreuiat peste mine; ci uşurează-mi lanțul meu, Prealăudată.

Şi acum ...

Pe tine singură din toate neamurile Unul Dumnezeu spre lăcaş Luişi te-a ales, că tu singură, Maica lui Dumnezeu, sfințenia tuturor covârşind-o, bogată eşti şi cu curăția.

Sedealna:

Fiecare unde se mântuieşte acolo după dreptate şi aleargă. Şi care altă scăpare este ca aceasta, precum tu,

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce acoperi sufletele noastre?

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce ai rourat văpaia cuptorului şi pe tineri nearşi i-ai păzit, bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe mine cel însetat de apele cele de viaţă făcătoare, satură-mă, izvorule al Apei celei de viaţă începătoare, ca să nu am trebuinţă în văpaia focului de degetul cel cu vârful udat în apă, ca să-mi răcorească limba mea cea arsă.

Viaţa mea este rea, vinovată gheenei şi râului celui ce arde cu foc, iar ticălosul şi întinatul meu suflet este plin de necurăţia cea trupească, Stăpână, pe care curăţeşte-l degrab.

Slavă ...

Viforul gândurilor celor fără de rânduială mă clatină pe mine, şi viscolul diavolesc al cugetelor celor făcătoare de stricăciune mă tulbură şi întru adâncul păcatului mă trage; mântuieşte-mă, ocârmuieşte-mă, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână.

Şi acum ...

Milostiveşte-te spre mine Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu, că întru adâncul deznădăjduirii alunecând, te rog pe tine, Curată, să te faci mie alinare, că tu eşti liman de mântuire celor ce de-a pururea sunt întru nevoi.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce Se slăveşte ...

O, suflete al meu, cât vei dori mai pe urmă să te

prihăneşti pe tine, dar fără de folos! Cum vei dori să te ticăloşeşti fără dobândă şi cu ticăloşie să te căieşti! În zadar şi în deşert te vei scârbi atunci, pentru cele ce acum, cu nesimţire, rău le lucrezi. Drept aceea aleargă acum către Preasfânta Fecioară.

Înger va veni cu sila să te tragă pe tine, mâhnit şi întristat cumplit, şi să te ducă legat cu lanţurile pe care ale tale degete le-au împletit, când nimic nu vei mai putea să te sfătuieşti cele de folos. Pentru aceea cazi acum la Preacurata Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Mireasă Preacurată a slavei lui Dumnezeu, să nu-mi închizi uşa dumnezeieştii cămări, ci dă-mi mie ca şi eu să mă îndulcesc de strălucirea drepţilor şi să mă izbăvesc de mâhniciunea cea întristătoare a păcătoşilor.

Şi acum ...

Maica lui Dumnezeu, a Mântuitorului lumii şi Sprijinitoarea tuturor, izbăveşte-mă de dulceţile cele lumeşti, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ca să te laud neîncetat şi să te măresc cu cântările a toată lumea.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu, Cel ce se slăveşte de îngeri neîncetat, întru cei de sus; cerurile cerurilor, pământul, şi dealurile, şi munţii, şi adâncul şi tot neamul omenesc, cu cântări, ca pe Ziditorul şi Izbăvitorul, bine-L cuvântaţi.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, Cel ce a ridicat nouă semn de mântuire, în casa lui David slugii Sale, pentru milostivirea milei, cu care ne-a cercetat Răsăritul dintru înălţime şi ne-a îndreptat în calea păcii.

Pe mine cel ce înot în noianul primejdiilor şi mă viscolesc întru adâncul păcatelor, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, limanul celor ce sunt în furtună, povăţuieşte-mă către limanul cel neînvăluit al mântuirii şi mă îndreptează şi mă pune neclintit pe piatra adevăratei pocăinţe.

Lăcrimez, suspin, plâng şi mă tânguiesc şi a mă sătura de tânguiri nicidecum nu voiesc, Stăpână, socotind necazul acela, mâhniciunea cea nemângâiată, pustiirea prietenilor, împreună şi a ajutătorilor, şi lipsa cea fără de mângâiere.

Slavă ...

Tămăduieşte-mă, Maica lui Dumnezeu, precum Fiul tău pe slăbănogul, pe mine cel ce zac de mulţi ani în patul răutăţii, şi porunceşte-mi şi mie ca să-mi ridic, ca pe un pat, trupul meu drept, prin lucruri îmbunătăţite, şi să merg la locuirea cerurilor.

Şi acum ...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Dezlegătorul bolilor şi Doctorul durerilor, Pierzătorul patimilor şi Grabnicul alungător al duhurilor celor rele, Mântuitorul sufletelor şi Tatăl cel de obşte, tămăduieşte-mi durerea sufletului meu, şi suspinarea, şi chinuirea şi ticăloşia.

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului Celui ce a făcut minuni mari în Marea Roşie; căci cu marea a acoperit pe potrivnici şi a mântuit pe Israil că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Pe singura Stăpână cea cu dar dăruită, pe cea frumoasă între femei, sfeşnicul cel cu şapte făclii, pe Mireasa cea cu totul fără de prihană, lăcaşul lui Dumnezeu cel însuflețit, sicriul cel ce totul de aur, pe Sfânta Fecioară, să o fericim.

Firea cea omenească care de demult a căzut din viața cea mai bună, şi din locul cel roditor de verdeață, din raiul cel roditor de viață cu necinste a fost scoasă afară şi a căzut din slava lui Dumnezeu, la mai mare slavă ai suit-o, Fecioară Prealăudată.

Slavă ...

Dumnezeiască curățitoare, masa cea vie şi cămară cu aur împletită, norule cel în chipul porfirii, cea mai desfătată decât cerurile, scaune preaînalte al lui Dumnezeu, palatule cel cu foc arzător, cetatea însuflețită a lui Dumnezeu, Stăpână, miluieşte-mă.

Şi acum ...

Stâlpare din rădăcină împărătească ai odrăslit, şi din seminție împărătească, ceea ce pe Hristos Împăratul, Floarea cea neveştejită, L-ai înflorit, Stăpână, îmbrăcat cu porfiră împărătească strălucită şi vopsită din porfireştele tale sângiuri, Stăpână.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăreşte-te suflete întru Domnul Dumnezeu şi strigă lăudându-te: Nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

În ceasul cel înfricoşat, să te aflu pe tine ajutor, Fecioară Stăpână, din întunericul cel mai dinafară, şi din gheena, şi de scrâşnirea dinților, şi de viermele cel neadormit şi din toată munca, răpindu-mă.

Dă-mi mie, Stăpâna tuturor, lacrimă curățitoare de întinăciunile trupului, şi de foc stingătoare, de greşelile mele dezlegătoare, şi de suflet curățitoare şi a minții păzitoare.

Slavă ...

Lăcaş sfânt fiind, Preasfântă Stăpână, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, milostiveşte-te spre noi robii tăi şi sfințeşte mintea noastră şi gândul, ceea ce eşti munte sfânt.

Şi acum ...

Dă-mi mie, Stăpână, gând deştept şi priveghetor şi grijă necontenită de cercarea ceea ce va să fie la judecată, la care neosândit arată-mă, pe mine cel ce sunt însumi osândit.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul Tău şi m-am înfricoşat; înțeles-am lucrurile Tale şi m-am spăimântat, că Dumnezeu mai înainte de veci fiind, din Fecioară Te-ai născut, făcându-Te Om.

Când iau în minte înfricoşatul Tău divan, Cuvinte al lui Dumnezeu, şi îngrozirea cea dreaptă şi înfricoşarea hotărârii celei nemitarnice, tot mă înspăimânt şi mă tulbur; ci cu rugăciunile Maicii Tale, mântuieşte-mă.

Obicei prea rău cuprinzându-mă, şi cu lungime de multă vreme în laţ prinzându-mă, şi întru deprindere oarecare şi firească venind acum, tirăneşte mă sileşte pe mine; deci, din tirania aceasta scoate-mă, Stăpână.

Slavă ...

În ceasul şi în ziua cercării, când seamă mi se va cere pentru greşelile mele şi amare munci voi lua, atunci, Fecioară, să-mi stai înainte ajutătoare, şi de dreapta osândă izbăvindu-mă şi din focul gheenei răpindu-mă.

Şi acum ...

Păcatul înstrăinându-mă de la Dumnezeu şi a lepăda frica Lui cea mântuitoare plecându-mă, m-a silit a săvârşi toată pofta şi dulceaţa cea fărădelege; pentru aceea mai înainte de judecată însumi sunt osândit, din care mântuieşte-mă, Fecioară.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cela ce eşti nevăzut, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii de voie ai petrecut, Cel necuprins; pentru aceasta la Tine mânecând, Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Vremea vieţii mele ca fumul a pierit şi către porţile morţii m-am apropiat, şi mă înspăimânt de năpădirea diavolească, că ale lor lucruri totdeauna am făcut; îndură-te, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi mă mântuieşte.

Dă-mi pâraie de lacrimi, Fecioară, ca să usuce adâncul răutăţilor mele, şi stinge, Doamnă, toată văpaia patimilor mele, şi în ziua Judecăţii mă învredniceşte ca să mă izbăvesc de foc şi de celelalte munci.

Slavă ...

Pocăinţă adevărată şi întoarcere desăvârşită de la

greşelile care am făcut nu arăt; pentru aceea te rog pe tine, ceea ce eşti bună, să mă întorci pe mine mai înainte de sfârşit şi mai înainte să mă împaci cu Dumnezeul şi Stăpânul meu.

Şi acum ...

Sub ani, pe Dumnezeu, Cel ce fără de ani din Tatăl mai înainte de ani S-a născut, mai presus de minte şi de cuvânt cu trup L-ai născut, Fecioară, pe Înțeleptul Ziditor al vremilor şi al anilor şi al veacurilor, Care cu cuvântul dezleagă greşelile mele cele de multă vreme.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul păcatelor şi furtuna deznădăjduirii s-au sculat asupra mea, Mântuitorule, drept aceea cu credință strig Ție: Precum pe Iona l-ai scos din chit, aşa scoate şi viața mea din stricăciune, mult Milostive.

Cursele, lațurile şi pândirile diavolilor celor ce mă vânează pe mine, ca nişte țesături de păianjen arată-le, Fecioară cu totul fără prihană.

Să nu conteneşti, Fecioară, să mă pui în bună rânduială şi să mă povățuieşti către aşezare mai dumnezeiască şi să mă înțelepțeşti şi să mă luminezi.

Slavă ...

Dă-mi mie, Fecioară, în sufletul meu, pomenirea morții neştearsă şi grijă de ieşire; printr-însele înțelepțindu-l pe acesta.

Şi acum ...

Isaia, prin Duhul, carte te-a văzut pe tine, Curată, că întru tine s-a scris slobozenia muritorilor.

Sedealna:

Spânzurat pe lemn dacă Te-a văzut, Stăpâne, cea neispitită de nuntă şi cu totul fără prihană, Curata Fecioară şi Maica Ta, a strigat către Tine: O, Fiul meu preadulce! Vai mie, cum Te-a osândit pe lemn adunarea cea prea fărădelege, pe Tine, Făcătorul tuturor şi Stăpânul! Laud însă bunătatea Ta cea desăvârşită.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De demult chipului celui de aur al închinării perseşti, cei trei tineri nu s-au închinat, lăudând pe Domnul în mijlocul cuptorului: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Încinge cu tărie, Curată, sufletul meu cel slăbănogit pentru păcate şi mă mântuieşte pe mine cela ce strig Fiului tău: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Temându-mă de ceasul morţii, pentru cea fără de moarte şi veşnică muncă, către tine cad, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, mântuieşte-mă de cursele vânătorilor.

Slavă ...

Mă înfricoşez şi mă cutremur aducându-mi aminte de ziua şi ceasul cercării; ceea ce eşti bună, să-mi fii atunci mie, netrebnicul robului tău, ajutătoare şi părtinitoare, sprijinitoare şi izbăvitoare.

Şi acum ...

Noaptea păcatelor mă cuprinde, norul patimilor mă acoperă şi furtuna cea neguroasă a greşelilor mă înconjoară şi negura cea prea adâncă a deznădăjduirii mă ascunde; cu lumina pocăinţei luminează-mă, Stăpână.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuptorul babilonesc pe tinerii ...

În pântecele tău S-a pogorât Dumnezeiasca Ploaie, ca o ploaie pe lână şi ca o picătură ce pică pe pământ. Deci, învredniceşte-mă, Fecioară, ca ziua şi noaptea cu ploi de lacrimi a mă spăla şi a-mi uda aşternutul patului meu.

Umplutu-s-a de rele sufletul meu şi socotit am fost cu toţi cei ce se pogoară în groapă; ci tu, Născătoare de Dumnezeu, scoate-mă din groapa patimilor şi din tina cea întunecată a răutăţilor mele.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Sfeşnicule al Luminii celei nematerialnice, cămară cu totul de aur, dumnezeiescule pat cel strălucit şi scaune al slavei celei în chipul focului, palatule însufleţite şi vistierie plină de toată curăţia şi sfinţenia, sfinţeşte-mi mintea mea.

Şi acum ...

S-a umplut de rele sufletul meu, s-a apropiat de iad viaţa mea, socotit am fost de vrăjmaşii mei ca un om singur şi neajutorat; ci arată, ceea ce eşti tare sprijinitoare a lumii, că eşti ajutătoare celor fără ajutor.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cuptorul babilonesc pe tineri nu i-a ars, nici focul Dumnezeirii pe Fecioara nu o a stricat. Pentru aceasta, cu tinerii, noi credincioşii strigăm: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe cea mai înainte însemnată în rug şi în foc, în Sinai, lui Moisi, puitorului de Lege, şi care a zămislit în pântece pe Dumnezeiescul Foc fără de ardere, făclia cea

întru tot luminată şi nestinsă, pe cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, cu cântări cinstind-o să o mărim.

Tu ştii neputinţa smeritului meu trup, rănile sufletului meu, nestatornicia inimii mele şi amăgirile; pentru aceea cu milostivirea ta dă-mi tămăduire de amândouă părţile.

Cea cu totul fără prihană, ceea ce eşti loc desfătat al bucuriei, bagă-mă până la casa lui Dumnezeu, în locul cortului celui minunat al celor ce dulce prăznuiesc, unde este sunetul glasului bucuriei şi al mărturisirii.

Slavă ...

Suspinând şi tânguindu-mă cad la tine, Fecioară, cu plângere strigând: Miluieşte-mă şi mântuieşte sufletul meu cel ticălos, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Voitorul milei, şi în ziua judecăţii izbăveşte-mă de toată osânda.

Şi acum ...

Pentru nenumăratele bunătăţi pe care le-ai făcut cu mine, ceea ce eşti bună, în toată viaţa mea bine te voi cuvânta, şi în toată vremea voi slăvi slava ta şi totdeauna lauda ta va fi în gura mea, Stăpână.

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Lui Dumnezeu, Cel ce a mântuit în mare pe popor, iar pe potrivnici i-a cufundat, Lui singur să-I cântăm că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu şi Stăpânul tuturor veacurilor, cu neispitire de nuntă, Fecioară, din stăpânirea patimilor izbăveşte-mă, Curată, ca după datorie şi cu mulţumită să te slăvesc pe tine, cea de-a pururea fericită, şi să te măresc.

Uşa cea mântuitoare a Împăratului slavei, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, bagă în uşa vieţii, cu rugăciunile tale, Preacurată, pe cei ce intră prin uşile Bisericii tale, Stăpână, şi te cinstesc pe tine.

Slavă ...

Milostivă Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti lauda apostolilor, şi slava purtătorilor de chinuri şi întărirea credincioşilor, întăreşte, rogu-mă, mintea mea, care se răzvrăteşte cu asupririle amăgitorului şi se întunecă cu călcările de poruncă.

Şi acum ...

Ceea ce ai fost hotărâtă mai înainte de toţi vecii, să te faci Maică a milostivirii, tu pe mine mă învredniceşte să dobândesc dumnezeiasca milă, ca să cânt totdeauna cu veselie, eu netrebnicul robul tău, măririle tale, Preacurată.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Arcul vrăjmaşului l-ai zdrobit şi pavezele le-ai sfărâmat întru tărie, Stăpâne Hristoase, întărirea noastră; Sfânt eşti Doamne.

Pe tine părtinitoare şi zid de mântuire te avem noi credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, Prealăudată; să nu treci cu vederea Stăpână, nici să ruşinezi rugăciunile noastre.

Ploi de lacrimi dă-mi mie, ceea ce eşti bună, şi cu acestea stinge-mi de tot cuptorul patimilor mele şi spală-mi toate întinăciunile cele sufleteşti, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Întru fărădelegi mi-am întinat bunul neam al sufletului meu, Preacurată, şi mă înfricoşez de cercare, când Cuvântul va cere de la mine vrednicia chipului Său.

Şi acum ...

Graiurile vameşului uneltindu-le eu ticălosul, strig ție: Milostiveşte-te spre mine, Stăpână, şi cu rugăciunea ta dă robului tău lăsare greşelilor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzul tainei naşterii Tale celei străine şi negrăite am auzit şi m-am spăimântat; şi lăudând, strig Ție: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Venit-au, Preacurată, apele faptelor celor necuvioase până la ticălosul meu suflet, şi ținut fiind cu tina patimilor, strig chinuindu-mă: Să nu mă treci cu vederea, Stăpână, pe mine robul tău.

Fiare gândite înconjurându-mă acum fără de milă, se sârguiesc să răpească fără crutare ticălosul meu su-

flet, cea cu totul fără prihană; ci zdrobeşte măselele acestora, cele de suflet stricătoare, ceea ce eşti atotputernică.

Slavă ...

Fii milostivă robilor tăi, Fecioară, rugămu-ne, şi de îngrozirea cea aşteptată izbăveşte degrab pe poporul tău, ca să strigăm ție, mulțumind: Slavă ție, Împărătească a toate.

Şi acum ...

Suspinare zdrobită dă-mi mie, Născătoare de Dumnezeu, şi lacrimă sufletească ca să-mi plâng păcatele mele cele multe şi cugetele cele neîndreptate, şi voi ruga, Doamnă, milostivirea ta.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cela ce eşti nevăzut, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii de voie ai petrecut, Cel neajuns; pentru aceasta la Tine mânecând, Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Răscumpărare făcându-Se nouă Fiul tău, pe toți ne-a izbăvit din stricăciune, Fecioară; pentru aceea izbăveşte-mă de cugetul cel trupesc şi de scularea asupră-mi a patimilor.

Cu supărările diavoleşti, mintea mea totdeauna întru cugete necuvioase cu taină trăgându-se, să nu o laşi, Stăpână, ci pune-o nerăsturnată.

Slavă ...

Pentru milostivirile milei, Fiul tău S-a arătat Mântuitor păcătoşilor şi vameşilor; pe Care urmându-L, Curată, acum miluieşte-mă pe mine, cela ce mai mult decât toți am păcătuit.

Şi acum ...

În toate zilele se ispiteşte vicleanul balaur să rupă

smeritul meu suflet; ci sfarmă, Născătoare de Dumnezeu, dinții cei stricători de suflet ai acestuia.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul patimilor s-a sculat asupra mea şi viforul vânturilor celor potrivnice; ci, întâmpinându-mă Tu, Mântuitorule, mântuieşte-mă şi mă izbăveşte din stricăciune, precum ai mântuit din fiară pe proorocul.

În valurile vieții cu vătămare de minte necontenit cufundându-mă, eu ticălosul, şi vânturându-mă totdeauna de vânturile vrăjmaşului, acum strig ție, Născătoare de Dumnezeu: Ajută-mi!

Curgeri de lacrimi duhovniceşti dă-mi mie, Fecioară, ca să spăl tina greşelilor mele şi către apa iertării îndreptează-mă în ziua judecății.

Slavă ...

Adormit-am întru moarte sufletească şi zac în mormântul deznădăjduirii; ci dă-mi mie mâna, Preasfântă Fecioară, şi mă scoală, rogu-mă, povățuindu-mă către pocăință şi către viață.

Şi acum ...

Dintru tine, de Dumnezeu dăruită, curg râurile cele pururea curgătoare ale minunilor, şi adapă fața a tot pământul şi îngraşă gânditor sufletele noastre.

Sedealna:

Fărădelegile mele, covârşind nisipul mării, acopăr smeritul meu suflet; ci cu mulțimea îndurărilor tale, Curată, şterge degrab toate greşelile mele, şi de mâhniciunea care mă cuprinde izbăveşte-mă, şi de toată bucuria şi veselia umple inima mea, Fecioară.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe văpaia cea din cuptor au stins-o tinerii şi cereasca rouă au primit-o cu credința: Bine cuvântat eşti Dumnezeul părinților noştri.

De ceasul morții temându-mă, pentru munca cea veşnică, la tine cad, Născătoare de Dumnezeu; mântuieşte-mă atunci din cursa vânătorilor.

Ceea ce ai încăput în pântece pe Dumnezeul Cel neîncăput, pe mintea mea cea cu multe greşeli strâmtorată slobozeşte-o, Născătoare de Dumnezeu, de tirania acestora.

Slavă ...

Pe cel după chipul Tău, Hristoase, l-am întinat cu faptele cele necuvioase, eu ticălosul. Pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, Tu dă-mi mie lacrimă curățitoare de greşeli.

Şi acum ...

Când voi fi judecat, ca un vinovat, înaintea divanului lui Hristos, arată-te mie, Preacurată, şi mă izbăveşte din toată munca cu fierbinte părtinirea ta.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce S-a născut ...

Râvnind desfrânatului cu adevărat, toată viața mea am cheltuit-o în păcate; dar acum strig: Greşit-am ție! Fă-mă ca pe unul din argații Fiului şi Ziditorului tău, Fecioară, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Când cu porunca lui Dumnezeu va vrea sufletul meu să iasă din viață, atunci răpeşte-l din cursa vânătorilor, Preacurată, care strigă ție: Toate lucrurile te lăudăm pe tine şi te fericim întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Adormind întru moarte, zac în mormântul deznădăjduirii, Fecioară; ci tu înviază-mă şi cu priveghere mă învredniceşte a cânta: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum ...

Stăpână Curată, Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte-mă de stricăciunea păcatelor şi de asupreala şi reaua lucrare a diavolilor, încetează-mi tulburarea patimilor şi stinge văpaia cea nesuferită a dulceţilor, cu roua darului tău.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut din Tatăl Cel fără de început, mai înainte de veci, şi mai pe urmă din Născătoarea de Dumnezeu cu trup S-a îmbrăcat, lăudaţi-L, bine-L cuvântaţi şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine rugul cel nears şi Sfântă Fecioară, Maica Luminii şi de Dumnezeu Născătoare, nădejdea noastră a tuturor, te mărim.

Suflete, se apropie sfârşitul; lângă uşi este divanul; depărtează-te de lucrurile ruşinii şi apucă-te de petrecerea cea bună, că ai ajutătoare pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce din toată răutatea te izbăveşte.

Alunecându-mă cu gândurile şi căzând întru adâncul pierzării, rog acum, Fecioară, folosinţa ta: Întăreşte clătită neputinţa minţii mele pe piatra cea tare a poruncilor lui Dumnezeu.

Slavă ...

Legile Tale le-am lepădat şi mântuitoarele porunci

le-am călcat, Îndurate, şi mă tem de înfricoşatul Tău divan, întru care, şezând, vei judeca toate; pentru aceea strig: În dar mântuieşte-mă, Cuvinte, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

Neamul oamenilor, cea cu totul fără prihană, cu solirea ta cea nebiruită îmbogățindu-ne, strigăm ziua şi noaptea: Să nu încetezi a ruga pe Făcătorul şi Fiul tău, să miluiască pe cei ce te laudă pe tine.

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a umblat oarecând soarele, căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părţile, poporului celui ce a trecut marea pedestru, şi cu plăcere lui Dumnezeu a cântat: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi

Sălăşluire a dumnezeieştii slave, munte sfânt şi nor luminos, decât cerurile mai înaltă, decât sfinţii îngeri mai presus şi mai cinstită decât toate făpturile, Stăpână, miluieşte-mă şi mă mântuieşte.

Biserică a Stăpânului, munte sfânt şi cort mai presus de nori, Doamnă şi Fecioară, cea bună şi frumoasă, cea singură binecuvântată, frumuseţea lui Iacov, nestricată Maică a lui Dumnezeu, miluieşte-mă Stăpână.

Slavă ...

Semn de mântuire, văpaie de foc nestinsă, liman neînviforat fii mie, Fecioară, celui ce înot în noianul vieţii, dezlegându-mi viforul duhurilor şi furtuna valurilor patimilor şi corabia sufletului meu mântuind-o.

Şi acum ...

Pe ţara ta aceasta care te cinsteşte totdeauna cu credinţă, Curată, mântuieşte-o de primejdie, de robirea barbarilor, de războiul cel dintre noi şi de sabie şi de orice altă îngrozire.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câştigat-o cu scump Sângele Tău.

Te binecuvântăm pe tine, prin care blestemul cel de demult s-a dezlegat şi binecuvântarea a înflorit şi firea cea blestemată s-a binecuvântat.

Prea milostivă Stăpână, când voi muri să stai lângă mine şi în ziua judecății stându-mi de față, să mă izbăveşti de osândă.

Slavă ...

Mărim pe Cela ce ți-a făcut ție multe măriri, Stăpână, precum ai zis mai înainte, fericindu-te pe tine, cea întru tot preafericită.

Şi acum ...

Bucură-te, scaune cu totul luminate şi cu aur preastrălucit al lui Dumnezeu Cuvântul, Cel ce stăpâneşte peste toate; bucură-te, Fecioară, propovăduirea apostolilor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase, că ieşind din Chivotul sfinţirii Tale, din nestricata Maică, în Biserica Slavei Tale, Te-ai arătat ca un Prunc în braţe purtat şi s-au umplut toate de lauda Ta.

Gavriil venind în Nazaret, bucurându-se, arătat ţi-a adus ţie, celei Curate şi prea neîntinate pe «bucură-te». Pentru aceea împreună cu acesta strigăm şi noi netrebnicii robii tăi: Bucură-te, prea minunată Fecioară şi mult cântată.

Precum ai mântuit pe Manase cel ce s-a pocăit mai

înainte, şi pe mine, cel ce am greşit mult şi am trecut cu vederea poruncile Tale, pocăindu-mă, primeşte-mă, Mântuitorule, pentru rugăciunile Maicii Tale, şi din munci izbăveşte-mă, ca un singur Îndurat.

Slavă ...

Stăpână, izvorul milei, cea milostivă cu adevărat, şi chiar îndurată şi iubitoare de bine, miluieşte sufletul meu cel ticălos, care înoată în noianul deznădăjduirii, şi spre tine singură îşi are nădejdea.

Şi acum ...

Înstrăinându-mă păcatul de la Dumnezeu şi plecându-mă să lepăd din inimă frica Lui, m-a silit a săvârşi toată pofta şi nelegiuita dezmierdare; pentru aceea mai înainte de judecată sunt de sinemi osândit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Dacă a văzut Isaia cu închipuire pe Dumnezeu, pe scaun preaînalt, de îngerii slavei înconjurat, a strigat: «O, ticălosul de mine! Că mai înainte văzui pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpâneşte pacea şi lumina cea neînserată».

Tăciune al gheenei şi cheltuială a focului celui nestins, să nu mă arăți, Stăpână, nici mulțimea viermilor mâncare veninată să mă primească, nici scrâşnirea dinților, nici tartarul să mă cuprindă pe mine.

Sfânta sfinților fiind, Preaneîntinată Născătoare de Dumnezeu, Curată, pe Cuvântul Cel Sfânt, Care cu sfințenie întru sfinți se odihneşte L-ai născut, Cel ce ne dăruieşte nouă luminare şi dar, sfințenie şi izbăvire.

Slavă ...

A te lăuda după vrednicie nici limbile îngerilor nu

pot, căci care laudă este potrivită ție, Fecioară, ceea ce ai născut pe Făcătorul îngerilor şi al oamenilor. Pentru aceea, miluieşte pe cei ce te cinstesc pe tine cu credință.

Şi acum ...

Preacurată Marie, ceea ce eşti bucuria inimii mele, şi dulceața şi mângâierea, în ceasul ieşirii să-mi fii a-proape stătătoare şi părtinitoare, în calea cea dreaptă îndreptând sufletul meu.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Strigat-a Ție, văzând bătrânul cu ochii mântuirea, care a venit oamenilor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu.

Bucură-te, Fecioară, scară dumnezeiască, prin care S-a pogorât Cel Preaînalt, suind pe oameni la veselia cea nemuritoare.

De la tot felul de munci răpeşte-mă pe mine, robul tău, de scrâşnirea dinților, de râul cel de foc şi de gheena.

Slavă ...

Hristoase, Mântuitorul meu, cu mila Ta dă-mi mie izvoare de lacrimi, ca să plâng mulțimea greşelilor mele.

Şi acum ...

Bucură-te, muntele din care S-a tăiat Piatra darului, Care a zdrobit pe toți idolii înşelăciunii.

Sedealna:

Cea neispitită de nuntă, Curata şi Maica Ta, Hristoase, văzându-Te pe Tine mort spânzurat pe lemn, ca o Maică, plângând a grăit: «Ce Ți-a răsplătit Ție adunarea iudeilor cea fărădelege şi nemulțumitoare, care cu multe şi mari darurile Tale, Fiul meu s-au desfătat? Laud însă

plecăciunea Ta cea dumnezeiască».

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au cuvântat, şi Te-ai sălăşluit în Fecioară nestricată, pe Dumnezeu Cuvântul lăudăm, cu bună credinţă cântând: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Maică fără de bărbat, pe tine Dumnezeiască Mireasă toţi te cunoaştem, şi Fecioară hrănitoare de Prunc te numim, că întru tine, negrăit, fecioria şi naşterea, cele cu firea despărţite, întru una împreună au alergat.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeul Cel mai înainte de veci, Pricinuitorul vremilor şi al anilor, stăi lângă mine în vremea ieşirii mele, grabnică ajutătoare, şi nădejde neruşinată şi tare scăpare.

Slavă ...

Cu adevărat legile firii s-au dezlegat întru tine, că pe Stăpânul zidirii L-ai zămislit mai presus de fire, Fecioară, Care pentru îndurarea milei, fără de sământă, mai presus de fire, dintru tine S-a făcut Om.

Şi acum ...

Mântuieşte-mă Preasfântă Stăpână, mântuieşte-mă Părtinitoarea mea, ca să se ruşineze toţi cei ce mă urăsc pe mine, şi să se laude întru tine, Născătoare de Dumnezeu, toţi cei ce iubesc dumnezeiescul tău nume.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cu focul cel nesuferit ...

Nu numai mâinile şi ochii, ci şi mintea şi sufletul şi inima le întind către tine, Fecioară; tot pe mine străluceşte-mă cu lumina ta, tot spală-mă cu lacrimile, tot curăţeşte-mă cu umilinţă fierbinte.

Mă aşteaptă pe mine cumplită osândă; voi fi judecat înaintea îngerilor şi înaintea priveliştii a milioane de oameni; atunci izbăveşte-mă de nevoia cea mare, căci ai mare şi bogată milă, născând pe Marele Împărat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Tomule preacurate al lui Hristos şi carte pecetluită şi de Dumnezeu scrisă ştiindu-te pe tine, te rog să mă scrii în cartea celor mântuiţi, Fecioară, şi zapisele greşelilor mele să le rupi cu suliţa Fiului tău.

Şi acum ...

Izbăveşte-mă de focul cel nestins, ceea ce ai zămislit Focul cel fără de materie, Fecioară, şi cu focul dumnezeieştii frici, tot mă curăţeşte, aprinzând înlăuntrul sufletului meu focul pe care Fiul tău S-a pogorât să-l arunce în lume.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce stăteau lângă buna credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, dumnezeiască cântare au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

În Lege, în umbră şi în Scriptură, închipuire vedem noi credincioşii, toată partea bărbătească ce deschide pântecele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel mai înainte născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel Întâi Născut din Maică fără ispită bărbătească,

Îl mărim.

Izbăveşte-mă de scrâşnirea dinților şi de viermele cel veninos, de tartarul cel prea amar, de întunericul şi focul cel dinafară şi de toate celelalte nenumite munci, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pe mine cel ce scap la mila ta.

Vârtutea mea, nădejdea şi lauda, tăria şi mântuirea mea, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte-mă de vrăjmaşii cei văzuți şi de cei nevăzuți, care caută ca nişte fiare să mă rupă şi până în sfârşit să mă piardă.

Slavă ...

Ceea ce ai născut pe Fiul lui Dumnezeu şi eşti Stăpână a tuturor, Fecioară Preasfântă, miluieşte sufletul meu, şi în ziua judecății de osândă izbăveşte-mă şi să nu mă laşi să fiu supus muncilor gheenei.

Şi acum ...

Biserică a lui Dumnezeu şi palat însuflețit te-ai arătat, Curată; pentru aceea şi «bucură-te» toți credincioşii cu bucurie, împreună cu îngerul, strigăm ție. Bucură-te, neîntinată; bucură-te, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce singură ai pricinuit Viața.

Glas 3, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântare nouă să cântăm popoare Celui ce S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră şi una a făcut pe cele pământeşti cu cele cereşti, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Preacurată şi Preasfântă Stăpână, ce cântare de laudă îți voi aduce ție, eu netrebnicul şi mult păcătosul robul tău, ca să milostiveşti pe Fiul tău să-mi dea iertare de păcate?

Răutățile mele şi nelegiuirile au întrecut noianul mării. Deci, altă nădejde de mântuire, ca să milostivească pe Înduratul Dumnezeu, nu am afară de tine, Preamilostivă Stăpână.

Slavă ...

Îndrăzneală având către tine, o Maică a lui Dumnezeu, cea fără prihană, cu suspin din adâncul inimii cer ca să-mi mijloceşti de la Fiul tău iertare greşelilor mele, cele mai multe decât nisipul.

Şi acum ...

Nu încetez slăvindu-te, o, Preamilostivă Doamnă, eu prea ticălosul robul tău, deşi m-am afundat întru adâncul greşelilor mele celor prea fărădelege; ci tu, ca o bună, primeşte netrebnica mea cântare, mijlocindu-mi iertare de păcate.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Suflete sterp şi neroditor, a câştiga rod bine slăvit, veselindu-te, strigă: M-am întărit prin Tine, Dumnezeule; nu este sfânt, nu este drept afară de Tine, Doamne.

Fiind cu totul întunecat de mulţimea greşelilor, o, ticăloase suflete, strigă către Preasfânta Fecioară, cea mai sfântă decât toţi sfinţii, ca să-ţi solească iertare şi luminare de la Preamilostivul său Fiu.

Nimeni n-a păcătuit precum eu, o, Preacurată Fecioară! Deci, cu a ta solire învredniceşte-mă iarăşi milostivirii Fiului tău, pe mine cel căzut din darul Lui, căci la tine alerg şi năzuiesc, Preamilostivă Stăpână.

Slavă ...

Toată fiind bună şi preamilostivă, Stăpână, roagă pe Preaînduratul Dumnezeu, pe Care L-am mâniat cu spurcatele mele fapte, ca să-mi dea chip de pocăinţă şi să mă învrednicească părţii celei de-a dreapta, când va veni să judece lumea.

Şi acum ...

Altă nădejde nu am afară de tine, preamilostivă Doamnă, ca să îmblânzească pe Milostivul şi Dreptul Judecător pentru nelegiuirile mele cele păgâneşti; deci, milostivă fii mie păcătosului.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Ce te-ai spăimântat Avacume? Cui strigi şi grăieşti: De la Teman va veni Dumnezeu; Cuvântul trup S-a făcut şi S-a sălăşluit întru noi şi ne-am văzut întru lauda Minunatului nostru Dumnezeu, că S-a proslăvit?

Fă milostiv pe Preaînduratul Dumnezeu, Care S-a înomenit din feciorescul tău sânge, mie prea ticălosului, care de-a pururea Îl întărât cu fărădelegile mele, ca nu

până în sfârşit să pier, ci să-ți cânt ție cântare de laudă.

Cum voi îndrăzni, eu ticălosul, a lăuda cu buze întinate şi cu limbă spurcată pe cea mai sfântă decât toți sfinții? Ci tu, o, Maică a Cuvântului, care prin cuvânt ai născut pe Cuvântul, milostivă te arată mie netrebnicului.

Slavă ...

Cerului cerurilor te-ai făcut petrecătoare, o, Stăpână Preamilostivă, cu Naşterea ta cea mai presus de ceruri şi de îngeri neînțeleasă şi de oameni neajunsă. Deci, nu înceta a ruga pe Cel Născut al tău, pentru mine robul tău.

Şi acum ...

Orbit fiind la ochii sufletului meu, de mulțimea greşelilor, la tine cad suspinând, Stăpână, ca prin solirile tale, Preamilostivă Doamnă, să-mi dai luminare, prin iertarea păcatelor, de la Fiul tău Cel Preamilostiv.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Ceața sufletului meu risipind-o, întru lumina Ta, Hristoase, primeşte-mă pe mine, Unule Milostive, de noapte Ție să-Ți strig: Luminează-mi înțelegerea minții mele.

Astăzi, o, ticăloase suflete, s-a apropiat sfârşitul tău. Deci, de ce nu cazi la Preamilostiva Stăpână, suspinând din adâncul inimii, ca să milostivească pe Fiul său spre tine?

Răutățile mele au covârşit capul meu şi am căzut întru adâncul deznădăjduirii; ci tu, ca o milostivă, o, prea fără prihană Fecioară, tinde-mi mâna milostivirii tale, ca să te laud neîncetat.

Slavă ...

Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, încăpând pe Emanuil în pântecele tău, Fecioară, pe Care nu înceta rugându-L ca să-mi dea iertare de păcate, mie netrebnicului robului tău.

Şi acum ...

Marie, lăcaşul lui Dumnezeu, lauda celor cereşti, şi slava celor pământeşti şi surparea celor dedesubt, nu încetez a te chema pe tine, ca să milostiveşti spre mine pe Cel ce S-a născut dintru tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Am strigat întru suspinuri netăcute către Înduratul Dumnezeu şi m-a auzit pe mine din iadul cel mai de jos şi a scos din stricăciune viața mea.

Adu-ți aminte, Preamilostivă Stăpână, de ticăloşia mea cea amară şi îndulceşte amărăciunea inimii mele cu solirile tale cele prea puternice, ca neîncetat, fără tăcere, să te laud.

Arată-mă părtaş al raiului desfătării pe mine cel ce spre tine mi-am pus toată nădejdea, mijlocindu-mi iertarea păcatelor de la Preadulcele tău Fiu, ca o Preamilostivă.

Slavă ...

Iisuse Preadulce, pentru solirile celeia ce Te-a născut fără prihană, picură dulceața darului Tău în ticăloasa mea inimă, curățind-o de toată întinăciunea, ca de-a pururea să se îndulcească de Numele Tău.

Şi acum ...

Arătatu-te-ai, Fecioară, Maică a Cuvântului, mai presus de curăție, pe Care nu înceta rugându-L pentru

mine ticălosul, ca să-mi ierte mulțimea greşelilor, făcându-mă încăpere a darului Său.

Sedealna:

Preasfântă Stăpână şi Preacurată Fecioară, şi întru totul fără prihană, izbăveşte-mă pe mine cel plin de păcate, de prihana greşelilor, prin solirile tale cele preaputernice către Milostivul tău Fiu, ca pururea să te măresc.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Chipului celui de aur al închinării celei persane, tinerii cei trei nu s-au închinat, ci în mijlocul cuptorului, lăudând, ziceau: Dumnezeul părinților, bine eşti cuvântat.

Cad la tine, Preacurată Fecioară, cu zdrobirea inimii, suspinând şi te rog: Nu te întoarce de la ticălosul robul tău, cela ce pururea te mânii cu faptele mele cele rele, ci mă întoarce la pocăință.

Aducându-mi aminte de nelegiuirile mele, o, Preamilostivă Doamnă, nu încetez, pentru care şi alerg la tine, ca la o Preamilostivă, ca prin mijlocirea ta să-mi speli noroiul păcatelor, scoțându-mă din cursele vrăjmaşilor mei.

Slavă ...

Laud milostivirea ta şi slăvesc măririle tale, o, întru tot fără prihană, Stăpână; primeşte, Doamnă, săraca mea rugăciune şi îmblânzeşte pe Fiul tău, Cela ce S-a făcut Om pentru mine, ca să te măresc în veci.

Şi acum ...

Lacrimi aduc ție, Stăpână, ca o jertfă fără prihană; primeşte suspinele inimii mele celei ticăloase, Preacurată, curățire de greşeli dându-mi mie, ca o bună, că pe

tine te am liman de mântuire şi folositoare.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Făcătorul de bine şi Dumnezeu ...

Iacov, scară către cer văzându-te, Preacurată, milostivă scăpare te-a arătat nouă. Deci, întru tot Sfântă, pe mine cel cufundat în noianul păcatelor, înalță-mă, cu solirile tale, la lăcaşurile Fiului tău, Cel Preaîndurat.

Născătoare de Dumnezeu făcându-te, Preamilostivă Doamnă şi Stăpână a celor cereşti, ridică-mă dintru adâncul greşelilor, rogu-mă, Preacurată Fecioară, şi, cu solirile tale, arată-mă pe mine robul tău, locuitor al lăcaşurilor cereşti.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Israilitenilor celor de demult, ale cărora oase au căzut în pustie, m-am asemănat eu ticălosul, Preasfântă Fecioară, întorcându-mă iarăşi în Egiptul patimilor; ci tu, ca o Milostivă, nu înceta rugându-te pentru mine.

Şi acum ...

Căzând către tine, o, întru totul fără prihană, Fecioară, mă rog cu lacrimi dintru adâncul inimii: Să nu mă laşi pe mine ticălosul să pier în mulțimea păcatelor şi să mă fac bucurie diavolilor, ci mă mântuieşte cu puterea ta.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Făcătorul de bine şi Dumnezeu, pe Izbăvitorul a toate şi Făcătorul lumii, preoți lăudați-L, popoare prea înălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Cei ce cu dulcea săgeată a preacuratei tale Naşteri ne-am rănit, Curată, de a ta vrednică de îndrăgire frumusețe minunându-ne, cu cântări îngereşti, după vrednicie, pe tine Maica lui Dumnezeu te mărim.

Laudele tale, Fecioară, cine din pământeni poate să le spună? Care nici cetelor îngereşti nu sunt lesne înțelese, iar mie ticălosului cu totul neajunse. Drept aceea strig ție: Binecuvântată eşti tu între femei.

Auzului meu, Preasfântă Stăpână, pune-i strajă dinspre şoptirile vrăjmaşilor mei, a celor ce pururea mă bântuiesc, ca numai poruncilor Fiului tău să fiu ascultător, lăudându-L în veci, şi pe tine fericindu-te.

Slavă ...

Unde voi alerga eu ticălosul, Stăpână? Sau spre cine îmi voi pune nădejdea mea? La tine nădăjduiesc, Preacurată Fecioară, ca să faci milostiv pe Fiul tău, în ziua judecății, mie netrebnicului robului tău.

Şi acum ...

Întru totul fără prihană, Fecioară, cu fierbințeală mă rog şi cu suspin, să nu depărtezi darul tău de la mine, robul tău, cela ce cu neîncetare te laud, ca pe o Maică Fecioară şi Mireasă nenuntită.

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Noianul Mării Roşii cu urme neudate pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Cela ce este cu firea nezidit şi cu Părintele de-a pururea vecuitor, şi mai presus de ani şi mai înainte de veci, din tine, Stăpână, zidit şi sub vreme se face Om, ca să mântuiască pe om.

Tu singură Dumnezeiască Mireasă ai ținut în brațe pe Cela ce şade întru cele înalte, Care S-a făcut trup. Căci tu ai fost din toți vecii încăpere vrednică a Stăpânitorului a toate.

Slavă ...

Veniți toți să lăudăm pe Preacurata Maria, ca pe ceea ce însăşi a născut pe Hristos Domnul, Care a înnoit firea omenească, şi a rămas Fecioară nestricată.

Şi acum ...

Izbăveşte-mă de lacrimile şi de suspinele cele gătite mie la înfricoşata judecată care va să fie, cu bine primitele tale rugăciuni, Maică neîntinată, cele către Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu eşti tăria mea, Doamne, scăparea şi întărirea.

Cela ce m-a zidit dintâi din țărână pe mine omul, Acela Se zideşte în pântecele tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană, îndreptând căderea cea de demult.

Stăpânirea morții şi hotărârea blestemului celui de demult le-ai stricat, Născătoare de Dumnezeu, zămislind Viața; drept aceea, cinstim preacurată Naşterea ta.

Slavă ...

Pe tine Maica lui Dumnezeu, părtinitoare tare te-am câştigat; spre tine punându-ne nădejdile, ne mântuim şi către tine năzuind, ne păzim.

Şi acum ...

Pe tine, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, potrivind numire Celui Născut al tău şi chemare asemănată, Preacurată.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele Dreptății, a stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Înfrumusețatu-te-ai mai mult decât toată buna cuviință a îngerilor, ca ceea ce ai născut pe Făcătorul lor şi Domnul, întrupat din preacuratele tale sângiuri, Fecioară, pe Cel ce izbăveşte pe toți cei ce-L slăvesc pe Dânsul.

Lepădând toată întinăciunea mâncării celei dintâi, să ne hrănim cu Pâinea vieții cea din cer, care a răsărit din pământul Fecioara, pe care, ca pe o pricinuitoare a bunătăților, să o lăudăm.

Slavă ...

Sfânta Născătoare de Dumnezeu, cortul cel neîntinat, uşa Luminii, masa şi năstrapa cea cu totul de aur, muntele cel netăiat şi cu umbra deasă, care a încăput pe

Ziditorul, se fericeşte.

Şi acum ...

Curgerile darurilor tale şi izvorul tămăduirilor şi împărțirile bogăției celei dumnezeieşti se împărțesc din mâna cea încăpătoare de viață a Atotțiitorului, Cela ce S-a născut din pântecele tău, Mireasă Dumnezeiască.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Tu, Domnul meu, Lumină în lume ai venit; Lumină sfântă, Care întorci dintru întunericul necunoştinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Din tine Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, răsărind Soarele cel gândit, razele cele strălucitoare ale Dumnezeirii Lui peste toți le-a întins; pentru aceasta toți te slăvim.

Adevărat Dumnezeu născând nouă, cu trup, pe Unul-Născut al Tatălui, Născătoare de Dumnezeu Preacurată te numim, şi glasul cel potrivit alcătuim Naşterii tale.

Slavă ...

De o fire şi de un chip fiind cu Tatăl, Fiul Cel Unul-Născut, de voie S-a făcut de un neam cu oamenii, întrupându-Se Cel Înalt din pântecele tău, Maică Fecioară.

Şi acum ...

Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană, sufletul meu cel înghețat de stăpânia răutăților, cu fierbinte rugăciunea ta, cu bună cuviință ridică-l la căldura dumnezeieştii dragoste a Ziditorului.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine; de sângele diavolilor curăţindu-se, cu Sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Aflându-te pe tine lăcaş curat al curăţiei, în pântecele tău, Fecioară, S-a sălăşluit Stăpânul cel curat, vrând să curăţească frământătura oamenilor.

Cer ai făcut firea cea pământească a oamenilor, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi stricată fiind o ai înnoit pe dânsa; pentru aceasta cu neîncetate glasuri te lăudăm.

Slavă ...

Zămislit-ai în pântece, Maica lui Dumnezeu, pe Dumnezeu Cuvântul, Cel fără de început, Care pentru noi oamenii S-a făcut Om, precum suntem noi, fără de schimbare, în două firi cunoscut.

Şi acum ...

Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Maicii Tale şi ale nenumăratelor puterilor celor de sus, mie celui viscolit în marea vieţii tinde-mi mână de ajutor.

Sedealna:

Cu multe păcate, eu desfrânatul mi-am întunecat mintea; deci strig folosinţei tale celei tari, Născătoare de Dumnezeu: Luminează-mi luminile sufletului meu, străluceşte-mi raza cea luminată a pocăinţei şi mă îmbracă în arma Luminii, Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Cântarea a 7-a, Irmos:

În cuptorul cel persesc tinerii lui Avraam, cu dragostea bunei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focu-

lui fiind aprinşi, au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Cuvântul Cel ce este dintru început, sălăşluindu-Se în pântecele tău, Fecioară, S-a întrupat, şi pe noi cei robiți ne-a chemat Iubitorul de oameni, Domnul Dumnezeul părinților, Cel binecuvântat.

Uşă gândită te-ai arătat, Dumnezeiască Mireasă, a Soarelui Celui de sus, Care, mai presus de cuvânt şi de cuget, din tine S-a arătat oamenilor pe pământ, a Dumnezeului părinților, Cel binecuvântat.

Slavă ...

Înfrumusețată fiind cu fapte bune, ai stat de-a dreapta Împăratului tuturor, Celui ce S-a întrupat din sângiurile tale, Fecioară nenuntită, rugându-te neîncetat ca să ne izbăvim de toată nevoia.

Şi acum ...

Cu îndrăzneala ta de Maică rupe lanțurile greşelilor, ale celor ce cu dreaptă credință cântă Naşterii tale, Fecioară: Prealăudate Doamne, Dumnezeul părinților, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil ...

Neapropiat fiind, ca un Ziditor, de toate cetele cele mai înalte, a locuit în pântecele tău, Fecioară, păzindu-te nearsă şi după naştere nestricată, Căruia acum strigăm: Lăudați lucruri pe Domnul şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Curată fiind de prihane şi de întinăciuni şi lăcaş a toată sfințenia, ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt, Care pe toți sfințeşte şi cu Tatăl împreună fără de început este;

pentru aceasta pe tine, Fecioară, te lăudăm şi te preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cunoscându-te Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim cu gura şi cu mintea, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, că ai născut, Preacurată, pe Hristos, Făcătorul şi Domnul şi Împăratul, îmbrăcat cu trup. Pentru aceasta te lăudăm, Fecioară, şi te preaînălțăm întru toți vecii.

Şi acum ...

Pe tine chivotul cel preasfânt şi umbrit de Dumnezeiescul Duh, ceea ce ai născut pe Cuvântul Cel mai înainte de veci şi pururea vecuitor, Care pentru negrăita Sa milostivire S-a făcut Om, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu şi te preaînălțăm întru toți vecii

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Mâinile întinzându-şi Daniil în groapă, gurile leilor cele deschise le-a încuiat. Şi puterea focului au stinso tinerii cei iubitori de buna credință, cu fapta bună încingându-se şi strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Hristos, Piatra cea netăiată de mână, Cea din marginea unghiului, din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, împreunând firile cele depărtate; pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pe Cărbunele Cel gândit, Dumnezeiască Mireasă, pe Care L-a văzut Isaia, Îl porți în brațe, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cu chipul nostru unindu-Se, şi mântuire lumii strălucind; pentru aceasta toți te mărim.

Semnele Naşterii tale, ceea ce eşti cu totul fără prihană, proorocii mai înainte le-au propovăduit, de departe pentru cele cu taină învățându-se, şi prin insuflarea Dumnezeiescului Duh cu mare glas le-au propovăduit lumii; de ale căror împliniri acum ne minunăm.

Slavă ...

Frumos cu podoaba şi mai strălucit decât toți este Rodul pântecelui tău, că tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, ai născut pe Dumnezeu întrupat, Care S-a arătat ca să mântuiască pe om; pentru aceasta toți te mărim.

Şi acum ...

Ca să te slăvesc, Fecioară, pe tine cea cu adevărat prea proslăvită, de toată neslăvirea păcatului mă izbăveşte şi slavei cereşti mă fă părtaş pe mine, cela ce alerg la tine.

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Pe voievozii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, Cela ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii îneacă-i, rogu-mă; ca Ție, întru omorârea trupului, ca într-o alăută să-Ți cântăm cântare de biruință.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Curgeri de lacrimi dă-mi mie, Născătoare de Dumnezeu, prin care voi scăpa de cercarea lacrimilor celor din focul gheenei. Că tu, Curată, toată lacrima de pe fața pământului ai încetat.

Cetățean al locului celui nestricăcios şi de viață făcător m-a pus Ziditorul meu dintru început şi m-a orânduit să stăpânesc pe toate cele de pe pământ; dar vrăjmaşul pizmuindu-mă, cu dorul îndumnezeirii m-a surpat, Preacurată.

Slavă ...

Pahar aducător de moarte mi-a dres mie Eva de demult, iar tu, Curată, născând Strugurul vieții, must mi-ai izvorât şi vinul nemuririi, care veseleşte inimile credincioşilor.

Şi acum ...

Cort mai înalt decât cerurile şi mai desfătat decât pământul te-a lucrat pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Ziditorul cerului şi al pământului, şi te-a arătat, pe pământ, Rai cuvântător şi însuflețit.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cela ce eşti mai presus decât toată începătoria, de voie Te-ai pogorât dintru înălţime pe pământ şi firea omenească cea smerită ai înălţat-o din iadul cel mai dedesubt; că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Vezi neputinţa mea, vezi necazul meu, Maica lui Dumnezeu, şi dezleagă nelegiuirile mele cele nenumărate, iar datoriile mele le şterge.

Nici o cântare vrednică, potrivită ţie, nu iese din gură omenească, Născătoare de Dumnezeu, pe care te laudă dumnezeieştile oşti ale cerurilor.

Slavă ...

Armă nebiruită şi zid nerupt avându-te pe tine, răstorn cetele celor potrivnici şi laud măririle tale, Născătoare de Dumnezeu, cea neispitită de nuntă.

Şi acum ...

Ia aminte la strigarea robului tău, celui ce are trebuinţă de ajutorul tău, Maica lui Dumnezeu; nădejdea mea, auzi-mă şi sârguieşte de mă mântuieşte.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Dumnezeiescul sfat cel neurmat al Celui Preaînalt, al întrupării Tale celei din Fecioară, proorocul Avacum înţelegându-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ploi de lacrimi şi izvor de umilinţă dă-mi mie, care îmi spală toată tina greşelilor mele, şi învredniceşte ca inima mea cea îngheţată să izvorască curgeri vii.

Plângând împreună şi lăcrimând, cad la tine Născătoare de Dumnezeu: Fii-mi mie ajutor când sufletul meu se va despărţi de ticălosul meu trup şi ruşinează pe diavolii care vor căuta atunci să mă apuce.

Slavă ...

Neispitită de nuntă, Marie, numele cel prea dulce şi mai scump decât aurul, şi mult mai cinstită decât pietrele cele scumpe, bogăția cea de mult preț şi lucrul cel prea scump, mântuieşte-mă pe mine cel ce alerg la tine.

Şi acum ...

Îmi întind mâinile mele şi ochii către tine, şi buzele mele cele întinate, Stăpână, le pornesc spre rugăciune; deci să nu mă urgiseşti pe mine, că întru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejdea mea, eu robul tău.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Acum Mă voi scula, după proorocie, a zis Dumnezeu; acum Mă voi proslăvi, acum Mă voi înălța, luând din Fecioară pe cel căzut, şi la lumina cea minunată a Dumnezeirii Mele înălțându-l.

Somnul cel greu al trândăvirii m-a cuprins pe mine, făcându-mă lenevos spre cele bune şi cu totul greu de pornit, iară către cele rele sârguitor; dar tu, Fecioară, îndreptează-mă.

Din viața cea sfințită şi prea bună am căzut, supunându-mă dulceților, şi dobitoacelor celor necuvântătoare m-am asemănat. Că în cinste fiind eu, omul, n-am priceput, ticălosul; ci miluieşte-mă, Preasfântă Fecioară.

Slavă ...

Cu lesnire vremea vieții mele se sfârşeşte, curgând cu dulce pătimire ca o apă nestatornică, şi cheltuindu-se îmi vesteşte mie mai înainte că se apropie tăierea morții. Iar tu, Fecioară, mai înainte de sfârşit, mântuieşte-mă.

Şi acum ...

Gânditor şi simțitor cad la tine, Curată; slobozeş-

te-mă de bântuitorii cei gândiţi şi simţiţi, care se pun asupra mea, şi mă izbăveşte de vătămarea cea văzută şi nevăzută.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncul mării şi m-a înecat viforul păcatelor mele celor multe; ci ca un Dumnezeu, scoate din stricăciune viaţa mea, mult Milostive.

Cutremură-te şi te înfricoşează suflete, luând în minte divanul cel cu adevărat înfricoşat şi nemitarnic la care vei sta înainte, şi mai înainte de sfârşit pocăieşte-te, căzând la Preacurata Fecioară.

Pe tine părtinitoare te avem, Preasfântă Fecioară; prefă-ne nouă întru bucurie mâhniciunea şi ne izbăveşte de tot necazul ce naşte moarte, Preacurată.

Slavă ...

Bubele şi rănile sufletului meu să nu le vădeşti, Cuvinte, nici să mă ruşinezi înaintea celor mulţi, când vei face cercarea cea înfricoşată, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Şi acum ...

Se înfricoşează cerul şi pământul se clăteşte, spăimântându-se împreună cu cele dedesubt, cum Făcătorul amândorura, Prunc fără de sământă, în braţele Fecioarei se poartă.

Sedealna:

Ceea ce ai născut pe Dumnezeul cel Milostiv, ca ceea ce eşti izvor al îndurării, milostivă şi iubitoare de bine, Fecioară, dăruieşte umilinţă sufletului meu mai înainte de sfârşit, dăruieşte plâns veselitor inimii mele, ca plângând să dobândesc prin tine, acolo, mângâierea

drepților.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cei trei tineri în Babilon, porunca tiranului bârfire socotind-o, în mijlocul văpăii au strigat: Bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinților noştri.

O, înfricoşată taină! O, uimitor semn! O, minunată auzire! Că Doamna Fecioară, cea neispitită de bărbat, s-a făcut şi hrănitoare şi Născătoare a Dumnezeului şi Ziditorului tuturor.

Când iau în minte mulțimea relelor mele, mă întunec şi pe sinemi înlăuntru mă osândesc, mai înainte de Judecată, Preasfântă Stăpână, căci am divanul cel mare al ştiinței care mă osândeşte.

Slavă ...

Arătatu-te-ai Biserică preasfântă a Ființei celei mai presus de ființă, că pe Sfântul Dumnezeu, ca o Sfântă, cu sfințenie L-ai născut, Fecioară, din Duhul Sfânt, într-un ipostas şi în două firi.

Şi acum ...

Iată, Curată, cele mai de pe urmă şi cele dedemult, toate patimile mele şi relele mele cele în multe feluri, cu plângere şi cu durere şi cu lacrimi le-am mărturisit ție, strigând: Să nu mă laşi lipsit de ajutorul tău.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Atotputernice, Izbăvitorul tuturor ...

Acum socoteşte întru sineți, suflete al meu, unde vei fi ridicat după puțină vreme şi înainte a ce fel de divan şi Stăpânitor vei sta, a Celui ce cunoaşte sfaturile tale cele ascunse; ci suspină dintru adâncul inimii, stri-

gând: Mântuieşte-mă, Hristoase, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Ridică-ţi ochiul tău, suflete, către Sion şi către Ierusalim, cetatea cea de sus; înalţă-ţi dorirea, întoarce-ţi pofta ta şi întinderea ta la cele cereşti, căzând la Maica lui Dumnezeu, că acolo este petrecerea tuturor sfinţilor şi veselia cea adevărată.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cei ce seamănă aici cu lacrimi şi seminţele faptelor bune mai înainte le aruncă, aceştia şi vor secera cu adevărat, bucurându-se, multă rodire a bucuriei celei făcătoare de viaţă în ceruri. Acesteia învredniceşte-mă, Fecioară, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

Şi acum ...

Fiind vinovat a nenumărate pedepse, ce voi face, ticălosul, când voi sta înaintea înfricoşatului divan al Fiului tău şi răspuns potrivit pentru relele care am făcut mi se va cere să dau? Tu însă ajută atunci, Născătoare de Dumnezeu.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Atotputernice, Izbăvitorul tuturor, pe cei ce se ţineau de buna credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai răcorit şi i-ai învăţat să cânte: Toate lucrurile binecuvântaţi, lăudaţi pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Eva adică, prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Pruncul purtat în pântece, ai înflorit lumii binecuvântare; pentru aceasta toţi te mărim.

Acum, ca şi cum aş sta înaintea judecăţii gol, cu grumazul împilat, ruşinându-mă, cu cutremur mă apuc

de preacuratele Tale picioare şi cu lacrimi le ud, ca mai înainte desfrânata, şi strig Ție: Mântuieşte-mă, Mântuitorule, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Fiu, pe Cel mai înainte fără de maică, mai pe urmă L-ai născut fără de tată, Fecioară, pe Cela ce este întocmai cu Tatăl şi întocmai cu oamenii, şi simplu şi îndoit, Cel nealcătuit, nemuritor şi muritor, Cel fără de trup, îndoit cu firea şi cu voirea.

Slavă ...

Înaintea oamenilor, Hristoase, şi a toată adunarea cea cerească, când mii de mii şi întunecime de întunecime de îngeri vor sta înaintea Ta, să nu mă osândeşti când mă vei judeca, pentru solirile celeia ce curat Te-a născut pe Tine.

Şi acum ...

O, Maică a Făcătorului tuturor, mângâierea cea cu totul luminată a celor scârbiți, apărătoarea celor ce se primejduiesc, sprijinitoarea celor necăjiți şi cercetarea celor bolnavi, mântuieşte-mă; mântuieşte-mă pe mine nevrednicul!

LUNI SEARA

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Cela ce ai bătut Egiptul şi pe tiranul Faraon l-ai cufundat în mare, mântuit-ai pe popor din robie, pe cel ce cânta cu Moisi cântare de biruinţă, că Te-ai proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Tu singură eşti sprijin şi scăpare şi păzire a robilor tăi, Născătoare de Dumnezeu, Curată; pentru aceasta cad la tine şi strig: Mântuieşte-mă pe mine ticălosul cu milostivirea ta.

Faptele mele cele ascunse muncesc ştiinţa mea, aducând înaintea feţii mele mustrarea acesteia. Deci, sârguieşte-te, Stăpână, de-mi fii mie ajutor şi mai înainte de sfârşit izbăveşte-mă şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Sfinţeşte-mi Stăpână, inima mea cea întinată, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt şi eşti mai sfântă decât puterile cele de sus, cea singură Prealăudată.

Şi acum ...

Întru tine mi-am pus nădejdile mântuirii mele şi către tine, cea milostivă, cu credinţă am năzuit; să nu mă treci cu vederea, nădejdea celor deznădăjduiţi, ci ca o atotputernică întâmpină-mă şi mă mântuieşte.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cela ce întăreşti tunetul şi zideşti duhul, întăreşte-mă Doamne, ca să Te laud cu adevărat şi să fac voia Ta, că nu este sfânt ca Tine, Dumnezeul nostru.

Roua milostivirii tale dăruieşte-o mie celui topit de arşiţa păcatului şi a necazurilor, cea cu totul fără prihană, Curată, răcorindu-mi sufletul şi veselindu-mi inima.

Întunericul minţii mele, Născătoare de Dumnezeu, mă rog risipeşte-l, ca o bună, cu Lumina cea dintru tine, şi învredniceşte-mă a mă spăla cu lacrimile pocăinţei, ca o îndurată şi mult milostivă.

Slavă ...

Cu picăturile milei tale, Fecioară, stinge cărbunii patimilor mele, de Dumnezeu dăruită, şi făclia inimii mele cea stinsă aprinde-o, ceea ce eşti sfeşnic de aur.

Şi acum ...

Mă viscoleşte pe mine viscolul păcatului şi valul gândurilor celor necuvioase; milostiveşte-te, cea cu totul fără prihană, şi-mi tinde mână de ajutor, ca o milostivă, ca, mântuindu-mă, să te cinstesc pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Dumnezeule, auzul Tău şi m-am temut; înţeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul, şi am proslăvit puterea Ta.

Maica lui Dumnezeu cea foarte minunată, străluceşte-mi mie razele pocăinţei, dezleagă-mi negura ticălosului meu suflet şi pierde-mi gândurile cele rele ale inimii mele.

Pe tine curăţitoarea tuturor oamenilor cu credinţă te rog şi cer: Milostiv fă-mi mie, ca o milostivă, pe Judecătorul şi Fiul tău, ca întru laudă să te slăvesc pe tine.

Slavă ...

Pe inima mea cea smerită şi leproasă cu aducerile

asupră-i a necuratelor patimi, ceea ce eşti singură curată, ca un doctor tămăduieşte-o şi din mâna diavolilor răpeşte-o.

Şi acum ...

Acoperământ, sprijin şi scăpare fii-mi mie, robului tău, Fecioară, şi mă izbăveşte de focul gheenei pe mine cel vrednic de osândă, ca veşnic să te slăvesc pe tine.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Să-mi răsari mie, Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine, Hristoase, mânecă duhul meu şi Te laudă, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi la Tine am scăpat, Împăratul păcii.

Omorât fiind cu patimile şi cu gândurile, cea cu totul fără prihană, la îndurările tale alerg, la acoperământul tău cel fierbinte, şi ajutor năzuiesc, Stăpână; ceea ce singură ai născut Viața, înviază-mi inima mea.

Pe mine cel rănit cu sabia păcatului, vindecă-mă cu prea lucrătoarea ta doctorie, ceea ce ai născut pe Domnul Mântuitorul, Care cu sulița S-a rănit pentru mine şi a rănit, Preacurată, inima şarpelui.

Slavă ...

Tămăduieşte rătăcirile minții mele, vindecă patimile sufletului meu şi goneşte întunericul trândăviei mele, cea cu totul fără prihană, ca să te laud cu mulțumită şi cu dorire să cânt sprijinul tău cel fierbinte.

Şi acum ...

Ape de vindecări verşi tuturor celor ce bolesc, pururea Fecioară, ca un nor însuflețit, cu adevărat al Împăratului Hristos. Pentru aceea, te rog pe tine cu de-adinsul: Trimite-mi mie, celui bolnav, roua vindecărilor tale.

Cântarea a 6-a, Irmos:

În marea vieții, pentru faptele mele m-am pogorât până la iad, ci ca Iona din chit, aşa strig: Fiule şi Cuvântule al lui Dumnezeu, mă rog, scoate-mă dintru adâncul răutăților.

Ceea ce singură eşti ajutorul tuturor, ajută-ne nouă celor ce ne primejduim şi trimite-ne mâna şi către limanul mântuirii îndreptează-ne, Una de Dumnezeu dăruită.

Răpeşte-mă, Preacurată, în ceasul cel înfricoşător de la darea de seamă şi izbăveşte-mă de la amăgirea cea cumplită a diavolilor şi de judecată şi de focul cel veşnic.

Slavă ...

Te laud pe tine, Preacântată şi slăvesc măririle tale cele cinstite; pentru aceea slobozeşte-mă de patimile cele necurate şi slavei celei negrăite învredniceşte-mă.

Şi acum ...

Datori suntem a te lăuda, dar cu adevărat, după vrednicie, nu putem. Pentru aceea minunându-ne, cu tăcerea cinstim Taina cea negrăită care, înfricoşat, întru tine s-a lucrat.

Sedealna:

Cela ce îmbracă cerul cu nori, Cela ce înfăşoară tot pământul cu negură şi îngrădeşte marea cu nisip, Acesta nescris împrejur cu Dumnezeirea fiind, vrând, Se scrie împrejur şi cu scutece Se înfaşă şi cu îmbrăcămintea trupului dintru tine, Curată, S-a făcut Om şi a mântuit pe om.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui

Avraam, lămuritu-s-au ca aurul în topitoare, că în cuptorul cel cu foc, ca într-o cămară luminată dănţuiau, strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Ceea ce singură ai născut pe Domnul neschimbat, de Dumnezeu dăruită, roagă-L pe Dânsul ca să schimbe mintea mea cu preaputernica Sa dreaptă, către cele mai bune, care cumplit se răstoarnă de asuprelile diavolilor.

Împărătească Fecioară, ceea ce ai născut pe Împăratul Hristos, milostiveşte-te şi mă mântuieşte pe mine, cela ce mă clătesc de patimi, şi întăreşte-mă întru credinţă şi mă povăţuieşte la calea mântuirii, ceea ce eşti mântuirea credincioşilor.

Slavă ...

Curăţitoare arată-te mie către Cel ce S-a născut dintru tine, cea cu totul fără prihană, opriri de datoriile cele cumplite pricinuindu-mi mie şi dumnezeiască intrare în împărăţia lui Dumnezeu, şi îndulcire a desfătării şi împărtăşire a Luminii.

Şi acum ...

Marie, cea cu totul fără prihană şi neasemănată întru sfinţenie, care ai născut pe Dumnezeu cu trup, fără ispită de nuntă, Fecioară curată, roagă-te Lui ca să mă izbăvească de tot felul de răutate şi de muncă.

Cântarea a 8-a, Irmos:

În văpaie de foc ...

Cu desfrânare săvârşindu-mi viaţa şi lucrând toată necurăţia, mă cutremur de divan, de înfricoşata cercare şi de cumplita hotărâre a osândirii mele; miluieşte, Fecioară, sufletul meu, şi mai înainte de moarte dă-mi iertare.

Întru tine mi-am pus toată nădejdea mântuirii, Maica lui Dumnezeu cea neispitită de nuntă, şi pe tine te chem totdeauna spre ajutor. Mântuieşte-mă din necazuri şi din ispitele vrăjmaşilor, şi-mi dezleagă laţurile greşelilor mele şi din focul cel veşnic răpeşte-mă.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Arătatu-te-ai mai înaltă decât îngerii, întrupând negrăit pe Dumnezeu. Deci, pe Acesta roagă-L, Stăpână cu totul fără prihană, ca să mă fac mai înalt decât ispitele cele trupeşti şi să mă izbăvesc de judecata ce va să fie şi veşnicii vieți să mă învrednicesc.

Şi acum ...

Umple-mă de ape dumnezeieşti, Fecioară, ceea ce ai născut Izvorul vieții; izbăveşte-mă de arşița păcatelor mele şi povățuieşte-mă către viață şi mântuire, Curată, ca să cânt la toți minunile tale şi să cinstesc cu dorire puterea ta.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

În văpaie de foc Îți stau Ție înainte heruvimii şi serafimii, Doamne, şi toată zidirea cântare frumoasă cântă Ție: Lăudați, binecuvântați şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Făcut-a tărie cu brațul Său, pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune şi a înălțat pe cei smeriți, Dumnezeul lui Israil, întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel dintru înălțime şi ne-a îndreptat pe calea păcii.

Opreşte păşunea păcatului meu, de Dumnezeu dăruită, care vatămă sufletul şi trupul şi gândul meu, şi cu atotputernică solirea şi părtinirea ta dă-mi tămăduirea mântuitoare, adică preacurata frică a Stăpânului.

Tu eşti luminarea mea, tu izbăvirea mea şi ajutătoarea mea; tu slava şi lauda şi aşteptarea şi mântuirea mea eşti, cea cu totul binecuvântată, şi ție cu credință mă închin şi strig: Mântuieşte-mă pe mine ticălosul, cela ce nebuneşte de la Dumnezeu m-am depărtat.

Slavă ...

Mântuieşte-mă, Curată, ceea ce ai născut pe Mântuitorul, Cel întru tot îndurat; miluieşte pe robul tău şi îndreptează-mă către cărările pocăinței; ridică din mijloc smintelile vicleanului şi de pândirea lui izbăveşte-mă şi mă răpeşte din focul cel veşnic.

Şi acum ...

Mintea nu poate şi tot gândul pământenilor se întunecă, vrând a te lăuda pe tine, ceea ce covârşeşti şi pe îngeri cu sfințenia şi eşti mai înaltă decât serafimii şi decât heruvimii, Preasfântă; pentru aceea, binecuvântându-te, strigăm ție glasul îngerului: «Bucură-te».

MARȚI SEARA

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului, Celui ce cu preaslăvire a cufundat pe Faraon în mare, cântare de biruință, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Preasfințită Născătoare de Dumnezeu, ceea ce te-ai făcut încăpere sfințită a Cinstitului şi cu adevărat Sfântului Duh, sfințeşte inima mea, ceea ce s-a făcut încăpere pângărită a necuratelor duhuri.

Dă-mi, Preasfântă, lacrimă stingătoare a focului gheenei şi învredniceşte-mă ca noaptea şi ziua să-mi spăl patul meu şi aşternutul meu cu curgeri de umilință, ca să nu adorm întru moarte.

Slavă ...

Mulțimea dulceților celor de multe feluri mă tulbură şi viscolul patimilor celor în multe chipuri mă învârteşte, împingându-mă întru deznădăjduire; ci cu dreapta ta cea de viață purtătoare, Prealăudată, ocârmuieşte-mă la limanul pocăinței.

Şi acum ...

Cuvântul Tatălui, Cela ce pe toate le-a înființat dintru neființă, ca un Dumnezeu, Pricinuitorul Cel mai presus de pricină a toată văzuta şi nevăzuta zidire, întrupându-Se precum a voit, pe tine Te-a avut pricină, Stăpână.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de Tine, Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti tăria mea, Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Mai cinstită cu neasemănare decât serafimii fiind, pe mine cel ce te cinstesc pe tine de-a pururea, Preacinstită Stăpână, din necinstirea necinstitelor patimi izbăveşte-mă şi mă mântuieşte.

În ziua înfricoşatei cercări să te aflu pe tine părtinitoare nemincinoasă, iar în vremea ieşirii mele, grabnică sprijinitoare, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Cela ce se poartă pe umerii cei curaţi ai heruvimilor, pe tine, Stăpână, căruță purtătoare de văpaie te-a făcut pe pământ, întru care purtându-Se cu noi a vorbit.

Şi acum ...

Ca ceea ce eşti mai sfântă decât sfintele puteri, pe Dumnezeu, Cel ce în sfintele suflete ale sfinților Se odihneşte, cu sfințenie L-ai născut, Preasfântă Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acesta este Dumnezeul nostru, Cela ce din Fecioară S-a întrupat şi firea omenească a îndumnezeit, pe Care lăudându-L, strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne.

Scârba strămoşilor ai dezlegat-o, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, bucurie nouă născându-ne, pe Ziditorul şi Izbăvitorul, pe Care cu de-adinsul roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Prin tine, Maică Fecioară, lumea s-a miluit, care prin călcarea de poruncă s-a netrebnicit. Pentru aceasta cu cântări de laude, după datorie, pe tine te fericim.

Slavă ...

Fecioară, cea cu mii de nume numită, Stăpână mult cântată, Preasfântă Doamnă, cămară cu totul de aur, neîmpletită de mâini, neîntinată, nestricată Mireasă, prea nestricăcioasă, neispitită de nuntă, Maica lui Dumnezeu, tu mă miluieşte.

Şi acum ...

Pe Iisus, Dătătorul de viață, pe care L-ai născut, Stăpână, Care mai presus de minte şi de cuvânt din tine S-a făcut Om, roagă-L totdeauna ca să mă arate părtaş părții şi stării aleşilor.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cu legea poruncilor Tale, Singure Iubitorule de oamenii, luminează mintea mea, rogu-mă, Doamne, şi mă miluieşte.

Scaune în chipul focului, căruță heruvimicească a lui Dumnezeu, cămară preacinstită, scară cerească, sicriule preafrumos aurit, porumbiță cuvântătoare, Preasfântă Fecioară, mântuieşte-mă.

Ploi de lacrimi curățitoare plouă-mi mie, Curată; plâns de bucurie, scârbă veselitoare, izvor de lacrimi purtător al umilinței, pocăință fierbinte şi iertare, dă-mi mie, Stăpână.

Slavă ...

Lăcaşule însuflețite, încăpător al slavei lui Dumnezeu, sfântă sălăşluire, dumnezeiescule palat, cel curat şi sfințit, vistierie a lui Hristos, cămară cu porfiră de aur, Preasfântă Fecioară, mântuieşte-mă.

Şi acum ...

Suspină, plângi, spală-ți fața ta, suflete, cu lacri-

mile cele ce curg; spală-ți mâinile tale cu curgeri de umilință şi ca desfrânata cu mintea apucă-te de picioarele celei Preacurate şi vei lua iertare.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Precum pe proorocul dintru adânc şi din stricăciune l-ai scos, şi viața mea, Bunule, izbăveşte-o din greşeli, cu milostivirea Ta.

Născătoare de Dumnezeu, întăreşte-mă să picurez picături de lacrimi curgătoare, căci peste tine a picat roua cea cerească; că lâna cea purtătoare de rouă, Naşterea ta, Fecioară, a arătat.

Acum ascultă suspinul meu, Fecioară, şi grăbeşte de scoate pe robul tău din gura leului, ca să te laud pe tine, cea Prealăudată şi fără prihană.

Slavă ...

De multe ispite fiind ținut, strigat-am de multe ori, şi din toate m-ai izbăvit nerănit; şi acum strig ție: Mântuieşte sufletul meu, Stăpână.

Şi acum ...

Ceea ce ai născut pe Cuvântul cel iubitor de oameni şi îndurat şi voitor al milei, Născătoare de Dumnezeu, miluieşte sufletul meu, că spre tine nădejdile şi-a pus.

Sedealna:

Mieluşeaua şi Fecioara văzându-Te pe Tine, Puternice, spânzurat pe Cruce, tânguindu-se zicea lăcrimând: Ce este această negrăită pogorâre a Ta, Cuvântule? Cum Te-a osândit acum poporul cel osândit, pe Tine, Dumnezeule, Cela ce pe toți vei judeca? Laud mila Ta cea nespusă.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe Cela ce în cuptor pe tineri nearşi i-a păzit şi focul l-a stins, să-L lăudăm, zicând: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Bogatul cel mult, care mai înainte petrecea întru îndulcire şi întru desfătare, o picătură de apă cerând, ca să-şi răcorească limba, care se chinuia în văpaia gheenei, Fecioară, nu a dobândit-o! O, suflete al meu, înfricoşează-te de pildă!

Ceasul judecăţii punându-l în minte mă cutremur, Stăpână, şi cu grijă fiind ţinut, la tine, nădejdea mea cea tare, alerg cu lacrimi; să nu mă laşi atunci fără de părtinire.

Slavă ...

Cela ce sunt cu sufletul nesimţitor şi întunecat ca piatra, te rog pe tine, Preasfântă, ceea ce eşti lespede de Dumnezeu scrisă, întru care a scris Dumnezeu iertarea tuturor, scrie-mă şi pe mine în cartea celor vii.

Şi acum ...

Eu cel întinat cu multe păcate, când voi sta gol înaintea înfricoşatului divan al lui Hristos, atunci să stai împreună cu mine, Stăpână, izbăvindu-mă de nevoie şi de toată vătămarea.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Împăratul Hristos ...

Bucură-te, pământule de Dumnezeu umblate, raiule cuvântător, de Dumnezeu odrăslit; bucură-te, cetate însufleţită; bucură-te, scaune de foc; bucură-te, palat şi încăpere a bucuriei, cleşte de Cărbune purtător şi sfeşnic cu totul de aur, plin de Dumnezeiasca Lumină cea ne-

stinsă.

Dulceaţa dumnezeieştii mângâieri să o picuri în sufletul meu, care este ținut cu amărăciunea greşelilor, Fecioară neispitită de nuntă; că tu eşti dulceaţa îngerilor, tu şi a oamenilor credincioşi, şi-mi dă să dobândesc Cina cea cerească şi desfătarea cea dulce a raiului.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ceea ce eşti sfeşnic preastrălucit al Luminii celei cu trei Sori, cu lumina ta alungă întunericul greşelilor mele, Născătoare de Dumnezeu, dăruindu-mi izbăvire de durerile cele grele, mie celui ce cu credință laud şi preaînalț, Preacurată, Naşterea ta.

Şi acum ...

În ceasul sfârşitului meu, Fecioară, din mâinile diavolilor răpeşte-mă, şi din osândire, şi de la darea de seamă, de la înfricoşata cercare, şi de la vameşii cei amari, şi de la cumplitul stăpânitor, Maica lui Dumnezeu, şi din focul cel veşnic al osândei.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Împăratul Hristos, pe Care L-au mărturisit, tinerii cei robiți în cuptor ziceau cu mare glas: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine, Mireasa cea Preaslăvită şi Preasfântă, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Ziditorul tuturor celor văzute şi a celor nevăzute, întru cântări te mărim.

Cu ochiul Tău cel milostiv vezi-mi necazul meu cel mai de pe urmă, pe care mi l-a pricinuit nemăsurarea greşelilor mele, şi după mulțimea durerilor mele, mângâierile tale, Stăpână, acum în inima mea pe sufletul

meu degrab să-l veselească.

Cu gură desfătată şi cu limbă întinsă şi cu suflet bucuros, niciodată nu voi înceta a te cinsti pe tine, Stăpâna cea mult lăudată. Că întru numele tău voi ridica mâinile mele şi în toată viața mea, bucurându-mă, bine te voi cuvânta, ceea ce eşti viața celor ce te doresc pe tine.

Slavă ...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu, adâncul şi noianul cel mare al milei, opreşte şi usucă izvorârea şi curgerile relelor mele cu curgerea milostivirii tale, cea cu totul fără prihană, dându-mi mie curgere de umilință care mă spală, Fecioară.

Şi acum ...

Stâlpare putredă, rod sănătos n-a odrăslit niciodată, nici izvor amar n-a izvorât apă dulce. Dar cuvinte drepte, cum va face inima îndărătnică? Pentru aceasta mă cutremur, Stăpână, a te cinsti pe tine, însă ştiind credința mea, mântuieşte-mă.

MIERCURI SEARA

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Nu este asemenea Ție, Preaslăvite Doamne, pentru că ai izbăvit cu mână tare pe poporul pe care l-ai câștigat, Iubitorule de oameni.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi

Chiar și cu adevărat ai născut pe Dumnezeu și Domnul și Născătoare de Dumnezeu, tu singură, cu adevărat și chiar te-ai numit, Curată; pentru aceasta cu credință te cinstim și după datorie te slăvim.

Pe tine cămară a întrupării lui Dumnezeu, Curată, prea fără prihană și cuvântătoare cunoscându-te arătat, te rog să mă izbăvești de patimile trupului și ale sufletului, și de ispite și de înconjurări.

Slavă ...

Ca ceea ce ești scară a venirii către noi a Atotțiitorului, prin care Dumnezeu S-a pogorât pe pământ, din patimile cele pământești ale trupului la cer înalță-mă și către Dumnezeu povățuiește-mă.

Și acum ...

Ceea ce te-ai făcut Maică a Luminii, luminează-mă cu lumina solirilor tale, pe mine cel ce dorm ca într-o noapte, și povățuiește-mă, cu milostivirea ta, către Lumina cea neînserată și către viață veșnică.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pentru că Biserica cea stearpă din păgâni a născut și adunarea cea multă întru fii a slăbit, Minunatului

Dumnezeului nostru să-I strigăm: Sfânt eşti Doamne.

Te-ai arătat fântână care de-a pururea izvorăşti mângâieri celor necăjiţi; pentru aceasta şi mie, Stăpână, curgerea apelor tale celor curgătoare izvorăşte-mi şi-mi stinge cuptorul patimilor.

Pe mine cel rănit de gânduri necuvioase, tămăduieşte-mă ceea ce ai vindecat rana cea cumplită a firii noastre; că pe Ziditorul şi Domnul acesteia L-ai născut.

Slavă ...

Viscolindu-mă în noianul greşelilor mele celor multe şi al patimilor şi al ispitelor, cu multă grăbnicie la limanul sprijinirii tale povăţuieşte-mă, cea cu totul fără prihană.

Şi acum ...

Pe tine, cea ce eşti mai desfătată decât cerul şi mai înaltă decât pământul, eu cel căzut şi strâmtorat cu năvălirile asupră-mi ale vrăjmaşilor, te rog ca întru necaz să mă desfătezi, Stăpână.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acesta este Dumnezeul nostru, Cela ce din Fecioară S-a întrupat şi firea omenească a îndumnezeit-o, pe Care lăudându-L, strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne.

Fecioară, ceea ce ai născut pe Vindecătorul şi Mântuitorul şi Dezlegătorul necazurilor, slobozeşte-mă de toate greutăţile şi de veselie negrăită umple inima mea, ca de-a pururea să te fericesc.

Pe tine, pom cu frumoase roade şi sad cu bună umbră, te numim noi credincioşii, ca ceea ce ai odrăslit Rodul cel frumos cu podoaba şi Mântuitor al nemuririi, pe Carele roagă-L pentru cei ce cu credinţă te cinstesc

pe tine.

Slavă ...

O, nouă şi preaslăvită unire şi amestecare! Cu fecioria pe naştere a unit-o Dumnezeul Cel ce S-a născut, şi pe ceea ce L-a născut negrăit, iarăşi curată şi nestricată a lăsat-o, ca şi mai înainte de naştere.

Şi acum ...

Cela ce este înfricoşat şi neapropiat oştilor celor de sus, apropiat celor de jos S-a arătat, din Fecioară fără de bărbat; pe care cu dreaptă credință Născătoare de Dumnezeu o numim, ceea ce cu numirea cea potrivită Naşterii s-a îmbogățit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

De noapte mânecând, toți fără de tăcere Te rugăm pe Tine, Lumina cea neapropiată, Dumnezeul cel Îndurat; pacea Ta, Hristoase, dăruieşte-o nouă.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti rai al vieții, de moartea păcatului şi de patimi de multe feluri izbăveşte pe robii tăi.

Alabastru gândit al Mirului celui deşertat din cer pe pământ, tu eşti Curată; fă-mă acum şi pe mine binemirositor.

Slavă ...

Pe omul cel ce a curs întru stricăciune, iarăşi l-ai întors prin dumnezeiască Naşterea ta, Fecioară, şi nemuririi celei mai dinainte l-ai învrednicit.

Şi acum ...

Ca ceea ce eşti mai înaltă decât heruvimii şi serafimii, Născătoare de Dumnezeu, cea cu totul neîntinată, străluceşte sufletul meu cu lumina ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Precum pe Iona proorocul l-ai izbăvit din chit, Hristoase Dumnezeule, şi pe mine dintru adâncul greşelilor scoate-mă şi mă mântuieşte, Unule Iubitorule de oameni.

Miluieşte-mă, ca o milostivă, pe mine cel necurat, ca ceea ce eşti mai curată decât strălucirile soarelui şi neîntinată, şi de lumina ta cea dumnezeiască umple inima mea.

Oprit-ai acum stricăciunea ce păştea firea, prin adevărata nestricăciune; opreşte, Preacurată, pâraiele patimilor mele şi curgerile cugetului celui trupesc.

Slavă ...

Te laud pe tine, ceea ce ai născut pe Dumnezeul Cel Prealăudat, şi te rog cu dorire: De înfricoşata judecată şi de veşnica osândă, Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum ...

Pe tine singură te-am cunoscut, Preacurată, mai cinstită decât heruvimii, ca ceea ce ai născut pe Cel ce i-a făcut pe dânşii dintru nefiinţă; pe Carele roagă-L să ne miluiască pe noi cei ce te lăudăm pe tine.

Sedealna:

Ceea ce eşti părtinitoarea nebiruită a celor necăjiţi şi gata solitoare a celor ce nădăjduiesc spre tine, mântuieşte-mă de sminteli şi să nu mă treci cu vederea pe mine cel ce cumplit mă primejduiesc.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De aşezământul Tău aducându-Ţi aminte, Hristoa-

se Dumnezeule, pe tineri i-ai izbăvit din foc prin pogorârea îngerului, Cel singur cu adevărat Preaslăvit.

Ceea ce eşti dumnezeiască fântână a milostivirii şi a bunătăţii, izvorăşte-mi şi mie, cu îndestulare, bogăţia milostivirilor tale, şi spălându-mi întinăciunea greşelilor mele, stinge-mi înfocarea trupului.

Duhovniceasca bogăţie, cea dată mie de la Dumnezeu, mai înainte vieţuind în desfrânare, toată am cheltuit-o prin dulceţile trupului. Ci precum pe desfrânat, cu rugăciunile tale, Fecioară, îndreptează-mă.

Slavă ...

Cetele îngerilor, cetele mucenicilor şi ale apostolilor Tăi, Cuvinte, roagă totdeauna multă milostivirea Ta, Iubitorule de oameni, ca pe toţi să-i miluieşti, ca un Milostiv, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Şi acum ...

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea şi singura mea scăpare, izbăveşte-mă de stăpânirea dulceţilor şi a patimilor care mă tiranizează, dându-mi mie dezlegare datoriilor cu rugăciunile tale.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce a întins cerul ...

În pântecele tău sălăşluindu-Se Cel Preaînalt, te-a arătat pe tine, Fecioară, mai desfătată decât cerurile şi părtinitoare nebiruită a celor ce strigă: Toate lucrurile Domnului, lăudaţi pe Domnul.

Supunându-mă dobitoceşte patimilor, întru adâncul pierzării m-am pogorât şi ardere a văpăii pe sinemi m-am făcut; ci tu, Maica lui Dumnezeu, căutând spre mine miluieşte-mă şi mă mântuieşte.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Trecând prin nestatornicia vieții, am căzut în gândurile cele tâlhăreşti, şi rănindu-mă m-am împuțit; Doctorule al celor bolnavi, dă-mi mâna, pentru rugăciunile Maicii Tale celei fără stricăciune.

Şi acum ...

Tămăduieşte sufletul meu cel ce boleşte şi luminează mintea mea cea întunecată, iar în vremea cea viitoare, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, de nesuferitele munci cele veşnice izbăveşte-mă.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu, Cel ce a întins cerul ca o piele, şi a întărit pământul pe întemeierea sa, preoții Domnului şi robii Domnului, lăudați-L pe Domnul şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe Naşterea ta cea fără de sământă, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, pe Hristos Dumnezeul nostru, cu cântări fără tăcere Îl mărim.

Suspină, ticăloase suflete, căzând la Maica lui Dumnezeu; mâhneşte-te, chipuri de pocăință arată; acum lângă uşă este ziua, Judecătorul fără de milostivire şade, dând fiecăruia cele vrednice de cele lucrate, precum este scris.

Marie, Doamna tuturor, pe mine cel robit de toate felurile de păcate, slobozeşte-mă, că tu, Fecioară, ai născut mai presus de cuvânt pe Slobozitorul sufletelor noastre, Care este Bunătatea cea firească.

Slavă ...

Nu am fapte bune, am întinat veşmântul pe care

l-am luat prin îmbrăcămintea Dumnezeiescului Botez şi umblu întru întunericul necunoştinţei; pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, Doamne, îndreptează-mă pe mine cel deznădăjduit.

Şi acum ...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cel iubitor de bine, Născătoare de Dumnezeu, cea iubitoare de bine, mă rog, degrab mă slobozeşte de prietenia cea vicleană către trup şi mă fă rob al dumnezeieştii voi, pe mine cel ce pier cu lenevirea.

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Noianul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi, în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi

De tot ajutorul cel din lucruri golindu-ne, Preacurată, toți cei ce suntem în primejdii spre ajutorul tău cel cu adevărat întemeiat de-a pururea alergând, ne mântuim.

Alinare în furtuna ispitelor şi dumnezeiască ocârmuire în întreitele valuri ale patimilor te-a pus înainte pe tine Cel ce te-a proslăvit pe tine; pentru aceasta către limanul veseliei îndreptezi pe robii tăi, Preacurată.

Slavă ...

M-am rănit, eu ticălosul, cu săgețile păcatului, şi acum zac în patul deznădăjduirii, care la moarte mă duce şi în iadul cel de suflet pierzător; din care răpeşte-mă, Stăpână.

Şi acum ...

Gavriil ți-a adus ție, Preacurată, din cer «bucură-te», împotriva blestemului strămoaşei. Că tu ne-ai născut nouă Binecuvântarea şi tuturor ai izvorât Bucuria cea veşnică.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Dintru înălțime Te-ai pogorât pe pământ cu voirea, Cel mai presus de tot începutul, şi firea omenească cea

smerită ai înălțat-o, prin Crucea Ta, din iadul cel mai de jos; pentru că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Milostiveşte-te, singura Maică a lui Dumnezeu, şi mă miluieşte, îndură-te de sufletul meu, care în valurile patimilor trupului şi ale sufletului se primejduieşte, şi ca o iubitoare de fiu întâmpină-mă şi-l izbăveşte pe acesta cu tăria ta.

Amăgirea celor văzute, cu taină depărtându-mă de la dragostea celor nevăzute şi nerătăcite, întru cele de scârbă m-au încuiat, din care răpeşte viața mea, Preacurată, cu solirile tale.

Slavă ...

Abătându-mă de la poruncile Tale, am căzut cumplit întru adâncurile necazurilor şi dureri cumplite mă cuprind; dintru care izbăveşte-mă, Doamne, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

Aducându-ne aminte, Fecioară, de graiurile dumnezeiescului înger, întru bucurie strigăm ție: Bucură-te, Cinstită; bucură-te, îndreptarea lui Adam; bucură-te, izbăvirea Evei; bucură-te, mântuirea credincioşilor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Pentru dragostea chipului Tău, Îndurate, ai stătut pe Cruce, şi s-au topit neamurile; că Tu eşti, Iubitorule de oameni, tăria mea şi lauda.

Tărie celor neputincioşi şi mângâiere celor deznădăjduiți, veselie celor întristați şi bucurie celor necăjiți şi bogăție celor săraci te-a dat pe tine Cel Puternic, Mireasă Dumnezeiască.

Acoperământ şi sprijin şi scăpare fii mie, robului tău, Fecioară, şi mă izbăveşte de nemăsuratele mele rele, ca să propovăduiesc minunile tale tuturor marginilor.

Slavă ...

Lipsit fiind de lacrimi şi de suspine, din întunecarea patimilor mele, te rog pe tine, izvorul milei, să mă izbăveşti de chinuri şi să mă aduci către dumnezeiasca umilinţă.

Şi acum ...

Pe tine curăţitoarea tuturor oamenilor cu credinţă te rog şi mă cuceresc ţie, celei binecuvântate: Fă-mi mie milostiv pe Judecătorul în ziua judecăţii, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Între doi tâlhari Te-ai cunoscut pe Cruce, Hristoase Dumnezeule, şi s-a ridicat soarele cu cutremur şi luna a stat întru rânduiala sa; slavă puterii Tale, Doamne.

Cu curgeri de umilinţă spală-mi întinăciunile inimii mele, neîntinată Fecioară, şi dăruieşte-mi chipuri de pocăinţă cu sfinţitele tale rugăciuni cele către Milostivul Dumnezeu, pe Care negrăit L-ai născut.

Să nu încetezi rugând pe Dumnezeu, pe Care L-ai întrupat, Fecioară, ca pe Mântuitorul şi Stăpânul, să-mi dăruiască dezlegare greşelilor mele şi iarăşi să mă aducă la veselia cea de demult, pe care nebuneşte am pierdut-o.

Slavă ...

Pe Înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică ai născut-o cu trup după Ipostas, Fecioară, pe Cuvântul Cel mai înainte fără de început, Care în zilele cele mai de pe urmă S-a unit din sângiurile tale cele curate, ca să mân-

tuiască pe om.

Şi acum ...

Vrând să facă cunoscută negrăita Lui bunătate, Curată, Cel ce S-a întrupat din tine, te-a dat pe tine mijlocitoare nouă, care de-a pururea împaci cu Dânsul, prin solirile tale, pe cei ce-L mânie pe El.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele diavolilor curăţindu-se, cu sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Să-mi fii mie, Preacurată Stăpână, alinare şi liman de mângâiere, trecându-mă la dumnezeiasca adăpostire cea neînvăluită, şi furtuna patimilor mele potolind-o.

Întru tine, Fecioară, ne lăudăm; întru tine de greutăţi ne izbăvim; întru nădejdea cea spre tine de năvălirile vrăjmaşilor nu ne temem, noi cei ce te lăudăm pe tine.

Slavă ...

Dă-mi ajutorul tău şi mă izbăveşte de primejdii şi de necazuri, slobozindu-mă de dureri şi de greşelile mele, ceea ce ai născut Izbăvirea tuturor.

Şi acum ...

Învredniceşte-ne, Preaneîntinată, pe noi cei de acum să vedem slava Fiului tău, ca să ne îndulcim şi mai adevărat de împărtăşirea Lui, cu rugăciunile tale.

Sedealna:

Dacă Te-a văzut pironit pe Cruce, Doamne, Mieluşeaua şi Maica Ta, se spăimânta şi striga: Ce vedere este aceasta, Preaiubite Fiule? Acestea Ţi-au răsplătit nespusa adunare a celor fărădelege, care s-au îndulcit de minunile Tale cele multe, Stăpâne? Ci, slavă negrăitei sme-

reniei Tale!

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam, oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat şi lăudând cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Tărie fără de boală, nouă celor bolnavi, te-a dat pe tine, Fecioară, Domnul, Doctorul sufletelor şi al trupurilor, ca ceea ce tămăduieşti pe cei ce strigă: Bine este cuvântat, Rodul pântecelui tău.

S-a schimbat, cu lucrurile mele cele necuvioase şi cu sfaturile, bucuria vieții celei de acum, întru mâhniciune şi smerenie; ci tu, Curată, ceea ce eşti pricinuitoarea bucuriei celei adevărate, dă-mi veselia ta.

Slavă ...

Pe oamenii cei înstrăinați de la Dumnezeu, prin amăgirea şarpelui, Mireasă Dumnezeiască, i-ai chemat înapoi, născând pe Dumnezeu, Cel ce S-a făcut Om din sângiurile tale, Care a rămas ceea ce era şi S-a făcut ceea ce nu era; pentru aceasta toți te lăudăm pe tine.

Şi acum ...

Noi cei uscați cu bolile patimilor cunoscându-te pe tine cu adevărat izvor de tămăduiri, scoatem ape mântuitoare şi dumnezeieşti şi slăvim pe Domnul, lăudând măririle tale cele multe.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Hristos Dumnezeul nostru ...

De iubirea Sa de oameni şi de singură bunătatea cea mai presus de nemărginire, Ziditorul înduplecându-Se, prin tine, Prealăudată, S-a arătat celor de pe pământ,

trup luând, şi iarăşi, prin tine face prieteni pe toți cei ce te laudă de-a pururea, Născătoare de Dumnezeu.

Mâinile şi ochii sufletului meu cu dinadinsul le întind către tine, Stăpână, cu totul fiind ținut de necazurile cele de multe feluri, şi chem sprijinul tău cel fierbinte. Pentru aceasta arată spre mine, Născătoare de Dumnezeu, bogăția cea nebiruită a iubirii tale de oameni.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Legile Tale cele dumnezeieşti, fără de lege călcându-le, ne-am dat vrăjmaşilor şi cu sufletul şi cu trupul; ci ca un Preabun, tare surpă-i pe aceştia, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Maicii Tale celei nestricate, şi ale apostolilor şi ale tuturor sfinților.

Şi acum ...

În Sfânta Sfintelor hrănindu-te, ai născut pe Cel mai Sfânt decât toți sfinții, Sfântă Mireasă a lui Dumnezeu; pentru aceea cu sfinte glasuri toți strigăm: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Sfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; bucură-te, veselia sfinților îngeri.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Hristos Dumnezeul nostru, Cela ce pe Cruce cu trupul S-a pironit şi ne-a arătat nouă armă spre mântuire, tineri preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care trupeşte la noi a venit, din coapsele cele feciorești negrăit L-ai întrupat, Binecuvântată Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, te mărim.

Luminează-mi, Curată, ochii şi înțelegerile sufle-

tului meu, ca să nu mă apuce întunericul cel prea adânc al păcatelor, nici să mă acopere întunericul deznădăjduirii, ci tu însăți mântuiește-mă și mă ocârmuiește, ceea ce ești părtinitoarea cea nerușinată a credincioșilor.

Făcându-mă cu totul întinat, prin călcările de poruncă, întru nepovestite fapte și urâciuni, chem ajutorul și sprijinul tău, Stăpână, pe care dăruiește-le mie și mă izbăvește de toate ispitele cele grele și de necazuri.

Slavă ...

Pentru bunătatea Ta, Hristoase, ai venit ca să ne izbăvești pe noi, care nu din lucrurile dreptății avem îndrăzneală către Tine, ci din singură iubirea Ta de oameni, Doamne; pentru aceasta în dar cerem iertare, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Mântuiește-mă, Curată, pe mine netrebnicul tău rob, care strig ție cu credință: Bucură-te, lăcașul cel cu totul fără prihană al Împăratului Hristos; bucură-te, Fecioară, dumnezeiască masă, care ai purtat Pâinea vieții; bucură-te, rugule nears; bucură-te, ușa lui Dumnezeu cea neumblată.

Glas 4, Cântarea 1-a, Irmos:

Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt voi grăi Împărătesei Maici, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Din tina patimilor, de întreitele valuri ale gândurilor, de săgeţile vicleanului şi de adăugirile potrivnicului, mântuieşte ticălosul meu suflet, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, şi mă răpeşte din focul cel veşnic.

Scoate-mă, Curată, din adâncul greşelilor şi mă povăţuieşte către lumina dumnezeieştilor porunci ale Mântuitorului Hristos şi Dumnezeu; străluceşte-mi mie raza cea mântuitoare a pocăinţei şi-mi dă viaţa cea veşnică.

Slavă ...

Căzând în tina cea noroioasă a răutăţilor mele, mă înec foarte cu lucrurile cele viclene şi nu-mi este statornicie. Stăpână, Fecioară Maică, cu puterea ta scoate-mă, şi de focul cel veşnic şi de muncă izbăveşte-mă.

Şi acum ...

Pe moarte şi pe stricăciune tu le-ai pierdut, întru tot cântată Născătoare de Dumnezeu, născând pe Hristos, Izvorul nestricăciunii, înfrumuseţând cu nemurire şi cu dar firea omenească, ceea ce eşti prea nevinovată.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, pe cei ce au adunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, pentru Dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învredniceşte-i.

Ceea ce te-ai arătat Fecioară Curată, ia întunericul sufletului meu şi legăturile păcatelor le rupe, şi cu folosința ta, mă rog, mântuieşte-mă.

Inima mea, ceea ce se clăteşte de adausurile patimilor, întăreşte-o întru preacurată frica lui Dumnezeu, cu bună îndurarea ta, Fecioară prea fără prihană.

Slavă ...

Deznădăjduindu-mă de tot felul de ajutor, către tine, preanevinovată, acoperământul şi păzitoarea cea puternică am alergat; nu mă lepăda dar de la dumnezeiescul tău acoperământ.

Şi acum ...

Ca o Împărăteasă împodobită cu lanțuri de aur, de-a dreapta Împăratului şi Dumnezeu, acum stai înainte, Stăpână, rugându-te pentru robii tăi.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cela ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus, Cel mai presus de dumnezeire, prin palmă curată, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Pe mine cel ce sunt ținut de trândăvie şi cu negura patimilor cu totul întunecat şi de păcate robit, de Dumnezeu fericită Doamnă, slobozeşte-mă, şi mă fă să fiu al Fiului tău şi Dumnezeului nostru.

Pe mine cel omorât cu răutatea vicleanului, ca ceea ce ai născut Viața, înviază-mă, ceea ce eşti cu totul

fără prihană, căci către tine am alergat, şi afundat fiind întru adâncul căderii, scoate-mă, ca o milostivă cu totul curată.

Slavă ...

În mormântul desfrânărilor mele celor netrebnice zac şi sunt ținut de trândăvie şi lenevie; ci tu, ceea ce ai născut Învierea tuturor, înviază-mă şi mă mântuieşte, ca ceea ce eşti bună.

Şi acum ...

Pe tine, Fecioară Curată, de demult proorocul te-a numit Munte Dumnezeiesc şi sfințit, peste tot umbrit cu fapte bune, din care S-a arătat Mântuitorul Cuvânt, spre zidirea şi luminarea sufletelor noastre.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta, că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeul Cel peste toate, şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, tuturor celor ce te laudă pe tine, pace dăruindu-le.

Povățuieşte-mă, Stăpână, ca să se veselească sufletul meu cel smerit, să se teamă de Fiul tău şi să facă poruncile Lui din inimă, cu rugăciunile tale, Preacurată, cu totul fără prihană.

Stăpână, ceea ce eşti bună, învredniceşte-mă ca să mă mărturisesc Izbăvitorului cu toată inima mea, gonind neştiința inimii mele, dimpreună şi a sufletului meu celui pătimaş, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Slavă ...

Preacurată, ceea ce eşti bună, păzeşte sufletul meu ca lumina ochiului, sub acoperământul aripilor tale, şi izbăveşte-l pe el de tirania duhurilor celor viclene şi de

muncă.

Şi acum ...

Arată-te, Preacurată, izbăvind de năvălirile patimilor şi de viclenii diavoli pe robul tău, cel ce te-a câştigat puternică apărătoare şi folositoare neruşinată.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârşind acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu mâinile, slăvind pe Cel ce S-a născut dintr-însa.

Surpă, Stăpână, pe cei ce pururea mă luptă pe mine şi risipeşte norul cugetelor celor viclene, fiind uşă a Soarelui dreptăţii, Maica lui Dumnezeu.

Străluceşte-mi mie raza pocăinţei, Stăpână, şi risipeşte norul cugetelor mele celor rele, de care sunt tras cu amăgiri cumplite şi stricăciuni.

Slavă ...

Alină valul cel sălbăticit al patimilor mele şi viforul cugetelor celor rele, ceea ce eşti tuturor tare folositoare şi acoperământ, cea cu totul fără prihană.

Şi acum ...

Înmulţitu-s-au greşelile sufletului meu mai mult decât nisipul mării şi ca o sarcină grea mă pun jos pe mine; ci tu, Fecioară, mai înainte de sfârşit, milostivindu-te, mântuieşte-mă.

Sedealna:

Pe ceea ce este apărătoare caldă întru nevoi, şi ajutătoarea noastră şi împăcătoarea către Dumnezeu, prin care din stricăciune ne-am izbăvit, pe Născătoarea de

Dumnezeu, credincioşii să o fericim.

Cântarea a 7-a, Irmos:

N-au slujit fāpturii cugetātorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci îngrozirea focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau cântând: Prealăudate, Dumnezeul părinților şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Curată, cu credință te chem: Păzeşte inima mea cea smerită şi mă izbăveşte de văpaia muncii şi de întunericul cel veşnic.

Rupe, Fecioară curată, cu sulița Fiului tău, zapisul greşelilor mele şi mă izbăveşte, rogu-mă, de toată cuprinderea în ceasul sfârşitului meu.

Slavă ...

Stinge, Fecioară Curată, cu pâraiele lacrimilor mele şi cu ploaia îndurărilor tale, cuptorul pe care mi l-au mijlocit mulțimea răutăților mele, prin lucrarea diavolească.

Şi acum ...

Izbăveşte-ne pe noi de ispitele ce vin asupra noastră şi de toată munca, singura care eşti Maica Cuvântului, Pururea Fecioară, pe cei ce te cântă pe tine întru adevăr întru toți vecii.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe tinerii cei binecredincioşi ...

Vindecă sufletul meu cel ce boleşte şi mintea mea cea întunecată lumineaz-o şi din foc şi din muncile cele negrăite şi veşnice mă răpeşte, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Plecându-mă patimilor celor necuvântătoare, m-

am pogorât întru adâncul pieirii şi singur m-am făcut ardere văpăii, din care izbăveşte-mă, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, pe mine robul tău.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ceea ce ai născut pe Noianul milostivirii, pe Izbăvitorul şi Domnul, usucă noianul răutăților mele şi legăturile păcatelor mele mai înainte de sfârşit dezleagă-le, ceea ce ai născut pe Mântuitorul tuturor.

Şi acum ...

Domnul, Cel ce domneşte făptura, Cel ce S-a întrupat din pântecele tău, pe tine, Fecioară, te-a arătat Doamnă tuturor celor văzute şi celor nevăzute, proslăvindu-te ca pe o Maică a Sa fără prihană.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor, Naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea a ridicat să-Ți cânte Ție: Pe Domnul lucrurile lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc să sălteze cu Duhul, fiind luminat, şi să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, Pururea Fecioară.

Inima mea neroditoare fiind de dumnezeieştile fapte bune, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, arat-o aducătoare de roadă, ceea ce te-ai născut din cea stearpă, cu voia Aceluia ce toate le preface, ca să te laud pe tine, cea întru tot cântată.

Cu lumina ta străluceşte-mă, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care ai născut Lumina cea neapropiată; alungă norii patimilor mele şi din întunericul cel neluminos răpeşte-mă şi Luminii celei dumnezeieşti mă învredniceşte, ca să te cânt pe tine Maică Fecioară.

Slavă ...

Cu stropirea îndurărilor tale, Curată, spală putrejunea inimii mele şi mă învredniceşte ca să vărs pururea pâraie de lacrimi, ca să înceteze râurile patimilor şi să mă izbăvească de munci.

Şi acum ...

Ceea ce eşti iubitoare de bine, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Iubitorul de bine, Dumnezeu, de dragostea trupească cea vicleană, acum îngrab mă slobozeşte pe mine, Stăpână, şi mă fă să fiu rob dumnezeieştii voi, pe mine cel ce pier cu lenevirea.

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Calul şi călăreţul în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, şi pe Israil l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruinţă.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Ceea ce eşti uşa Luminii celei neapropiate, cu totul fără prihană, deschide sufletului meu uşile pocăinţei şi-i dă intrare în bucuria şi frumuseţea cea de acolo.

Avându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, folositoare nebiruită, şi zid nesurpat şi acoperământ nestricat, m-am izbăvit de şarpele cel amăgitor, Preacurată, care căuta de demult cumplit să mă înghită pe mine.

Slavă ...

Să nu mă dezgoleşti pe mine de dumnezeiescul tău acoperământ, nici să mă arăţi deşert de darul tău, Preacurată Stăpână, nici să mă lepezi ruşinat, ci dă-mi mie mila ta.

Şi acum ...

Încetează durerea cea nesuferită a inimii mele celei dosădite şi necăjite, Născătoare de Dumnezeu, şi-mi dăruieşte, Maica lui Dumnezeu, strălucirea mântuirii cea dumnezeiască şi izbăvire.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cela ce cu porunca Ta ai înfipt pe nimic pământul şi ai ridicat neţinut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclătită a poruncilor Tale, Hristoase, întăreşte Biserica

Ta, Unule, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Scăparea lumii tu eşti, Preacurată, şi oricine aleargă la tine cu gând călduros se izbăveşte de nevoi. Pentru aceasta, pe mine, cela ce alerg la acoperământul tău, izbăveşte-mă de toată mâhniciunea cea cumplită.

Ceea ce eşti singura sprijinitoare a tuturor pământenilor, tu mă sprijineşte după mare mila ta, Stăpâna lumii cea bună, şi mă păzeşte cu cercetarea cea dumnezeiască a puterii tale, căci ai putere nebiruită.

Slavă ...

Cu puterea ta mă apucă din mâna luptătorului şi din tirania lui, Stăpâna lumii cea bună, ca nu biruindu-mă să mă apuce şi să mă soarbă şi la pierderea muncii veşnice să mă ducă.

Şi acum ...

Cu frică şi cutremur căzând, strig către tine, Născătoare de Dumnezeu: Tu îmi fii mie ajutătoare, Stăpâna lumii cea bună, în ceasul morţii, când voi da răspuns de cele ce am făcut în viaţă.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Dumnezeiasca Ta deşertare cunoscând-o Avacum, cu mai înainte vederea, Hristoase, cu frică a strigat Ţie: Spre mântuirea poporului Tău, ca să mântuieşti pe unşii Tăi ai venit.

Ceea ce covârşeşti pe toţi cei născuţi, ca ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Stăpânul şi Dumnezeu, pe Cel ce este mai presus decât toţi oamenii, milostiveşte-te spre mine cel greşit.

Mişcările şi poftele trupului meu stinge-le cu ploile rugăciunilor tale, şi făclia sufletului meu cea stinsă o

aprinde cu focul dragostei celei dumnezeieşti, Preacurată.

Slavă ...

Ceea ce eşti tăria celor neputincioşi, Fecioară cu totul fără prihană, nădejdea celor deznădăjduiți şi mângâierea celor ce plâng, dă-mi plângere bine primită, prin care să aflu iertare.

Şi acum ...

Pe tine, Stăpână, zid şi întărire, şi folositoare nemincinoasă, pe tine turn nebiruit al credincioşilor, pururea agonisindu-te, mă nădăjduiesc spre tine a dobândi mântuire.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cela ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, la Tine mânec şi Ție strig: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un Milostiv.

Cine-mi va rupe mie zapisul greşelilor şi al păcatelor mele cele nemăsurate, Curată, de nu vei apuca tu înainte şi să-mi dai izbăvire?

Venit-am întru deznădăjduire din nedumerirea cea multă, socotind mulțimea răutăților mele, Fecioară; pentru aceasta strig către tine: Miluieşte-mă şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Maica lui Dumnezeu cea fără stricăciune, a lui Dumnezeu Născătoare, a lui Dumnezeu Cel ce a săvârşit toate numai cu voia, izbăveşte-mă de pedeapsa cea veşnică pe mine robul tău.

Şi acum ...

Având lauda cea luminată a fecioriei, ca o Maică a lui Dumnezeu, iarăşi te lauzi mai presus de toți, Preacurată. Pentru aceasta, «bucură-te» al lui Gavriil ție aducem.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet, linişteşte-o, Stăpâne Hristoase, şi din stricăciune mă scoate, ca un Milostiv.

Ceea ce ai născut Viața cea pururea fiitoare, Stăpână Curată, răpeşte-mă din moartea cea sufletească şi vieții celei veşnice învredniceşte-mă.

Pe tine cea cu adevărat neasemănată întru frumusețe cu toți cei născuți, te rog Stăpână, Mireasă Dumnezeiască, izbăveşte-mă de toată răutatea cea grozavă.

Slavă ...

Nu am sprijinitoare în lume afară de tine, ceea ce eşti bună; pentru aceasta cad către tine şi strig ție: Nu te depărta de la robul tău, Preacurată.

Şi acum ...

Amăgitorul, făcătorul de rele, pururea tulbură mintea mea cu desfătări; Stăpână, ajută-mi, răpindu-mă pe mine din vicleşugul acestuia.

Sedealna:

Maică Fecioară, ceea ce ai zămislit Lumina Adevărului şi ai născut pe Dumnezeu cu trup, străluceşte-mi lumina ta, mie celui ce mă aflu întru întunericul relelor; scoate-mă degrab dintru adâncimea deznădăjduirii şi întăreşte paşii sufletul meu pe piatra vieţuirii celei fără de greşeli; judecă pe diavolii care neîncetat mă necăjesc şi conteneşte degrab durerea inimii mele celei ticăloase, ceea ce eşti nădejdea marginilor, care dăruieşti lumii mila cea mare.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Domnul părinților Cel preaînălțat, văpaia a stins-o şi pe tineri i-a rourat, pe cei ce cântau cu un glas: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

O, de Dumnezeu fericită, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, vindecă necazul sufletului meu şi dăruieşte-mi liniştea mântuirii şi veselia vieții.

Ceea ce eşti uşă neumblată, închide-mi uşile cuvintelor deşertăciunii, prin care au intrat întru mine moartea şi pierzarea păcatului.

Slavă ...

Cel născut al Tău a izvorât râurile nestricăciunii; ci cu rugăciunile tale, găteşte-mi şi mie bogăția şi curgerea milostivirii Lui cea nemăsurată.

Şi acum ...

Izbăveşte-mă, Preacurată, de tot necazul, de asuprelile vieții, de supărări şi de nevoi, de boli şi de primejdii şi de clevetirea cea cumplită.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Ție, Făcătorului a toate ...

Să te aflu pe tine, Curată, în ispite folositoare, în necazuri apărătoare, în nevoi ajutătoare, în primejdii liman de mântuire şi în toată întristarea mângâiere.

Vezi credința mea, Fecioară Curată, vezi şi dorul meu pe care îl am către tine, vezi dragostea cea dumnezeiască a sufletului meu, şi-mi dă mie înmulțit darul tău.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ceea ce ai zămislit în pântece pe Lumina cea înțelegătoare, luminează-mi ochii inimii mele, dezleagă-mi întunericul datoriilor mele şi negura patimilor o risipeşte.

Şi acum ...

Ceea ce ai născut Mântuirea cea mai presus de minte şi tuturor oamenilor ai dăruit mântuire, Fecioară, dă-mi şi mie dumnezeiasca mântuire, potolindu-mi necazul cel din păcate.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Ţie, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii dans a toată lumea împreună cântau: Toate lucrurile, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Isaia dănţuieşte, Fecioara a avut în pântece şi a născut Fiu, pe Emanuil, pe Dumnezeu şi Omul; Răsăritul este numele Lui; pe Carele mărindu-L, pe Fecioara o fericim.

Cu dureri multe fiind înconjurat, genunchii îmi plec către tine, Curată; cu faţa la pământ cad, ca un ticălos şi, lăcrimând, strig către tine, ceea ce eşti bună, cerând ca să mă izbăveşti de cei ce mă caută şi răsărit de mângâiere să te arăţi mie.

Puterea deznădăjduirii cea dintru mine se întăreşte. Din buze spurcate ce cântare este ţie? De la cei ce au inimă sângerată, ce primire? Ci minunează spre cei ticăloşi milele tale.

Slavă ...

Schimbatu-m-am de necazuri, negritu-mi-s-au mintea şi ochii, dureri cumplite au înconjurat viaţa mea; pentru aceasta mă usucă îngrozirile cele de acolo, Curată, de care izbăveşte-mă, durerile schimbându-mi.

Şi acum ...

Traiul vieţii mele cel scurt se cheltuieşte întru rău-

tăți şi întru mulțimea necazurilor; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Bucuria tuturor, pe acestea le uşurează cu rugăciunile tale cele bineprimite.

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului, Celui ce a făcut minuni minunate în Marea Roşie, cântare de biruință, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi

Cu gura şi cu limba, şi cu gândul şi cu sufletul, şi cu toată inima şi cu toată mintea mea, te propovăduiesc pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu şi Fecioară fără prihană.

Trupul şi sufletul avându-le curățite, Fecioară, te-ai învrednicit cu sfințenie a primi pe Preasfântul Dumnezeu, cu venirea Duhului şi cu buna voință a Tatălui.

Slavă ...

Cu totul sunt prihănit cu greşelile, eu cumplitul, şi judecății fiind vinovat, mă rog ție, Fecioară fără prihană: Cu rugăciunile tale, învredniceşte-mă dumnezeieştii mântuiri.

Şi acum ...

Cu totul fiind dezgolit de lucruri bune, m-am îmbrăcat cu îmbrăcămintea răutății şi a desfrânării, de care dezbracă-mă, Născătoare de Dumnezeu, şi îmbracă-mă cu milostivirea ta.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Dumnezeu a împărățit peste limbi; Dumnezeu şade pe scaunul cel sfânt al Său şi să-I cântăm Lui cu întele-

gere, ca Împăratului şi Dumnezeu.

Mare şi nemângâiată este zdrobirea, o, Preasfântă Stăpână; strâmtorarea nepovestită, necazul şi nevoia înfricoşate, când sufletul se desparte cu nemilostivire şi silă de unirea trupului.

Cu cutremur stând înainte cetele cele fără de materie, şezând Hristos, Judecătorul cel înfricoşat, pe scaun preaînălțat şi groaznic, şi râu de foc cu urlet în jos trăgându-se, cine nu se va spăimânta şi nu se va înfricoşa, Preasfântă Stăpână!

Slavă ...

Suspin şi mă sfărâm cu tânguiri şi cu plângeri şi cu sabia întristării cu totul mă pătrund; plâng şi lăcrimez şi mă tânguiesc, când văpaia gheenei în inima mea o închipuiesc; de a căreia cercare, o, de aş scăpa, Stăpână!

Şi acum ...

Frumoasă te-ai făcut cu podoaba faptelor bune şi cu sufletul şi cu trupul, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea ai născut pe Fiul Cel frumos, mai mult decât toți fiii oamenilor, Care cu flori minunat a înfrumusețat pământul.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Lucrurile iconomiei Tale, Doamne, au spăimântat pe proorocul Avacum, că ai ieşit spre mântuirea poporului Tău; ca să mântuieşti pe unşii Tăi ai venit.

Miluieşte, îndură-te şi fă milă cu prea ticălosul meu suflet, ceea ce ai născut pe Dumnezeul milei, pe Izvorul milosteniei şi pe Adâncul dumnezeieştii îndurări.

Văzându-mă cu ochiul tău cel milostiv, milostiveşte-te şi dăruieşte-mi curățire de păcatele mele; că tu, pe

Curățitorul sufletelor, pe Stăpânul cel milostiv, L-ai născut.

Slavă ...

Necunoscând împreunare de bărbat, ca o Curată, ai născut pe Hristos cel Curat, Fecioară, cu Care, prin rugăciunea ta cea bine primită, cu milostivire mă împacă.

Şi acum ...

Zdrobeşte, Preacurată, dinții aspidelor celor pierzătoare de suflet, şi ai şerpilor, cei ascuțiți spre moarte şi zdrumică măselele leilor celor ce caută de tot să mă mănânce.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Hristoase Dumnezeule, Lumina cea adevărată, de noapte mânecă către Tine duhul meu; arată spre mine Fața Ta.

Învață-mă, Stăpână, a plânge şi a lăcrima, a mă tângui şi a suspina din inimă şi de plângerile cele nefolositoare şi de mângâieri lipsite izbăveşte-mă.

Râul cel ce clocoteşte, care arde cu foc, să te înțelepțească pe tine, suflete, şi scrâşnirea dinților să te înfricoşeze şi fundul iadului cel nestrălucit să te oprească de la răutăți, căzând cu lacrimi de pocăință la Născătoarea de Dumnezeu.

Slavă ...

Hristos S-a făgăduit, suflete, să vină împreună cu Tatăl întru tine să petreacă şi să Se sălăşluiască; deci, îndreptează-te şi găteşte vrednică sălăşluire Acestora, prin solirile Născătoarei de Dumnezeu.

Şi acum ...

Din mâhnirea cea multă am venit întru deznădăj-

duire, înțelegându-mi mulțimile cele nemăsurate ale păcatelor mele. Stăpâna lumii, ajută-mi mie.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Din chit pe proorocul l-ai izbăvit, iar pe mine dintru adâncul păcatelor scoate-mă, Doamne, şi mă mântuieşte.

În vremea cercetării celei înfricoşate şi dureroase, să nu mă părăseşti, lăsându-mă neocrotit, ci, cu rugăciunile tale, mântuieşte-mă, Stăpână.

Cu suspinuri şi cu lacrimi cad la tine, strigând cu dinadinsul: Preasfântă Stăpână, ajută-mi mie, ca să nu mă apuce pieirea cea desăvârşită.

Slavă ...

Cu fapte nelegiuite mi-am pângărit trupul şi sufletul, şi tuturor m-am arătat îngrețoşat; Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine cel ticălos.

Şi acum ...

Ca ceea ce eşti ajutătoarea nebiruită a creştinilor, şi nădejde, şi acoperământ, şi sprijin şi scăpare, acoperă-mă pe mine cel ce scap la tine.

Sedealna:

Gavriil ție, Curată, pe «bucură-te» cel ceresc pe pământ ți-a adus, că pe Făcătorul îngerilor întru tine întrupat văzându-L, cântarea cea de bucurie a cântat ție, Preacinstită, printr-însa pe oameni învățându-i cum că tu singură te-ai arătat pricina bucuriei tuturor oamenilor.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Bine eşti cuvântat, Dumnezeule, Cel ce vezi adâncurile şi şezi pe scaunul slavei; Cel lăudat şi preaslăvit.

Stăpână, în ceasul judecății să te aflu pe tine tare ajutătoare, solitoare bine primită şi gata sprijinitoare, izbăvindu-mă de munci.

Curgeri de lacrimi plouă-mi mie, pentru lăsarea greşelilor, izvorule al Apei celei vii, norule de Dumnezeu rourate şi fântână a nemuririi, ceea ce nedeşertat te deşertezi.

Slavă ...

Domnul tuturor, Cel mai presus de nemărginire puternic, zi de cercare şi judecată a hotărât, întru care va judeca pe toate; pocăieşte-te, suflete al meu, alergând la Stăpâna cea fără prihană.

Şi acum ...

Ceea ce ai născut pe Cel Preaînalt, Carele acoperă cu ape cele mai deasupra, dă-mi mie, Stăpână, ca totdeauna să izvorăsc necontenite pâraie de lacrimi fierbinți.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Făcătorul a toată zidirea ...

Cugetând, Curată, la ceasul cel groaznic şi la ziua cea înfricoşată a judecății, mă umplu de groază şi de întunecare, şi mi se întunecă duhul mai înainte de vremea aceea.

Înalț glasul şi cu plângere strig ție: Adapă-mă, Curată, cu vinul umilinței, satură-mă aici cu pâinea lacrimilor, ca nu acolo să flămânzesc şi să însetez.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Dă-mi lacrimi, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ca să-mi spăl întinăciunea şi toate pângăririle cele cumplite ale greşelilor mele şi să fac milostiv pe Stăpânul

cel îndurat.

Şi acum ...

O, Părtinitoarea cea tare a creştinilor! O, mântuirea tuturor celor ce aleargă la tine! Tu pe mine, şi viu fiind, păzeşte-mă, Născătoare de Dumnezeu, iar după sfârşit odihnă îmi dăruieşte.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Făcătorul a toată zidirea, de Care se înspăimântă îngerii, lăudaţi-L popoare şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine cea fericită între femei şi binecuvântată de Dumnezeu, neamul omenesc cu cântări te mărim.

Curată, Cinstită, de Dumnezeu Născătoare, arhanghelii, stăpâniile, scaunele, heruvimii, puterile, serafimii, îngerii cei luminaţi, începătoriile şi domniile, gânditor slujesc cu cutremur Fiului tău, Preafericită.

Ceea ce ai născut pe Judecătorul tuturor şi Dumnezeu, să nu mă laşi să mă taie în două, pe mine făţarnicul, ci izbăveşte-mă de toată făţărnicia şi răzvrătirea cea vicleană şi arată-mă neosândit la judecată.

Slavă ...

Cu totul m-am dăruit ţie, Fecioară; caută spre mine păcătosul, miluieşte-mă şi îndură-te de robul tău, care iubeşte din suflet sfântul şi dumnezeiescul tău nume.

Şi acum ...

Cu mintea cad la tine, cea cu totul fără prihană, eu cel spurcat, şi cu cutremur mă apuc de preacuratele tale picioare, plecându-mi genunchii sufletului şi strigând:

Stăpână, Stăpână, miluieşte-mă pe mine cel osândit.

LUNI SEARA

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Pământul peste care niciodată n-a răsărit nici l-a văzut soarele, adâncul pe care nu l-a văzut gol lățimea cerului, Israil l-a trecut, Doamne, neudat, şi l-ai dus pe el în muntele sfințeniei Tale; pe cel ce lăuda şi cânta cântare de biruință.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Stăpână, Fecioară Curată, izbăveşte-mă de obiceiul cel rău şi mă întăreşte pe piatra poruncilor, pe mine cel răsturnat de meşteşugirile vechiului împiedicător, şi mă învredniceşte ca bine să plac lui Hristos, lăudându-L şi cântându-I cântare de biruință.

Mântuitorul meu, Hristoase, Cela ce pentru mine, ca mine, pentru negrăita milostivire, ai primit a Te naşte din Fecioară Maică, pentru rugăciunile ei miluieşte-mă şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Pe mine cel împilat în pământ de lanțul cel cu greu de purtat al greşelilor mele, Stăpâne, şi de jugul păcatului obosit, cu rugăciunile Maicii Tale, uşurează-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum ...

Pe inima mea cea întinată cu gânduri spurcate şi cu porniri pătimaşe, tu cea Curată şi sfințită şi cu totul neîntinată, sfințeşte-o, curățeşte-o, spal-o, Stăpână.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Inima mea cea clătită de valurile vieţii întăreşte-o, Doamne, îndreptând-o la limanul cel lin, ca un Dumnezeu.

Fecioară, ceea ce eşti uşa Luminii, deschide-mi mie acum uşile pocăinţei, iar intrările patimilor dinspre smeritul meu suflet, închide-le.

Izvoare de lacrimi dă ochilor mei, Preaneîntinată, ca să plâng, eu ticălosul, pentru mulţimea păcatelor mele.

Slavă ...

Miluieşte ticălosul meu suflet cel lipsit şi care scapă la mila Ta, Stăpâne, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Şi acum ...

Când de legătura trupului sufletul cu sila se va despărţi, cu porunca lui Dumnezeu, Cela ce împreună le-a legat, atunci, Fecioară, să-mi stai de faţă ajutătoare.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, auzul Tău şi m-am temut, înţeles-am iconomia Ta şi Te-am proslăvit, Unule Iubitorule de oameni.

Ce răspuns, care ajutor voi afla, eu ticălosul, în ceasul cercării, când voi sta înaintea Judecătorului? Atunci, Fecioară, cu rugăciunile tale mântuieşte-mă.

Ca ceea ce ai izvorât Izvorul cel neîmpuţinat al îndurărilor, pe inima mea cea secetoasă şi uscată, cea cu totul fără prihană, adapă-o cu lacrimile, ca şi cu nişte ape.

Slavă ...

Vremea cea de acum este a pocăinței şi a lucrării faptelor bune, iar ceea ce va să fie a răsplătirilor, şi a darurilor şi a muncilor; izbăveşte-mă de cele mai de pe urmă, Stăpână.

Şi acum ...

Pe mine cel zdrobit ca vasul cel de lut al olarului, Curată, ca ceea ce ai născut pe Ziditorul şi Făcătorul oamenilor, înnoieşte-mă, de-a doua oară zideşte-mă şi mă mântuieşte.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Ticălosul meu suflet, cela ce se luptă cu noaptea întunericului patimilor, întâmpinându-l, miluieşte-l, şi străluceşte întru mine, soare înțelegător, razele cele ca ziua de luminoase, ca să-mi despartă noaptea de lumină.

Dă-mi mie, Născătoare de Dumnezeu, lacrimă curățitoare şi de gheena stingătoare şi a datoriilor mele dezlegătoare.

Suflete al meu mult păcătoase, tânguieşte-te şi mai înainte de sfârşit plânge-te pe sineți, căzând la Maica lui Dumnezeu, ca să afli mângâiere.

Slavă ...

Mântuitorul meu, Cel ce din fire eşti bun şi iubitor de oameni, mântuieşte-mă pe mine desfrânatul, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Şi acum ...

Ceea ce fără ardere ai născut Focul Dumnezeirii, să nu mă laşi pe mine să mă fac materie de ars a focului.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Precum ai izbăvit, Doamne, pe proorocul din fiară,

şi pe mine scoate-mă din adâncul necuratelor patimi, rogu-mă, ca să adaug a privi la Biserica Ta cea sfântă.

În ceasul cercării celei înfricoşate şi al răsplătirii, întru care voi fi judecat, eu cel însumi osândit, păzeşte-mă, Fecioară, neosândit.

Ploaia milei tale şi izvorul iubirii tale de oameni şi picătura cea răcoritoare a milostivirii tale, Prealăudată, picură-o peste mine şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Curăţeşte-mă, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile celeia ce întru curăţie Te-a născut pe Tine, şi izbăveşte pe robul Tău de tot necazul şi slavei celei veşnice mă învredniceşte.

Şi acum ...

Înconjuratu-m-a adâncul greşelilor şi mă trage în adâncul deznădăjduirii, Curată; ci mă rog, scoate-mă din iadul cel mai de jos, pe mine cel ce te slăvesc pe tine.

Sedealna:

Pentru ce, suflete al meu ticăloase, trândăvindu-te, ai uitat pe Stăpânul Cel ce te miluieşte şi, defăimând poruncile Lui, îţi petreci viaţa ta în desfrânare şi în vătămare de minte? Depărtează-te de la răutate şi strigă către Născătoare de Dumnezeu: Miluieşte sufletul meu cel deznădăjduit.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Rugăciunea tinerilor stingătoare de foc s-a arătat, răcorind cuptorul, şi propovăduitoare a minunii, neaprinzând, nici arzând pe cuvântătorii de laudă ai Dumnezeului părinţilor noştri.

Preacurată Fecioară, mă tânguiesc şi plâng cu a-

mar, că din obişnuinţa mea cea rea, vrând şi nevrând, păcătuiesc eu ticălosul.

După naştere ai rămas curată, ca şi mai înainte de naştere, că Dumnezeu era Cel ce S-a născut dintru tine, ca să îndumnezeiască pe oameni.

Slavă ...

De multe îndurări fiind înduplecat, Ziditorul meu, pentru rugăciunile Maicii Tale, dăruieşte-mi mie iertare.

Şi acum ...

Durerile patimilor mele cele sufleteşti, Născătoare de Dumnezeu, cu doctoriile solirilor tale acum le tămăduieşte.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Adunarea îngerilor, soborul ...

Curată, înfricoşata şi groaznica judecată a Fiului tău, şi divanul cel neapropiat şi nesuferit în minte luându-l, cu plângere şi cu durere scap la tine, Maica Judecătorului meu.

O, cum vei suferi, suflete al meu, despărţirea de Hristos, cea prea amară! De Născătoarea de Dumnezeu şi de toţi sfinţii răzleţirea! Şi cum din cămară vei fi lepădat, tânguindu-te ca fecioarele cele nebune!

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Hristoase, pentru rugăciunile Maicii Tale, rânduieşte pe robii Tăi în sânul lui Avraam, unde este viersuirea cea veselitoare şi glasul bucuriei, unde este sunetul cel prea dulce şi bucuria celor ce prăznuiesc luminat.

Şi acum ...

Fecioară, ceea ce eşti pricina bucuriei şi pierzarea

blestemului celui de demult, dă-mi mie plâns de bucurie şi umilinţă veselitoare, prin care să dobândesc bucuria şi veselia cea din rai.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Adunarea îngerilor, soborul oamenilor, pe Împăratul şi Ziditorul a toate, lăudaţi-L preoţi, leviţi bine-L cuvântaţi, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pentru că ţi-a făcut măriri Cel puternic, arătându-te pe tine după naştere Fecioară curată, ca ceea ce fără de sământă ai născut pe Făcătorul tău; pentru aceea, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Suflete, spală-ţi faţa ta cu lacrimi şi cu curgeri de umilinţă, ca să te arăţi Mirelui Hristos prea frumos şi prea veselitor, căzând la Preacurată Maica Lui.

Pământul cel nesemănat, nearat, nelucrat, ca o holdă de grâu roditoare şi ca o ţarină mult roditoare, pe Hristos, Dumnezeiescul Spic L-a odrăslit cea Preacurată.

Slavă ...

Toată deznădejdea sufletului meu o arunc întru noianul cel nemărginit al bunătăţii Tale, Hristoase al meu; pentru aceea mântuieşte-mă cu solirile Maicii Tale.

Şi acum ...

Laudă potrivită slavei tale, Stăpână, nici gura cea cu foc suflătoare, nici limba cea cu foc grăitoare a îngerilor celor cu chip de foc, a împleti nu poate.

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Mântuitorului tuturor, Celui ce cu sfat de bună voie pe lemn S-a pironit şi lumea a luminat.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi

Ceea ce eşti bună şi cu totul neîntinată, dă-mi mie duh zdrobit, şi inimă smerită, şi curățire a minții, şi îndreptare vieții, şi iertare greşelilor şi izvoare de lacrimi.

Pe mine însumi mă plâng mai înainte de ieşirea mea, luând în minte adâncul relelor mele, cea cu totul fără prihană; pentru aceea te rog: Cere de la Fiul tău să mă izbăvească de muncă.

Slavă ...

Având vreme de pocăință, depărtează-te de la toată răutatea, suflete al meu, şi strigă cu lacrimi Ziditorului tău: Dumnezeul meu, mântuieşte-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Şi acum ...

Adâncul cel mai de jos al păcatelor celor nenumărate m-a cuprins şi mă trage pe mine întru adâncul cumplitei deznădăjduiri; ceea ce ai născut Adâncul milostivirii, sârguieşte şi mă mântuieşte.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăreşte-mă pe mine, Singure Îndurate, cu puterea Crucii Tale, pentru că întru dânsa mă laud; că nu este

sfânt afară de Tine, Doamne.

Viforul cel cumplit al păcatelor mă tulbură şi furtuna gândurilor celor potrivnice viscoleşte sufletul meu, şi întru adâncul greşelilor mă trage, Preacurată, ceea ce ai născut pe Ocârmuitorul, sârguieşte de scoate pe robul tău.

Cu vicleşug se sârguieşte vrăjmaşul să mă vâneze, vrând să mă arate, Curată, materie de ars a văpăii celei veşnice. Risipeşte meşteşugurile acestuia şi sfătuirile, ca să te măresc pe tine, bucurându-mă.

Slavă ...

Bolnavi fiind şi de ispite cuprinşi, Ziditorule a toate, Milostive şi mult Îndurate, pe cortul cel sfânt al Tău Ți-l aducem toți spre rugăciune şi-Ți strigăm: Dezleagă legăturile robilor Tăi.

Şi acum ...

Dumnezeu, întrupându-Se, S-a născut dintru tine, Curată, şi cu trup S-a văzut Cel mai înainte nevăzut. Deci, pe Acesta roagă-L cu de-adinsul, Fecioară, ca să mă izbăvească de văzuții şi nevăzuții vrăjmaşi, pe mine cel ce cu adevărat te slăvesc pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul puterniciei Domnului, şi am proslăvit, Iubitorule de oameni, puterea Ta cea necuprinsă.

Preacurată, în desfrânări am risipit bogăția pe care Hristos mi-a dăruit-o mie ca un Bun. Deci, să nu mă treci cu vederea, Fecioară, pe mine cela ce pier de foamea faptelor bune.

Viața mea s-a umplut de greşeli, iar gândul meu

este pătimaş şi sufletul osândit; pentru aceea, cu milostivirea ta, Stăpână, miluieşte-mă şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Milostiveşte-Te şi îndură-Te spre sufletul meu cel prea ticălos, ca un Milostiv şi Îndurat, şi-mi dă mie, Doamne, lacrimi ca să plâng pentru păcatele mele.

Şi acum ...

Suflete al meu, smerite şi ticăloase, pentru ce te supui dulceților trupului şi mâhneşti pe Dumnezeu? Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu şi cere-ți mântuire şi izbăvire.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Răsari, Hristoase Dumnezeule, lumina cunoştinței Tale şi ne luminează inimile şi mântuieşte sufletele noastre.

Soarele se biruieşte cu strălucirea ta, Marie, că tu, pe Cel ce a împodobit cerul cu luminători în brațe L-ai cuprins şi cu lapte L-ai hrănit.

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, Care mai înainte de veci fără de trup din Tatăl S-a născut, şi blestemul strămoşilor l-ai pierdut.

Slavă ...

Să nu mă osândeşti pe mine în focul cel nestins, Hristoase, Mântuitorul meu, pentru rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine, şi ale apostolilor şi ale tuturor sfinților Tăi.

Şi acum ...

Curățire greşelilor dă-mi mie, cu rugăciunile tale, Curată Fecioară, ceea ce ai născut pe Curățitorul Cel

Dumnezeiesc, pe Hristos Cel Unul îndurat.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet, linişteşte-o, Stăpâne Hristoase, şi din stricăciune mă scoate, ca un Milostiv.

Întru adâncul greşelilor m-am aruncat şi m-am cufundat; tinde-ți mâna ta, cu totul fără prihană, şi mă scoate din iadul deznădăjduirii.

În ziua necazului, când voi vrea să mă slobozesc de legăturile cele trupeşti, stai lângă mine şi de năpădirea diavolilor mă izbăveşte.

Slavă ...

Stăpâne Hristoase, când vei vrea să judeci lumea pe care ai zidit-o, cruță-mă pe mine, robul Tău, pentru rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine.

Şi acum ...

Născătoare fără de bărbat, Maică Curată a lui Dumnezeu tu te-ai arătat; pentru aceasta cu credință te rog pe tine: Alungă-mi trândăvirea sufletului meu.

Sedealna:

Înaintea ochilor văzându-Te pe Tine, Preaiubite Fiule, cu luminile închise, lumina mea mi se stinge, că nicidecum nu sufăr a vedea soarele; aş fi voit, Cuvinte, să mi se scoată ochii mei; întunecă-te lumină a soarelui, pentru că Cela ce cu un cuvânt ți-a dat ție lumină, şi-a închis ochii Lui pe Cruce.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce pe tineri în cuptor prin înger i-ai păzit, înainte vestind printr-înşii pe ceea ce Te-a născut, nestri-

cata Fecioară; bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Polcurile diavolilor se îngrozesc şi fug de numirea ta, Stăpână, de care izbăvindu-mă, mântuieşte-mă şi mă păzeşte de toată vătămarea.

Negrăită este slava ta, Fecioară, că pe Domnul slavei L-ai născut; pentru aceasta învredniceşte-mă slavei celei cereşti, pe mine cel ce te laud cu credință.

Slavă ...

Hristoase al meu, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, izbăveşte-mă din întunericul cel mai dinafară şi din groaznica muncă, pe mine robul Tău, care strig Ție: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum ...

Trupul mi l-am întinat cu faptele cele pângărite, iar mintea netrebnică am făcut-o cu aducerile aminte cele urâte; ci îndură-te şi mântuieşte pe netrebnicul robul tău, Curată.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Ziditorului tuturor ...

Ceea ce ai născut pe Voitorul milei, miluieşte pe toți cei ce cu credință cântă: Toate lucrurile lăudați pe Domnul şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Fecioară, izbăveşte-mă de întunericul cel amar şi mai dinafară şi de viermele cel neadormit, că tu, ca ceea ce ai născut pe Făcătorul lumii, cu rugăciunile tale toate câte le voieşti le şi faci.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Milostiv fii robilor Tăi, Cuvinte, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, şi mântuieşte pe cei ce cântă:

Toate lucrurile lăudați pe Domnul şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Şi acum ...

Primeşte cântare din gurile cele proaste, Fecioară Prealăudată, ale celor ce strigă ție: Bucură-te, tămăduirea trupurilor celor bolnave şi mântuirea sufletelor celor deznădăjduite.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Ziditorului tuturor, purtătorii de Dumnezeu tineri, în cuptor, cântare Îi aduceau, şi lăudând strigau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Mărim, Hristoase, pe cea Curată şi cu totul fără prihană, Maică a Ta, că Te-a născut pe Tine, după trup, mai presus de fire, Cela ce ne-ai izbăvit pe noi de toată rătăcirea şi stricăciunea.

Rudenia cea de țărână să n-o treci cu vederea, Stăpână Curată, ci fie-mi mie ajutor întru primejdii, întărindu-mă, acoperindu-mă şi izbăvindu-mă de toate cele grele, că spre tine am nădăjduit, cea gata a mă mântui pe mine.

Curată, spre tine îmi vărs rugăciunea mea cea din durerea inimii; miluieşte-ne pe noi păcătoşii să nu ne ruşinăm în ziua nevoilor, noi cei ce te chemăm pe tine cea Preamilostivă Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Dumnezeule ascultă rugăciunea poporului Tău şi ne izbăveşte pe noi de vătămarea vrăjmaşului, că iată aducem Ție, cu adevărat, spre curățire, pe ceea ce Te-a născut pe Tine, pe care din dragoste o fericim.

Şi acum ...

Cere-ne nouă curăţire şi iertare de greşeli, şi izbăvire de toate cele rele, şi îndreptare vieţii, minte curată şi luminată, ca să slăvim bunătatea ta cea multă.

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântare de biruință să aducem popoare, Dumnezeului Celui ce a izbăvit din robia lui Faraon pe poporul lui Moisi, căci cu slavă S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Cortule purtător de lumină al Împăratului Hristos, străluceşte-mi mintea mea cea întunecată de amăgirile vrăjmaşului şi de întunericul păcatelor.

Născătoare de Dumnezeu, slobozeşte smeritul meu suflet de gândurile cele rele şi-l fă pe acesta lăcaş al lui Dumnezeu, ca pururea, după datorie, să te slăvesc.

Slavă ...

O, suflete al meu, pentru ce ți-ai cheltuit toată viața ta în multă trândăvie? Sârguieşte-te şi strigă lui Hristos: Doamne, mântuieşte-mă, pentru rugăciunile celeia ce fără de sămânță Te-a născut.

Şi acum ...

Pe cea între maici curată şi între fecioare cinstită; pe cea purtătoare de naştere şi neispitită de bărbat; pe cea născătoare de Prunc şi hrănitoare şi Fecioară, pe Maria cea neîntinată să o binecuvântăm.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăreşte-ne pe noi, Dumnezeule, cu puterea Ta, şi smereşte semeția ereticilor şi înalță fruntea noastră.

Picătură de lacrimi dă-mi mie, Curată, ca să-mi

spăl adâncul patimilor mele şi curat să te laud pe tine.

Cu naşterea ta cea neispitită de nuntă s-a binecuvântat firea noastră; pentru că Binecuvântarea născând-o, blestemul l-ai pierdut.

Slavă ...

Stăpâne, afundă păcatele mele în curgerile lacrimilor, ca într-un potop de ape multe, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Şi acum ...

Pe Hristos, Ploaia cea cerească, primindu-L, roagă-L pe Acesta să-mi oprească ploile patimilor mele, sămi usuce noianul păcatului meu şi să mă mântuiască pe mine, cela ce cu adevărat te slăvesc pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venirea Ta cea din muntele cel cu desime, auzind-o proorocul, striga: Slavă negrăitei întrupării Tale.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi mie celui ce mă cufund neîncetat în dulceţile trupului şi în patul trândăviei de-a pururea zac şi suspin.

Care limbă va spune noianurile cele nemărginite ale relelor celor lucrate de mine şi adâncul greşelilor? Mântuieşte-mă pe mine cel deznădăjduit, Fecioară fără prihană.

Slavă ...

Ceea ce eşti curăţitoarea păcătoşilor şi scăparea credincioşilor, dăruieşte-mi, Stăpână, cea cu totul fără prihană, curăţire de cele ce am greşit ţie, mie celui ce scap la tine.

Şi acum ...

Sicriule al Sfinţirii celei Dumnezeieşti, sfinţeşte-mi

sufletul meu şi luminează-mi gândul, rugând totdeauna pe Hristos, împreună cu apostolii, să mă mântuiască.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pe cei ce de noapte se închină Ție, Hristoase, miluieşte-i şi le dăruieşte pace; căci lumină sunt poruncile Tale şi s-au făcut tămăduire robilor Tăi, Iubitorule de oameni.

În ceasul ieşirii mele, Stăpână, stăi lângă mine, gonind pe cumpliții diavoli, cei ce stau împrejurul meu.

Stăpână, caută şi auzi glasul meu şi mă izbăveşte, rogu-mă, de munca cea veşnică.

Slavă ...

Unule Iubitorule de oameni şi Milostive, miluieşte-mă cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, că Tu eşti Dumnezeul meu şi Domnul.

Şi acum ...

Marie, Prealăudată Stăpână, pomeneşte-mă când voi sta înaintea divanului Fiului tău.

Cântarea a 6-a, Irmos:

În pântecele chitului intrând Iona, nu s-a stricat, Stăpâne, cu porunca Ta, ci s-a făcut mai înainte închipuire a îngropării Tale celei de trei zile; pentru aceea striga Ție: Să se suie din stricăciune viața mea către Tine, Doamne.

Cu naşterea ta s-a preaslăvit firea oamenilor cea neslăvită, căci cu preaslăvire ai născut pe Dumnezeul Cel Preaslăvit, Marie Preaslăvită; pentru aceasta te slăvim pe tine.

Viața mea s-a umplut de lenevire şi de greşeli;

pentru aceea întoarce-mă către pocăință, Stăpână, mai înainte până nu ia sfârşit târgul vieții.

Slavă ...

Strigat-am cu toată inima mea: miluieşte, Stăpâne, sufletul meu cel neîndreptat, care numai la Tine caută şi la mare mila Ta nădăjduieşte.

Şi acum ...

Marie Preacurată, ceea ce pe Cel fără de materie întru materia trupului L-ai născut, mă rog dă-mi mie să mă rup de împătimire şi de alipirea cea pământească şi materialnică.

Sedealna:

Pe Dumnezeu şi Domnul, Cel ce S-a întrupat dintru tine pentru noi cei stricați cu păcatele, pe Acesta roagă-L cu căldură, Cinstită, ca să ne miluiască pe noi şi să-şi întoarcă mânia şi urgia Lui de la cei ce cu credință cinstesc şi binecuvintează neîncetat puterea şi stăpânirea ta.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptorul cel înfocat şi mânia cea tirănească nu i-a îngrozit pe tinerii cei binecredincioşi, pe cei ce cu îndrăzneală strigau: Bine cuvântat eşti Dumnezeul părinților noştri.

Ceea ce eşti îndreptarea căderii lui Adam, ridică-mă pe mine cel căzut în fundul răutății, cu rugăciunile tale, Fecioară, şi ale dumnezeieştilor apostoli.

Norule cu totul luminat, dintru tine ne-a strălucit nouă Soarele cel neînserat, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întunericul necunoştinței, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Cu bunătatea Ta, Stăpâne, dă-mi iertare patimilor mele, a celor de voie şi a celor fără de voie, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Şi acum ...

Cine din oameni va lăuda după vrednicie naşterea ta cea străină, Născătoare de Dumnezeu? Sau care din minţile cele nematerialnice o va tâlcui?

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cela ce din Tatăl S-a născut ...

Întru lenevire săvârşindu-mi viaţa mea, eu ticălosul, şi apropiindu-mă de sfârşitul vieţii mele, strig ţie, Curată: Din laţul celor potrivnice răpeşte smeritul meu suflet.

Fiind eu încercat cumplit cu boli trupeşti şi ridicări asupră-mi de patimi şi cu dureri sufleteşti, dă-mi sănătate cu mijlocirea ta, Născătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Să nu mustri cu mânia Ta pe robii Tăi, Hristoase Dumnezeule, nici cu urgia Ta să pedepseşti pe poporul Tău, Cela ce eşti fără de păcat; că pe ceea ce Te-a născut pe Tine, o aducem Ţie solitoare, Stăpâne Milostive.

Şi acum ...

Cleşte serafimicesc şi foarfece te-a văzut Isaia, care ai purtat în sânurile tale pe Cărbunele Dumnezeieştii Fiinţei; întru Care arde, Fecioară, spinii greşelilor mele.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cela ce din Tatăl S-a născut mai înainte de veci,

Dumnezeu Cuvântul, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine, Maica lui Dumnezeu şi Fecioară Curată şi mai slăvită decât heruvimii, întru glasuri de cântări te mărim.

Omoară-mi trupul şi înviază-mi sufletul, tu cea neispitită de nuntă, ceea ce ai născut Viaţa cea ipostatică, Care ne înviază şi ne însufleţeşte pe noi.

Când sufletul meu se va despărţi de ticălosul meu trup, atunci mă izbăveşte, Mireasă a lui Dumnezeu, de tirania vrăjmaşilor celor nevăzuţi.

Slavă ...

Când vei şedea pe scaunul slavei, Hristoase, să judeci lumea pe care ai zidit-o, atunci şi pe mine, robul Tău, să mă numeri împreună cu cei aleşi ai Tăi.

Şi acum ...

Stăpână, întoarce-mi întru bucurie plângerea mea şi mă izbăveşte din robia celor ce-mi dau acum război şi mă învredniceşte luminii celei neînserate.

JOI SEARA

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu, Celui ce a povățuit pe popor prin mare cu picioare neudate şi pe Faraon cu toată oastea l-a înecat, Aceluia Unuia să-I cântăm, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Toate neamurile oamenilor te cinstesc pe tine, Fecioară, precum dedemult, cu proorocie, mai înainte ai zis. Deci, primeşte-mă, Stăpână, şi pe mine cântăreț al tău şi mă înțelepțeşte şi mă luminează.

Alt rai gândit te cunoaştem pe tine, care cu neasemănare covârşeşti pe raiul cel din Eden, Preacinstită Marie, Mireasă a lui Dumnezeu, că tu ai odrăslit oamenilor Nestricăciunea.

Slavă ...

Bogăție şi slavă dumnezeiască au câştigat arătat multe fiice, dar tu, Stăpână, cu neasemănare pe toate le-ai covârşit; pentru aceasta îmbogățindu-mă, de daruri cereşti umple-mă.

Şi acum ...

Ce-ți voi răsplăti ție şi ce-ți voi aduce ție pentru cele pe care de multe ori mi le-ai răsplătit mie, Fecioară, şi pentru cele care mi-ai făcut bine, cu iubire de oameni? De-a pururea îți voi aduce ție laudă de mulțumită.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cu puterea Crucii Tale, Hristoase, întăreşte gândul meu, ca să laud şi să slăvesc acum răstignirea Ta cea mântuitoare.

De apele Preasfântului Duh umple sufletul meu, cel ce se topeşte de duhul arşiței gândurilor celor înfocate; şi pe cel ce se arde de setea deznădăjduirii, adapă-l cu apa iertării, Stăpână.

Spală-mă cu picăturile milostivirii tale, şi peste tot stropindu-mă cu ale îndurărilor tale; cu dumnezeiescul isop gânditor curățeşte-mă şi mult mai alb decât zăpada arată-mă şi cu ploile lacrimilor înălbeşte-mă.

Slavă ...

Stăpâne, ai pus ceas de înfricoşată cercare şi cu înțelepciune ai hotărât zi de judecată, întru care de față vei arăta toate cele ce în ascuns s-au greşit de toți; arată-mă atunci neosândit, pentru ceea ce Te-a născut.

Şi acum ...

Ceea ce eşti ajutorul şi nădejdea pământenilor, bucuria şi acoperământul şi scăparea, Stăpână, Maică a Vieții, pentru aceea te rugăm, trimite-ne nouă ajutorul tău, celor ce cu dragoste te lăudăm pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul puterii Crucii Tale, că raiul s-a deschis printr-însa, şi am strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Frumoasă şi cu sufletul şi cu trupul, frumoasă şi cu gândul şi cu frumusețile faptelor bune aflându-te pe tine Cuvântul Cel Preafrumos, Născătoare de Dumnezeu, S-a sălăşluit întru tine.

Suspin şi de la rele nu mă mai depărtez; plâng şi iarăşi întru aceleaşi patimi mă frământ şi în tina dulce-

ților mă tăvălesc; eu cel cinstit, cu necinstea mă întin.

Slavă ...

Cela ce prin Cruce ai dăruit viață nemuritoare oamenilor, dintru a doua moarte răpindu-mă, Cuvinte a lui Dumnezeu, învredniceşte-mă vieții celei fără de sfârşit.

Şi acum ...

Holdă nearată tu te-ai arătat, care pe Dumnezeiescul Spicul, cel nesemănat, L-ai odrăslit; pentru aceasta hrăneşte-mă pe mine cel flămând cu dumnezeieştile tale daruri şi haruri.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mânecând, strigăm către Tine, Doamne: Mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Ticăloase suflete al meu, plânge-te pe sine-ți cu amar, mai înainte de moarte, şi tânguieşte-te din inimă, căzând la Maica lui Dumnezeu, mai înainte de a te apuca pe tine plânsul iadului cel foarte nemângâiat.

Când sufletul meu de trup se va despărți, să te văd pe tine, Stăpână, stându-mi înainte, şi ochiul tău cel milostiv căutând spre mine cu milă.

Slavă ...

Izbăveşte-mă, Hristoase, pe mine robul Tău, de tot necazul şi de toată osânda şi de veşnicele munci, ca un Milostiv, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

Bucură-te, cortule cel cu aur prea strălucit al Cuvântului, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, cercetarea celor bolnavi şi părtinitoare prea gata a celor din

nevoi.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Înconjuratu-m-a adâncul, groapă mi s-a făcut mie chitul; iar eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni, şi m-a mântuit dreapta Ta, Doamne.

Pe Cel fără de ani, Preasfântă, mai presus de minte şi mai presus de cuvânt L-ai născut, pe Ziditorul Care izbăveşte din toată stricăciunea pe cei ce te laudă pe tine ca pe o Născătoare de Dumnezeu.

Preasfântă Stăpână, ceea ce eşti iubitoare de bine, care ai născut pe Bunul Făcătorul de bine şi Ziditorul, îmbunează sufletul meu cel necăjit.

Slavă ...

Stăpâne, Hristoase, ştii mulţimea patimilor mele, care mă tulbură şi mă necăjesc, pentru aceea strig: Întâmpină-mă şi de acestea mă izbăveşte, pentru ceea ce Te-a născut.

Şi acum ...

Pe noi cei omorâţi cu patimile păcatului, Stăpână, ceea ce ai născut pe Pierzătorul stricăciunii, cu rugăciunile tale sculându-ne, înviază-ne.

Sedealna:

Gavriil mai înainte pe «bucură-te» mi-a adus, strigând că vei fi cu mine, Doamne, a grăit cu amar Născătoarea de Dumnezeu, plângând. Dar cum mi s-a făcut acum mie bucuria întru întristare, Fiule? Şi cum mă arăt ca o lipsită de Fiu, ceea ce Te-am născut fără ispită bărbătească, pe Tine Mântuitorul sufletelor noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce în cuptorul cel cu foc pe tinerii cei cuvântători de cântare i-a mântuit, bine este cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Avându-te pe tine ajutor şi nădejde, Preacurată, mă voi izbăvi de vrăjmaşii mei şi nu mă voi înfricoşa de întunericul celor ce mă înconjoară pe mine.

Preacurată, spre tine a căutat Cel Preaînalt şi multe măriri ți-a făcut ție, precum ai zis; pentru aceasta acum toate neamurile te fericim.

Slavă ...

În noianul cel nemărginit al faptelor mele celor rele m-am aruncat eu ticălosul; ci îndură-te, Stăpâne, şi mă mântuieşte, ca un Îndurat, cu rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

Ceea ce eşti pierzătoare a întristării şi pricinuitoare a veseliei, plâns pricinuitor de bucurie şi întristare veselitoare dă-mi mie şi mă izbăveşte de focul cel veşnic.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce S-a născut din Tatăl ...

Când socotesc mulțimea cea nemărginită a păcatelor mele, Fecioară, plâng, suspinând dintru adâncul inimii, şi alerg la adâncul îndurărilor tale.

Maică Fecioară, Prunc tânăr pe pământ a-i născut, pe Fiul Cel împreună fără de început al Tatălui, Care pentru milostivirea cea negrăită S-a asemănat nouă, celor stricați de păcat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe Unul Dumnezeu Cel ce negrăit S-a născut din Unul Dumnezeu, fără de mamă, tu, Fecioară, L-ai născut fără de tată, Care poartă un ipostas şi două firi unite şi neamestecate.

Şi acum ...

Norul greşelilor mele celor nemăsurate mă înghesuie pe mine ticălosul. Vai mie! Ce să mă fac? Te chem ajutorul meu pe tine, Fecioară, folositoarea şi limanul celor deznădăjduiți.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, Fiul şi Dumnezeu, şi în anii cei mai de pe urmă din Fecioara Maică S-a întrupat, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte şi de cuvânt ai născut negrăit sub ani pe Cel fără de ani, credincioşii cu un gând te mărim.

La tine cad, Stăpână, şi-ți aduc rugăciune de umilință. Dă-mi mie în dar mila ta, că nu este întru mine nicidecum lucrare dumnezeiască; pentru aceea mă rog ție: În dar, miluieşte-mă.

Mi se pare că te văd cu ochii minții pe tine, lumina sufletului meu, şi dulceața, şi singura mângâiere, şi veselie, şi răsuflare şi bucurie a inimii mele, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Pe mine mă tânguiesc, luând în minte mulțimea

păcatelor mele şi aducerile asupră-mi ale patimilor, orbirea sufletului meu şi schimbările minții mele; mântuieşte-mă, Hristoase, cu mila Ta, pe mine cel deznădăjduit.

Şi acum ...

Pe mintea mea cea neputincioasă o împinge spre strâmtorare şi o strâmtorează lățimea laudelor tale, Născătoare de Dumnezeu Prealăudată, mulțimea înecându-mă pe mine, şi mi se întâmplă mie, dintru a fi bine dumerit, să fiu nedumerit.

VINERI SEARA

Glas 5, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului Celui Minunat, că din amara robie slobozind pe Israil, pe Faraon cu toată oastea l-a înecat.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Ceea ce eşti uşa Dumnezeieştii Slave, care ai deschis uşa raiului, uşile pocăinţei deschide-mi, rogu-mă, şi mintea mea o luminează, ca să te laud pe tine, cea de Dumnezeu dăruită.

Oprit-ai pornirea morţii, ceea ce eşti cu totul fără prihană, născând pe Cel ce stăpâneşte peste moarte şi peste viaţă. Deci, pe Acela roagă-L ca să oprească greşelile cele ce-mi omoară sufletul meu şi să mă mântuiască.

Slavă ...

Pe tine singură, ceea ce eşti frumuseţea lui Iacov, te-a ales Cuvântul dintre neamuri, Cela ce este dimpreună cu Tatăl fără de început, şi din sângiurile tale, Stăpână, S-a întrupat, mântuieşte-mă cu rugăciunile tale.

Şi acum ...

Pe Cel ceresc, care S-a pogorât peste tine, ca o ploaie pe lână, L-ai primit Preacurată; pentru aceasta mă rog usucă ploile patimilor mele, Maică Fecioară.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe piatra poruncilor Tale, întăreşte-mă pe mine, cel ce mă clătesc; înalţă fruntea mea întru priceperea

dogmelor Tale, ca, lăudându-mă, să strig Ție: Nu este sfânt afară de Tine, Doamne al puterilor.

Pe mine cel rănit cu săgeata păcatului, însănătoşează-mă, Curată, cu doctoria cea de la tine şi izbăveşte-mă de durerea care mă ține, ceea ce cu Naşterea ta ai izbăvit neamul omenesc din dureri.

Vrăjmaşii cei nevăzuți, care necăjesc în deşert inima mea cea smerită şi caută să mă omoare, surpându-se, de părtinirea ta, Stăpână, rămân nelucrători, umplându-se de ruşine.

Slavă ...

Stăpână, ceea ce ai izvorât lumii Apa cea Dumnezeiască, umple-mă de apele cele făcătoare de viață, uscând izvoarele cele cumplite ale fărădelegilor mele şi îmblânzind valurile inimii mele cu liniştea ta cea dumnezeiască.

Şi acum ...

Trecut-au cele ce umbros se săvârşeau de Lege, că pe Hristos, Dătătorul de Lege, L-ai născut, Preacurată Fecioară, pe Cela ce dar, curăție şi luminare ne-a legiuit nouă şi ne-a scos din blestem, întru tot lăudată.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Taina iconomiei Tale înțelegând-o Avacum, cu taină scriind venirea arătării Tale, striga: Când va veni vremea, Doamne, Te vei arăta.

Din lucruri nu-mi este mie mântuire; pentru aceasta sub acoperământul tău cu nădejde alerg, Stăpână Prealăudată. Pe mine cel deznădăjduit, mântuieşte-mă cu rugăciunile tale.

Lăcaşul cel curat al Luminii, căruța cea cinstită a

Soarelui, inima mea cea cumplit întunecată de negura răutăților luminează-o, Stăpână, şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Fecioară, ceea ce din sângiurile tale cele fecioreşti ai țesut veşmânt Celui ce îmbracă cerul cu nori, îmbracă-mă cu haina nestricăciunii, pe mine cel dezgolit prin amăgire.

Şi acum ...

Din văile lumeşti, ca pe un crin primindu-te Făcătorul, din tine lumii a suflat bună mireasmă duhovnicească, Fecioară Preasfântă, Dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Soare gândit al Dreptății, luminează-mă pe mine cel cuprins de noaptea patimilor şi mă povățuieşte către cărarea cea dumnezeiască, că tu Singur eşti Împăratul păcii.

Ajutătoare să te aflu pe tine, Fecioară, în ceasul cel de judecată al osândirii, când voi sta înaintea Judecătorului Celui ce S-a născut dintru tine.

Întoarce-mă, Curată, pe mine cel biruit de legea păcatului, şi de amăgirile celui străin adeseori rătăcit şi în prăpastia păcatelor surpat.

Slavă ...

Ceea ce ai născut Cărbunele pe care L-a văzut Isaia, arde materia păcatelor mele, rogu-mă, şi mă luminează, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi acum ...

Trup dând împrumut lui Hristos din sângiurile tale, Fecioară, patimile mele cele trupeşti de tot le curățeşte

şi-mi arată calea nepătimirii.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Auzit-ai din pântecele iadului strigarea mea şi glasul meu, şi ai izbăvit din stricăciune viaţa mea, mult Milostive.

Stăpână, să nu mă înghită pe mine adâncul trândăvirii, nici valurile păcatelor să mă acopere, ci cu singură rugăciunea ta să mă mântuiesc.

Preasfântă Stăpână, iubitoare de bine, ceea ce ai născut pe Cel Bun, pe Făcătorul de bine şi Ziditorul, sufletului meu celui necăjit fă-i bine.

Slavă ...

Preacurată, sfeşnicul Legii mai înainte te închipuia pe tine, ceea ce ai născut Lumina care luminează toate; pentru aceea strig ţie: Luminează-mă pe mine cel întunecat.

Şi acum ...

Toată dorirea mea mut-o către tine, Preacurată, ceea ce ai adus dulceaţa doririi cea mai presus de cuvânt, celor ce te cunosc de Dumnezeu Născătoare.

Sedealna:

Acoperământul tău cel grabnic, ajutorul şi mila ta, arată-le spre robul tău, şi valurile gândurilor celor deşarte potoleşte-le, Curată, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, Născătoare de Dumnezeu, că ştiu, Fecioară, ştiu, că poţi câte voieşti.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce prin înger pe tineri i-ai mântuit şi cuptorul cel ce tuna în rouă l-ai prefăcut, binecuvântat eşti Doam-

ne Dumnezeule în veci.

Fecioară Preasfântă, te laud pe tine, cea cu totul fără prihană, că ai născut fără sământă pe Dumnezeul Cel prealăudat, Care îndumnezeieşte pe cei ce cântă: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Ceea ce ai născut Viaţa, omoară-mi patimile mele, şi ridică-mă din groapa nesimţirii, pe mine cel ce zac, ca să te slăvesc cu dragoste pe tine, Dumnezeiască Mireasă.

Slavă ...

Pe Cel cu nemărginire puternic, Care a purtat neputinţa noastră, L-ai născut, Curată, pe Care roagă-L să vindece sufletul meu cel cu totul slăbănogit.

Şi acum ...

Fecioară, pe mine cel clătit de patimi, întăreşte-mă acum, ceea ce ai izvorât nepătimire tuturor credincioşilor, care cu credinţă cântă: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Împăratul Hristos, pe Care ...

Ceea ce eşti prea frumoasă şi cu dumnezeiască strălucire, Fecioară, înfrumuseţează-mă şi pe mine cu podoabele bunătăţilor şi mă luminează, ca să strig: Pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Ceea ce eşti uşa Luminii, deschide-mi mie uşa pocăinţei cea strălucitoare de lumină, arătându-mi toată calea dreaptă a dreptăţii care duce către intrările voii celei dumnezeieşti.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe Sfântul Cuvânt, Care sfinţeşte pe credincioşi, negrăit L-ai născut, Preasfântă Curată; pe Acesta roagă-L

ca smeritul meu suflet, cel spurcat cu răutatea, acum să-l sfințească.

Şi acum ...

Curgerea cea luminată, Izvorul nemuririi, a ieşit dintru tine, Sfântă Stăpână. Pentru aceasta strig ție, Curată: Usucă râurile răutăților mele, cu ploile rugăciunilor tale.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Împăratul Hristos, pe Care Îl laudă heruvimii şi-L slăvesc serafimii, lăudați-L popoare şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Că ți-a făcut ție mărire Cel puternic, arătându-te pe tine Fecioară Curată după naştere, ca pe ceea ce fără de sământă ai născut pe Făcătorul tău; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Născut-ai, Preacurată, Temelia cea neclătită a mântuirii, pe Cel ce cu dumnezeiască poruncă a întemeiat pământul pe ape, întru Care roagă-te să ne întărim noi, cei ce cu adevărat te fericim.

În calea păcii, a dumnezeieştilor tale porunci, cele nerătăcitoare, fă-mă a călători neabătut, Curată, gonind tulburarea diavolilor şi împresurările patimilor, şi mintea mea luminând-o.

Slavă ...

Văzându-mă vrăjmaşul ținut de dormitarea lenevirii, mă împresoară fără de ruşine, prin somnul dulceții nădăjduindu-se să mă jefuiască; ci însăți mă păzeşte, Curată, cu neadormită rugăciunea ta, Maică Fecioară.

Şi acum ...

Ca un singur de sine-mi osândit, iau în minte mulțimea păcatelor mele şi înfricoşatul divan al Judecătorului, la care voi fi judecat; ci tu, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Judecătorul Dumnezeu, păzeşte-mă atunci neosândit.

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pe gonaciul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruință să-I cântăm.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi

Bucură-te, tăria cea bine lăudată a părinților; bucură-te, lauda cea preaslăvită a neamului nostru; bucură-te, izvorul mântuirii, care izvorăşti mila celor ce cu credință te laudă pe tine, singură prealăudată.

Ceea ce eşti mult lăudată şi preaslăvită, primeşte laudă din buzele cele desfrânate, că tu eşti buna podoabă şi mântuirea lumii, care izbăveşti pe toți cei ce cu bună credință te cântă pe tine.

Slavă ...

Bucură-te, cortule de lumină purtător şi făclie, Biserică şi Masă şi Munte Sfânt; bucură-te, palatul slavei, dumnezeiescule lăcaş al lui Dumnezeu; bucură-te, zidul cel nesurpat al nostru, al celor ce te lăudăm pe tine.

Şi acum ...

Ceea ce eşti nădejdea şi părtinitoarea celor fără de nădejde şi ajutătoarea cea neruşinată a tuturor, deschide-mi mie uşile cele cereşti şi mă du la Fiul tău, Stăpână, şi mă mântuieşte pe mine robul tău.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu,

Cel ce ai înălțat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Pe tine, Preasfântă, toate cetele îngerilor te slăvesc, iar noi, după datorie, neîncetat te cântăm şi cu mulțumită te lăudăm: Bucură-te, izbăvirea celor ce cu credință te cheamă pe tine.

Cine după vrednicie va lăuda Naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară? Zidirea, văzând taina cea săvârşită întru tine, cu spaimă striga: Cu adevărat n-a născut alta, fiind fecioară, afară de tine.

Slavă ...

Dăruieşte milă celor ce cer de la tine, Fecioară, şi-ți tinde mâna ta cea tare celor ce sunt întru nevoi şi ne întâmpină întru primejdii, că pe tine te avem toți izbăvire întru necazuri.

Şi acum ...

Nu am lacrimă de pocăință, ca desfrânata cea dedemult, şi în desfrânare mi-am cheltuit viața mea; de aceea cad la tine, rugându-mă cu suspinuri: Cu rugăciunile tale, Stăpână, dă-mi mie plâns curățitor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă strigând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Tu eşti sprijinitoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu, şi mântuirea tuturor, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu; pentru aceasta cu bună credință te mărim toți şi bine te cuvântăm.

Zid eşti şi întărire, şi nădejde a credincioşilor şi turn de mântuire; pentru aceasta surpă, Preacurată, pe

vrăjmaşii care sunt asupra noastră, că spre tine ne-am pus toate nădejdile.

Slavă ...

Având nădejdea ta cea nebiruită, Preacinstită, semețiile vrăjmaşilor le surpăm, Preacurată, prin credința cea întru tine; căci prin chemarea ta, acum ne întărim.

Şi acum ...

Vezi-mi necazul meu, Preacurată, vezi suspinul meu, vezi-mi mâhnirea şi arată-ți darul tău cel mult întru mine, umplând de veselie sufletul meu cel smerit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să Te vadă, Cuvinte a lui Dumnezeu, pe Tine Adevăratul Dumnezeu, Care chemi din negura greşelilor.

Bucură-te, zidul credincioşilor şi mijlocitoarea cea tare, Preacurată; bucură-te, munte sfânt, Prealăudată; bucură-te, scară însuflețită, Stăpână; bucură-te, bucuria şi ajutorul tuturor celor neajutorați şi acoperământul celor ce cu tot sufletul aleargă la tine.

Ceata proorocilor, cu mare glas strigând, a propovăduit taina cea înfricoşată a Naşterii tale, că tu singură ai născut fără stricăciune pe Dumnezeul tuturor, Care după naştere te-a arătat Fecioară, precum şi mai înainte de naştere te-a păzit.

Slavă ...

Cine va putea, Curată, să spună taina ta cea mai presus de minte? Că pe Dumnezeu ai născut şi ca pe un Prunc pe Acesta L-ai hrănit; pentru aceasta toate neamurile pe tine te fericesc, precum ai zis mai înainte, Fe-

cioară, şi cu dragoste slăvim pe Cel ce te-a preamărit pe tine.

Şi acum ...

Ca ceea ce eşti milostivă şi iubitoare de bine, darurile tale cele de Dumnezeu dăruite, Născătoare de Dumnezeu, le reverşi totdeauna oamenilor şi izbăveşti, cu rugăciunile tale, pe toți din muncă, Maică nenuntită. Pentru aceea să nu treci cu vederea, pe cei ce aleargă la Acoperământul tău cel tare.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea mult Milostive.

La tine cad Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cea bună; cu rugăciunile tale cere de la Fiul tău şi Domnul, Dăruitorul a toată bunătatea, să-mi dea mie iertare greşelilor.

Întru adâncul viforului celui cumplit al mării, care mă învăluieşte, m-am aruncat din nemăsuratele şi grelele mele greşeli; potoleşte-mi furtuna şi alinare dăruieşte-mi mie, cea cu totul neîntinată.

Slavă ...

Ceea ce eşti Stăpâna tuturor zidirilor, ca ceea ce mai presus de fire L-ai născut pe Dumnezeu, bubele greşelilor mele, Preacurată, desăvârşit le curățeşte şi mă învredniceşte vieții celei veşnice.

Şi acum ...

Tu eşti mângâierea şi scăparea robilor tăi, Preacurată; pentru aceasta fă cerere de rugăciune neîncetată către Dumnezeu, pentru cei ce cu credință şi cu dragoste te roagă pe tine.

Sedealna:

Pe Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, Care mai înainte de veci din Tatăl, fără de maică S-a născut, pe Acesta, în vremurile cele mai de pe urmă, L-ai născut cu trup, din sângiurile tale cele curate, Născătoare de Dumnezeu, fără de bărbat, pe Carele roagă-L să ne dăruiască nouă mai înainte de sfârşit iertare păcatelor.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitor l-a plecat a striga: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Maică Fecioară, să nu încetezi a ruga pe Domnul, ca să ne izbăvească pe noi din primejdii şi din necazuri, Stăpână, ca să cântăm cu sârguinţă: Bine este cuvântat, Preacurată, Rodul pântecelui tău.

Maică Fecioară, Stăpână, te-ai arătat mai sfântă decât toate puterile cereşti şi decât heruvimii şi serafimii, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Stăpânul zidirii.

Slavă ...

Şi ai născut şi eşti Fecioară şi după naştere ai rămas Curată, ca şi mai înainte de naştere, Născătoare de Dumnezeu, nearzându-se pântecele tău; pentru aceasta, cu credinţă te slăvim, după Dumnezeu, pe tine Preacurată.

Şi acum ...

Mă înfricoşează pe mine şi mă tulbură valurile greşelilor mele; ci tu, Preasfântă, ceea ce eşti bună, cere-mi milostivire în ceasul cercării, dăruindu-mi mântuire.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Din văpaie ai izvorât ...

Tu eşti scăparea noastră şi mângâierea tuturor, Fecioară Preacurată, că iată Domnul tuturor născându-Se din pântecele tău, Fecioară te păzeşte după naştere, pe Care toți Îl binecuvântăm cu buze nevrednice, şi-L preaînălțăm întru toți vecii.

Ceea ce eşti gata fierbinte sprijinitoare a credincioşilor şi a mea scăpare, pleacă-te şi primeşte rugăciune dureroasă din inima mea, şi mă izbăveşte de împătimirea dobitocească şi de obişnuința mea cea rea şi plâns de bucurie dă sufletului meu celui întunecat, Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Când gândesc relele cele lucrate de mine şi divanul cel groaznic, mă înfricoşez şi mă tem, Fecioară; ci tu, ca o iubitoare de oameni, mai înainte de sfârşit, fă-mi mie milostiv pe Judecătorul, că tu eşti întemeierea tuturor celor căzuți, şi nădejdea şi folositoarea celor deznădăjduiți.

Şi acum ...

Roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu, milostiv şi lesne împăcat a se face nouă, Curată, şi cu rugăciunile tale să ne păzeşti pe noi de toată năvălirea cea potrivnică şi pe semeția celor din Agar să o surpe degrab, ca să te lăudăm pe tine, cea cu dar dăruită.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Din văpaie ai izvorât rouă cuvioşilor, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, numai cu voirea. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oame-

nilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngereşti; iară prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Carele mărindu-L, cu oştile cereşti, pe tine te fericim.

Maică Fecioară neispitită de nuntă, să nu ne uiți pe noi robii tăi, cei ce stăruim în Biserica ta, că tu singură eşti nădejdea creştinilor şi întărirea tuturor celor ce aleargă la tine, Curată; fă depline rugăciunile noastre, Stăpână.

Bucură-te, zidul cel nerupt; bucură-te, acoperământul lumii; bucură-te, Biserică; bucură-te, făclie; bucură-te, scaunul lui Dumnezeu; bucură-te, bucuria şi ajutătoarea tuturor, ceea ce eşti de-a pururea armă de mântuire cu totul nebiruită asupra vrăjmaşilor celor nevăzuți.

Slavă ...

Avându-te pe tine, Curată, părtinitoare şi acoperământ, şi nădejde şi zid, şi scăpare şi curățire, şi dezlegare de cele rele, ne mântuim de ispite şi de primejdii, şi de boli şi de patimi; pentru aceasta neîncetat lăudăm puterniciile tale.

Şi acum ...

Tu eşti slava îngerilor, oglinda proorocilor, lauda cea strălucită a patriarhilor şi a apostolilor, podoaba mucenicilor lui Hristos, sfințenia cea veselă a pustnicilor şi a drepților şi înnoirea a toată lumea.

* * *

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Simţitorul Faraon cu toată oastea s-a înecat, iar Israil trecând prin mijlocul mării striga: Domnului Dumnezeului nostru să-I cântăm, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Stăpână, cum voi plânge viaţa mea cea întinată şi mulţimea nenumăratelor mele răutăţi? Şi ce voi vesti ţie, Curată, nu mă dumiresc şi mă tem; ci ajută-mi mie.

De unde voi începe a spune greşelile mele cele rele şi cumplite, eu ticălosul? Vai mie, ce mă voi face de-aceasta! Ci, Stăpână, mai înainte de sfârşit, miluieşte-mă.

Slavă ...

Mântuitorule, Cela ce pentru milostivirea milei Te-ai întrupat şi Om Te-ai făcut cu bunăvoirea părintească, de rugăciunile Maicii Tale, plecându-Te, dăruieşte-mi iertare greşelilor mele.

Şi acum ...

Necontenit cuget la ceasul morţii şi la divanul cel înfricoşat, Preacurată, dar de obiceiul răutăţilor cu totul mă amăgesc cumplit; ci ajută-mi mie.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe piatra cea tare a credinţei Tale ai întărit gândul sufletului meu; întăreşte-mă, Doamne, că pe Tine Te am, Bunule, scăpare şi întărire.

Stăpâna mea Preasfântă, sufletul mi l-am întinat urât cu nemăsurate greşeli, eu ticălosul; şi unde de aici mă voi duce, ținut fiind cu totul de deznădejde?

Ceea ce eşti bună, nu este altul între oameni care fapte nelegiuite a lucrat şi cu desfrânări a viețuit, întru înverşunări cumplite, precum eu, pentru că am întinat Dumnezeiescul Botez.

Slavă ...

Nu am fapte bune, nu am umilință nicidecum, nici lacrimi, Mântuitorule, ci m-am întunecat la minte; pentru aceea strig Ție: Cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, mântuieşte-mă ca un Milostiv.

Şi acum ...

Am ajuns la sfârşitul relelor, ci tu, Preasfântă Fecioară, ajută-mi degrab, pentru că cerul şi pământul strigă cu amar asupra necuvioaselor mele fapte cele nenumărate.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase, şi de lauda Ta, Doamne, toate s-au umplut.

Tot pământul s-a spăimântat şi s-a înfiorat văzându-mă pe mine cumplit şi rău lucrând cele necuvioase, şi de milostivirea cea multă a Fiului tău s-au înfricoşat.

Mi-am întinat rău biserica trupului meu, iar în Biserica Domnului, în care oamenii intră tremurând, eu desfrânatul, vai mie, cu obrăznicie intru!

Slavă ...

Hristoase al meu milostive, Hristoase Iubitorule de oameni, singure nepomenitorule de rău, Care Te-ai făcut Om pentru mine, cela ce am păcătuit mai presus de om, miluieşte-mă, pentru ceea ce fără de sământă Te-a născut.

Şi acum ...

Să nu mă arăţi, Stăpână, să nu mă arăţi străin şi cu totul nevrednic, pe mine cel înstrăinat de acoperământul Fiului tău; ci spală-mă şi pe mine de întinăciunea greşelilor mele.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cela ce răsari Lumină lumii, luminează inima mea, a celui ce de noapte strig Ţie, şi mă mântuieşte.

Adam a călcat o poruncă a Fiului tău, Fecioară, şi a fost izgonit; dar eu cum voi plânge adâncul greşelilor mele, cela ce sunt depărtat şi de mii de ori căzut?

Cu lăcomia pântecelui l-am râvnit pe Isav cel cumplit, şi cu desfătarea sufletul şi trupul mi-am întinat, cu beţia şi cu desfrânarea viaţa mi-am pângărit; şi cine nu mă va plânge pe mine ticălosul, Preacurată?

Slavă ...

Mă tânguiesc cugetând la toate vinovăţiile lucrurilor mele cele rele, Hristoase al meu, Milostive Doamne, şi înaintea picioarelor Tale cu faţa la pământ zac; pentru rugăciunile Maicii Tale, dă-mi iertare greşelilor.

Şi acum ...

Ceea ce eşti bună şi uşa vieţii noastre, Curată, cu dumnezeiască strălucirea ta, degrab luminează-mă pe mine cel ce sunt întunecat şi mă povăţuieşte către cărările mântuirii, o, cea mult lăudată.

Cântarea a 6-a, Irmos:

De chitul păcatului fiind înghiţit, strig Ţie, Doamne: Ca pe proorocul slobozeşte-mă din stricăciune.

Viața mea este desfrânată, sufletul meu întinat şi traiul ticălos, iar tot trupul meu l-am înnoroit cumplit întru răutăți; pentru aceasta, Fecioară, sârguieşte-te şi-mi ajută.

Suflete al meu, cutremură-te şi te înfricoşează, înfiorează-te şi adu-ți aminte că ai întărâtat pe Judecătorul cel înfricoşat şi pentru aceasta vei fi judecat, neîndreptatule.

Slavă ...

În țară străină m-am depărtat de la Tine, eu ticălosul, şi m-am făcut rob diavolilor, şi m-am golit de tot felul de bunătăți, o, Părinte Preabunule; ci mântuieşte-mă, precum de demult pe desfrânatul, cu rugăciunile Preacuratei Fecioare.

Şi acum ...

Acum de cutremur sunt cuprins, ceea ce eşti Preabună, şi mă tem de pândirile vicleanului, că mai înainte de sfârşit, scrâşneşte cu dinții asupra mea, stricătorul, vrând să mă țină pe mine ca pe un gol de fapte bune; ci ajută-mi mie, Stăpână.

Sedealna:

Curată, cercetează bolile cele multe ale sufletului meu celui neputincios şi patimile cele cumplite ale trupului meu, învrednicindu-mă de grabnică tămăduire şi îndreptează-mă să fac poruncile cele sfinte ale Bunului Dumnezeu, ca să te măresc.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce ai ascultat cântarea cuvioşilor Tăi tineri şi ai răcorit cuptorul cel aprins, bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noştri.

De şapte ori mi-a aprins vicleanul văpaia patimilor şi cu preacurviile inimii mele de tot mă omoară; ci adapă-mă cu curgerile lacrimilor mele, Maica lui Dumnezeu, şi nu mă lepăda pe mine.

Înfricoşat este divanul, ticăloase suflete al meu şi nesimțitorule, şi munca fără de sfârşit şi groaznică; dar însă acum cazi la Maica Judecătorului tău şi Dumnezeu şi să nu te deznădăjduieşti.

Slavă ...

Vino, ticăloase suflete al meu, pocăieşte-te, judecata este lângă uşă. Pentru ce te-ai pironit de cele deşarte şi de bunătățile cele netrebnice? Scoală-te, plângi cu amar strigând cu credință lui Hristos: Doamne, mântuieşte-mă, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Şi acum ...

M-am întunecat, eu ticălosul, cu mulțimea nenumăratelor mele răutăți şi m-am schimbat la ochiul sufletului şi la minte; pentru aceasta, cea cu totul neîntinată, cu strălucirile luminii tale, bagă-mă degrab întru dulceața nepătimirii.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuvioşii Tăi tineri în cuptor ...

Mă înfiorez de venirea morții şi de judecata cea neamăgită, eu ticălosul, dar de a lucra cele rele şi urâte nu mă depărtez. Miluieşte-mă, Fecioară, şi mai înainte de sfârşit mântuieşte-mă.

Stăpână, dăruieşte-mi suspine netăcute şi izvoare de lacrimi, ca să-mi spăl greşelile mele cele multe şi rănile cele nevindecate şi să dobândesc viața cea veşnică.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cu gura strig neîncetat: greşit-am! Iară cu gândul petrec lucrând cele necuvioase. Deci, cu ce ochi Te voi vedea pe Tine, Hristoase, eu deznădăjduitul şi osânditul? Pentru ceea ce Te-a născut, miluieşte-mă.

Şi acum ...

Mulțimea răutăților mele o mărturisesc ție, Stăpână, că nimeni altul în lume n-a mâniat pe Fiul tău, pe Dumnezeu şi Domnul, aşa precum eu. Deci, cu Acesta împacă-mă degrab, Fecioară.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cuvioşii Tăi tineri în cuptor, heruvimilor au urmat, strigând cântarea cea întreit sfântă: Binecuvântați, lăudați şi preaînălțați pe Domnul întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Ceea ce ai primit bucuria prin înger şi ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuieşte pe cei ce te măresc pe tine.

Iată, mă apropii la tine, Preacurată, cu frică multă şi cu dorire, ştiind puterea rugăciunii tale celei multe, eu robul tău; că prea mult poate rugăciunea, Stăpână, a Maicii către Fiul Cel prea Adevărat.

Ia împreună cu tine cetele îngerilor şi mulțimea oştilor de sus, pe Înaintemergătorul, pe adunarea apostolilor şi a proorocilor, pe mucenici, pe cuvioşi şi pe sfințiții mucenici, şi roagă-te pentru mine Fiului tău.

Slavă ...

O, cum voi vedea pe Cel nevăzut! Cum voi suferi acea înfricoşată vedere? Cum voi îndrăzni să-mi deschid ochii? Cum voi cuteza să-L văd pe Stăpânul meu, pe

Care n-am încetat, Fecioară, din pruncie, a-L scârbi totdeauna?

Şi acum ...

Judecător milostiv şi iubitor de oameni aştept pe Fiul tău, Curată. Deci, să nu mă treci cu vederea, ci fă-L pe Dânsul mie lesne împăcat, ca să mă pună pe mine cel neocrotit de-a dreapta preacuratului Lui divan, că spre tine am nădăjduit.

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului, Celui ce din robia egiptenilor, prin Moisi, pe Israil a slobozit, laudă neîncetată lui Hristos, Împăratului şi Dumnezeului nostru.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Cum mă voi apropia de tine, Curată, fiind osândit, tot pătimaş şi spurcat făcându-mă? Ci îndură-te şi mântuieşte ticălosul meu suflet, de Dumnezeu Născătoare Preacurată.

Sculându-te smerite suflete din adâncul necinstirii, strigă cu fierbinţeală către cea singură Curată: Miluieşte-mă, Fecioară cu totul fără prihană şi cinstită, şi de patimi mă izbăveşte.

Slavă ...

Mă înspăimântă şi mă înfricoşează focul cel nestins al gheenei, viermele cel amar şi scrâşnirea dinţilor. Ci slăbeşte-mi, lasă-mi şi în starea aleşilor Tăi, Hristoase, rânduieşte-mă cu solirile Preacuratei Fecioare.

Şi acum ...

Întru înecarea de corabie a ispitelor cu păcatele m-am cufundat; tinde-mi acum mână de ajutor, Curată, şi mă izbăveşte din patimile necinstirii, ca de-a pururea să te slăvesc.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe piatra cea neclătită a poruncilor Tale, Hristoase, întăreşte Biserica Ta, că Însuţi eşti Sfânt şi Drept.

Pe mine cel ce am îmbătrânit cu patimile cele prea necinstite ale păcatului, înnoieşte-mă, cea cu totul fără prihană, şi de lanțurile şi legăturile cele grele uşurează-mă.

Deşteaptă-te, ticăloase suflete, din somnul trândăviei şi ridică ochii către singură Fecioara, Mireasa lui Dumnezeu, ca să te mântuiască pe tine.

Slavă ...

Păcătuit-am, Doamne, precum nimeni altul din oameni, greşind eu nepriceputul; ci mai înainte de judecată fii mie milostiv, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

Mă apropii de tine, Stăpână, prihănit şi zdrobit, prea fierbinte năzuind la rugăciunea ta. Mântuieşte-mă, Curată, pe mine robul tău.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul Tău şi m-am înfricoşat, înțeles-am lucrurile Tale şi m-am spăimântat; slavă puterii Tale, Doamne.

Şi pentru vina graiurilor şi ale lucrurilor voi fi, eu ticălosul, judecat de Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci să te aflu atunci scăpare şi sprijin prea tare, izbăvindu-mă de toate felurile de munci.

Viața mea este întinată şi mintea întinată cu păcatele, şi m-am făcut tot pătimaş, Curată; curățeşte-mă de întinăciunea greşelilor şi albeşte-mă, de Dumnezeu Născătoare, cu mijlocirea ta cea către Dumnezeul cel Milostiv.

Slavă ...

Să nu vin în pământul plânsului, să nu văd locul

întunericului, Hristoase al meu, Cuvinte, să nu fiu legat de mâinile şi de picioarele mele şi aruncat afară din cămara Ta, fiindcă am întinată îmbrăcămintea nestricăciunii, eu prea ticălosul.

Şi acum ...

Cu rugăciunile tale slobozeşte-mă de muncile cele cumplite, de întunericul cel mai dinafară şi de gheena; căci câte voieşti le şi poţi, Maică Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Domnul cel Singur preabun.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Spre Tine am nădăjduit, Doamne, şi către Tine mânec, Frumuseţea cea mai presus de frumuseţe; veseleşte-mi sufletul meu întru lumina cunoştinţei de Dumnezeu şi mă mântuieşte.

Văzându-mă pe mine vrăjmaşul înstrăinat de acoperământul tău, Stăpână, a prăpăstuit întru adâncul greşelilor sufletul meu, şi văzându-mă îşi râde de mine; ci ajută-mi mie.

Preacurată Stăpână, fă să se deştepte sufletul meu cel ticălos şi prea întinat, te rog pe tine, şi-l izbăveşte pe dânsul de greutatea păcatelor celor multe.

Slavă ...

Slăbeşte, lasă, Doamne, şi iartă toate câte am greşit Ţie, şi să nu mă arăţi pe mine acolo, înaintea îngerilor, vinovat focului, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

Stăpână, în ziua judecăţii, să mi te arăţi şi să-mi stai de faţă şi să mă slobozeşti de munci şi de foc, ca, mântuindu-mă, să laud darul tău cel nebiruit.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de pe urmă al păcatelor m-a înconjurat şi nemaisuferind viscolul, ca Iona strig Ție, Stăpânului: Scoate-mă din stricăciune.

Frica cea întunecată a iadului mă cuprinde pe mine, cu totul neîntinată, Curată, şi partea caprelor mă tulbură, de care te rog pe tine, Născătoare de Dumnezeu, să mă izbăveşti.

Preasfântă Stăpână, omorându-mi patimile trupului meu, înviază-mi sufletul meu cel prea ticălos, şi-l povățuieşte la calea mântuirii.

Slavă ...

Stăpâne Hristoase, primeşte-mă pe mine cel desfrânat şi prea ticălos şi izbăveşte-mă de munci, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, şi învredniceşte-mă desfătării raiului.

Şi acum ...

Cerere de rugăciune îți aduc ție, Curată, eu cel fără de ştiință, şi alerg la îndurarea ta cea milostivă; să nu te întorci de la mine cel ruşinat.

Sedealna:

Sufletul meu cel întinat de mulțimea greşelilor cu curgerile lacrimilor curățeşte-l, de Dumnezeu Născătoare, şi-l fă primitor de darurile Duhului Celui Sfânt, că întru tine mi-am pus nădejdile mele; pentru aceasta mântuieşte-mă pe mine robul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tu pe tineri în cuptor, Dătătorule de viață, prin înger i-ai rourat, pe cei ce cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Ca pe o milostivă, ca pe o iubitoare de suflete, ca pe o iubitoare de milostivire, ca pe o Curată toată, pe tine cunoscându-te, Maică Fecioară, alerg la tine eu prea păcătosul; ci să nu mă întorci, pe mine ticălosul, de la tine ruşinat.

Deşteaptă-te, o, păcătosule, şi scoală-te suflete mişelule, bate-ţi pieptul, suspină cu amar şi varsă izvoare de lacrimi, ca să te miluiască pe tine, ticăloase, Maica cea milostivă a lui Hristos Dumnezeu.

Slavă ...

Cad la tine şi-ţi aduc, ca nişte lacrimi, graiurile mele; am greşit precum n-a greşit desfrânata şi am făcut fărădelege ca nimeni altul pe pământ. Ci miluieşte-mă, Stăpâne, şi mă mântuieşte, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Şi acum ...

Eu, cel ce m-am făcut biserică a lui Dumnezeu dedemult, din Dumnezeiescul Botez, tot m-am întinat eu ticălosul şi zac cumplit, cădere de spaimă căzând; ci tu, cea cu totul fără prihană şi nădejdea celor deznădăjduiţi, scoală-mă.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cântarea tinerilor să cântăm lui Hristos ...

Râul cel de foc mă tulbură, negura cea fără strălucire mă cutremură cu totul, viermele şi scrâşnirea dinţilor mă înspăimântă, Fecioară, ci să te aflu atunci sprijineală prea tare.

Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, fă-mă să aud glasul cel dumnezeiesc şi mă fă părtaş stării celor aleşi

şi al vieţii celei veşnice, ca să te laud pe tine, Fecioară, neîncetat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Doamne, să nu mă fac materie a focului, nici să aud glasul Tău cel greu, având pe Preacurată Maica Ta rugându-Te pe Tine; cu ale căreia rugăciuni miluieşte-mă întru tot Îndurate.

Şi acum ...

Curgeri de lacrimi acum trimite-mi şi suspin din suflet cu zdrobire, ca să sting văpaia cea nesuferită şi slava raiului să o dobândesc.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cântarea tinerilor să cântăm lui Hristos, împreună cu dânşii cântând: Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Ceea ce singură, prin cuvânt, pe Cuvântul L-ai zămislit, gurile ereticilor celor rău hulitori astupă-le, altule noule cer, raiule nejefuit! Preacurată, pe tine te mărim.

Mă tulbură ziua judecăţii cea înfricoşată, scrâşnirea dinţilor topeşte inima, starea caprelor, cu totul fără de prihană, mă înspăimântă; ci să te aflu pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ajutor întru cele cumplite, când voi fi judecat.

Acum frica mă cuprinde şi cutremurul gheenei mă tulbură şi ce să fac, nu ştiu, eu ticălosul şi osânditul. Pentru aceea vin la tine, strigând cu umilinţă fierbinte: Să nu mă treci cu vederea, cea cu totul neîntinată.

Slavă ...

Văd judecata şi iau în minte divanul Tău atunci,

Hristoase al meu, întru care voi fi judecat, şi seamă să dau, eu osânditul, pentru cele lucrate; ci am solitoare către îndurările Tale cele multe, rugându-se, pe Mireasa lui Dumnezeu, Maica Ta.

Şi acum ...

Gânditor mă apuc de urmele tale, întru tot fără prihană, rugându-te pe tine: Primeşte tânguirea mea, ascultă-mi lauda şi cere-mi dezlegare de greşeli de la Ziditorul tuturor şi Fiul tău, ca să te măresc cu dragoste pe tine.

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Trecând marea fiii lui Israil, şi văzând pe Faraon cufundat într-însa, cu mulțumire cânta: Domnului să cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Preacurată Fecioară, cea cu dar dăruită, Marie preaslăvită, pricinuitoarea bucuriei, pe cei ce te lăudăm pe tine dumnezeieşte, cu dumnezeieşti daruri dăruieşte-ne, ca să-ți înălțăm cântare de mulțumită.

O, tainele tale, Maica lui Dumnezeu! Că de cât toate făpturile mai înaltă te-ai arătat, Stăpână, că spre Care nu îndrăznesc a căuta oştile îngerilor, în brațe L-ai purtat; pentru aceea te fericim.

Slavă ...

Tot neamul oamenilor cu stricăciunea morții s-a osândit, prin gustarea din pom a strămoaşei, iar prin tine înapoi s-a chemat, Preacurată, ca ceea ce ai născut Viața cea nestricăcioasă.

Şi acum ...

Fiul cel împreună vecuitor, Care este împreună cu Tatăl, în vremile cele de pe urmă, voind, S-a sălăşluit în pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, spre naşterea de a doua oară a noastră a credincioşilor; pentru aceea te lăudăm pe tine.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăreşte, Doamne, Biserica Ta, Cela ce cu pricepere întru înălțime ai întărit cerurile, spre a lăuda preacurată iconomia Ta, Iubitorule de oameni.

Cu pofta îndumnezeirii, cu vicleşug amăgindu-mă dedemult vrăjmaşul, Maica lui Dumnezeu, din Eden pe pământ târându-mă, m-a zdrobit; iară Hristos, miluindu-mă, din pântecele tău Trup luând, de a doua oară m-a zidit.

S-a dezlegat osânda blestemului celui dedemult, Maica lui Dumnezeu, prin mijlocirea ta; că arătându-ți-se ție Domnul, Preacurată, cu îndestulare toată binecuvântarea tuturor a izvorât-o, ca un Preabun.

Slavă ...

Uşa Vieții te-a văzut Proorocului Iezechil dedemult, Fecioară, prin care Domnul, întrupându-Se, singur a trecut, şi iarăşi încuiată pe tine te-a păzit, Curată, precum Însuşi Cel Preaînalt ştie.

Şi acum ...

Nu este fără prihană precum tu, Preacurată Maica lui Dumnezeu, că tu singură din veac, pe Dumnezeul cel Adevărat L-ai zămislit în pântece, Care a dezlegat puterea morții.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Înnoit-ai frumusețea chipului Tău, căci către acesta din părinteştile sânuri Te-ai pogorât, şi strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Ceea ce singură te-ai arătat aleasă şi mai cinstită decât toate neamurile, cu faptele bune strălucind, Preacurată Cinstită, pe cei ce te laudă pe tine, luminează-i cu strălucirea ta.

Pe Dumnezeu cu trup L-ai născut, Fecioară, din curate sângiurile tale, cinstită Maica lui Dumnezeu, pe Mântuitorul, Care izbăveşte din cumplite ispite pe toţi cei ce te laudă pe tine, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Slavă ...

Cu sfinţenie slujesc dumnezeieştii Naşterii tale, Născătoare de Dumnezeu, Curată, firea celor fără de materie, şi adunarea oamenilor cu dragoste te laudă pe tine; ci cu strălucirea ta, luminează-ne pe noi.

Şi acum ...

Fecioară prea neîntinată, Fecioară fără prihană, fă rugăciune pentru noi, împreună cu toţi sfinţii, ca să ne izbăvim de cumplite ispite şi de înconjurări.

Cântarea a 5-a, Irmos:

De noapte cântarea o înalţ Ţie, trimite-ne nouă împotrivă mila Ta, Doamne; pentru că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Scară arătându-te cu închipuire lui Iacov, la înălţime ridicată, cu taină s-a învăţat, înfricoşată cu adevărat Naşterea ta, Mireasă a lui Dumnezeu; că prin tine, cu adevărat, Dumnezeu cu noi a vorbit, prin pogorârea cea dumnezeiască, şi viaţă oamenilor a dăruit.

Izbăvindu-ne prin tine de întristarea strămoaşei, Născătoare de Dumnezeu, plini de bucurie ne-am făcut, că Veselia tuturor ai născut şi Bucuria a toată lumea. Pentru aceea, Prealăudată, pe cântăreţii tăi, cu rugăciunile tale păzeşte-i de primejdii.

Slavă ...

Cu taină învăţându-se Moisi, prin vedere de Dum-

nezeu, închipuirea ta, mai înainte a văzut rugul nearzându-se de foc, Fecioară cu totul fără prihană. Că întru tine Ziditorul sălăşluindu-Se, nu te-a ars pe tine, cea mai înaltă decât toate făpturile, Mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum ...

Tărie şi laudă a lumii fiind, Cela ce din tine, Stăpână, S-a născut, S-a făcut şi mântuire celor pieriţi, din porţile iadului izbăvind pe cei ce cu credinţă te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

De chitul greşelilor fiind înghesuit, strig Ţie, Hristoase, cu proorocul: Scoate din stricăciune viaţa mea şi mă mântuieşte.

Închipuirile Legii, Născătoare de Dumnezeu, şi mai-nainte grăirile proorocilor, luminat te arată că vei naşte pe Izbăvitorul lumii şi pe Făcătorul de bine a toată zidirea, Care în multe feluri şi în multe chipuri a făcut bine celor ce cu credinţă şi cu dragoste te slavoslovesc, Stăpână Curată.

Pe cei întâi zidiţi ce dedemult s-au înstrăinat de la Dumnezeu şi de desfătarea raiului, prin amăgirea vrăjmaşului celui ucigător de oameni, singură tu, de Dumnezeu Născătoare, iarăşi i-ai întors în rai, născând pe Mântuitorul şi Domnul, Care răstignire şi îngropare, cu dumnezeiască stăpânire, a răbdat.

Slavă ...

Cela ce cu dumnezeiasca voire şi puterea cea ziditoare a Sa, pe toate le-a alcătuit dintru nefiinţă, din pântecele tău, Curată, a ieşit Dumnezeu şi Om, şi pe cei ce întru întunericul necunoştinţei erau mai înainte, cu străluciri dumnezeieşti, Stăpână Curată, luminat i-a stră-

lucit.

Şi acum ...

Legea a slăbit şi umbra a trecut, darul cel mai presus de minte şi mai presus de cuget arătându-se mie, al Naşterii celei dintru tine, Fecioară, a lui Dumnezeu şi Mântuitorului nostru, Prealăudată.

Sedealna:

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce S-a pironit de voie pe Cruce şi lumea din înşelăciune a slobozit, să miluiască sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Arătatu-s-a peste noi darul Mântuitorului, şi lumina Crucii Tale a strălucit lumii: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Curățire a lumii tu ai fost, ceea ce eşti singură de Dumnezeu fericită, că pe Dumnezeu, Cel ce şade pe umerii Heruvimilor, în brațe purtându-L, strigi: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Pe tine Maica lui Dumnezeu, având podoabă încuviințată cu aur împodobită, te-a primit Fiul tău şi Domnul, spre mântuirea noastră, a celor ce strigăm: Bine este cuvântat, Curată, Rodul pântecelui tău.

Slavă ...

Trandafir în mijlocul spinilor aflându-te pe tine, Curată, Stăpânul, ne-a umplut pe noi de mirosurile cele veselitoare ale darurilor Duhului, care strigăm Lui cu umilință: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum ...

Semnele dumnezeieştii tale Naşteri, toți dumneze-

ieştii prooroci văzându-le, cu bună laudă striga, Curată: Dumnezeu va veni din tine, Fecioară, ca să mântuiască pe cei ce strigă: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Musiceasca împreună glăsuire …

Lui Daniil, văzătorului de Dumnezeu, mai înainte ai fost arătată munte netăiat. Că din tine, Doamnă, Piatră S-a tăiat Hristos, Unul Dumnezeu, fără de mână de om, Fecioară, pe care tinerii bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Naşterea ta, Curată, cu laude pururea o slăvesc oştile cele de sus, încă şi pe tine, Doamnă, Pururea Fecioară, cu bucurie împreună cu noi, ca pe o Maică a lui Dumnezeu te laudă; pe care tinerii bine te cuvintează, preoții te laudă, popoarele te preaînalță întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cu strălucirile luminii tale, pe cei ce te cred acum Născătoare de Dumnezeu adevărată, Marie, străluceşte-i, Curată, ceea ce eşti Născătoare a Luminii; căci cort al Luminii te-ai arătat, Fecioară, celor ce cu credință strigă ție: Bucură-te, cea bine cuvântată şi prea proslăvită întru toți vecii.

Şi acum ...

Sfeşnicul cel cu străluciri de aur, mai înainte te-a închipuit pe tine, care ai primit netâlcuit Lumina cea neapropiată, ceea ce cu cunoştința Ei a luminat pe toate. Pentru aceea pe tine te lăudăm, Curată, în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Musiceasca împreună glăsuire defăimând-o tinerii, dumnezeiască cântare de laudă din văpaie viersuia, cântând: Preoţi binecuvântaţi, popoare, seminţii şi limbi preaînălţaţi pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Bucură-te, Preacinstită, întru tot Sfântă Fecioară, cea singură întru tot cântată; pe tine te slăveşte toată zidirea, Maica Luminii.

Te-ai arătat nouă pricinuitoare de bucurie şi de viaţă veşnică, de Dumnezeu Născătoare Curată, mai presus de fire născând pe Mântuitorul nostru, Cela ce a şters arătat toată lacrima de pe faţa a tot pământul, şi tuturor bucurie a dăruit.

Cântând David strămoşul tău, chivot mai înainte te-a numit pe tine cu închipuire, şi năstrapă de aur a manei celei dumnezeieşti, Curată; iară Moisi, singură Născătoare de Dumnezeu, pentru că ai încăput pe Cel ce este de-a pururea în sânurile cele Părinteşti, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea cu cântări te slăvim pe tine.

Slavă ...

Ca ceea ce eşti cu adevărat mai înaltă decât toată zidirea, căci pe Dumnezeul tuturor L-ai născut cu trup, pentru aceea te avem pe tine, Stăpână, părtinitoare şi nădejde întemeiată şi zid tare, fiindcă prin tine nădăjduim să dobândim mântuire.

Şi acum ...

Cort sfânt, Curată, te cunoaştem, şi sicriu şi tablă a

Legii darului; că prin tine s-a dăruit iertare celor îndrep-
tați prin Sângele Celui ce S-a întrupat din pântecele tău,
ceea ce ești cu totul fără prihană.

MIERCURI SEARA

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Ajutor şi acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi slăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu şi-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Fecioară, ceea ce eşti încăpere a Luminii, Care a strălucit din Lumina cea mai-nainte fără de început, a lui Iisus, Dătătorului de lumină, trimite sufletului meu celui întunecat strălucirea cea luminată a pocăinței celei adevărate.

Tu eşti răsuflarea sufletului meu celui ticălos, tu şi bucuria inimii mele, Curată, tu şi păzitoarea şi ajutătoarea şi mântuirea mea, izbăvindu-mă de toate cele grele.

Slavă ...

Sufletul şi trupul şi duhul foarte cumplit le-am întinat, eu ticălosul, cu fapte urâte ale desfrânării, precum desfrânatul cel dedemult; ci primeşte-mă, Hristoase, pe mine cel ce mă pocăiesc Ție.

Şi acum ...

Pe sine-mi mă plâng acum când nici un folos nu este de lacrimi, căci tăierea morții iată lângă uşă a venit; ci tu, ceea ce singură eşti nădejdea mea, mântuieşte-mă, Curată.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăreşte, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea cea clătită, că Însuți eşti Sfânt şi Domn.

Izvor da lacrimi dă ochilor mei, Născătoare de Dumnezeu, şi apă capului meu şi ploi şi curgere, pe ispititorii sufletului meu cu acestea înecându-i.

Para aceea a focului tulbură sufletul meu, Fecioară, şi mă sperie divanul cel înfricoşat al Judecătorului, dar cu toate acestea lucrez cele rele, ca un fără de minte şi vătămat la minte.

Slavă ...

Nu este om pe pământ care să fi greşit precum am greşit eu, şi sufletul mi l-am întunecat şi pe Tine, Hristoase, singur Te-am întărâtat; ci, ca Cela ce eşti singur iubitor de oameni, mântuieşte-mă pentru ceea ce Te-a născut.

Şi acum ...

Născătoare de Dumnezeu, dă-mi mie curgere de lacrimi cu îndestulare şi mă învredniceşte a uda cu ele, ziua şi noaptea, aşternutul patului meu, ca să dobândesc prin tine iertare.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a temut, că vrei să Te naşti din Fecioară şi oamenilor să Te arăți, şi a grăit: Auzit-am auzul Tău şi m-am temut: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cu haină de Dumnezeu țesută şi cu strălucita îmbrăcăminte a nestricăciunii m-am îmbrăcat, o, Stăpână, prin Dumnezeiescul Botez, iară prin întinăciunile patimilor m-am dezgolit de Darul Duhului.

Nu este om pe pământ care prea cu ticăloşie să fi vieţuit şi să nu-l fi covârşit eu cu fapte nelegiuite; ci tu, Preabună Curată, învredniceşte-mă mântuirii.

Slavă ...

Toate marginile să pice lacrimi peste mine cel ticălos, că dintre oameni eu singur pier, cu înverşunările întâmpinându-mă; ci precum ştii, Mântuitorule, mântuieşte-mă prin solirile Născătoarei de Dumnezeu.

Şi acum ...

Preasfântă Stăpână, sfinţeşte-ne pe noi care întru Sfântă Biserica ta pe Fiul tău cu credinţă Îl sfinţim, Care ne-a sfinţit pe noi, cu sfântă Naşterea ta.

Cântarea a 5-a, Irmos:

De noapte mânecând, Iubitorule de oameni, luminează-mă, rogu-mă, şi mă îndreptează pe mine la poruncile Tale şi mă învaţă, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Mă cutremur de frică şi mă îngrozesc, când gândesc la înfricoşatul acela ceas al morţii şi la întâmpinarea cea dumnezeiască a Fiului tău, Fecioară, şi la răspunsul şi la hotărârea cea dreaptă.

Nici una din bunătăţi, nu cuvânt, nu faptă, nu sfat nu se isprăveşte, de cei ce se sârguiesc, fără ajutorul tău. Pentru aceea dă-mi mie ajutorul tău, ca să plac lui Dumnezeu, cu totul fără prihană.

Slavă ...

O, Stăpâne, fiind cinstit cu dumnezeiască cuvântare, m-am arătat, eu ticălosul, cu mult mai necuvântător decât cele necuvântătoare! Că am covârşit hotarele firii, întinându-mi sufletul meu cu căderile.

Şi acum ...

Maica Dumnezeului Celui milostiv, primeşte cu iubire de milostivire, rugăciunea ce se aduce ție din inimă dureroasă şi din suflet zdrobit, şi în dar mă mântuieşte pe mine cel cu adevărat nemilostiv.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Strigat-am cu toată inima mea către Înduratul Dumnezeu şi m-a auzit din iadul cel mai dedesubt, şi a scos din stricăciune viața mea.

Curată, ceea ce ai născut pe Judecătorul cel preadrept, te rog pe tine, ca prea cu dreptate să-mi judeci judecata mea, ca o Bună. Şi fiindcă acum nu te văd pe tine, dă-mi mie să te văd după sfârşit.

Stăpână iubitoare de bine, ceea ce ai născut mai presus de fire pe Dumnezeul Cel iubitor de bine, îmbunătățeşte cu fapte bune sufletul meu cel smerit şi mă izbăveşte de răutatea pierzătorului.

Slavă ...

Divanul cel înfricoşat va să mă primească şi înfricoşata cercare. Vai mie, Hristoase! Ce voi face, eu înrăutățitul? Ce voi răspunde? Ci, pentru rugăciunile Maicii Tale în dar mântuieşte-mă.

Şi acum ...

Preacurată, acum numai tu singură mi-ai rămas mie nădejde de toată mântuirea mea; deci să nu mă duc deşert de aşteptarea mea cea pentru tine, Stăpână, ci să dobândesc milă cu milostivirea ta.

Sedealna:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, nădejdea cea

bună a lumii, pe a ta singură înfricoşată părtinire o cerem; milostiveşte-te spre poporul cel fără de sprijin şi roagă pe Milostivul Dumnezeu să izbăvească sufletele noaste din toată îngrozirea, ceea ce singură eşti binecuvântată.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Greşit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinților.

Nu îndrăznesc să ridic la înălțime mâinile mele cele întinate, Curată, că sunt pline de necinstire şi de multă ruşine, din lucruri necinstite; ci plecat fiind la pământ, chem ajutorul tău.

Pe mine cel stropit cu lacrimi şi sfărâmat de plângeri, miluindu-mă, cu totul fără prihană, izbăveşte-mă de lacrimile cele amare din gheena şi fă-mă părtaş al bucuriei celei din rai şi al desfătării.

Slavă ...

Stăpâne Hristoase, în ceasul judecății să nu mă pui pe mine ticălosul împreună cu caprele, ci pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, numără-mă cu oile cele de-a dreapta şi bucuriei acestora învredniceşte-mă.

Şi acum ...

Stăpână, ceea ce singură ai născut pe Milostivul şi Preabunul Dumnezeu şi urmezi de-a pururea mila Lui, pe mine cel singur nevrednic de toată mila, umple-mă de mila cea dintru tine.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce-L slăvesc oştile cereşti ...

Stând simţitor înaintea icoanei tale, nevăzut mi se pare că stau înainte-ţi ca unei vii, şi cu frică mă rog: Maica Vieţii, izbăveşte-mă de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi.

Ceea ce eşti adâncul cel nemărginit al milostivirii, marea cea nemăsurată a îndurării şi ajutorarea cea gata a păcătoşilor, mântuieşte-mă, Fecioară, pe mine netrebnicul tău rob.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ca desfrânata vărs lacrimi cu căldură şi ca vameşul strig Ţie: curăţeşte-mă! Şi ca fiul cel desfrânat strig: greşit-am! Mântuieşte-mă, Îndurate, cu noianurile milei Tale, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

Lucrurile şi înţelegerile mele sunt rele, iară mila milostivirii tale este mare, Cinstită şi cu totul fără prihană; pentru aceasta te rog pe tine: Izbăveşte-mă de muncă cu rugăciunile tale.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce-L slăvesc oştile cereşti şi de Dânsul se cutremură heruvimii şi serafimii, toată suflarea şi zidirea lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Naşterea zămislirii celei fără de sământă este netălmăcită, Rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că Naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică, Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credinţă te mărim.

Iată a ieşit hotărârea cea amară; iată smochinul cel

neroditor ca un netrebnic se taie; iată vița cea uscată în foc se aruncă şi robul cel netrebnic se trimite cu jale întru întunericul cel mai dinafară; Stăpână, întâmpină-mă!

Suflete ticăloase şi neîndreptate, de ce te lenevești? Pentru ce în zadar de cele vremelnice te-ai pironit? Pentru ce cu trândăvie îți săvârşeşti viața ta? S-a apropiat acum hotărârea morții! Deci, plângi cu căldură către cea Curată, ca să te miluiască pe tine.

Slavă ...

Având de la Tine bogăția Darului Tău, Hristoase, în desfrânări am risipit-o şi lipindu-mă de cetățeni, adică de iubirile de dulceți cele rele, de cuvinte şi de fapte am sărăcit; ci cu rugăciunile Maicii Tale, Milostive, mântuieşte-mă.

Şi acum ...

Iată, Fecioară de Dumnezeu dăruită, noi proştii şi netrebnicii şi nevrednicii robii tăi te fericim şi te mărim pe tine, cea binecuvântată de toată zidirea, ca pe ceea ce peste Arhangheli şi peste oameni, Fecioară, stăpâneşti.

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Pe cel ce a acoperit cu valul mării, oarecând, pe prigonitorul tiran, sub pământ l-au ascuns feciorii celor mântuiți; iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi

Primeşte rugăciunea aceasta din buze întinate şi din gură nevrednică, care cu îndrăzneală s-a pornit să te laude, şi dăruieşte-mi mie, ceea ce eşti bună, lumina cea dumnezeiască a pocăinței.

Maica lui Dumnezeu, Preacurată, dă-mi mie ploi de lacrimi cu rugăciunile tale, ca să plâng cu fierbințeală pentru acelea ce le-am greşit pe pământ şi să mă izbăvesc de munca care mă aşteaptă.

Slavă ...

Suflete al meu, suspină, plângi şi tânguieşte-te pentru tine însuți de aici, strigând lui Hristos: Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale, izbăveşte-mă de gheena cea înfricoşată, pe mine cel vinovat.

Şi acum ...

Să nu lepezi tânguirea mea, ceea ce ai născut Izvorul milei, ci, cu milostivire, ceea ce eşti bună, cu ochiul cel milostiv, Născătoare de Dumnezeu, tămăduieşte patimile sufletului meu.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pe Tine, Cela ce pe ape ai spânzurat tot pământul, fără ținere, văzându-Te zidirea spânzurat în locul Căpățânii, cu multă spaimă s-a cuprins, strigând: Nu este sfânt fără numai Tu, Doamne, Iubitorule de oameni.

Suspin acum cu tânguire şi cu amar mă jelesc, plâng mâhnindu-mă şi mă bocesc, supus fiind sub patimi, că nu pot să te văd pe tine, Născătoare de Dumnezeu, mângâierea mea.

Fecioară, ceea ce ai zămislit chiar pe Domnul cu trup şi Dumnezeul Cel adevărat, Născătoare de Dumnezeu adevărată şi a Domnului Născătoare curată te-ai arătat; pentru aceasta te fericim pe tine.

Slavă ...

Ceea ce eşti cămară aleasă a Domnului, fă-mă moştenitor al cămării celei cereşti, pe mine cel ce năzuiesc la dumnezeiescul tău acoperământ ca la o cămară cinstită, ca totdeauna cu dragoste să te cinstesc.

Şi acum ...

Preasfântă Stăpână, ca ceea ce ai îndrăzneală de Maică către Dumnezeu, scoate-mă din toată osânda pe mine cel vinovat şi rânduieşte-mă în cămara Acestuia.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Deşertarea Ta cea dumnezeiască pe Cruce văzândo mai înainte Avacum, spăimântându-se a strigat: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, împreunându-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic.

Stăpână, dăruieşte-mi mie curgeri de lacrimi, ca să spăl întinăciunea sufletului meu şi să aflu, eu ticălosul, frumusețea pe care am pierdut-o cu sfatul şarpelui.

Pe mine desfrânatul, pe mine ticălosul, care cu nebunie şi cu obrăznicie multe am greşit ție, cu totul fără prihană, miluindu-mă, mântuieşte-mă şi de gheena slobozeşte-mă.

Slavă ...

Dumnezeul meu, Milostive, Hristoase Iubitorule de oameni, Voitorule al milei, stropeşte acum peste mine mila Ta, Te roagă pe Tine nădejdea şi părtinitoarea mea şi Maica Ta.

Şi acum ...

Stăpână, primeşte picăturile lacrimilor mele şi picurează peste mine o mică picătură a îndurărilor tale, ca să nu am trebuință acolo în foc de o picătură de apă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

La Tine mânec Cela ce pentru milostivire Te-ai deşertat neschimbat pentru cel căzut şi până la patimă te-ai plecat, Cela ce eşti fără de patimă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pace dă-mi mie, Iubitorule de oameni.

Pe cei ce plâng plâns iubit lui Dumnezeu şi pe cei săraci cu duhul, Dumnezeul Cel singur fericit îi fericeşte; pentru aceasta, suflete al meu, plângi căzând la Preasfânta Stăpâna, ca acolo să te mângâi veşnic.

Preacurată, arătându-te curată şi cu sufletul şi cu trupul, curățeşte sufletul meu cel înverşunat şi fă-l să fie neîntinat, şi mă povățuieşte să fac voia cea dumnezeiască a Domnului.

Slavă ...

Oare, m-am făcut stâlp neînsuflețit şi mort al petrecerii creştineşti, eu ticălosul, care numai cu forma cea dinafară mă arăt? Deci Tu, Mântuitorul meu, schimbân-

du-mă, înviază-mă, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Şi acum ...

Pe tine singură te am scăpare şi împăcare către Dumnezeu, eu cel ce am săvârşit toată lungimea vieții mele întru multe greşeli; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, tu mă miluieşte.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Prins a fost dar nu s-a ținut în pântecele chitului Iona, că purtând chipul Tău, al Celui ce ai pătimit şi îngropării Te-ai dat, ca dintr-o cămară a ieşit din fiară şi a strigat străjerilor: Cei ce păziți cele deşarte şi mincinoase, Mila voastră o ați părăsit.

Stăpână, suspinul meu cel amar şi ridicarea mâinilor mele îndreptează-le ca o jertfă cu bun miros şi învredniceşte-mă să privesc chipul tău cu ştiință curată, ca într-o oglindă.

Diamantul şi fierul şi firea pietrelor, măcar că sunt vârtoase şi nesuferite, dar supunându-se picăturilor, de picături se rod; iar sufletul meu cel vârtos nu se înmoaie, Preacurată Fecioară.

Slavă ...

Stăpâne, primind curgerea lacrimilor mele, cea mică şi săracă, ca nişte mir şi tămâie aleasă, curată şi cu miros bun, izbăveşte-mă de ținerea cea puturoasă a patimilor mele, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

M-am supus sub patimi depărtându-mă cu desfrânarea de la Dumnezeu, eu prea ticălosul, pe Carele roagă-L, ceea ce eşti bună, să mă mântuiască şi cu hainele

cele dintâi să mă strălucească, căci către tine am năzuit.

Sedealna:

Dacă a văzut odinioară Mieluşeaua cea nespurcată şi Stăpâna cea fără prihană pe Mielul său înălţându-Se pe Cruce, se văita ca o maică şi spăimântându-se striga: Ce este această vedere nouă şi minunată, Preadulcele meu Fiu? Cum poporul cel nemulţumitor Te-a dat judecăţii lui Pilat şi Te-a osândit la moarte pe Tine, Viaţa tuturor? Însă laud, Cuvântule, pogorârea Ta cea negrăită.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Negrăită minune! Cel ce a izbăvit în cuptor pe cuvioşii tineri din văpaie, în mormânt Se pune mort fără de suflare, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Prăvălie a fărădelegii m-am făcut şi lăcaş a toată lucrarea cea urâtă şi încăpere a cugetelor celor rele. Ci, o, cea mult lăudată, Curată, încăpere sfântă a lui Dumnezeu, tu mă sfinţeşte pe mine.

Tânguindu-mă şi cu plângeri sfărâmându-mă şi cu lacrimi udându-mă, te rog pe tine Preasfântă: Când va veni Fiul tău pe pământ cu foc şi cu slava înfricoşată a Tatălui, atunci nu mă părăsi, Curată.

Slavă ...

Hristoase, eu osânditul mă vădesc pe sine-mi şi nu am trebuinţă de pârâşi, mustrare prea amară o port pe ruşine şi cu zdrenţele răutăţii cu ticăloşie sunt îmbrăcat, eu neîndreptatul; ci mă mântuieşte pentru ceea ce Te-a născut întru curăţenie.

Şi acum ...

Norule cel cu totul luminat, ceea ce ai născut Lu-

mina cea din Lumină, luminează-mi sufletul meu cel întunecat cu multe patimi şi cu strălucirile tale şi cu ale Luminii care a strălucit din tine, străluceşte-mă.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Spăimântează-te înfricoşându-te cerule …

Fecioară, ceea ce ai născut pe Puitorul de lege, Cel iubitor de bine, Care pentru îndurarea milei a legiuit celor fărădelege lăsare a fărădelegilor, miluieşte-mă pe mine cel ce de-a pururea fac fărădelege.

Fecioară, ceea ce ai întrupat fără de sămânță pe Cuvântul, mai presus de cuvânt şi de cuget, pune cuvânt bun, în ziua judecății, pentru cele ce am greşit cu lucrul şi cu cuvântul.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Înfricoşat este, Cuvinte, divanul cel fără de început; înfricoşată este urgia Ta şi nesuferită păcătoşilor şi celor ce au viețuit urât, de a cărora parte atunci izbăveşte-mă, Preamilostive, prin solirile Născătoarei de Dumnezeu.

Şi acum ...

Focul cel gândit al gheenei aşteaptă pe văpaia şi înfocarea cea simțită a trupului meu, care este materie a focului celui fără de materie; de amândouă, Fecioară, izbăveşte-mă.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Spăimântează-te, înfricoşându-te cerule şi să se clătească temeliile pământului, că iată se socoteşte între cei morți Cel ce locuieşte întru cele înalte şi în mormânt mic ca un străin Se primeşte; pe Care, tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Nu te tângui Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pântece fără de sămânță, că Mă voi scula şi Mă voi proslăvi şi voi înălța întru slavă, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință şi cu dragoste neîncetat pe tine te măresc.

Preacurată, pune-mă curat înaintea Celui ce a răsărit curat din sângiurile tale cele curate, curățit şi cu trupul, şi cu mintea, şi cu sufletul, şi cu lacrimile pocăinței şi făcut biserică neîntinată a Tatălui, a Fiului şi a Sfântului Duh.

Fecioară, ceea ce eşti cămară cu totul luminată, sfeşnic cu aur strălucitor, lăcaşule în chipul porfirii, cortule cuvântător, viu şi neîmpletit de mână, scaune însuflețite al lui Dumnezeu, căruță de foc, sălaş cu totul de aur, preafrumos, Stăpână, mântuieşte-mă.

Slavă ...

Muncii celei înfricoşate sunt vinovat, trăind cu lenevire şi viață prea pângărită săvârşind; ci Tu, Cela ce ridici greşelile lumii, primeşte mărturisirea mea cea grabnică şi cu rugăciunile Maicii Tale, izbăveşte-mă de foc.

Şi acum ...

Iată cad la tine, cea cu totul fără prihană, cu credință fierbinte, aruncând deznădăjduirea cea desăvârşită a sufletului meu în noianul cel mare şi nemărginit al milostivirii şi al bunătății tale şi strig ție cu plângere: Stăpână, mântuieşte-mă.

* * *

Glas 6, Cântarea 1-a, Irmos:

Carele lui Faraon şi puterea lui cu braţ înalt le-a înecat Hristos şi pe Israil l-a mântuit, pe cel ce striga: Minunatului Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Pe tine, Preasfântă Fecioară, te pun mijlocitoare prea blândă şi solitoare nebiruită către Domnul, Cel ce S-a întrupat din tine, ceea ce eşti nădejdea cea neruşinată a credincioşilor.

Ceea ce ai născut mai presus de cuvânt, fără de schimbare, pe Cuvântul Cel neschimbat, pe mine cel ce pătimesc cumplită schimbare, tu, Curată, mă schimbă din patimi şi mă mântuieşte ca o Milostivă.

Slavă ...

Doamne, Cela ce ai îndreptat pe vameşul şi pe tâlharul şi pe desfrânata, care au venit la Tine cu plângere, primeşte şi curgerea lacrimilor mele, ca nişte mir de mult preţ, ca un mult Milostiv, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Şi acum ...

Plecându-te fireşte de milostivirea cea multă şi de bunătatea cea nemărginită, dintru tine, cu blândeţe să cauţi spre mine, ceea ce eşti bună, şi să mă izbăveşti din robia cea amară a patimilor.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Puterea Ta cea negrăită şi înțelepciunea Ta cea cuprinzătoare a toate, mă cutremur cugetând-o şi strig Ție, Bunule: Să se înalțe, Hristoase, fruntea noastră, asupra vrăjmaşilor noştri.

Pângărindu-mi sufletul şi trupul şi întinându-mi duhul cu dezmierdări necurate, te rog pe tine, cortul cel neîntinat al Împăratului Hristos: Curățeşte-mă, Stăpână.

Suspin cu durere şi mă tânguiesc cu amar şi lăcrimez de multe ori, dar cu toate acestea petrec întru aceleaşi rele; Născătoare de Dumnezeu, în dar mă miluieşte.

Slavă ...

Slujind din pruncie la nenumărate patimi, şi trupul întinându-mi, mi-am netrebnicit sufletul; ci fii-mi milostiv, Mântuitorule, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Şi acum ...

Fii-mi mie liman şi păzitoare, celui ce mă viscolesc de-a pururea în marea vieții cu jale, neslăbit, cu întreitele valuri cele cumplite ale patimilor, ceea ce eşti singură Pururea Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă strigând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Pe tine cea singură Curată, pe tine cea singură neîntinată, te rog, Fecioară, pe mine cel întinat cu patimile dezmierdărilor şi înnoroit la suflet, cu rugăciunile tale curățeşte-mă.

Marie Preacurată, ceea ce ai născut netâlcuit Izvo-

rul nepătimirii, risipeşte tulburarea patimilor minţii mele şi furtuna ispitelor.

Slavă ...

Suflete al meu suspină şi lăcrimează; inima mea cea smerită, strigă cu neslăbire către Cel Bun: Dumnezeule, milostiv fii mie şi să nu mă osândeşti pe mine în foc, pentru ceea ce Te-a născut întru curăţie.

Şi acum ...

Dăruieşte-mi îndurările tale cele bogate, mie celui ce alerg cu credinţă şi cu dragoste la Biserica ta, Preacurată, şi mă izbăveşte din toate felurile de ispite şi necazuri.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pus-a peste paşii mei ceaţă, vrăjmaşul cel întru tot înrăutăţit, Doamne; ci Tu mă luminează, Dătătorule de lumină, Cuvinte, şi mă izbăveşte de osânda acestuia.

Ceea ce eşti bună, vindecă sufletul meu care a căzut între tâlhari, turnând untdelemnul şi vinul milostivirii, semnele îndurărilor tale cu îndestulare dăruindu-mi mie.

Fecioară, varsă, mă rog, o picătură din izvoarele cele neîmpuţinate ale milei tale, peste sufletul meu cel întunecat şi învredniceşte-l pe dânsul a izvorî lacrimi.

Slavă ...

Vai mie, suflete al meu, pentru ce te lenevești având vreme de întoarcere! Deci, pentru ce dormi, ticăloase? Scoală şi plângi cu amar, strigând lui Dumnezeu: Mântuitorule, curăţeşte-mă cu milostivirea Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, cea fără prihană.

Şi acum ...

Noaptea este fără de lună şi corabia este în mijlocul noianului patimilor, viscolul sălbăticindu-se şi mintea – cârmaciul – obosind a slăbit. Deci, mai înainte până nu mă va acoperi adâncul, Stăpână, mântuieşte-mă.

Cântarea a 6-a, Irmos:

În nespuse şi adânci necazuri zăcând poporul Tău, Doamne, strigă Ție, Stăpâne: Scoate din stricăciune viața noastră, Cela ce ai arătat Învierea.

Fecioară Preacurată, să nu mă acopere valul, să nu mă potopească viscolul, să nu mă cufunde marea şi adâncul deznădăjduirii celei amare a pieirii celei sărate.

Izbăveşte-mă, Fecioară, din nămol, şi din noroi, şi din tina poftelor celor trupeşti şi din dulcețile cele pătimaşe, izgonind departe gândurile cele urâte ale minții mele.

Slavă ...

Sufletul mi l-am întinat cu dezmierdări dobitoceşti, înnoroindu-mă ticălosul şi întinându-mi trupul cu lucruri pângărite; ci, o, mult Milostivă, să nu mă treci cu vederea pe mine cela ce mă primejduiesc cu totul.

Şi acum ...

Dumnezeu, Cela ce tuturor este neîncăput, Cel nevăzut, Cel nepipăit, Cel fără de început, a luat început dintru tine, Fecioară, şi S-a făcut văzut nouă, iar pe tine te-a împodobit cu vrednicii nenumărate.

Sedealna:

Cu arhanghelii să lăudăm credincioşii pe cămara cea cerească şi uşa cea cu adevărat pecetluită. Bucură-te, prin care ne-a odrăslit nouă Mântuitorul tuturor, Hristos,

Dătătorul de viață şi Dumnezeu. Surpă, Stăpână Curată, cu mâna ta, pe vrăjmaşii noştri tirani, cei fără de Dumnezeu, ceea ce eşti nădejdea creştinilor.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii în Babilon de văpaia cuptorului nu s-au îngrozit, ci în mijlocul văpăii aruncați fiind, rourându-se, cântau: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinților noştri.

Curățitoare te-am agonisit pe tine totdeauna şi ajutătoare către Domnul întru toate cele grele; pentru aceea roagă-te, Curată, să se izbăvească de toate muncile cele înfricoşate de acolo, cei ce te mărturisesc adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Ceea ce eşti cu totul fără de prihană, nu înceta a ruga pe Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, ca să luăm de-a pururea desăvârşit iertare şi să dobândim bunătățile cele gătite în ceruri, pentru milostivirea Lui.

Slavă ...

Glasul Tău cel dorit, care va chema pe drepții Tăi, să mă apuce pe mine şi să nu mă supun hotărârii păcătoşilor, pentru Născătoarea de Dumnezeu, că deşi am păcătuit înaintea Ta, dar nu m-am depărtat de la Tine, Milostive Doamne.

Şi acum ...

Născătoare de Dumnezeu, să nu iei de la mine acoperământul şi sprijinul tău, ci fii mie îndreptătoare cât trăiesc pe pământ, şi ajutătoare când mă voi sfârşi, povățuitoare când mă voi muta şi păzitoare când mă voi judeca.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Lui Hristos, Împăratului veacurilor ...

Izvorule al milei cel necheltuit, fântână nedeşertată a bunătăţii, noianul cel nemărginit al îndurărilor, mântuieşte-mă Preasfântă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Ceea ce eşti pahar care verşi vinul cel mântuitor, baie care speli întinăciunea cea din inimă, dăruitoarea bunătăţii celei dumnezeieşti, mântuieşte-mă, Fecioară, pe mine cel ce cu dragoste te laud pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Purtând pe grumaz sarcinile cele grele ale păcatelor mele, strig: greşit-am! Dar fiind nesimţitor, rămân întru cele rele. Vezi necazul meu, Hristoase, şi mă izbăveşte cu solirile celeia ce Te-a născut.

Şi acum ...

Fiind Biserică sfântă şi preacurată a Sfântului Duh, Preasfântă Stăpână, sfinţeşte-mă şi pe mine, care m-am întinat întru cugete pângărite, biserică curată.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Lui Hristos Împăratului veacurilor, lauda tinerilor să-I zicem credincioşii: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe rugul cel gândit, care dedemult s-a văzut de Moisi în munte, arzându-se nears, pe tine Preacurată şi Sfântă Fecioară cu împreună glăsuire întru cântări te mărim.

Pământul către pământ, ţărâna la tină împreună mă trage; curgerea dezmierdărilor mă târăşte, înotarea cea întunecoasă a vieţii mă viscoleşte pe mine, mintea întunecându-se acum mă cufundă. Deci, pleacă mie urechea ta, Fecioară, şi grăbeşte de mă mântuieşte.

Cu mintea şi cu duhul, cu inima şi cu sufletul, cu gura, cu limba şi cu buzele, cu gândul şi cu mişcările cugetului, Maică a lui Dumnezeu Cuvântului, nestricată şi fără de bărbat, totdeauna te mărturisesc pe tine, Marie, şi te măresc.

Slavă ...

Cu mâna Ta zidindu-mă, în rai m-ai rânduit pe mine, Cuvinte, ca într-un oarecare palat veselitor, şi de acolo am căzut cu ticăloşie, călcând cuvântul Tău. Ci acum primeşte cuvântul meu şi întru acesta iarăşi bagă-mă, Mântuitorule, prin solirile Preacuratei Maicii Tale.

Şi acum ...

Te lăudăm toţi şi te binecuvântăm, împăraţii, supuşii, judecătorii, boierii, tinerii, fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri, pământul şi cele cereşti, îngerii şi oamenii, deobşte, Marie Stăpână.

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşare pământească s-a schimbat firea apelor, cea mai înainte lesne curgătoare; pentru aceasta neudat pedestru trecând Israil, a cântat Ţie cântare de biruinţă.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi.

Ca o veselie a cântărilor, ca o cântare ce veseleşte pe Dumnezeu, ca o slavă pentru mulţumire îţi aducem ţie, Curată, aceasta [adică] «bucură-te», că din scârbă ne-ai dăruit nouă bucurie.

Nu vom tăcea, Fecioară Prealăudată, darul milei tale şi puterea acoperământului tău, ci propovăduim acum că ne-ai mântuit pe noi din cumplitele primejdii.

Slavă ...

Izbăvindu-ne din multe feluri de ispite şi din primejdii, cu rugăciunile tale cele de Maică, Prealăudată, cu o unire şi cu căldură şi cu glasuri de mulţumită lăudându-te, cântăm ţie cântare de biruinţă.

Şi acum ...

Fiind aurită cu bunătăţile, ca şi cu nişte ciucuri de aur, Preacurată, şi fiind înfrumuseţată cu adevărat cu darurile Duhului, ca o Mireasă a Tatălui, te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cela ce ai întărit din început cerurile cu Cuvântul Tău cel Atotputernic, Doamne, Mântuitorule, şi cu Duhul cel Atotlucrător şi Dumnezeiesc toată puterea lor,

întăreşte-mă pe piatra cea neclătită a mărturisirii Tale.

Pe mărimea dumnezeieştii bucurii, ca pe o dăruitoare a noastră de întreaga înțelepciune, să o întâmpinăm cu bună credință şi cu glasuri de mulțumire, aducându-i ei pe «bucură-te», ca unei folositoare a noastră.

Maică nenuntită, noi cei ce ne-am izbăvit prin tine de primejdii şi prin tine am câştigat bucuria, ca pe o dătătoare bună şi părtinitoare slăvită, toți te slăvim.

Slavă ...

Maică a lui Hristos Dumnezeu, având rugăciunea ta cea dumnezeiască ca o izbăvitoare de greşeli şi de primejdii, toți te lăudăm cu credință şi cu glasuri de mulțumită, ca pe o pricinuitoare a bunătăților.

Şi acum ...

Izvorule al bucuriei celei fără de moarte, izvorăşti curgerile bucuriei de tămăduiri celor ce sunt întru primejdii şi pe toți îi mântuieşti, ceea ce eşti Curată, ca o neîncetată dătătoare de bunătăți a noastră de la Dumnezeu.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am taina iconomiei Tale, Hristoase Dumnezeule, ale Celui ce sânurile Părinteşti nu Le-ai lăsat şi pe pământ Te-ai pogorât, şi Te-am proslăvit, Unule Iubitorule de oameni.

Cei ce ne-am izbăvit din primejdii, prin solirile tale, Fecioară, bucurându-ne, îți aducem această cântare vrednică, adică: Bucură-te, Curată.

Păcatele patimilor au ridicat asupra noastră multe primejdii, dar dumnezeiescul tău acoperământ, Preacurată, pe noi ne-a izbăvit.

Slavă ...

Cântare de mulțumire cu mâinile sufletului îți aducem ție, Fecioară, săltând cu dumnezeieştile cântări, că din multe necazuri ne-ai izbăvit.

Şi acum ...

Fericiți sunt cu adevărat cei ce te cinstesc pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, că prin tine de păcat şi de necaz ne-am izbăvit.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Noapte neluminoasă eşti necredincioşilor, Hristoase, iar credincioşilor Luminare întru desfătarea dumnezeieştilor Tale cuvinte; pentru aceasta la Tine mânec şi laud Dumnezeirea Ta.

Pe Biruitorul păcatului L-ai născut credincioşilor, Fecioară, şi din primejdii şi din dureri lumea s-a mântuit; pentru aceasta şi noi, ce-i ce ne-am izbăvit din necaz, «bucură-te» strigăm ție.

Noi cei cuprinşi cu multe feluri de ispite, Preacurată Stăpână, şi deznădăjduiți pentru mâhniciunea şi necazul şi cumplita înconjurare, pe tine nădejde de veselie te-am câştigat.

Slavă ...

Ca o păzitoare a mântuirii, credincioşilor şi a robilor tăi, Curată, goneşti primejdiile şi îi păzeşti nevătămați; pentru aceasta, noi părtaşii bunătăților tale celor multe, cu cântări îți mulțumim.

Şi acum ...

Mulțumim ție, Preacurată Stăpână, că prin tine neam izbăvit din multe păcate şi neputințe, şi din dureri şi

din cumplite primejdii, ceea ce eşti nădejdea cea tare a credincioşilor tăi robi.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Cela ce înot în valul grijilor lumeşti şi mă înec de păcatele cele împreună înotătoare, şi mă arunc la fiara cea stricătoare de suflet, ca Iona strig Ție, Hristoase: Din adâncul cel purtător de moarte, scoate-mă.

Limbile îngereşti, depline fiind ele, nu pot a propovădui laudele tale, Preacurată, iar noi acum, ca nişte robi, pe «bucură-te», cuvântul lui Gavriil împrumutând, ți-l aducem ție.

Căzând întru adâncul mâhniciunii şi al înconjurării prin păcatele noastre, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ne-am izbăvit de nevoia primejdiilor.

Slavă ...

Preacurată, pe toată lumea ai îndatorat-o a-ți mulțumi, şi a lăuda şi a slăvi cu bună credință darul tău, că prin tine ne izbăvim de primejdii şi de necazuri.

Şi acum ...

În noapte şi în zi, la arătare şi în ascuns, toți nădăjduim la ajutorul tău, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, şi cu cinste te slăvim.

Sedealna:

Răsărit al Soarelui celui gândit te-ai făcut, Fecioară, Care a venit către apusurile firii noastre; ci ca ceea ce ai îndrăzneală pe Acesta roagă-L, Născătoare de Dumnezeu Prealăudată, ca să slobozească din greşelile cele fără de număr sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, pe Unul Dumnezeu lăudându-L şi zicând: Dumnezeul părinţilor, Cel preaînălţat şi preaslăvit.

Maica lui Dumnezeu, «bucură-te» îţi aducem ţie cu mulţumire, că prin tine ne-am izbăvit cu adevărat din toată greutatea, şi cu un glas strigăm: Întru bucurie şi veselie pe tine te mărim.

Seara ne-am sălăşluit întru plânsul necazurilor celor din năpădirea relelor, dar rugându-ne, Fecioară, acoperământului tău, celui cu dumnezeiască cuviinţă, am aflat bucuria; că tu, Curată, ne-ai izbăvit pe noi dintru tot necazul.

Slavă ...

Ca o dumnezeiască scăpare, toţi câştigând către Dumnezeu acoperământul tău, întru ispite, şi în prigoane şi în păcate la tine cădem şi prin tine dobândim izbăvire, Curată.

Şi acum ...

Cu gura şi cu duhul pururea propovăduim darul solirii tale, că printr-însul toţi ne izbăvim şi de ispite, şi de tiranie, şi de necazul cel greu şi de patimi.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Rugul cel nears împreunându-se ...

Ca cei ce ne-am izbăvit din viforul păcatului şi al patimilor şi al ispitelor prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, cu glas de mulţumită «bucură-te» strigăm ţie, ca cei ce prin tine, ceea ce eşti bună, ne-am mutat din scârbă întru bucurie.

Întru durerea primejdiilor strigând către tine, ceea ce eşti bună, nu ne-ai trecut cu vederea, ci ascultând rugăciunea noastră cea săracă, ne-ai izbăvit din mare necaz; pentru aceasta lăudăm cu credință solirea ta, Preacurată.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pricina păcatelor şi a greşelilor acum au ridicat asupra noastră necazuri de primejdii, de patimi şi ispite sălbatice de la oameni; ci cu dumnezeieştile tale rugăciuni, Născătoare de Dumnezeu, ne-am izbăvit de vrăjmaşi cu preaslăvire.

Şi acum ...

Hristoase, Dătătorule de bine, îndurările Tale se trimit neîncetat peste toți cu adevărat, prin rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine; că întru aceasta dobândim mila Ta, Milostive Mântuitorule, noi creştinii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moisi, celui zăbavnic la limbă şi gângav, şi pe cei trei tineri, râvna lui Dumnezeu cântăreți nebiruiți de foc i-a arătat; toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L şi-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece şi Cuvântului Celui întru tot Meşter trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăcaşul Celui nesuferit, încăperea Celui nemărginit, a Făcătorului tău, pe tine te mărim.

Împreună cu îngerul Gavriil, cu glas de strigare, «bucură-te», după vrednicie îți aducem acum ție, Fecioa-

ră, că prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, ne izbăvim de multe feluri de ispite.

Bucurie şi săltare şi veselie dumnezeiască nouă ni s-a înmulțit de la Dumnezeu, că iată, cei ce plângem cumplit, ne bucurăm prin rugăciunile tale, Fecioară neispitită de nuntă.

Slavă ...

Jertfă de laudă jertfesc ție, Fecioară, şi cu limba şi cu glasul, precum m-am făgăduit, neîncetat dându-ți cântarea cea de mulțumire; prin tine, în ziua necazului izbăvindu-mă.

Şi acum ...

Cu bună credință ne bucurăm împreună de Dumnezeiasca ta Naştere, Preacurată, că din necaz şi din ispite ne-ai izvorât nouă bucurie; pentru aceasta şi noi cu mulțumire ție împlinim cântarea.

DUMINICĂ SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Lui Dumnezeu, Celui ce a ajutat lui Moisi în Egipt de a scos pe Israil, Aceluia Unuia să-I cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi.

Ceea ce ai născut Adâncul îndurării şi pe Dătătorul milostivirii şi Noianul cel nemărginit al iubirii de oameni, Fecioară iubitoare de bine, usucă noianurile cele neînotate ale fărădelegilor mele.

Mintea noastră nu poate, Prealăudată, cu graiuri a te binecuvânta şi cu laude a te cinsti. Pentru aceasta, în loc de graiuri aducând ție credință, cere iertare.

Slavă ...

Având milostivirea ca un firesc şi întâi şi chiar semn, şi firească osebire, Unule Dumnezeule al părinților şi Doamne al milei, miluieşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum ...

Vino, suflete ticăloase, mai înainte de sfârşit, cu fierbinţeală să ne închinăm şi cu dinadinsul să cădem la Născătoarea de Dumnezeu, ca prin mijlocirile acesteia să dobândim milă în ceasul judecății.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălţatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeul meu; lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmaşilor mei; veselitu-m-am de mântuirea Ta.

Ca tâlharul, din suflet strig Ție «pomenește-mă»; ca desfrânata plâng şi mă tânguiesc; ca Manase strig «păcătuit-am», ca vameşul necontenit din inimă suspin; Doamne Dumnezeul meu, mântuiește-mă, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Ceea ce eşti slava lumii, prea proslăvită Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu cu preaslăvire, învredniceşte slavei celei dumnezeieşti pe cei ce te slăvesc ca pe o Născătoare de Dumnezeu.

Slavă ...

Când vei veni, Iisuse Împărate, Dumnezeule, Cel prea veşnic Judecător, împreună cu slujitorii cei de foc şi cu oştile cele de văpaie, ca să judeci viii şi morții şi să răsplăteşti fiecăruia cele vrednice de lucrurile lui, atunci mântuieşte-mă, pentru ceea ce Te-a născut.

Şi acum ...

Întinat fiind cu dezmierdările, pe tine, cea neîntinată Fecioară, te rog să mă izbăveşti de toată întinăciunea trupului şi să-mi dai plâns curățitor neîncetat şi lacrimă stingătoare de văpaia gheenei.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acoperit-au cerurile, Hristoase Dumnezeule, întru iconomia Ta, bunătatea nespusei Tale înțelepciuni, Iubitorule de oameni.

La înfricoşata şi judecătoarea Ta venire, Iisuse Hristoase Dumnezeule, când îngerii vor sta înaintea Ta, şi toată zidirea, Te rog să nu mă ruşinezi pe mine, pentru solirile celeia ce Te-a născut.

În ispite scăpare, în primejdii grabnică ajutătoare şi în toate felurile de înconjurări gata şi iute sprijinitoare

te am pe tine, Stăpână.

Slavă ...

Împiedicat fiind cu laţurile sataniceşti ale dezmierdărilor, cădere cumplită am căzut; ci Tu, Hristoase, zdrobeşte pe toţi cei ce se scoală asupra mea, rogu-mă, pentru Maica Ta.

Şi acum ...

Livadă mult înflorită te-ai arătat, grădină bine mirositoare şi rai bine înfrunzit, ceea ce cu mirosurile cele dulci mirositoare ale darurilor tale, ai suflat reaua putoare a lumii, Prealăudată.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că Lumină eşti şi poruncile Tale s-au făcut vindecări robilor Tăi, Iubitorule de oameni.

Cu lucrurile Te-am întărâtat, cu cuvintele Te-am amărât, Cuvinte, pentru aceasta cad şi strig Ţie: Cu cuvântul Tău, de lucrurile cele necinstite izbăveşte-mă şi îndreptează-mă către lucrurile pocăinţei, pentru ceea ce fără de sămânţă Te-a născut.

Plouă-mi mie o picătură a milostivirii tale, de Dumnezeu Născătoare, şi şterge păcatele mele cele multe, şi bubele şi semnele rănilor pierde-le, ceea ce ai născut pe Doctorul tuturor.

Slavă ...

Suspin şi mă mâhnesc, socotindu-mi păcatele mele cele vrednice de multe suspine. Pentru aceea cad la Tine, Unule fără de păcate: Mântuitorule, mântuieşte-mă pe mine cel mult păcătos, pentru ceea ce Te-a născut.

Şi acum ...

Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, spre tine mi-am pus nădejdea mea şi aşteptarea mântuirii mele. Tu să-mi fii mie şi aici acoperământ, şi în veacul ce va să fie.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Iona din pântecele iadului a strigat: Scoate din stricăciune viaţa mea. Iară noi strigăm Ţie: Atotputernice Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi.

Cela ce ai mântuit pe vameşul, care numai un suspin din inimă Ţi-a adus Ţie, Hristoase, şi ai curăţit pe desfrânata, care a vărsat lacrimi, primeşte, ca un Milostiv, şi picăturile cele mici ale lacrimilor mele şi mă mântuieşte, pentru Preacurată Maica Ta.

Ca o pricină a celor frumoase, ca o dăruitoare a celor bune, ca ceea ce ai născut prin Naşterea ta cea fără de sămânţă, mai presus de cuvânt, pe Cuvântul Cel a toate pricinuitor, învredniceşte-mă, Preacurată, bucuriilor celor de-a pururea vecuitoare şi bunătăţilor celor cereşti.

Slavă ...

Cu mintea Te văd pe Tine, Doamne, şezând pe scaunul slavei cel înfricoşat şi nesuferit şi stându-Ţi împrejur cetele tuturor sfinţilor şi ale îngerilor, mă tem şi mă cutremur gândind la lucrurile mele; pentru aceasta cad la Născătoarea de Dumnezeu.

Şi acum ...

Ceea ce te-ai arătat încăpere a Dumnezeieştii Firi celei neostenitoare, pe mine cel ce mult m-am ostenit cu păcatele şi cu sarcina lor am obosit, uşurează-mă şi mă odihneşte şi mă izbăveşte, Stăpână, de focul cel neostenitor al gheenei.

Sedealna:

Născătoare de Dumnezeu binecuvântată, covârşeşti puterile cereşti, pentru că te-ai arătat Biserică dumnezeiască, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptorul cel ce ardea L-ai rourat, Mântuitorule, şi ai mântuit pe tinerii cei ce cântau şi grăiau: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Pomul cel netrebnic, viţa cea cu totul uscată, smochinul cel ce ţinea locul deşert şi cu frunzele se împodobea, iară rod nu avea, eu sunt, Doamne. Ci cu mila Ta arată-mă bine roditor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

În vremea ieşirii mele, când necazul cel mare va fi aproape de mine şi nu va fi de faţă cine să-mi ajute, şi trebuinţă voi avea de izbăvitor şi de mântuitor, atunci, Născătoare de Dumnezeu, să mă întâmpini şi să mă mântuieşti.

Slavă ...

Mare este durerea, mare sila şi nevoinţa cu adevărat prea mare, când sufletul se desparte de trup. Atunci, Iubitorule de oameni, împreună cu Maica Ta să-mi daţi mie ajutor.

Şi acum ...

Născătoare de Dumnezeu, către tine am întins ochiul inimii mele; să nu mă treci cu vederea, ci dă-mi mie iertare datoriilor, că pe tine singură mijlocitoare te scriu de-asupră-mi.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Tinerilor celor din cuptor ...

Ca Cela ce ai stăpânirea morţii şi a vieţii, când vei vrea, Judecătorule al viilor şi al morţilor, cu voia Ta din cer cu groază să Te pogori pe pământ, atunci, Milostive, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, fă uitare de voie a răutăţilor mele.

Pe tine, palatul cel curat şi strălucit şi purtător de lumină al lui Iisus şi sălaş cuvântător al Cuvântului, chivot însufleţit, cel mai desfătat decât cerurile şi mai înalt decât pământul, Preacinstită Fecioară, Preacurată Marie, te rog mântuieşte sufletul meu.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Fiind legat de mâinile sufletului şi de picioare, cu lanţurile greşelilor mele şi cu funiile răutăţilor mele celor multe, aştept glasul cel ce trimite în foc pe cei ce aşa se află; Mântuitorule, Tu Însuţi mă miluieşte. Zi îngerilor Tăi: «Dezlegaţi-l pe el şi lăsaţi-l să se ducă», pentru ceea ce fără de sământă Te-a născut.

Şi acum ...

Cer nou te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, şi rai cuvântător, lăcaş însufleţit, cinstită şi sfântă casă, palat curat al Împăratului Iisus. Biserică slăvită, pe Acesta în pântecele tău încăpându-L cu nestrâmtorare, mai desfătată decât cerurile eşti Fecioară.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Tinerilor celor din cuptor urmând, care au primit roua Duhului, cu credinţă strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe ceea ce este Maică mai presus de fire şi după fire Fecioară, pe cea una între femei binecuvântată, pe Născătoarea de Dumnezeu cu laude să o mărim.

Cum pe tâlharul printr-un glas binecunoscător raiului l-ai învrednicit, Preabunule; precum ai îndreptat pe vameşul cel ce a suspinat, precum ai miluit pe desfrânata care a lăcrimat, tot aşa, în dar, miluieşte-mă şi pe mine, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Cu tine m-am îmbogățit, Preasfântă Fecioară, ceea ce eşti cetate a sufletului meu, celui lesne robit, şi zid nesurpat şi scăpare întru toată viața mea; cu durerea inimii mă rog ție: Să-mi stai de față şi când mă voi duce din trup.

Slavă ...

Hristoase, ca să slobozeşti pe om de patimi, Te-ai făcut Om, pentru milostivirea Ta cea multă, şi Te-ai unit cu patimile cele ucigătoare de patimi; pentru aceasta, Iubitorule de oameni, cu iubire de oameni, vindecă patimile mele cu preacurate Patimile Tale.

Şi acum ...

Cu adevărat multe măriri ți-a făcut ție Cel puternic, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, precum mai înainte ai proorocit prin Duhul Sfânt; că iată toate neamurile, semințiile şi limbile te fericesc pe tine, cea cu totul fericită.

LUNI SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Celui ce a sfărâmat războaiele cu brațul Său şi pe voievozii călărimii i-a cufundat, să-I cântăm Lui ca Izbăvitorului nostru Dumnezeu, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi.

Având pe Dătătorul înțelepciunii plecându-Se ca un Fiu rugăciunilor tale, dă-mi şi mie, celui ce te laud pe tine, Născătoare de Dumnezeu, o dumnezeiască picătură a cunoştinței celei de sus.

Omoară-mi poftele trupului meu cele dezmierdătoare şi adormi, Preacurată, pornirile mele cele pătimaşe, şi pe sufletul meu cel omorât înviază-l, ca una ce ai născut Viața.

Slavă ...

Noaptea păcatului cuprinzând mintea mea, a făcut-o neguroasă şi neagră şi întunecată; ci Tu, Cuvinte, Soarele dreptății, luminează-mă cu lumina pocăinței, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Şi acum ...

Puterea Celui Preaînalt te-a umbrit pe tine, Fecioară, şi Duhul cel Sfânt a venit peste tine şi S-a sălăşluit întru tine. Pentru aceea, pe Unul din Treime negrăit L-ai născut cu trup, Prealăudată.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cel ce ai întărit cerurile cu cuvântul şi ai întemeiat temelia pământului peste ape multe, întăreşte şi mintea mea întru voia Ta, Unule Iubitorule de oameni.

Pe tine cea bună între femei, pe tine cea frumoasă Fecioară şi tânăra cea cu totul strălucită, Doamna cea împodobită şi fără prihană, te rog să mă împodobeşti cu bunătăţile faptelor bune şi să mă înfrumuseţezi şi să mă străluceşti.

Împreunătoare cu bună cuviinţă şi unire te-ai arătat Prealăudată, a firilor celor despărţite, fireşte şi neamestecate, a lui Dumnezeu şi a omului, ca ceea ce ai născut Dumnezeu-Om, şi aceasta şi aceea fireşte fiind, desăvârşit întru amândouă.

Slavă ...

Cela ce miluieşti pe cei păcătoşi şi iubeşti pe cei drepţi, Cela ce pe toate le faci şi le lucrezi după trebuinţă şi cu îndestulare, Cela ce pocăinţa noastră a tuturor o neguţătoreşti dăruieşte-mi şi mie, Hristoase, pocăinţă, pentru ceea ce fără de sămânţă Te-a născut.

Şi acum ...

Săvârşindu-mi viaţa mea în păcate şi în desfrânări, vinovat m-am făcut, Preaneîntinată, de toată osânda şi pedeapsa şi munca cea cumplită; ci cu mijlocirea ta, izbăveşte-mă de osândă la judecată.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Venirea Ta cea cu trup, Hristoase, încredinţând-o proorocul Avacum, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ceea ce eşti nădejdea tuturor păcătoşilor, sprijinitoarea cea fierbinte a celor deznădăjduiţi şi mângâierea celor scârbiţi, mângâie sufletul meu cel chinuit cu cele

cumplite.

Smerit fiind cu înălțimea părerii celei sărace, a slavei deşarte celei proaste, la tine am scăpat, cea cu totul neîntinată, care ai înălțat firea noastră cea smerită.

Slavă ...

În minte luând divanul cel înfricoşat al Tău, Hristoase, şi groaznica hotărâre, mă înspăimânt, de frică sugrumându-mă, că nu am ce voi răspunde vrednic de îndreptare; pentru aceea cad la Preacurată Maica Ta.

Şi acum ...

Întru tine singură se înnoiesc cu preaslăvire, Stăpână, legile cele fireşti, că tu singură ai născut Prunc fără de sământă şi L-ai hrănit cu lapte, Fecioară Maică şi cea nestricată.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Risipind noaptea patimilor, străluceşte-mi lumină gândită, Cela ce ai alungat întunericul cel dintru început al adâncului şi ai strălucit lumii lumina cea întâi zidită, Făcătorule a toate.

În ceasul sfârşitului şi în vremea secerişului celui mai de pe urmă, să nu mă arunci în foc ca pe o neghină, cu mâinile îngerilor celor secerători, Hristoase, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Dă-mi lacrimi, Stăpână, precum Fiul tău a dat desfrânatei, şi ploi de umilință, rogu-te, ca să izvorăsc eu din ochii mei, curgând ca dintr-un izvor de-a pururea curgător.

Slavă ...

Străluceşte-mi haina mea cea înnegrită şi întinată

şi adapă, Doamnă, cu untdelemnul milei tale candela cea stinsă a sufletului meu, ca ceea ce este lipsită de untdelemn.

Şi acum ...

Ceea ce eşti nor uşor, care ai născut pe Soarele dreptăţii, risipeşte norii trândăviei mele şi îndreptează-mă, prin sârguinţă, către seninul pocăinţei.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Întru adâncul păcatelor căzând, Bunule, ca Iona din chit, strig Ţie: scoate din stricăciune viaţa mea, Iubitorule de oameni.

Cu somnul trândăviei şi cu beţia lenevirii fiind ţinut, Stăpână, nu pot să-mi deschid ochii inimii mele şi să caut la Soarele Care a răsărit dintru tine; pentru aceea tu mă luminează.

Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte sufletul meu de tâlharii cei gândiţi şi de pierzătorii cei păzitori de căi, de amarii zapcii cei stăpânitori de lume şi de puterile cele luătoare de seamă din văzduh, când vor ieşi întru întâmpinarea lui.

Slavă ...

Pe desfrânata care a venit la Tine cu inimă zdrobită şi cu lacrimi fierbinţi nu ai lepădat-o, ci ca un Dumnezeu Milostiv ai miluit-o. Şi pe mine, cel lipsit de lacrimi, miluindu-mă, îndură-Te şi mă mântuieşte-mă în dar, Iubitorule de oameni, pentru Preacurată Maica Ta.

Şi acum ...

Cu izbirile vânturilor şi cu năvălirile valurilor vieţii mă viscoleşte pe mine şi mă tulbură suflarea vânturilor cele unele peste altele; izbăveşte, Maica lui Dumne-

zeu, a Ocârmuitorului, pe sufletul meu din viscolul cel aducător de moarte.

Sedealna:

Ca ceea ce ai milostivire spre smerenia noastră şi acoperi pe cei de pe pământ, ca pe un popor, fără de primejdie, milostiveşte-te binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, îngăduieşte, rugându-te, ca să nu pierim cumplit, roagă, ca o Curată, pe Dumnezeul Cel lesne spre împăcare, să mântuiască sufletele noastre, Preacurată Fecioară.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Pe tinerii cei din cuptor nu i-a ars, nici i-a supărat focul; atunci aceştia trei, ca şi cu o gură, lăudau şi binecuvântau, grăind: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Maică Fecioară, roagă pe Fiul tău pentru lume, ca să ne izbăvească pe noi de cumplite ispite, ca un Iubitor de oameni.

Dă-mi mie, Fecioară, curgeri de lacrimi şi râuri izvorând, prin care să-mi spăl noroiul patimilor şi să-mi curățesc tina sufletului meu.

Slavă ...

O, întru tot lăudată, Fecioară! Cum voi putea să caut la Scaunul cel de foc şi de văpaie înconjurat? Cum mă voi obrăznici ca fără de frică să văd într-însul şezând Ochiul cel atotvăzător şi neamăgit?

Şi acum ...

Eu cel întunecat cu sufletul mi-am petrecut viața ca într-o noapte, lucrurile nopții lucrând; ci luminează-mă cu lumina solirii tale, Prealăudată, ceea ce ai năs-

cut Lumina cea dumnezeiască.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce Se proslăveşte ...

Pentru ce nu-ți aduci aminte de ceasul ieşirii tale, suflete al meu? Pentru ce nu lăcrimezi totdeauna? Pentru ce nu te tânguieşti şi nu suspini de-a pururea? Căci ai lucrat lucruri vrednice de lacrimi, şi de suspinuri şi de multe tânguiri şi plângeri, care sunt vinovate gheenei, în care împreună cu ele vei arde, dacă nu te vei pocăi. Pentru aceasta, cazi la Născătoarea de Dumnezeu, cerând mântuire.

Când iau în minte ziua şi ceasul cel înfricoşat al judecății celei nemitarnice, Stăpână, râul cel de foc şi scrâşnirea dinților, întunericul şi tartarul, mulțimea viermilor şi toată cealaltă muncă, de cutremur umplându-mă, alerg la acoperământul tău.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe Unul din cele trei Ipostasuri ale Uneia şi neîmpărțitei Dumnezeiri, a Treimii celei nedespărțite şi simple, ai născut, pe Hristos Care S-a alcătuit dintru tine, Curată, cu grosimea trupului, cu care S-a unit cu unire negrăită numai puțin, rămânând simplu cu firea, fiindcă Dumnezeu este ca şi mai înainte.

Şi acum ...

Pe tine, încăperea cea curată a Cuvântului, palatul cel cuvântător al lui Hristos, Împăratul împăraților, cerul cel însuflețit, sicriul cel primitor de Dumnezeu şi cortul cel purtător de Dumnezeu, toată lumea, Fecioară, cu laude şi cu cântări mai presus de lume, te laudă prin toată lumea.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu Cel ce Se proslăveşte de îngeri neîncetat întru cei de sus, cerurile cerurilor, pământul, şi munții, şi dealurile, şi adâncul şi tot neamul omenesc, cu cântări, ca pe Făcătorul şi Izbăvitorul, bine-L cuvântați.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Zămislirea Naşterii celei fără de sămânță, cine din oameni poate să o spună? De naşterea cea fără de stricăciune, cine din pământeni nu se va minuna? Pentru aceasta neamurile pământeşti te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Fecioară, ceea ce te-ai făcut sălaş al Dumnezeirii, pe mine cel ce m-am făcut peşteră a tâlharilor celor stricători de suflete şi dugheană a toată fărădelegea, cu baia lacrimilor spălându-mă, arată-mă sălaş al Dumnezeiescului Duh.

De prea meşteşugit meşteşug umple inima mea, Fecioară, şi de umilință, rogu-mă, şi sufletului meu dă-i tânguire mântuitoare. Toată dorirea mea mut-o spre Domnul, ca prin tine viață să dobândesc şi dumnezeiască strălucire.

Slavă ...

Când Tu, Mirele cel frumos, Hristoase, vei veni la miezul nopții, învredniceşte-mă să Te întâmpin cu candelă luminată, ca o pasăre pe nori zburătoare şi prin aer umblătoare, ca un vultur înalt prin văzduh călător, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

Pe tine, Sionul cel sfânt, pe care te-a ales şi te-a

osebit spre sălăşluire Luişi Dumnezeu, Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, Tatălui celui fără de început, Care are pe împărăție împreună pururea vecuitoare, te rog, Stăpână, mântuieşte-mă.

MARȚI SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Lui Dumnezeu Celui ce a ajutat lui Moisi în Marea Roşie, cântare de biruință să-I cântăm, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi.

Mai înainte văzând, Stăpână, că sfârşitul vieții mele soseşte, strig: Tu îmi dă mie curățire de greşeli, Mireasă a lui Dumnezeu.

La noianul bunătății tale am alergat, strigând: Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti bună, izbăveşte-mă de toată munca.

Slavă ...

Cu veselie, cântarea lui Gavriil cânt ție, Curată: Bucură-te, nădejdea tuturor; bucură-te, preaneîntinată Mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum ...

Stăpână, primeşte-ne pe noi cei ce alergăm la tine cu credință şi ne dăruieşte izbăvire de ispite şi de primejdii.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăritu-s-a, prin credință Biserica lui Hristos, pentru că neîncetat cu laude strigă, cântând: Sfânt eşti Doamne şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Pâinea cea cerească, Care hrăneşte inimile tuturor credincioşilor, satură sufletul meu cel flămând şi ticălos.

Omorât fiind, Fecioară, cu lucrările sufletului acum petrec nelucrător, ca un mort fără de suflare; ci înviază-mă, ceea ce ai născut Viața cea ipostatică.

Slavă ...

Inima mea cea întinată şi mintea mea ce înnoroită, tu, ca o Curată Mireasă şi neîntinată Fecioară, curățeşte-o, Stăpână, ca o Maică a Împăratului a toate.

Şi acum ...

Haină întinată şi înnegrită purtând, din dumnezeiasca cămară voi fi aruncat; pentru aceea, Stăpână, luminează-mi haina şi mă mântuieşte.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul Tău şi m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale şi m-am spăimântat, Doamne.

Înțelegând noianul cel nemărginit şi înfricoşat al răutăților mele, mă întunec la minte şi mă cutremur ca să nu mă acopere pe mine valul pieirii; ci, fii mie ocârmuitoare, Născătoare de Dumnezeu, şi mă mântuieşte.

De păcatele cele nenumărate tras fiind, şi împovărat cu mulțime nemăsurată şi sarcini grele de răutăți, te rog pe tine, Născătoare de Dumnezeu, dintru acestea să mă uşurezi şi să mă mântuieşti.

Slavă ...

Hristoase, cum voi sta înaintea înfricoşatului scaun? Ce răspuns voi da pentru cele ce de voie am greşit? Ci, pentru Născătoarea de Dumnezeu, în dar mă miluieşte.

Şi acum ...

Din nesimțirea cea desăvârşită şi din orbirea cea multă, nu pot să cuget la ziua judecății şi să mă plâng pe

mine însumi mai înainte de sfârşit; Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Doamne Dumnezeul meu, de noapte mânecând, mă rog Ție: Dă-mi iertare greşelilor mele şi către lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele, rogu-mă.

De pornirea patimilor târându-mă, Stăpână, întru adâncul păcatelor şi în fundul relelor afundându-mă, din dedesubturi îmi întind mâinile către cer, strigând cu plângere, şi cu suspinuri, şi cu tânguiri şi cu lacrimi: Izbăveşte din adâncul apelor pe robul tău, Curată.

Stăpână, Fiul tău şi Dumnezeu, omorând moartea cu moarte, te-a arătat pe tine lumii izvor de nemurire. Deci, înviază mintea mea cea omorâtă şi izbăveşte-o de moartea cea sufletească, că tu ai născut Viața celor vii.

Slavă ...

La înfricoşatul Tău divan, Hristoase, când mii cu adevărat şi zeci de mii, mulți vor sta Ție înainte, cu sfială şi cu groază, Cela ce vei judeca pământul, atunci să nu mă ruşinezi pe mine cel ruşinat, ca, mântuindu-mă, pentru Născătoarea de Dumnezeu, să Te slăvesc pe Tine.

Şi acum ...

Curată, mă înfricoşez şi mă cutremur când iau în minte ziua venirii lui Hristos, întru care din cer va veni să judece pe oameni, osândit fiind mai înainte de judecată; pentru aceasta alerg la sprijinul tău cel fierbinte.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Dintru adânc ai scos pe proorocul Tău Iona, Doamne; şi pe mine cel ce strig, dintru adâncul nemăsuratelor

mele greşeli scoate-mă, Milostive, ca un Iubitor de oameni.

Izbăveşte-mă, Fecioară, de dulcețile cele vătămătoare de suflet şi mă slobozeşte de poftele patimilor, şi mă întăreşte să poftesc fără sațiu bunătățile cele stătătoare.

Dăruieşte-mi mie, Fecioară, plâns făcător de bucurie; umilință, uşa mângâierii; întristare, maica bucuriei; necaz măsuratec, dătător de veselie.

Slavă ...

Precum a-i mântuit pe Iona din chitul mării, mântuieşte şi ticălosul meu suflet din chitul cel stricăcios de suflet, cu rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine.

Şi acum ...

Dă-mi, Stăpână, răbdarea lui Lazăr, suspinul cel înfocat al vameşului, lacrimile desfrânatei şi mărturisirea cea fierbinte a lui Manase.

Sedealna:

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit pentru noi şi a surpat stăpânirea morții, roagă-L neîncetat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Dumnezeul părinților şi al nostru, bine eşti cuvântat în veci.

Bogatul cel nebun, care s-a aruncat în focul gheenei şi acum este lipsit de un deget udat şi de o picătură de apă curgătoare, să te înțelepțească pe tine suflete, şi cazi la Maica lui Dumnezeu, ca să nu pătimeşti şi tu cele asemenea.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Judecătorul viilor şi al morţilor, în ziua judecăţii să mă arăţi pe mine neosândit şi să mă pui de-a dreapta Judecătorului, ca să aud şi eu glasul cel dumnezeiesc.

Slavă ...

Suferirea Ta cea nemăsurată, şi nemărginita îndelunga-răbdare şi bogăţia bunătăţii, defăimându-le eu nepriceputul, strig Ţie, Cuvinte: Cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, mântuieşte-mă.

Şi acum ...

Prin legile cele de Maică, având către Dumnezeu îndrăzneală nemărginită, cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, pe cei ce nădăjduiesc întru tine, mântuieşte-i de primejdii şi în ziua Judecăţii de toată munca izbăveşte-i.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Împăratul slavei ...

Cu ochii minţii văzând pe Fiul tău şezând ca un Judecător pe scaun preaînfricoşat şi preaînalt şi preaînălţat, suspin şi mă tânguiesc şi pe tine, Fecioară, te chem în ajutor.

Toată inima să înflorească ca un crin, că Maica lui Dumnezeu şi Fecioara stă de faţă la cei ce cântă în dumnezeiasca ei Biserică şi ne dă nouă dezlegare bolilor şi iertare greşelilor.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Multe lăcaşuri şi corturi ale celor ce se mântuiesc sunt în casa Părintelui Tău, Cel fără de început, precum ai zis Preabunule Mântuitorule. Pentru aceea arată-mă moştenitor al unuia dintre dânsele, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Şi acum ...

Ceea ce te-ai făcut Biserică cu totul luminoasă a lui Dumnezeu, arată-i lăcaşuri ale Duhului pe robii tăi, Curată, care se adună în sfântă Biserica ta şi te preamăresc pe tine întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Împăratul slavei, Cel Unul fără de început, pe Care Îl binecuvintează puterile cerurilor şi se cutremură cetele îngerilor, lăudaţi-L preoţi, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Prealăudată, cea mai înaltă decât cerurile, care fără de sământă ai zămislit pe Cuvântul Cel fără de început şi ai născut oamenilor pe Dumnezeu întrupat; pentru aceasta pe tine toţi credincioşii pururea te mărim.

Să tacă adică bârfirea ritorilor, iară trâmbiţele dumnezeieştilor apostoli să strige şi cu glasuri luminate să te laude, Fecioară, şi să te vestească cu adevărat de Dumnezeu Născătoare.

Fecioară, ceea ce eşti cămară a Dumnezeului Celui viu, învredniceşte-mă cămării celei tainice şi cereşti, ca să văd frumuseţea Mirelui Hristos şi ca de-a pururea neîncetat să te măresc pe tine.

Slavă ...

Izbăveşte-mă, Mântuitorule, de durerea cea din iad, pentru ceea ce Te-a născut pe Tine, şi de întunericul cel mai dinafară, şi de tartarul cel amar şi de toată cealaltă muncă, ca împreună cu cei fără de trupuri să Te slăvesc pe Tine.

Şi acum ...

Dezbracă-mă, Fecioară, de hainele cele de piele ale omorârii, întru care m-a îmbrăcat pe mine zavistia, şi îmbracă-mă cu veşmântul cel luminat al nemuririi, ca de-a pururea cu dragoste să te măresc pe tine.

MIERCURI SEARA

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Celui ce a făcut zid în curgerea Mării Roşii şi l-a dat lui Israil, şi a acoperit întru adânc pe Faraon cu toată oastea, să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi.

Cort cinstit al Stăpânului te-ai arătat, de Dumnezeu dăruită, care ai cinstit firea strămoşului; pentru aceasta te rog pe tine, Curată: De toată necinstirea patimilor izbăveşte-mă.

Învredniceşte mintea mea cea netrebnică şi întinată, să se înalțe mai presus de materia cea lumească şi pământească şi întăreşte-o, Fecioară, să trăiască viața îngerilor celor fără materie.

Slavă ...

Înlăuntru având sădit pe a milui şi a mântui, miluieşte-mă, Doamnă, şi mă mântuieşte pe mine desfrânatul, ca să propovăduiesc tuturor mila ta cea covârşitoare spre mine.

Şi acum ...

Uşă pecetluită şi grădină încuiată şi munte cu totul umbrit, rai nejefuit, care ai adus pe Hristos, Pomul vieții celei de-a pururea vecuitoare, te cunoaştem Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Peste ape întemeind pământul, Cuvinte, Hristoase Dumnezeule, şi pe inimile noastre le întăreşte, ca să Te laude pe Tine.

Dă robilor tăi, Curată, cererile cele mântuitoare în această dumnezeiască Biserică a ta, întru care ai arătat izvorul minunilor, care de-a pururea izvorăşte prin dumnezeiasca ta venire de faţă, şi de judecata cea veşnică izbăveşte-i.

Curată, ceea ce ai născut pe Hristos, Adâncul milei, mai presus de pricină şi de cuvânt, pe Dătătorul tuturor bunătăţilor. Pentru aceea, această casă dumnezeiască a ta ai arătat-o cu adevărat, prin dumnezeiască umbrirea ta, curăţitoare de patimile cele de tot felul.

Slavă ...

Învredniceşte-mă, Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, a mă pocăi desăvârşit, şi din inimă să suspin, şi să plâng totdeauna cu tot sufletul şi să mă căiesc cu tot gândul pentru acelea care le-am păcătuit cu cunoştinţă şi cu necunoştinţă, scârbindu-Te pe Tine cel Milostiv.

Şi acum ...

Ceea ce eşti sicriu înţelegător, care ai născut lumii cu adevărat Mana cea nestricăcioasă, vino de faţă în mijlocul nostru, Fecioară, şi ne satură de Pâinea cea tainică, pe noi care cu dragoste şi cu credinţă şi cu adevărat te fericim pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul Tău, Doamne, că Te-ai văzut pe pământ, ca să ne mântuieşti pe noi; pentru aceea strigăm:

Slavă puterii Tale, Doamne.

Căzând în patimi trupeşti urâte şi în multe întinăciuni sufleteşti, mă chinuiesc fiind rănit cu îndoite săgeți; pentru aceasta te rog pe tine, Curată: Vindecă-mă, ca o Atotputernică.

Uşă a lui Dumnezeu mai înainte te-a văzut proorocul, Fecioară Preacurată, prin Care Însuşi a trecut precum ştie; pentru aceasta te rog pe tine: Deschide-mi mie uşile pocăinței.

Slavă ...

De mâncarea cea vătămătoare şi de stricăciune făcătoare, împărtăşindu-se de demult Adam în Eden, toți ne-am surghiunit cu amar din desfătare, Preamilostive, întru care iarăşi ne-ai băgat pe noi prin mijlocirile Maicii Tale.

Şi acum ...

Domnul S-a întrupat din sângiurile tale cele curate, şi tuturor oamenilor le dăruieşte pocăință adevărată, cu mijlocirile tale, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Roua cea de la Tine, Hristoase Dumnezeule, vindecare s-a arătat nouă credincioşilor; iar pământul, celor ce cu necredință petrec, cădere vesteşte; pentru aceea, de noapte mânecând, cântare Ţie aducem.

Totdeauna păcătuind, Curată, şi cufundată în patimi pe ştiința mea aducând-o, eu ticălosul m-am deznădăjduit; ci tu mă miluieşte, cea cu totul fără prihană.

Îngreuiați fiind cu somnul păcatului, Curată, însă pe noi cei ce priveghem în preacinstită Casa ta, cu dumnezeiască şi trează solirea ta, miluieşte-ne Mireasă a lui Dumnezeu.

Slavă ...

Maică Fecioară Curată, lauda solirilor tale este preaînaltă pretutindeni, prin care şi acum izbăveşte-mă din toate felurile de înconjurări ale vieții acesteia.

Şi acum ...

Bolnăvindu-mă foarte şi cu amândouă cumplit necăjindu-mă, Curată, mă rog să primesc de la tine sănătate sufletului şi trupului, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Strigat-am către Tine, Doamne, când m-am necăjit şi ai scos [din stricăciune] viața mea, mult Milostive.

De fiara mării, adică de chitul cel din mare, înghițit fiind, după ce m-am înecat din nebunia mea, întru adânc m-am pogorât; ci dintru adânc şi de la fiară izbăveşte-mă, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Cel Atotputernic.

După naştere te-ai arătat precum şi mai înainte de naştere erai, Fecioară nenuntită, Maică a lui Dumnezeu, nevătămându-se cu nimic curăția ta; că deşi naşterea a fost mai presus de fire, dar fecioria după fire a rămas.

Slavă ...

Rob lenevos fiind eu, talantul cel dat mie spre lucrare l-am îngropat şi mă tem de înfricoşată venirea Ta, Mântuitorul meu, că n-am ce să răspund când vei cere de la mine neguțătoria lui; ci numai pentru rugăciunile Maicii Tale, mântuieşte-mă.

Şi acum ...

Gură ritoricească nu poate tâlcui cu cuvinte minunea Naşterii tale, de Dumnezeu Născătoare, că pe Cel neajuns puterilor celor de sus singură, negrăit zămislin-

du-L, L-ai născut din Duhul Sfânt, Preacurată.

Sedealna:

Preasfântă, uşa lui Dumnezeu, izbăveşte-mă din porţile iadului şi-mi arată calea pocăinţei, prin care să aflu uşa ce duce la viaţă. Povăţuitoarea celor rătăciţi, păzeşte neamul oamenilor celor credincioşi şi mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce prin înger pe tineri în cuptor i-ai mântuit şi văpaia în rouă ai prefăcut; bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

O, taină înfricoşată şi străină! O, auzire prea nouă! Că Dumnezeu Fiu al femeii S-a făcut, cu lucrul, nu cu chipul, ca pe mine fiu al lui Dumnezeu cu punere să mă facă.

Tu singură eşti ridicarea celor căzuţi şi îndreptarea celor ce greşesc; tu te-ai arătat povăţuitoarea celor orbi, mila celor săraci, bucuria celor sănătoşi şi vindecarea celor bolnavi.

Slavă ...

Cu ploile lacrimilor adapă, Fecioară, inima mea cea înţelenită şi îmbată brazdele sufletului meu cu umilinţa, roadele faptelor celor bune înmulţindu-le.

Şi acum ...

Cine va putea să povestească cu dumnezeiască cuviinţă măririle tale? Şi puterile tale cine le va grăi? Auzite va face laudele tale, Maică neispitită de nuntă.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Ziditorul a toate ...

Ceea ce eşti nestricată, care pe Dumnezeu L-ai zămislit fără stricăciune, pe Izvorul nestricăciunii, mintea mea cea stricată cu păcatele fă-o nestricăcioasă şi cugetele cele făcătoare de stricăciune şi întinate goneşte-le din ea.

Pe tine, Biserica cea însufleţită şi casă preasfântă, pe care a zidit-o Înţelepciunea lui Dumnezeu şi S-a sălăşluit întru dânsa, mai presus de minte şi de cuvânt, te rog, Curată, arată mintea mea casă a Sfântului Duh.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Dumnezeu Cuvântul, Cel singur fără de început şi Care din Tatăl Cel fără de început fără de ani S-a născut, cu trup, sub ani, din tine cea Curată, ceea ce eşti una binecuvântată şi cu dar dăruită, S-a născut.

Şi acum ...

Biserică împodobită cu multe feluri de fapte bune şi strălucită a Celui Preaînalt, cunoscându-te pe tine, Preasfântă Fecioară, te lăudăm cu dreaptă credinţă şi te preaînălţăm întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Ziditorul a toate şi Mântuitorul sufletelor noastre, lăudaţi-L popoare pe Hristos Dumnezeul nostru şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Maică a lui Dumnezeu şi Fecioară, care ai născut şi iarăşi fecioară ai rămas; nu este lucru al firii, ci al pogorârii lui Dumnezeu. Pentru aceasta pe tine, ca pe ceea ce numai tu singură te-ai învrednicit dumnezeieştilor minuni, pururea te mărim.

A lăuda cu cântări Naşterea ta şi a tâlcui chipul ei

şi îngerilor şi oamenilor este cu neputinţă, Maică nestricată, Mireasă nenuntită, cea între femei cu dar dăruită, pururea Fecioară.

Toată nădejdea mântuirii mele întru tine o pun, cu credinţă neîndoită şi cu dorire înfocată, Preacurată, mântuieşte-mă pe mine cel ce scap la tine, ceea ce singură eşti nădejdea mea cea tare şi scăparea mea cea prea nezdrobită.

Slavă ...

Mântuitorule, lacrimile mele pâine să mi se facă mie şi ziua şi noaptea, ca să plâng şi să-mi spăl întinăciunea cea cu greu de spălat cu care din nebunia mea s-a mânjit inima mea, şi mai mult decât zăpada să mă albesc, mărindu-Te pe Tine şi pe ceea ce Te-a născut.

Şi acum ...

Stăpână, cu adevărat şi chiar pe Dumnezeu singură născându-L, cu adevărat şi chiar şi de Dumnezeu Născătoare te-ai numit, cu chemare dumnezeiască potrivit naşterii, îmbogăţindu-te după cuviinţă cu dumnezeiască numire.

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Celui ce a cufundat pe Faraon în Marea Roşie, cântare de biruinţă să-I cântăm, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Naşterea ta de Dumnezeu Născătoare, s-a arătat toată dorire şi dulceaţă de mântuire, care goneşte toată amărăciunea cea din patimi şi din greşeli de la robii tăi.

Cuvântul cel subţire al dumnezeieştilor tale rugăciuni, cu totul fără prihană, opreşte viforul dulceţilor şi al patimilor mele, ca să slavoslovesc cu alinarea inimii puterea ta cea neasemănată.

Slavă ...

Cela ce voieşti milă, nu jertfă, ca un Milostiv, şi toate lucrurile Tale le ţii cu mila Ta, Mântuitorule, Unule Milostive, miluieşte-mă pe mine cel nemilostiv, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Şi acum ...

Mă tânguiesc şi suspin cugetând la lucrurile mele cele vrednice de toată munca şi pedeapsa, însă cutezându-mă la îndurările Tale, întru rugăciune aduc Ţie pe ceea ce Te-a născut pe Tine.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întărirea mea Te fă, Cela ce ai întărit cerurile cu cuvântul şi ai întemeiat pământul peste ape, şi mă izbă-

veşte, ca un Dumnezeu, de toată primejdia.

Cuvântul lui Dumnezeu, întru începuturi întinzând cerurile ca o piele pe nimic, cer cuvântător şi însufleţit te-a întemeiat pe tine, Curată, pe pământ, şi ca un Soare frumos, răsărind dintru tine, luminează pe cei ce te cinstesc pe tine.

Cheltuind traiul vieţii mele întru lenevire şi ajungând la sfârşit şi la apusurile vieţii, cu credinţă am alergat la tine, Cinstită, răsăritul cel gândit al Soarelui Celui neînserat, ca să nu mă apuce întunericul.

Slavă ...

Iisuse, Cuvinte, Soarele cel neapus al dreptăţii, Cela ce ai îndreptat toate cu darul Tău, dă-mi mie ca întru dreptate să mă arăt feţii Tale şi când mi se va arăta mie slava Ta, satură-mă, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Şi acum ...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu fără de durere şi fără de patimă, cercetează durerile inimii mele celei mult pătimaşe cu dumnezeiască cercetarea ta, că tu eşti, Stăpână, cercetarea, acoperământul şi sprijinul lumii.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul Tău, Doamne, şi m-am temut; înţeles-am lucrurile Tale şi m-am spăimântat; că prin Crucea Ta ai stricat moartea, dăruindu-ne nouă viaţă.

Pe Cuvântul cel de o fiinţă cu Tatăl, netâlcuit sub ani L-ai născut, Fecioară, pe Cel iubitor de oameni şi fără de ani, Care S-a făcut Om ca să mântuiască pe om.

Milostivirea şi dragostea ta tinde-le peste robii tăi, Curată, care de-a pururea te roagă pe tine şi cu rugăciu-

nile tale izbăveşte-i de munca cea înfricoşată.

Slavă ...

Ceea ce ai născut cu trup pe Cel fără de ani, roagă-L ca să ne izbăvească pe noi din patimile cele de mulți ani, pe noi cei ce te lăudăm pe tine, cea cu totul fără prihană.

Şi acum ...

Cu credință adevărată şi fierbinte alerg către tine şi strig, cea cu totul fără prihană: Tu fii-mi mie curățitoare de greşelile cele multe, izbăvindu-mă şi mântuindu-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mânecând, Cuvinte, la slava şi lauda Ta, neîncetat lăudăm chipul Crucii Tale, pe care ni l-ai dat nouă armă de ajutor.

Maica Iubitorului de oameni şi a lui Dumnezeu Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, curățire de greşeli trimite, cu rugăciunile tale, celor ce cu credință şi cu dragoste întru cântări te cinstesc pe tine.

Stăpână, Maica lui Dumnezeu, dă-mi dezlegare greşelilor mele şi-mi înviază sufletul cel cumplit omorât, ceea ce ai născut lumii Viața cea fără de moarte şi ipostatică.

Slavă ...

Numai eu singur Te-am întărâtat pe Tine, mai mult decât orice om, Milostive, şi bunătatea Ta spre urgie am pornit-o; ci cu rugăciunile cele sfinte ale Maicii Tale celei nestricate mântuieşte-mă.

Şi acum ...

Cetele îngerilor le-ai covârşit, ca ceea ce ai întrupat pe Dumnezeu; iar eu pe toți covârşindu-i cu păca-

tele, mă înfricoşez şi tremur, şi te rog pe tine, Stăpână, mântuieşte-mă.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Strigat-am către Tine, Doamne, când m-am necăjit, pentru că m-am înfipt în tina adâncului multor greşeli, şi arătâdu-Te m-ai scos din stricăciune.

Dăruieşte-mi mie, Stăpâne, ca un Bun, inima cea zdrobită a vameşului, lacrimile desfrânatei, mărturisirea şi pocăința lui Manase şi întoarcerea cea fierbinte a ninivitenilor.

Fecioară Preacurată, ceea ce ai născut Curățirea şi pe Făcătorul de bine al păcătoşilor, te rog pe tine, dezleagă-mi, cu rugăciunile tale cele de Maică, vinovățiile greşelilor mele cele nemăsurate, că ai putere, ca o Maică, către Fiul tău.

Slavă ...

Hristoase, pe noi cei lepădați dedemult de la fața Ta, cu judecata Ta cea prea dreaptă, iarăşi ne-ai chemat, ca un Milostiv, prin venirea Ta cea dumnezeiască; şi acum, Bunule, primeşte-ne pe noi cei ce am păcătuit şi izbăveşte-ne de cele rele, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Şi acum ...

Pe tine, ca pe o singură bună şi ca pe o frumoasă între femei, ca pe o neîntinată toată şi sfântă, ca pe o sfințită, ca pe o cinstită şi neîntinată, ca pe o mai curată decât toată făptura, aflându-te Ziditorul, S-a sălăşluit întru tine.

Sedealna:

Zămislit-ai fără de sămânță în pântecele tău, Fe-

cioară, Născătoare de Dumnezeu, pe Cela ce L-ai văzut spânzurat pe Cruce. Deci, roagă-L neîncetat pentru sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tiranica poruncă tinerii n-au ascultat şi de cuptor nu s-au îngrozit, iar lui Dumnezeu au cântat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Aflându-mă în nedumerire şi în necaz şi în primejdii, Preaneîntinată, cu inimă fierbinte te chem pe tine: Întâmpină-mă şi mă mântuieşte şi îmi dă mie, Fecioară, mângâiere.

Având sufletul omorât cu călcările de poruncă cele grele, pe tine, ceea ce ai omorât iadul cu Naşterea ta, te rog, Stăpână, înviază-mă, cu chipurile pocăinţei.

Slavă ...

Pe Maica Ta o aduc Ţie, Mântuitorule, întru rugăciune, Iubitorule de oameni, pe care primind-o, izbăveşte-mă de greşeli şi de judecata ce va să fie şi de munca cea veşnică.

Şi acum ...

Înălţimea şi adâncul şi lungimea şi lăţimea întregii zidiri văzute, mărimea Naşterii tale, Stăpână, le covârşeşte, că ai întrupat mai presus de cuvânt pe Ziditorul acesteia.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeu ...

Mântuieşte-mă din stricăciune şi din primejdii şi din patimi, Preasfântă, căci către tine alerg, ceea ce eşti nădejdea mea şi dumnezeiasca mântuire.

În ceasul sfârşitului de la pârâşii cei cumpliţi scoţându-mă, Stăpână Fecioară, către dumnezeiasca sălăşluire tu însăţi mă povăţuieşte.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Să lăudăm pe Fecioara cea singură între femei binecuvântată; pe Hristos preaînălţându-L şi proslăvindu-L întru toţi vecii.

Şi acum ...

Deşteaptă-te, o, suflete, şi căzând la Născătoarea de Dumnezeu, strigă: Nădejdea şi mântuirea tuturor, izbăveşte-mă de focul cel veşnic.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeu şi Pricinuitor al fiinţei tuturor, pe Hristos să-L preaînălţăm şi să-L slavoslovim întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, pe Cuvântul întrupat fără de sămânţă dintru tine, cu dumnezeiască cuviinţă L-ai născut; pentru aceasta pe tine te mărim.

Fecioară, roagă pe Făcătorul şi Ziditorul meu să mă izbăvească de judecata cea înfricoşată şi viaţă mie să-mi dăruiască.

Maică Fecioară Curată, cea cu totul fără prihană, izbăveşte de întinăciunile cele sufleteşti turma ta, care te măreşte pe tine.

Slavă ...

Stăpâne Hristoase, Născătoarea de Dumnezeu Îți aduce Ție rugăciune pentru mine, pe care primind-o, izbăvește-mă de toată munca.

Şi acum ...

Stăpână, totdeauna te rog pe tine: Izbăveşte sufletul meu cel smerit de osânda ce va să fie şi de muncă.

Glas 7, Cântarea 1-a, Irmos:

Toiagul lui Moisi cu dumnezeiască putere Marea Roşie a despărţit şi pe popor l-a trecut, care cânta şi zicea: Să cântăm minunatului Dumnezeului nostru cântare de biruinţă, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi.

Fecioară, ai covârşit cetele îngerilor cele fără de trupuri, întrupând pe Dumnezeul Cel fără de trup; pentru aceea te rog, Preacurată: Omoară toate patimile trupului meu.

Binecuvântată Fecioară, ceea ce eşti plină de dar, umple de dar gândul meu şi luminează-mi sufletul, ca pururea să te binecuvintez pe tine, ceea ce cu binecuvântări ai încununat pe oameni.

Slavă ...

Cu apele cele izvorâtoare de viaţă, Fecioară, adapă sufletul meu cel topit de arsura păcatului ca să odrăslesc, Preacurată, spicul cel roditor al dumnezeieştii umilinţe.

Şi acum ...

Avându-te mare zid, voi covârşi zidirea multor păcate, îngrădindu-mă cu acoperământul tău, ceea ce eşti singură mântuirea oamenilor, singură chemarea lui Adam cel căzut.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăreşte-mă, Doamne, întru mărturisirea dreptei credinţe, ca să nu mă clătească pe mine vrăjmaşul până

în sfârşit.

Divan groaznic şi înfricoşat mă aşteaptă pe mine cel ce am păcătuit, la care groaznic voi fi judecat, Fecioară Preacurată; una ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Judecătorul Cel veşnic, pe Acesta roagă-L ca să mă izbăvească atunci de munca cea cumplită.

Preaslăvite s-au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu, precum zice proorocul; roagă-L pururea pe Dânsul, ca pe Domnul slavei, ceea ce eşti una bună, ca să facă părtaşi slavei pe toți cei ce cu credință te slăvesc.

Slavă ...

Odinioară, grăitorul de Dumnezeu te-a văzut pe tine, Preacurată, carte întru care s-a scris Cuvântul cu puterea Tatălui; pentru aceea roagă-te să mă scrie în cartea vieții, rupând zapisul cel rău al păcatelor mele.

Şi acum ...

Născătoare de Dumnezeu, acum având îndrăzneală ca o Maică către Fiul tău, pe cei ce te laudă cu dragoste, izbăveşte-i de greşeli şi de boli şi de primejdii, ca toți pururea să te slăvim.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Doamne, şi de lauda Ta toate le-ai umplut; slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Preacurată Fecioară, deşertându-se dintru tine, Mirul, Ziditorul zidirii, toate le-a umplut de bună mireasmă, cu dumnezeieştile cunoştințe ale preaslăvite-i voii Lui.

Cela ce a răsărit din pântecele tău, Fecioară Prea-

curată, pe toate le-a luminat cu dumnezeieşti străluciri de soare; pentru aceea luminează-mă pe mine cel întunecat cu patimile.

Slavă ...

Umbrele Legii şi dumnezeieştile grăiri ale proorocilor cu taină te-au arătat pe tine, Fecioară, că vei naşte pe Dătătorul de Lege; pentru aceasta îndreptează-mă pe mine cel ce te laud, Maică dumnezeiască.

Şi acum ...

Pentru proorocii Tăi, Cuvinte, pentru dumnezeieştii şi cinstiţii Tăi mucenici, pentru cuvioşii şi drepţii Tăi, şi pentru ceea ce Te-a născut, Iubitorule de oameni, mântuieşte poporul Tău.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pe mine cel întunecat cu noaptea patimilor, luminează-mă, Lumina cea neapropiată, ca mânecând să strig Ţie: Lumină şi pace sunt poruncile Tale.

Vicleanul veliar m-a lovit cu bube şi tot rănit făcându-mă, m-a lăsat abia viu; ci tu, Stăpână, cu doctoria ta, vindecă-le şi mă înviază.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti tare îndreptare celor căzuţi, cu rugăciunile tale cele de Maică, ridică-mă pe mine cel ce zac, mântuieşte-mă pe mine cel pierit şi luminează mintea mea, rogu-mă.

Slavă ...

Semnele Naşterii tale, adunarea proorocilor cu taină le învăţau pentru că munte umbrit, munte netăiat, munte gras şi închegat, în multe feluri, pe tine te-a arătat.

Şi acum ...

Omoară-mi cugetul cel pământesc al trupului meu,

de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Viața, Care cu moartea pe moarte, prin dumnezeiasca putere de tot a pierdut-o, Preasfântă Curată.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Din pântecele chitului striga proorocul: Scoate din stricăciune viața mea. Iară noi strigăm Ție, Atotputernice Mântuitorule: Miluieşte-ne pe noi.

Iona, înghițit fiind de fiara cea din mare, preaslăvit închipuia îngroparea şi învierea Celui Născut dintru tine, Fecioară; pentru aceasta, te rog, Preacurată, răpeşte-mă de la fiara dezmierdărilor celor purtătoare de moarte.

Acum, cuprins fiind de dormitarea răutății, am căzut în somnul păcatului, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi zac pe patul deznădăjduirii; ci cu neadormită rugăciunea ta, Preacurată Fecioară, luminează-mă, ridică-mă şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Nu mă pricep şi mă cutremur când Te iau în minte, Doamne, şezând pe scaunul slavei Tale, că sunt înconjurat de adâncul păcatelor; ci având noianul milostivirii, miluieşte-mă şi pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Şi acum ...

Nici un folos nu-ți va fi, o, suflete al meu, din materia pentru care te sârguieşti şi pentru care în deşert te topeşti cu grijile vieții, ci toată grija arunc-o spre Domnul, Cela ce te va judeca şi cu lacrimi strigă: Stăpâne, Iubitorule de oameni, mântuieşte-mă cu solirile celeia ce Te-a născut.

Sedealna:

Fecioară, punându-mi eu pe dinafară nume de evlavie, înlăuntru sunt batjocura curviei şi râs al trufiei mă văd. Pentru că de două fiare potrivnice una alteia sunt cuprins din neluarea aminte a mea. Drept aceea, izbăveşte-mă, că tu eşti bucuria şi nădejdea sufletului meu.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De tinerii Tăi cei din cuptor nu s-a atins focul, nici i-a supărat; atunci acei trei ca dintr-o gură cântau şi binecuvântau, zicând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinților noştri.

Cei trei tineri din mijlocul cuptorului mai înainte au închipuit Naşterea ta, că născând Focul nu te-ai ars. Pentru aceea, Preacurată, arde patimile inimii mele celei materialnice.

Fecioară, ceea ce ai născut Focul dumnezeirii, arde uscăciunile patimilor mele şi cu lumina pocăinței străluceşte-mă pe mine, rogu-mă, Preacurată.

Slavă ...

Izvoare de tămăduiri tuturor izvorăşti, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut Izvorul vieții; ci cu rugăciunea ta cea caldă curățeşte-mă de întinăciuni, dumnezeiască Mireasă.

Şi acum ...

Toate semnele dumnezeieştii tale Naşteri văzându-le dumnezeieştii prooroci, cu bucurie lăudau, strigând: Prealăudate Dumnezeul părinților, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Cel înfricoşător heruvimilor ...

Cel mai mare dintre prooroci, cu dumnezeiască arătare, mai înainte uşă te-a văzut, Preacurată, prin care a intrat şi a ieşit Dumnezeu, lăsându-te pe tine pecetluită şi uşile cerului a le deschide celor ce strigă: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Preacurată, ai născut mai presus de pricină Fiu Sfânt, pe Cel ce dăruieşte sfinţenie celor ce-L sfinţesc pe Dânsul; pentru aceea umple de sfinţenie cugetul şi sufletul meu care strigă: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Acum rupe lanţul răutăţilor mele cu dumnezeiasca suliţă a Fiului tău, Cel ce a rupt legăturile iadului, şi luminează-mă cu podoabele nepătimirii, de Dumnezeu dăruită, ca să strig: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum ...

Soborul dumnezeieştilor prooroci, adunarea apostolilor şi ceata mucenicilor, Te roagă pe Tine, Hristoase, ca să izbăveşti de toată nevoia, pentru solirile Maicii Tale, pe cei ce cu credinţă strigă: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel înfricoşat heruvimilor şi minunat serafimilor, şi Făcător al lumii, preoţi şi slugi, şi duhurile drepţilor lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Bucură-te, Mireasă luminoasă, Maică primitoare

de Lumină; bucură-te, ceea ce ai încăput în pântecele tău pe Cel neîncăput; bucură-te, cea mai cinstită decât înşişi heruvimii, care ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Întru lenevire am cheltuit viaţa mea şi am ajuns către sfârşit fără de roadă, eu ticălosul; ci tu, Maică neispitită de bărbat, dă-mi pocăinţă şi iertare greşelilor, rogu-mă, cu rugăciunile tale cele către Stăpânul.

Cetele cinstitelor puteri cele de sus, sfinţilor tăinuitori prooroci, slăviţilor mucenici, dumnezeieştilor apostoli, cu Născătoare de Dumnezeu, stând lângă Dumnezeu, rugaţi-vă neîncetat ca să ne izbăvim de toată vătămarea.

Slavă ...

Din toate părţile acum spre cele mai rele mă întind, că pe suflet defăimându-l, trupului m-am făcut rob. Vai mie! Ce voi face? Cum voi fugi de munci? Cum voi dobândi mântuire? Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, fii mie ajutătoare şi mă mântuieşte.

Şi acum ...

Singură ai născut, de Dumnezeu fericită, pe Fiul cel fericit, Cel ce arată fericiţi pe toţi cei ce te slăvesc pe tine, Fecioară. Pentru aceasta mă rog ţie: Învredniceşte-mă părţii celor fericiţi.

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Pe Faraon cel ce se purta în căruță l-a cufundat toiagul lui Moisi, cel ce a făcut minuni dedemult, în chipul Crucii lovind şi despărțind marea, şi pe Israil fugătorul, mergătorul cel pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi

Bucură-te, izbăvirea blestemului celui dedemult şi izvorul binecuvântării; bucură-te, Maica vieții, surparea iadului şi omorârea morții; bucură-te, dezlegătoarea întristării şi încăperea cea desfătată a bucuriei; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu Prealăudată.

Bucură-te, cea cu totul fără prihană, căruța Cuvântului cea cuvântătoare şi însuflețită; bucură-te, căruța cea davidicească cu multe nume numită, căruța lui Dumnezeu cea cu miile înmulțită; bucură-te, ceea ce cu neasemănare covârşeşti pe heruvimi şi mai presus te porți decât serafimii.

Slavă ...

Bucură-te, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce eşti mai sfințită decât puterile cele gândite; bucură-te, ceea ce eşti mai înaltă decât toată firea cea zidită; bucură-te, palatul lui Dumnezeu; bucură-te, scaun de foc; bucură-te, sfeşnic mult luminos; bucură-te, ceea ce eşti cu mii de nume numită, Stăpână.

Şi acum ...

Bucură-te, neîntinată, ceea ce ai odrăslit toiag din rădăcina lui Iesei; bucură-te, ceea ce prin odrăslirea toiagului lui Aaron, ai fost închipuită mai înainte cu taină şi cu adâncime; că precum acela nucile, aşa şi tu pe Hristos L-ai înflorit.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cel ce ai întărit cerurile cu pricepere şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra Bisericii, Hristoase, că nu este sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Bucură-te, Stăpână, arma cea prea puternică a credincioşilor; bucură-te, părtinitoarea cea tare; bucură-te, sprijinire; bucură-te, ajutătoarea păcătoşilor; bucură-te, zidul celor ce te cheamă pe tine; bucură-te, bucuria lumii.

Bucură-te, întemeiată proptea a mântuirii oamenilor; bucură-te, chemarea lui Adam şi a Evei, prin care au luat iarăşi buna moştenire cea dedemult; bucură-te, ceea ce iarăşi ne-ai deschis raiul.

Slavă ...

Bucură-te, rugule nears; bucură-te, căruța Luminii; bucură-te, norul Soarelui; bucură-te, preavestită şi mult propovăduită, scaunul Împăratului; bucură-te, cetate însuflețită a lui Hristos, Dumnezeului celui viu.

Şi acum ...

Bucură-te, Curată Stăpână, Maică neispitită de nuntă; bucură-te, holdă nearată şi nelucrată, care ai lucrat pe Lucrătorul tuturor; bucură-te, pământule care ai răsărit Adevărul.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cela ce n-ai lăsat sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat; pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Ceea ce eşti răsărit al razei Părinteşti şi al Soarelui Care a răsărit mai înainte de luceafăr din Tatăl; bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, norul cel uşor şi însufleţit; bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, ceea ce eşti binecuvântată; bucură-te, cea proslăvită şi cu totul fără prihană.

Stăpână, tu eşti cădelniţa de aur a Cărbunelui celui nesuferit şi nematerialnic întru care s-a ars zapisul cel rupt al neascultării lui Adam; pentru aceasta strig ţie «bucură-te», prin care s-a dat tuturor bucuria şi desfătarea şi îndulcirea.

Slavă ...

Tu eşti slava oamenilor, şi lauda şi fala şi cununa şi coroana îngerilor; pentru aceasta pământul şi cerul o Biserică prea alcătuită şi prea tocmită alcătuind, strigăm ţie: Bucură-te, Stăpâna lumii; bucură-te, ajutorarea tuturor oamenilor.

Şi acum ...

Ceea ce eşti pat cinstit, înconjurat de şaizeci de puternici, pe care Solomon mai înainte l-a închipuit; bucură-te, Fecioară, sicriul cel aurit al sfinţeniei celei gândite; bucură-te, cleştele cel dumnezeiesc; bucură-te, rug de foc purtător; bucură-te, uşă şi scară şi pod.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cela ce eşti

Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

În vremea ieşirii mele dă-mi mie să trec fără de întristare stăpânirea cea gândită şi mulţimea cea tiranică din văzduh, ca să strig ţie, Stăpână, cu bucurie «bucură-te»; bucură-te, nădejdea cea neruşinată a tuturor.

Ca ceea ce ai zămislit Bucuria, bucură-te, cea cu totul fără prihană; bucură-te, Preacurată; bucură-te, floarea curăţiei cea dulce mirositoare, cu roşu vopsită; bucură-te, trandafirul fecioriei cel cu roşeală roşu vopsit şi grădina cea bine mirositoare a lui Dumnezeu.

Slavă ...

Bucură-te, clondirul cel tainic, care izvorăşte mirul cel bine mirositor; bucură-te, dumnezeiască fântână care ai izvorât Apa cea vie; bucură-te, Stăpână, via cea nelucrată care ai rodit Strugurul vieţii.

Şi acum ...

Bucură-te, uşă neumblată, prin care a trecut Însuşi Hristos Domnul; bucură-te, ceea ce ai deschis uşile raiului cu Naşterea ta; bucură-te, prin care se bucură cerul şi pământul dănţuieşte, ceea ce ai împreunat cele de sus cu cele de jos.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor, rogu-mă, căci către Tine am strigat, şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Bucură-te, Stăpână, scoică însufleţită şi cochilie care, din sângiurile tale cele preacurate, ai roşit haina Împăratului tuturor, cea roşie în chipul porfirii; bucură-te,

Prealăudată, ceea ce ai acoperit goliciunea lui Adam.

Pâinea cea simțită întăreşte inimile oamenilor, Fecioară, fireşte, iar pe sufletele creştinilor le împuterniceşte sfânt numele tău cel lăudat; pentru aceasta toată limba cu bucurie îți strigă ție «bucură-te».

Slavă ...

Bucură-te, sfeşnicul cel cu strălucire de aur; bucură-te, sicriu de Dumnezeu încăpător; bucură-te, cort; bucură-te, munte sfânt; bucură-te, cetatea cea însuflețită a Dumnezeului celui viu; bucură-te, palatul lui Hristos; bucură-te, dumnezeiască Biserică mult luminoasă.

Şi acum ...

Bucură-te, Preacurată şi cu totul fără prihană, floarea cea prea aleasă a firii; bucură-te, ceea ce eşti de obşte iubirea de cinste a neamului omenesc şi dar de Dumnezeu dat; bucură-te, ceea ce ai cinstit cu Naşterea ta firea cea necinstită a oamenilor.

Sedealna:

Bucură-te, scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului; bucură-te, Fecioară, ceea ce eşti jilț împărătesc, pat cu porfiră aşternut, cămară cu porfiră aurită, hlamidă cu roşu vopsită, sălaşul cel preacinstit, căruța cea purtătoare de fulgere, sfeşnicul cel mult luminos; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, cetatea cea cu douăsprezece zidiri şi uşa cea cu aur ferecată, şi casa cea în chipul luminii, masa cea cu strălucire de aur, locaşul cel împodobit de Dumnezeu; bucură-te, Mireasă slăvită, cu picături de soare împodobită; bucură-te, singura buna cuviință a sufletului meu.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon oarecând; pentru aceasta tinerii în cuptor cu bu-

curos picior, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

Ceea ce eşti singură neispitită de bărbat; bucură-te, cea singură nestricată, Stăpână, Fecioara şi Maica, Născătoarea de Prunc şi cea neispitită de nuntă; bucură-te, taina cea străină şi înfricoşată; bucură-te, desfătarea îngerilor; bucură-te, bucuria oamenilor.

Sioane, cetate însuflețită a lui Hristos, Împăratul împăraților, pentru care preaslăvite s-au grăit; bucură-te, Mireasă a lui Dumnezeu; bucură-te, scară prin care ne mutăm de pe pământ la cer şi din stricăciune la viață.

Slavă ...

Rai de Dumnezeu sădit, grădină bine mirositoare de Dumnezeu odrăslită, te-ai arătat, Fecioară, care ai înflorit Floarea nemuririi; pentru aceasta cu un glas «bucură-te» strigăm ție; bucură-te, dătătoarea bucuriei; bucură-te, izvorule al dulceții.

Şi acum ...

Preacinstită Stăpână, izbăveşte-mă din necinstea patimilor, ca să-ți strig ție cu bucurie «bucură-te»; bucură-te, izvorul curăției; bucură-te, cămară a toată curăția; bucură-te, lăcaşul lui Dumnezeu; bucură-te, încăperea lui Hristos.

Cântarea a 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul ...

Bucură-te, toiag care ai odrăslit din rădăcina lui Iesei; bucură-te, ceea ce neudat ai înflorit pe Hristos, Floarea cea frumoasă; bucură-te, munte gras; bucură-te, cortule umbrit; bucură-te, muntele lui Dumnezeu întru care a binevoit a locui Cuvântul Cel mai înainte de toți

vecii.

Cu toiagul cel de fier al sprijinirii tale celei tari, ca pe nişte câini ce latră şi ca pe nişte fiare ce răcnesc, care înconjoară smeritul meu suflet, goneşte patimile care cumplit mă înconjoară, ca să strig ție, Fecioară, bucură-te.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Toată te-ai înfrumusețat, născând pe Hristos Cel frumos cu frumusețile mai mult decât fiii oamenilor, ceea ce eşti frumoasă între femei; pentru aceasta, bucurându-ne, strigăm ție «bucură-te»; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Curată, cea cu dar dăruită; bucură-te, ceea ce eşti mai slăvită decât toată făptura.

Şi acum ...

Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, muntele cel netăiat pe care mai înainte l-a văzut Daniil, din care s-a tăiat Piatra cea din capul unghiului; bucură-te, cleşte de Dumnezeu primitor şi de Cărbune purtător; bucură-te, ceea ce eşti mai sfântă decât îngerii cei fără de materie; bucură-te, cea mai cinstită decât toată zidirea.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu; iară văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte, şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile; pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Iată toate neamurile te fericesc pe tine, cea de-a pururea fericită, precum mai înainte ai proorocit, de Dumnezeu Născătoare, din Duhul cel Dumnezeiesc, şi ție, ca ceea ce ai născut Bucuria, îți strigăm «bucură-te»; bucură-te, vistieria vieții; bucură-te, fântână care izvorăşti miere sufletească.

Stăpână Curată, tu ai îndreptat alunecarea strămoşului Adam şi întristarea strămoaşei Eva ai întors-o întru bucurie. Deci, ca ceea ce eşti pricina bucuriei, strigăm ție «bucură-te»; bucură-te, bucuria credincioşilor; bucură-te, veselia creştinilor.

Slavă ...

Vrednic lucru este a striga ție «bucură-te», că întru tine fiinţeşte Bucuria cea pururea vecuitoare, Fecioară Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, S-a sălăşluit; bucură-te, raiule al desfătării; bucură-te, izvorul nemuririi cel cu curgere de aur; bucură-te, ceea ce reverşi frumusețea cea adevărată.

Şi acum ...

Pătrunde inima mea cu săgeata cea dulce a dorului tău, Prealăudată, şi mă sileşte să strig ție «bucură-te» şi totdeauna să cânt: Bucură-te, limanul cel liniştit; bucură-te, marea cea preadulce şi neumblată, care a înecat pe faraonul cel gândit.

DUMINICĂ SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Apa trecând-o ca pe uscat israiliteanul şi din răutatea Egiptului scăpând, striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, auzi glasul meu când mă rog eu către tine şi când ridic mâinile mele către icoana ta, ceea ce eşti cu totul binecuvântată.

Fii-mi mie, Fecioară, scăpare şi ajutătoare către lucrarea bunătăţilor, şi a întregii vieţi povăţuire şi îndreptare către dumnezeiasca aşezare.

Slavă ...

Izbăveşte-mă de gheena, pe care însumi mie prin lucruri necuvioase mi-am pricinuit-o, Izbăvitorule, şi cu rugăciunile Maicii Tale, desfătării celei veşnice învredniceşte-mă.

Şi acum ...

Tu eşti tăria neputinţei mele, a minţii mele celei deznădăjduite nădejdea, a inimii mele celei întunecate tu eşti lumina, viaţa şi mângâierea.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Doamne, Cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cela ce eşti marginea doririlor şi

credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Dă-mi mie a te vedea cu mintea totdeauna şi împrejur a mă străluci cu prea dulce lumina ta, Stăpână, spre veselia şi bucuria cea negrăită a smeritei inimii mele.

Plâns neîncetat, lacrimi necontenite, dumnezeiască frică în inimă aşezată, umilinţă fierbinte, smerenie curată şi zdrobire inimii, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, dă-mi mie şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Pe pământ păcătuind, de cer mă tem, că acesta îmi va fi mie pârâş la judecata acestora, ci aici, miluieşte-mă, Mântuitorule Milostive, şi atunci iartă-mi greşelile mele, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

Sârguinţă a minţii, dor arzând de-a pururea, dragoste fierbinte de pocăinţă, osârdie înnoită dă-mi mie, Prealăudată, ca aici plângând, să dobândesc acolo mângâiere veşnică.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cuvinte, din munte umbros, din una Născătoarea de Dumnezeu, cu dumnezeiasca vedere proorocul mai înainte a cunoscut că Te vei întrupa şi, cutremurându-se, mărea puterea Ta.

Fecioară curată, ceea ce eşti nor al Soarelui Celui cu aur strălucitor şi cu totul luminos, Care a răsărit mai înainte de luceafăr din Tatăl, luminează-mi întunericul şi cu lumina ta cea dulce mângâie durerea sufletului meu şi necazul inimii mele.

Niciodată să nu încetezi a mă acoperi, că pe tine singură te am scăpare, întru ispite sprijinitoare, întru pri-

mejdii izbăvitoare, întru împresurări mângâietoare, întru nevoi părtinitoare, întru întristări veselie şi întru necazuri bucurie, Stăpână.

Slavă ...

Pe Manase, Milostive, mai înainte l-ai miluit şi vieții pildă l-ai pus, de neasemănată îngăduința, de îndelunga-răbdare şi de multa bunătate a Ta. Şi pe mine acum, cu solirile Maicii Tale, dacă cu milostivire mă vei mântui, Îndurate, pilda cea dintâi o covârşeşti.

Şi acum ...

Ceea ce ai izvorât Curățirea vieții, Izvorul cel nemuritor, Care se deşartă cu deşertare nedeşertată, şi nu se deşertează nicidecum, ci când se deşartă, poezit şi nedeşertat şi plin se arată, Fecioară neispitită de nuntă, vieții celei fără de moarte învredniceşte-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu brațul Tău cel înalt pacea Ta ne-o dă nouă, Iubitorule de oameni.

Arată ochii mei nori de ape izvorâtori, de Dumnezeu Născătoare, de lacrimi calde şi de ape fierbinți, care plouă picăturile cele dese, şi cu strâmtorarea şi cu tescuirea inimii mele deschizându-se, Curată.

Ca cela ce viață cu multe lacrimi şi ca cela ce drum mult suspinător săvârşesc, te rog pe tine, Fecioară, dă-mi mie spre mângâiere şi spre răsuflare, a mult pătimaşei şi mult chinuitei mele inimi, luminată pomenirea ta.

Slavă ...

Din inimă suspin şi nu am, Stăpâne, pe cel ce mă miluieşte, şi cu amar lăcrimez şi nimenea nu mă milu-

iește, Iubitorule de bine. Deci, Tu singur, pentru ceea ce fără de sământă Te-a născut, mă mântuiește, ca un Bun și Milostiv și Care pe toate le poți cu stăpânirea Ta.

Şi acum ...

Cu luminosul veşmânt al veseliei celei gândite şi al bucuriei celei mântuitoare şi cu haină curată îmbracă-mă, ca din cămară să nu fiu lepădat afară, neavând îmbrăcăminte vrednică de nuntă, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Doamne, Cela ce pe Iona singur în chit l-ai sălăşluit, şi pe mine cel prins în mrejele vrăjmaşului, ca şi pe acela, din stricăciune mântuieşte-mă.

Mă tânguiesc şi suspin, şi plâng şi mă jelesc, tânguindu-mă, când îmi aduc aminte de înfricoşata venire a Fiului tău şi văd lucrurile mele, şi mă tem şi mă înfricoşez de neamăgita judecată, Mireasă a lui Dumnezeu.

Neîntinată, neispitită de nuntă, Fecioară, sufletul meu cel întinat cu dezmierdările, prin baia dumnezeieştii umilințe şi a lacrimilor celor curgătoare, spală-mă, şi de înfricoşata muncă a focului celui nestins, izbăveşte-mă.

Slavă ...

Nu am îndrăzneală, Îndurate, după ce am păcătuit, să caut şi să văd la nemăsurata înălțime a cerului, nici să mă numesc fiu al Tău, eu desfrânatul; ci Tu, Cela ce ai nemăsurată milă, pentru rugăciunile Maicii Tale în dar mă miluieşte.

Şi acum ...

De Dumnezeu Născătoare roagă pe Dumnezeu Cu-

vântul, pe Care din coapsele tale cele curate L-ai născut, să-mi de-a dezlegare de păcate şi împărtăşirii Lui celei prea dulci şi stării aleşilor să mă învrednicească în ceasul judecății.

Sedealna:

De văpaia gheenei şi de ardere, de scrâşnirea dinților şi de plângerea cea prea jalnică, şi de despărțirea cea prea amară, de moştenirea şi de adunarea sfinților, aducându-ți aminte suflete al meu, îngrozeşte-te, şi suspină şi sârguieşte-te a şterge zapisele nenumăratelor tale datorii, cu lacrimi de umilință, ajutătoare neruşinată având pe Maica lui Dumnezeu cea Curată; că prin ea se dă iertare celor ce cu dreaptă credință o slăvesc pe dânsa ca pe Născătoarea de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce au mers din Iudea în Babilon dedemult, cu credința Treimii văpaia cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeul părinților noştri, bine eşti cuvântat.

Cântare din buze necurate, aduc ție celei Preacurate, Născătoare de Dumnezeu, rugându-te să mă izbăvesc de gânduri necurate şi de întinăciunile trupului, o, Doamnă, neîntinată.

Deschis-ai uşile raiului, pe care le-a încuiat oamenilor strămoaşa; pentru aceea, Maica lui Dumnezeu, deschide-mi şi mie uşile pocăinței, uşa raiului deschizându-mi-o mie.

Slavă ...

Pe mine cela ce sunt cu covârşire mai necurat decât toate neamurile şi diavolii, Milostive Hristoase, miluindu-mă, pentru mulțimea milei Tale, curățeşte-mă şi de

gheena izbăveşte-mă cu solirile Maicii Tale celei Preacurate.

Şi acum ...

Arată iubirea ta de oameni, ceea ce ai născut pe Stăpânul Cel iubitor de oameni, pentru mine săracul şi cel cu adevărat fără de omenie, şi cu iubire de oameni miluieşte urâciunea de oameni a mea.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Dumnezeu Cel ce S-a proslăvit …

Fecioară, ceea ce eşti scăparea păcătoşilor, curăţitoarea smeriţilor, sufletul meu cel chinuit şi necăjit, şi totdeauna cu întunecarea tescuit, cu lumina ta cea prea dulce, cu gândită mângâiere, alină-l şi cu totul liniştit arată-l.

Pe mine cel omorât înviază-mă, cel îngropat scoală-mă, pe mintea mea cea căzută la pământ ridică-o, ceea ce ai înviat pe cei morţi cu Naşterea ta cea de viaţă purtătoare, ca ceea ce pe Însăşi Viaţa întru adevăr o ai născut, Marie, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti prea binecuvântată şi prea proslăvită şi cu dar dăruită.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ştim, Stăpâne, bogăţia nemăsuratei şi multei milostivirii Tale, noi cei ce credem întru Tine, pentru aceea cădem la Tine împreună cu desfrânatul, toţi cu fierbinţeală; primeşte-ne pe noi cei ce am păcătuit şi năzuim la tine, pentru rugăciunile Maicii Tale; că nu este, cu adevărat nu este, Milostive, păcat care poate să biruiască iubirea Ta de oameni.

Şi acum ...

Pe cei ce în noianuri, Stăpână, cumplit se primej-

duiesc, adăpostiri şi limanuri mântuitoare îi primesc, şi pe mine cel ce mă primejduiesc în valurile cele gândite, primeşte-mă şi mă mântuieşte, ceea ce eşti limanul celor ce în furtună se trudesc cu asuprelile diavolilor, că tu eşti sprijinire şi acoperământ şi străină părtinire.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Domnul, Cel ce S-a proslăvit în muntele cel sfânt şi în rug a arătat lui Moisi taina Naşterii Pururea Fecioare, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântecele cel fecioresc făcându-Se Om; pentru aceasta, pe Preacurata de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim.

Ceea ce eşti sfeşnic cu totul luminos, cu aur strălucitor, Fecioară preadulce, cea în chipul soarelui, ca ceea ce eşti strălucitoare de lumină, luminează-mă; sfinţeşte-mă cu milostivirea şi cu umilinţa curăţeşte-mă, spălându-mă de întinăciunea patimilor ca, făcându-mă curăţit, să văd sfântă icoana ta şi să mă închin şi să o sărut.

Ceea ce eşti nor cu raze de aur şi de strălucire purtător, ceea ce pe Raza slavei Tatălui, ceea ce pe Lumina cea dulce, cea din Lumina cea de viaţă începătoare, ceea ce pe Soarele cel mai înainte de soare L-ai răsărit trupeşte, negura sufletului meu, întunericul minţii mele, cu lumina ta cea dulce străluceşte-le.

Slavă ...

Oştile îngerilor se vor minuna şi oamenii cei de pe pământ, Doamne, dacă cu milostivire vei mântui sufletul meu, ca un Bun, şi pe mine cel deznădăjduit dinspre toa-

te părțile, îndurărilor Tale mă vei învrednici, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, şi cu mare glas, în toată lumea, înalt voi propovădui milele Tale.

Şi acum ...

Lucru preaslăvit ai lucrat, Preacinstită, născând pe Ziditorul tău şi Domnul. Lucrează şi acum altă minune întru mine, păcătosul şi osânditul; îndură-te, miluieşte-mă cu milostivire şi mântuieşte-mă cu iubire de oameni, ca o Maică a Iubitorului de oameni, pe mine cel nevrednic de iubire de oameni.

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Celui ce a sfărâmat războaiele cu braţul Său şi a trecut pe Israil prin Marea Roşie, să-I cântăm Lui ca Izbăvitorului nostru, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Putrejunea sufletului meu usucă-o şi bubele rănilor, cu doctoria cea iute a Fiului tău, întru tot Curată, pentru că spre tine mi-am pus toată nădejdea mea şi pe tine te pun înainte mijlocitoare către Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

Cu lenevire şi cu trândăvire, Stăpână, toată viaţa mea cheltuind-o, eu desfrânatul, la al tău acoperământ alerg şi cu credinţă strig ţie: Mântuieşte-mă cu solirile tale, Preacurată.

Slavă ...

Cu adevărat, mai mult decât nisipul s-au numărat acum nelegiuirile mele şi păcatele care fără de ruşine leam făcut şi pe mine m-am întinat, ascunzând, ticălosul, pe cea după chip şi m-am făcut dugheană a nelegiuirilor.

Şi acum ...

Cu lacrimi şi întru mult suspin şi necaz al inimii, năzuind acum la tine, nu mă trece cu vederea, rogu-mă, ci cu mijlocirea ta, în ziua judecăţii, pe Fiul tău roagă-L ca să mă izbăvesc de muncă.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălțatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeul meu, lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmaşilor mei, veselitu-m-am de mântuirea ta.

Picăturile lacrimilor mele şi suspinele inimii şi ridicarea mâinilor celor întinse văzându-le, cu milostivire îndură-te spre robul tău; pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Firea mea cea umezicioasă cunoscând-o Născătoarea de Dumnezeu, în fiecare zi alunecând fără oprire către cele rele, vai mie! Sprijineşte-mă şi mă mântuieşte, pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Slavă ...

Întinat sunt cu sufletul şi de toate bunătățile lipsit, de care m-am prăpădit, eu ticălosul, prin prea reaua sfătuire; drept aceea, către tine năzuiesc, pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Şi acum ...

Cercetându-mă pe mine însumi, mă aflu pe toți oamenii covârşindu-i cu nelegiuirile, eu ticălosul, şi unde voi fugi, eu ticăitul, fără numai la tine cea prea milostivă; pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, auzul Tău şi m-am temut, că Dumnezeu prea vecuitor fiind, cu negrăit sfat întrupându-Te, ai ieşit din Fecioară; slavă pogorârii Tale, Hristoase; slavă puterii Tale.

Ninivitenii cei ce odată cu cenuşă şi cu sac au lăcrimat, proorociei proorocului plecându-se, mila Fiului tău, întru tot Curată, asupra lor au tras-o; pentru aceea, pe tine te rog, milostiveşte-L pe Acesta să treacă cu vederea şi greşelile mele.

O, de a mea vătămare de minte, întru tot Lăudată! Că voind, cu cele rele împreună m-am amestecat, fără simțire făcându-mă, cu totul nepăsându-mi, şi desfrânându-mă cu poftele cele fără ființă. Pentru aceea, povățuieşte-mă către calea pocăinței, întorcându-mă şi înțelepțindu-mă.

Slavă ...

Sănătate a sufletului, sănătate a trupului dăruieşte-mi mie, ca să lucrez şi să fac voia Fiului tău, cu frică şi cu bucurie; pentru că poți, ca ceea ce eşti Maică a Ziditorului tău, şi faci câte voieşti celor ce cu credință şi cu dor aleargă la Biserica ta, Fecioară.

Şi acum ...

Cu multă cucernicie stau înaintea icoanei tale celei preacurate, întru tot fără prihană, cerând şi rugându-te: Să nu mă lepezi de la fața ta pe mine, ticălosul, ci îndură-te şi din toată vătămarea şi primejdia şi din toată răutatea mântuieşte-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Întunericul sufletului meu, risipeşte-l, Dătătorule de lumină, Hristoase Dumnezeule, Cela ce ai alungat întunericul cel mai dinainte al adâncului, şi-mi dăruieşte lumina poruncilor Tale, Cuvinte, ca mânecând să Te slăvesc pe Tine.

Vai mie, cu adevărat, cu totul m-am făcut, cu nelegiuitele fapte şi cu nelegiuirile, înnoroit tot şi urât sălaş, urât de îngeri şi de oameni! Ci cu lacrimile mele mă spală, Preacurată.

Înghesuit fiind de prea multe ispite, Preacurată, şi de primejdii de pretutindenea, vai mie! Şi clătindu-mă de furtuni şi de necazuri, păzeşte-mă sub acoperământul

tău cel dumnezeiesc, izbăvindu-mă şi mântuindu-mă totdeauna.

Slavă ...

Fierbinte solirea ta cea către Fiul tău uneltind-o, întru tot Curată, pentru netrebnica şi mult greşita slugă a ta, ca să aflu dezlegare de păcatele mele, pe Mântuitorul roagă-L, mai înainte de cercetare.

Şi acum ...

Să nu încetezi a mă izbăvi pe mine, mărturisindu-mi păcatele mele şi nelegiuirile care, ticălosul, întru cunoştinţă le-am făcut; pentru aceasta strig, întru suspinuri rugându-te: Să nu lepezi pe robul tău, Stăpână.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Precum ai izbăvit pe proorocul dintru adâncul cel mai dedesubt, Hristoase Dumnezeule, şi pe mine mă izbăveşte de păcatele mele, ca un Iubitor de oameni, şi îndreptează viaţa mea, rogu-mă.

După psalmistul, Stăpână, nelegiuirile mele s-au făcut ca o sarcină grea peste mine, îngreuindu-mă, şi pentru nebunia mea, rănile sufletului s-au împuţit şi au putrezit.

Cu datorie la Biserica ta cea sfinţită am alergat, şi ca o slugă ticăită stau înainte, Stăpână; primeşte-mi rugăciunea, precum atunci Stăpânul banii văduvei.

Slavă ...

O, cum mă ţine pământul şi nu mă înghite pe mine, cel de mine însumi osândit, care decât toţi oamenii mai desfrânat am vieţuit, nu mă dumiresc, ticălosul! Ci tu eşti ceea ce mântuieşti.

Şi acum ...

Stinge, Buno, cu rourarea milei tale, săgeţile cele ce asupra mea cu vicleşug se pornesc noaptea şi ziua, cele înfocate ale vrăjmaşului celui ce-mi dă mie război.

Sedealna:

Gândesc la judecată şi mă tem, de întrebarea cea înfricoşată mă cutremur, de răspunsul Judecătorului mă înspăimânt şi mă îngrozesc de muncă şi de durerea focului, de întunericul tartarului, de scrâşnirea dinţilor, de viermele cel neadormit. Vai mie! Ce voi face când se vor pune scaunele şi cărţile se vor deschide şi faptele se vor vădi? Atunci, Stăpână, să-mi fii mie ajutătoare şi folositoare prea fierbinte, că pe tine te am nădejde, eu netrebnicul robul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce ai mântuit prin înger pe tineri din foc şi cuptorul cel ce ca tunetul suna l-ai prefăcut în rouă, bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Întind ochii ticălosului meu suflet, întru tot Sfântă, către tine şi strig din dor Fiului tău, Mântuitorului şi Ziditorului meu: Cu solirile Maicii Tale, Hristoase, îndură-Te spre mine.

Noianuri de vindecări având, Fecioară, ca una ce ai născut pe Hristos, varsă cu îmbelşugare şi mie slugii tale, celui neputincios, celui cumplit rănit peste tot, o picătură a ta.

Slavă ...

Întru tot Sfântă Fecioară, de umilinţă dumnezeiască umple smeritul meu suflet, ca să ud cu evlavie, cu prea multe lacrimi, dumnezeiasca ta Biserică şi să spăl întinăciunea patimilor.

Şi acum ...

Mireasă neispitită de nuntă, păzeşte pe toţi cei ce năzuiesc la tine, pentru că de nu vei păzi pe robii tăi, Fecioară, pierim toţi şi ne vom face mâncare diavolilor.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cela ce acoperi cu ape …

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, izbăveşte pe robii tăi atunci când va voi Fiul tău să judece tot neamul omenesc şi să despartă pe unii de alţii, vai mie, pe drepţi şi pe nedrepţi!

Minune mare, cum ai hrănit cu lapte, Fecioară, şi Fecioară te-ai arătat după naştere! Cu adevărat, tainele tale sunt preaslăvite; pentru aceea ne închinăm şi prea înălţăm Naşterea ta cea negrăită.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

M-am depărtat de la tine şi m-am făcut urât cu răutăţile mele. Vai! Pentru care şi m-am făcut batjocoră celor din jurul meu, ticălosul; ci nu trece cu vederea până în sfârşit, rogu-mă, Fecioară, pe sluga ta.

Şi acum ...

Cu muşcările amăgitorului fiind mort, înviază-mă, ceea ce ai născut Viaţa tuturor, şi să nu-l mai laşi încă pe acesta asupra noastră, a nedumeriţilor şi a smeriţilor, să ne silnicească.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cela ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale Tale, Cela ce pui mării hotar nisipul şi toate le ţii, pe Tine Te laudă soarele, pe Tine Te slăveşte luna, Ţie aduce toată făptura laudă, ca Făcătorului tuturor, în veci.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, Cel ce a înălțat fruntea mântuirii noastre în casa lui David, slugii Sale, întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel dintru înălțime şi ne-a îndreptat pe noi pe calea păcii.

Ca un mare corn al binecuvântărilor înălțându-Se pe lemn Fiul tău şi Dumnezeu, S-a sculat, întru care a rupt zapisul şi s-a surpat vrăjmaşul până în sfârşit şi a căzut. Pentru aceea, pe tine Preacurată, împreună cu Fiul tău şi Dumnezeu, te mărim.

Curgerea lacrimilor mele văzând-o, cu milostivire milostiveşte-te spre mine, Stăpână; cu a ta milă smeritul meu suflet curățindu-l de-a pururea, păzindu-l, acoperindu-l şi din mâna diavolilor răpindu-l.

Slavă ...

Doamnă, Stăpână Curată, lauda proorocilor şi a apostolilor, frumusețea ierarhilor, podoaba tuturor mucenicilor şi veselia cuvioşilor, desfătarea drepților şi bucuria necăjiților, nu trece cu vederea rugile robilor tăi.

Şi acum ...

Popoare şi limbi şi seminții, tinerii împreună cu fecioarele, să ne apropiem cu minte curată şi toți cei hrăniți cu dreapta credință, Fecioarei şi Curatei Maicii Dumnezeului nostru, cu fierbințeală să-i strigăm: Întru tot Sfântă, mântuieşte pe toți cu solirile tale.

MARȚI SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Marea ai închegat-o, cufundând pe mândrul Faraon cu căruțele şi ai mântuit pe popor neudat, Doamne, şi i-ai adus pe dânşii în muntele sfințeniei, care au strigat: Cântăm Ție, Dumnezeul nostru, Celui tare în războaie, cântare de biruință.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Să lăudăm cu sfințite cuvântări de cântări pe cea mult lăudată, care pe Dumnezeu Cuvântul mai presus de cuvânt L-a născut, pe Cel Unul mult lăudat, pe Care Îl laudă toată firea, pe Care oştile cereşti cu dumnezeieşti cântări de laude Îl cinstesc.

Pe lăcaşul cel curat al fecioriei, pe Biserica curăției, pe casa cea sfântă, pe cămara cea binemirositoare, pe saraiul cel cu lumină strălucitor, pe sălaşul darurilor, pe palatul lui Iisus, pe cea binecuvântată, să o lăudăm.

Slavă ...

Iubitorule de oameni, Cela ce iubeşti pe cei drepți şi cu milostivire miluieşti pe toți păcătoşii, pe mine cela ce mai presus decât toți oamenii sunt mai păcătos, şi cu lucrul şi cu cuvântul mult Te-am amărât pe Tine, îndură-Te şi mă mântuieşte, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Şi acum ...

Dumnezeul nostru, Cel ce locuieşte în ceruri, te-a gătit pe tine, Fecioară, alt cer cuvântător pe pământ, mai

înalt decât cerurile, şi tăinuindu-Se de puterile cele cereşti, S-a sălăşluit întru tine, Cela ce în ceruri nu este încăput.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cuvinte, cel ce ai întărit cerurile cu cuvântul, întăreşte mintea noastră şi inima, ca să Te slăvim pe Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

Eu cel ce mai înainte de omorâre sunt mort, cel ce mai înainte de îngropare sunt îngropat; cel ce mai înainte de mormânt petrec în mormântul nesimţirii celei împietrite şi vârtoase, Stăpână, pe tine, Maica Vieţii, te rog să mă înviezi pe mine.

Ceea ce eşti frumuseţea lui Iacov, cea aleasă mai înainte de veci, cea bună între femei şi frumoasă, Fecioara împreună şi Maica cea neispitită de nuntă, de Dumnezeu Născătoare, Doamnă, mântuirea mea, mântuieşte-mă.

Slavă ...

Izvorul cel nedeşertat, fântâna cea necheltuită, pârâul cel de-a pururea curgător şi îndestulat, paharule al milei, adâncule al îndurărilor, noianule al iubirii de oameni, Doamnă, mântuieşte-mă.

Şi acum ...

Pe mine cel rău, ceea ce eşti bună; pe mine cel ce sunt întru multă nemilostivire, izvorule cel nedeşertat al milei, pe cel pângărit, pe cel întinat, ceea ce eşti curată şi fără prihană, Fecioară, mântuieşte-mă şi de toate acestea izbăveşte-mă.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Proorocul Avacum cu ochii minții mai înainte a văzut venirea Ta, Doamne. Pentru aceasta a şi strigat: De la miazăzi va veni Dumnezeu; slavă puterii Tale, Hristoase; slavă smereniei Tale.

A putut mai înainte zavistia să mă izgonească de la Dumnezeu, să mă lipsească de desfătarea raiului şi să mă dea stricăciunii. Ci tu, Fecioară, născând fără de stricăciune pe Hristos Făcătorul meu, făcându-mă fără de stricăciune, iarăşi m-ai arătat cetățean al raiului.

Mursă de milostivire ne-ai izvorât nouă, ca o fântână ce izvorăşte curgere dulce şi ca un izvor limpede curgând ape de viață purtătoare şi apă de băut izvorând; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, pe mine cel ars de setea patimilor celor înfocate cu totul mă răcoreşte.

Slavă ...

Lepădându-mă de părinteştile Tale porunci şi cheltuind întru dezmierdări bogăția pe care mi-ai încredințat-o, m-am făcut sărac de dumnezeieştile daruri, eu ticălosul; pentru aceasta, pe mine cel ce mă pocăiesc cu mărturisire, să nu mă urgiseşti, Milostive Doamne, pentru rugăciunile Preasfintei Fecioare.

Şi acum ...

Fecioară neîntinată, nimeni nu s-a întinat pe pământ, precum m-am întinat eu pângăritul şi m-am spurcat cu dezmierdările; pentru aceasta cad la tine, ceea ce eşti neîntinată; primeşte-mă şi mă mântuieşte cu rugăciunile tale cele preacurate, ca ceea ce toate cu lesnire le săvârşeşti, ca o Maică a lui Dumnezeu Cuvântul.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Doamne Dumnezeul nostru, pacea Ta dă-ne-o nouă; Doamne Dumnezeul nostru, câştigă-ne pe noi; Doamne,

afară de Tine pe altul nu ştim, numele Tău numim.

Nedumerirea acoperă, Stăpână, Naşterea ta cea neînțeleasă; cum şi Prunc naşti şi Fecioară curată eşti; cu adevărat şi firea întru tine cu înnoire se înnoieşte şi legile ei se dezleagă.

Având, Fecioară, îndrăzneală prea mare către Domnul, Cel ce S-a născut din coapsele tale, câte voieşti totdeauna le săvârşeşti, şi pe toate le poți, Maica Dumnezeului celui Atotputernic; pentru aceasta voieşte numai şi mă vei mântui.

Slavă ...

Suflete al meu, să nu întârzii rămânând în străinătatea cea depărtată, ci aleargă degrab, vestind şi mărturisindu-te lui Dumnezeu şi Tatălui, ca să iei dezlegare, prin solirile Născătoarei de Dumnezeu, de acelea pe care rău le-ai lucrat, în desfrâu viața săvârşindu-ți.

Şi acum ...

Ca o corabie în furtună, eu mă cufund în valurile patimilor; ceea ce eşti limanul nepătimirii, dezleagă-mi primejdia viscolului, dându-mi cercetarea ta, ca o sfințită anghiră, Maică Preaneîntinată a lui Dumnezeu Ocârmuitorului.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Ca apele mării, Iubitorule de oameni, valurile vieții mă înviforează; pentru aceasta ca şi Iona strig către Tine, Cuvinte: Scoate din stricăciune viața mea, Milostive Doamne.

Ceea ce eşti sălaş desfătat al Stăpânului, şi palat bine mirositor al Cuvântului şi încăpere cuvântătoare a lui Hristos, Care pe toate le-a făcut cu cuvântul, Prealăudată Maică a lui Dumnezeu, miluieşte ticălosul meu

suflet.

Marea greşelilor mă ține şi mă cuprinde pe mine şi întreitele învăluiri ale păcatelor mă viscolesc, iar suflarea cea potrivnică a patimilor celor unele peste altele mă trage în fundul pieirii; ci tu, ceea ce ai născut Adâncul îndurărilor, încetează-mi viscolul.

Slavă ...

Mai tânăr fiind, Iubitorule de oameni, ca un fiu al Tău, am cheltuit bogăția întru fapte întinate ale desfrânării, şi flămânzind de bunătățile Tale, eu ticălosul, vin acum la Tine cu jale, cerându-mi iertare ca de la un Milostiv, prin mijlocirile Preacuratei Fecioare.

Şi acum ...

Preacurată, haina mea este întinată şi făclia sufletului meu s-a stins, şi legat fiind de mâini şi de picioare cu lanțurile greşelilor mele cele multe, sunt aruncat afară; ci tu, cămara cea însuflețită a lui Dumnezeu, du-mă în cămara cea dumnezeiască.

Sedealna:

Mieluşeaua cea neîntinată văzând pe Mielul şi Păstorul spânzurat pe Cruce, a strigat: Fiul meu, ce este acum această străină vedere şi fără de nădejde? Cum Tu, fiind Viața tuturor, Te osândeşti asemenea ca şi oamenii? Ci scoală-Te, Cuvinte, a treia zi din morți, precum ai zis.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cuptorul haldeilor cu foc fiind ars, s-a răcorit prin Duhul, cu ajutorul lui Dumnezeu. Iar tinerii au strigat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinților noştri.

A te lăuda pe tine, Prealăudată, şi a te binecuvânta pe tine cea binecuvântată, Curată, nici firea îngerilor,

nici a oamenilor nu poate precum se cuvine, că pe Ziditorul amândorura şi pe Făcătorul tuturor L-ai născut, rămânând Fecioară.

Nu am lacrimi, nu am plâns, nici pocăinţă, Preasfântă Fecioară; ci tu, ceea ce ai şters toată lacrima de pe faţa pământului, dă-mi mie umilinţă, ca lăcrimând cu amar să spăl sufletul meu.

Slavă ...

Eu sunt pomul cel neroditor, cel vrednic de blestem, şi viţa cea cu totul uscată, care nicidecum nu aduc rod de umilinţă, şi vinovat sunt tăierii şi arderii; ci să nu mă trimiţi în focul cel nestins, Hristoase, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Şi acum ...

Fecioară, avându-te pe tine mare sprijinire şi părtinitoare neruşinată, mă voi izbăvi de focul cel vecuitor, şi de nevoia şi necazul ce va să fie, şi de scrâşnirea dinţilor şi de întunericul cel întristător.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Îngerii şi cerurile ...

Bucură-te, izvorule care izvorăşti bucuria sufletească; bucură-te, dătătoarea dumnezeieştii bunătăţi; bucură-te, sălaşul bucuriei; bucură-te, încăpere sfântă, căruţă cinstită a Soarelui Celui neînserat, Născătoare de Dumnezeu Marie, ceea ce eşti binecuvântată şi prea proslăvită şi cu dar dăruită.

Străine şi mai presus de minte şi de gând sunt povestirile cele înfricoşate ale străinei şi preaslăvitei Naşterii tale, Marie Prealăudată, că ai născut fără amestecare şi fără schimbare şi fără sământă pe Domnul slavei, pe Unul din Treime, pe Cel ce şade peste heruvimi şi

peste serafimi, Care din tine S-a întrupat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Iubitorule de oameni, izbăveşte-mă de darea de seamă cea înfricoşată, că nici un răspuns nu am nicidecum pentru răutăţile pe care le-am lucrat, Stăpâne. Că lucrurile cele dobitoceşti am făcut, dobitoceşte, cu necuvântare trăind, ci Tu, Cuvinte al lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Tale, miluieşte-mă cu milostivire pe mine, netrebnicul robul Tău.

Şi acum ...

Ajutorul tău cel fierbinte şi sprijinul tău cel grabnic care s-a făcut spre mine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, mă înspăimântă, Stăpână; pentru aceasta cu bucurie strig ţie: Bucură-te, mântuirea sufletului meu şi acoperământul; bucură-te, bucuria lumii şi nădejdea mea cea tare; bucură-te, ceea ce-mi eşti mie pricinuitoare de viaţa cea veşnică.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Îngerii şi cerurile, pe Cel ce şade pe scaunul slavei şi neîncetat Se slăveşte ca un Dumnezeu, binecuvântaţi-L, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Străin lucru este maicilor fecioria; străină este şi fecioarelor naşterea de fii, iar întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduit. Pentru aceasta toate seminţiile pământului pe tine neîncetat te fericesc.

Vindecă rănile inimii mele celei ticăloase şi tămăduieşte bubele cele multe şi greu de vindecat ale sufletului şi trupului meu, Stăpână; durerile cele cumplite vindecă-le cu dumnezeiască cercetarea ta, iar bolile cele sufleteşti şi trupeşti dezleagă-le.

Nu am alt mijlocitor şi părtinitor către Dumnezeu, nici sprijinitor după Dumnezeu, pe pământ, altul afară de tine, Preasfântă Stăpână; pentru aceasta cad la tine cu lacrimi fierbinți şi cu durere a inimii, rugându-te: sprijineşte neputința mea.

Slavă ...

Sufletelor care v-ați înstrăinat de la Dumnezeu şi v-ați lipsit de dumnezeieştile daruri, veniți cu fierbințeală luând asupră-ne întoarcerea desfrânatului şi să strigăm: Părinte Bunule, Care eşti în ceruri, toți Ți-am greşit Ție, curățeşte şi mântuieşte pe cei ce aleargă la mila Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Şi acum ...

Ce mă voi face? Ce voi lucra eu smeritul? Pe cine voi avea acolo ajutor, cu mulțime de cumplite păcate fiind înfăşurat şi cu noian de trândăvie şi cu covârşire de nesimțire? Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, nădejdea celor deznădăjduiți, să nu mă ruşinezi pe mine robul tău.

MIERCURI SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântare să înălțăm popoare minunatului nostru Dumnezeu, Celui ce a izbăvit pe Israil din robie, cântare de biruință cântând şi strigând: Să-Ți cântăm Ție, Celui ce eşti Însuți Stăpân.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi

Cuvinte cel împreună fără de început cu Tatăl şi împreună de un scaun, dă-mi mie cuvânt ca de-a pururea cu cuvinte să cânt pe Fecioara, Doamna cea neispitită de nuntă, care prin cuvânt Te-a născut pe Tine, Cuvântul cel ipostatic şi de-a pururea vecuitor şi mai presus de minte şi de cuvânt şi de cuget.

Dăruieşte sufletului meu loc de bucurie şi plâns făcător de bucurie şi de patimi curățitor; întorcându-mi în bucurie jalea mea; rupe-mi sacul cel prea aspru al păcatelor mele şi încinge-mă, Fecioară, cu dumnezeiasca veselie.

Slavă ...

Hristoase Împărate, ca cela ce am păcătuit mai mult decât toată firea omenească cu gândurile, vai mie, cu cuvintele, cu aducerile aminte şi cu faptele, eu ticălosul, vin la Tine, Mântuitorule, şi strig Ție «greşit-am»; mântuieşte-mă cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Şi acum ...

Suflete al meu smerite, vino şi strigă către Maica

lui Dumnezeu, sprijinul celor deznădăjduiți: Ceea ce ești acoperământul creștinilor, să nu mă părăsești pe mine, ci mă apară și mă mântuiește și din munca cea veșnică mă slobozește.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Cuvinte al lui Dumnezeu, Cela ce ai întărit cerurile cu mâna Ta, întărește și inimile noastre, a celor ce nădăjduim spre Tine, întru lumina cunoștinței Tale celei adevărate.

Mai mult decât mierea ce îndulcește gâtlejul cel simțit și mai mult decât fagurul ce îndulcește limba și gâtlejul și decât însăși dulceața, mai mult, cu adevărat, este dumnezeiescul tău nume, Fecioară, întru inima mea.

Stăpână, cheltuindu-mi vremea nemerniciei mele cu lenevire și cu trândăvie, mă tem și mă înfricoșez, închipuind întru sinemi înfricoșatul și groaznicul și necăutătorul în față divanul Nașterii tale.

Slavă ...

Doamne, primește-mi plânsul cel neîncetat, suspinul cel necontenit și inima cea zdrobită și ca un Iubitor de oameni, cu mila Ta cea nemăsurată, dă-mi iertare greșelilor care am greșit, pentru rugăciunile Preacuratei Fecioare.

Și acum ...

Nori de ploaie slobozitori arată ochii mei, Stăpână, ceea ce ești nor însuflețit al Apei celei dătătoare de viață, și cu picături fierbinți de lacrimi învrednicește-mă a mă uda totdeauna și a mă adăpa.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cu taină mai înainte văzându-Te proorocul pe Tine, Cuvinte, din Fecioară întrupându-Te, cu cântare striga: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ceea ce ai plouat lumii Apa cea săltătoare, Care adapă pe cei ce s-au topit de arşița păcatelor, învredniceşte-mă a plânge cu amar, a mă uda cu lacrimile, a suspina dintru adâncul inimii mele şi ziua şi noaptea a-mi spăla patul meu şi a-l uda.

Faptele cele rele stau ca nişte muncitori, cu statornicie, ridicate acum asupra mea şi cu asprime îngrozind sufletul meu cel omorât cu greşelile; de aceea deznădăjduindu-mă, cad la tine, Fecioară, în dar miluieşte-mă pe mine ticălosul.

Slavă ...

Tu pe mine, Hristoase, din pământ închipuindu-mă, m-ai înviat; Tu pe mine, cu dumnezeiesc cuvânt m-ai împodobit; Tu mi-ai dat suflet şi minte. Deci, să nu mă dobândească vrăjmaşul pe mine, zidirea Ta, nu iadul, nu întunericul, nu focul gheenei, ci Tu, ca Cela ce eşti din fire iubitor de oameni, mântuieşte-mă pentru ceea ce Te-a născut.

Şi acum ...

Afară de tine, Curată, altă ajutătoare nu am, şi afară de tine alt acoperământ nu ştiu; tu eşti nădejdea mea, tu scăparea mea, tu făcătoarea mea de bine, tu gata sprijinitoarea mea. Pentru aceea te chem pe tine: Scoate-mă din toată nevoia şi mă mântuieşte pe mine, robul tău.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile venirii Tale. Deci, întru acelea luminează mintea noastră, Stăpâne, şi ne povățuieşte pe calea vieții.

Pe mine însumi mă osândesc, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, şi mai înainte de cercare lucruri de ruşine purtând împrejur, eu cel singur osândit. Ci tu să-mi stai înainte, ca ceea ce eşti părtinitoarea tuturor, şi din osânda cea cumplită mă izbăveşte.

Spre tine toate nădejdile mântuirii mele mi-am pus, Maica lui Dumnezeu Fecioară, să nu mă treci cu vederea pe mine cel ce cumplit mă cufund în noianurile primejdiilor, ci dă-mi mâna ta, precum Hristos lui Petru, şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Şi întunericul mă acoperă şi focul lucrurilor mele mă arde pe mine şi scrâşnirea dinţilor şi gerul tartarului mă tulbură, dar feţele cele posomorâte ale dracilor mai mult mă înfricoşează, Mântuitorule, de care mă izbăveşte, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Şi acum ...

Uşa morţii îmi încuie mie, ceea ce eşti cu totul fără prihană; zăvoarele iadului ca pe un osândit acum mă apucă; ci tu fii mie uşă către Viaţă, Fecioară, şi încuietorile iadului le rupe.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Adâncul păcatelor şi viforul greşelilor mă tulbură, şi întru adâncul deznădăjduirii celei silnice mă împing, ci tinde-mi şi mie mâna Ta cea tare, ca lui Petru, o, Îndreptătorule, şi mă mântuieşte.

Omorât fiind, Fecioară, cu multe călcări de poruncă, ceea ce negrăit ai născut oamenilor Viaţa, Născătoare de Dumnezeu, înviază-mă, şi a face voile Domnului

întăreşte-mă.

Pe tine toți credincioşii te avem părtinitoare şi zid, noi cei ce ne aflăm întru adâncul răutăților şi care în valul necazurilor de-a pururea ne primejduim, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce singură eşti scăparea credincioşilor.

Slavă ...

Manase este stâlp şi icoană a bunătății Tale pe pământ, iară eu mai mare povestire a iubirii Tale de oameni, Hristoase, voi fi, că minune mare este că pe mine cel mort m-ai înviat, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

Fără de mamă mai înainte de trup, fără de tată după întrupare, a fost Fiul Tatălui şi al Maicii, că acestea amândouă sunt mai presus de minte; că lui Dumnezeu se cuvin minunile cele preaslăvite.

Sedealna:

Râul cel înfricoşat al focului celui nestins luându-l în minte, suflete al meu, înfiorează-te şi strânge-te şi de la răutate depărtează-te şi întru plângere şi întru tânguire cu amar tânguindu-te, întru zdrobirea inimii, cu smerenie aleargă mai înainte de sfârşit la Maica Domnului tău şi acesteia roagă-te ca dintru dânsul să te izbăvească, strigând: Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, lăsare de greşeli să mi se dea mie, că pe tine te am nădejde, eu netrebnicul robul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce ai întemeiat pământul întru început, şi cerurile cu cuvântul le-ai întărit, bine eşti cuvântat în veci, Doamne Dumnezeul părinților noştri.

Îndură-te, mântuieşte-mă, Fecioară, ceea ce ai năs-

cut pe Dumnezeu Cuvântul cel Milostiv, şi cu lumina cea dintru tine luminează sufletul meu, şi din cumplita lucrare, cea cu măiestrie a diavolilor, izbăveşte-mă.

Izbăveşte-mă, Maica Mântuitorului, pe mine cel ținut de cumplita robie a gândurilor celor rele şi a patimilor celor de suflet stricătoare, ca, mântuindu-mă, de-a pururea după datorie să te slăvesc.

Slavă ...

Încetează durerea sufletului meu şi negrăita chinuire, şi plângerea întru bucurie adevărată prefă-o, Îndurate, ca un Milostiv şi Mântuitor, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Şi acum ...

Mântuieşte-mă, mântuieşte-mă, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeul cel Milostiv, şi din cumplite nevoi şi din vătămare şi din primejdii, cu puterea ta cea tare, scoate-mă, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pe Împăratul cel fără de început …

Cuvinte, Cela ce ai făcut marea, cerul şi pământul, Cela ce schimbi firile şi prefaci stihiile şi din nou zideşti totul, Domnul vieții, Cela ce stăpâneşti peste moarte, Cela ce pe toate le porți numai cu singur cuvântul, din Fecioară Doamnă ai ieşit purtător de trup.

Mă împinge către laudă dulceața cea dinlăuntru a preacuratului tău dor, Născătoare de Dumnezeu, şi focul cel dimprejurul inimii, şi a îndrăzni mă pleacă ca din neroditoare buze să-ți aduc ție laude şi rugi, şi rugăciuni mulțumitoare şi cereri.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Nepărăsind pe Născătorul, nedespărțindu-Te cu totul, ci întru cele înalte împreună şezând, ca un Fiu, împreună cu Tatăl şi cu Dumnezeiescul Duh, ai încăput în pântecele Fecioarei, Cuvinte, mai presus de cuvânt, rămânând desăvârşit Dumnezeu, măcar de şi Te-ai întrupat cu adevărat.

Şi acum ...

Cel Care de toată zidirea şi de toată suflarea cea cuvântătoare şi cea necuvântătoare, cea stricăcioasă şi cea nestricăcioasă, cea simțită şi cea gândită, se laudă, o, înfricoşată minune! O, auzire străină şi negrăită! Ca un Dumnezeu, se vede Prunc al Maicii Fecioare.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Împăratul cel fără de început al slavei, de Care se înfricoşează puterile cerurilor, lăudați-L preoți, popoare preaînălțați-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Naşterea Pururea Fecioarei, ce s-a arătat mai înainte legiuitorului în munte prin foc şi prin rug, spre mântuirea noastră a credincioşilor, cu cântări neîncetate să o mărim.

Vino dar, ticăloase suflete, plânge-te pe sineți mai înainte de ieşirea ta, tânguieşte-te, suspină dintru adâncurile inimii tale, şi cu jale şi cu bocet cazi şi strigă către Maica Ziditorului tău: La judecată, Stăpână, tu mă sprijineşte.

Toată nădejdea mântuirii mele, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, eu robul tău; cu tine, scăparea cea nebiruită şi folositoare, întru multe împrejurări ale vieții

îmbogățindu-mă, de Dumnezeu Născătoare; pentru aceea izbăveşte-mă de tot felul de muncă.

Slavă ...

Scrâşnirea dinților mă roade şi viermele cel fără de sfârşit de tot mănâncă sufletul meu şi cheltuieşte ştiința mea mai înainte de vreme, iară râul cel de foc şi de departe mă arde; pentru aceea, Iubitorule de oameni, de acestea izbăveşte-mă cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Şi acum ...

Tipăreşte pe fruntea sufletului meu pecete însemnătoare a sprijinirii tale ca, văzându-mă potrivnicul, să fugă ca de o oaie a păstoriei tale, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ca să te slăvesc ca pe o pricină a bucuriei şi a mântuirii mele.

JOI SEARA

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Crucea însemnând Moisi îndrept cu toiagul, Marea Roşie a despărţit lui Israil, celui ce pedestru a trecut-o; iar de-a curmeziş lovind-o, a unit-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea lui Hristos, Dumnezeului nostru, să-I cântăm, că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Luminează sufletul meu, ceea ce eşti sfeşnic însufleţit cu aur strălucind al Luminii celei nematerialnice, şi îmi goneşte negura patimilor mele.

Vrăjmaşul m-a împins în prăpastia cea mai de pe urmă a păcatului şi în fundul răutăţii şi în grătarul cel mai dedesubt al iadului.

Slavă ...

Mireasă a Tatălui Celui fără de început, Maică a Unuia-Născut Fiului Lui, Biserica Dumnezeiescului Duh, miluieşte ticălosul meu suflet.

Şi acum ...

Tâmpit-ai, Fecioară, amărăciunea morţii, picurând băutura nemuririi şi izvorând dulceaţa vieţii.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Toiagul spre închipuirea tainei se primeşte, că a ales cu odrăslirea preot; iară Bisericii celei mai înainte

neroditoare, acum i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere şi spre întărire.

Îndestulare nu se face celor ce te laudă pe tine, Stăpână, că tu eşti lumina şi mângâierea şi viața şi sprijinirea noastră.

Cu cântări te lăudăm pe tine, Prealăudată, ca pe ceea ce ai născut pe Domnul cel Prealăudat, pe Care Îl laudă rânduielile îngerilor.

Slavă ...

Hristoase, izbăveşte-mă de întunericul cel mai dinafară, de amarul vierme cel cu foc arzător şi de tot alt necaz, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Şi acum ...

Ceea ce ai omorât iadul cu Dumnezeiască Naşterea ta, izbăveşte-mă de lăcaşurile cele întunecate ale iadului şi de focul cel veşnic.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale; înțeles-am lucrurile Tale şi am proslăvit dumnezeirea Ta.

La tânguirea cea prea amară şi la suspinul cel nemângâiat şi prea greu, gândeşte, o, suflete, şi cu amar de aici tânguieşte-te pe tine.

Omorât fiind mai înainte de moarte şi mai înainte de îngropare îngropat, eu cel mort de viu, de rea putoare sunt plin şi de putrejunea cea din mormânt.

Slavă ...

Pe înfricoşata dare de seamă şi pe înfricoşatul Tău divan, Judecătorule, în minte luându-le, mă tem şi cu a-

mar lăcrimez, ca un osândit; pentru aceea cad la Preacurata Maica Ta.

Şi acum ...

Minunea ta covârşeşte toată mintea, că pe Domnul cel nevăzut şi fără de ani, văzut sub ani L-ai născut.

Cântarea a 5-a, Irmos:

O, de trei ori fericite lemn, pe care S-a răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul, prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, înşelat fiind de Cel ce S-a pironit pe tine cu Trupul, de Dumnezeu Care dă pace sufletelor noastre.

Tânguieşte-te pe tine, o, suflete, mai înainte de ieşirea ta, ia asupră-ți plâns şi jeleşte-te cu amar, mai înainte până nu te apucă plânsul cel nemângâiat, căzând la Maica lui Dumnezeu.

Stropeşte-mă, Curată, cu apa umilinței şi cu picăturile milei tale dă-mi mie să vărs picături de lacrimi curățitoare de păcate.

Slavă ...

Când îmi aduc aminte, cu frică şi cutremur, de înfricoşata tăiere a morții şi de înfricoşatul Tău divan, Hristoase, mă împung cu amar la inimă; ci prin solirile Maicii Tale, fii mie milostiv.

Şi acum ...

Carte te-a văzut pe tine, Curată, mai înainte proorocul, întru care S-a scris Cuvântul Tatălui, Care ne-a izbăvit pe noi, Născătoare de Dumnezeu, de necuvântare.

Cântarea a 6-a, Irmos:

În pântecele fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-şi în chipul Crucii, mântuitoarea Patimă mai

înainte a închipuit-o arătat; de unde a treia zi ieşind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit cu trupul, şi cu Învierea cea de a treia zi, lumea a luminat.

Maica lui Dumnezeu, roagă pe Judecătorul să-mi fie mie blând şi lesne împăcat la judecată, şi cu ochi milostiv să caute spre mine când va şedea să cerceteze cuvintele şi faptele şi gândurile.

Păcătuit-am ca tâlharul, dar plâng ca desfrânata şi strig ca hananeanca. Sufletul meu, care se îndrăceşte cu patimile ca o fiică tânără, vindecă-l, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Doctorul sufletelor.

Slavă ...

Împărate a toate, mă înfiorez de a doua venire a Ta pe pământ, şi de înfricoşata şi nemitarnica judecată mă tem, căci dumnezeieştile şi cinstitele Tale porunci nu le-am păzit şi de cele rele nu m-am depărtat; pentru aceea alerg la Preacurata Fecioară şi Maica Ta.

Şi acum ...

Cu norii păcatelor, cu dulceaţa greşelilor, fiind ţinut, şi cu negura patimilor acoperit la minte aflându-mă, noaptea, lucrurile nopţii şi ale întunericului le-am săvârşit; ci tu, Fecioară, mântuieşte-mă.

Sedealna:

O, minune nouă! O, taină înfricoşată! Strigat-a Mieluşeaua, văzând pe Fiul pironit pe lemnul Crucii. Ce este aceasta, Nemuritorule Cuvinte al lui Dumnezeu? Cum Te vezi mort, Cela ce pământul îl clăteşti ca un Atotputernic? Însă laud a Ta înfricoşată şi dumnezeiască pogorâre.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu. Însă pe cei trei tineri nu i-au îngrozit mânia cea de fiară, nici focul cel vâlvăietor, ci cu duh de rouă aducător, ce împotrivă răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prealăudate Dumnezeul părinților şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Ceea ce ai născut adâncul milei, mântuieşte-mă pe mine cel nemilostiv şi preadesfrânat, ca o împreună pătimitoare şi milostivă şi îndurată, şi mă izbăveşte de gheena, pe mine ticălosul, ca să te laud pe tine, cea de-a pururea mult lăudată.

Poți câte voieşti, Fecioară, ceea ce ai născut pe Domnul Cel puternic întru tărie, şi ai mulțimi de tămăduiri. Pentru aceea alerg la acoperământul tău, strigând ție: Vindecă smeritul meu suflet cel bolnav.

Slavă ...

Pe mine cela ce suspin, primeşte-mă ca pe vameşul, şi să nu mă lepezi, Cuvinte, ci, ca un mult Milostiv, cu rugăciunile Maicii Tale celei nestricate, miluieşte-mă pe mine, cela ce cu sârguință cânt: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Şi acum ...

Cu picăturile milostivirii tale adapă pământul cel înțelenit al minții mele şi pe cel mărăcinos şi spinos, prin lipsa dumnezeieştii ploi şi prin mulțimea patimilor, cu plugul pocăinței ară-l.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Binecuvântați tinerii …

Ceea ce eşti casă cerească, bucuria drepţilor, cămara slavei, îmbrăcându-mă în haină vrednică de nuntă, bagă-mă şi pe mine în cămara Fiului tău, ca nu cumva, ca pe un netrebnic, legat de mâini şi de picioare, să mă apuce focul.

Zdrobirea inimii mele şi suspinurile cele din suflet, picăturile lacrimilor celor din ochii mei, primindu-le, Curată, prin lacrimile cele bune slobozeşte-mă şi mă izbăveşte de lacrimile cele nefolositoare, cele din gheena, că tu ai ridicat toată lacrima de pe faţa pământului.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Mi se pare că stau cu mintea înaintea divanului Tău, Judecătorule şi Dumnezeul meu, gol ca un osândit, înfricoşat, cutremurat, îngrijorat şi împilat. Deci, strig: Mântuieşte-mă, Unule Milostive, pe mine cel osândit, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Şi acum ...

O, prea nouă auzire şi vedere înfricoşată şi înfocată şi străină, care întru tine, Fecioară, s-a săvârşit! Dumnezeu S-a născut din nestricat pântecele tău şi în braţele tale S-a ţinut, Cela ce ţine toate cu dumnezeiasca putere.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Binecuvântaţi tinerii cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul, Dumnezeu Părintele; lăudaţi pe Cuvântul Cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut, şi preaînălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, Care dă viaţă tuturor întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Moartea ce a venit neamului omenesc prin mâncarea din pom, prin Cruce s-a stricat astăzi; pentru că bles-

temul strămoaşei, cel a tot neamul, s-a dezlegat prin Pruncul Curatei Maicii lui Dumnezeu, pe care toate puterile cereşti o măresc.

A vedea podoaba lui Hristos, cea cu adevărat frumoasă, şi de raza şi strălucirea Lui cea dulce a mă desfăta, învredniceşte-mă Stăpână.

Înotând în noianul păcatului şi viscolindu-mă cu întreitele valuri ale patimilor, alerg la limanul tău cel lin, Stăpână.

Slavă ...

Cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, mântuieşte-mă Milostive şi Preaîndurate, pe mine cel prea pătimaş, şi care întru răutăți am cheltuit bogăția Ta.

Şi acum ...

Cântare mai de pe urmă, şi întâi şi în mijloc, a arhanghelului «bucură-te» îți aduc, Curată, că alta potrivită ție nu pot afla.

Glas 8, Cântarea 1-a, Irmos:

Să cântăm Domnului, Celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă că S-a proslăvit.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuieşte-ne pe noi

Preaslăvite s-au grăit pentru tine, Fecioară Preaslăvită, ceea ce singură eşti slava creştinilor. Pentru aceea, pe mine care te slăvesc pe tine, fă-mă părtaş al slavei ce va să fie, prin rugăciunile tale, Preacurată, cu totul fără prihană.

Bine este cuvântat Rodul pântecelui tău, cea cu totul fără prihană, prin care toţi oamenii ne-am dezlegat din blestem, binecuvântată, Preacurată, nespusă minune, nepricepută vedere, mântuirea tuturor oamenilor.

Slavă ...

Pe Tine, Doamne, totdeauna Te roagă mulţimea îngerilor, ceata ucenicilor, adunarea proorocilor, a mucenicilor, a cuvioşilor Tăi, ca să ne dăruieşti nouă, pentru Născătoarea de Dumnezeu, iertare de păcate, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum ...

Preacurată, ceea ce ai primit în pântece Focul cel nesuferit, te rog cu credinţă, izbăveşte-mă de gheena şi de munca aceea care pentru mulţimea greşelilor îmi este mie gătită; slobozeşte-mă cu rugăciunile tale cele bine primite.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Tu eşti tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Din sfinţita petrecere căzând, Curată, m-am alăturat cu dobitoacele şi tot osândit m-am făcut. Ceea ce ai născut pe Judecătorul, izbăveşte-mă dintru toată osândirea şi mă mântuieşte.

Suspin neîncetat, şi lacrimă sufletească şi necontenită umilinţă, dăruieşte-mi mie, Fecioară, ca să-mi plâng patimile mele, care din nebăgarea mea de seamă odrăslesc întru mine, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Slavă ...

Cetele cereşti, duhurile cele slujitoare, soborul prorocilor, al apostolilor şi al mucenicilor Tăi, împreună cu ceea ce Te-a născut pe Tine, Te roagă, Îndurate, ca să dăruieşti poporului Tău iertare de greşeli.

Şi acum ...

Preacurată, ca ceea ce eşti Milostivă, roagă acum pe Cel Milosârd, pentru mine care am năravuri nemilostive, fără de îndurare, ca prin chipurile pocăinţei, iarăşi să mă cheme şi să mă învrednicească milostivirii celei dumnezeieşti.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Pe a Ta înomenire, pe care mai înainte de veci ai hotărât-o şi mai pe urmă ai binevoit a o săvârşi, Doamne, am auzit-o şi cu frică am lăudat-o.

Zapisul cel viclean al păcatelor mele rupe-l, Preacurată, cu dumnezeiasca suliţă, care a împuns coasta cea dumnezeiască a Celui ce de voie S-a făcut Om dintru

tine, Fecioară, şi te roagă Lui ca să mă scrie în cartea celor mântuiți pe mine, care nebuneşte m-am depărtat de la Dumnezeu.

Ca să te slăvesc cu glasuri mulțumitoare, ca să te măresc cu dragoste dumnezeiască pe tine, ceea ce prin Naşterea ta cea prea mare pe toți cei micşorați i-ai mărit, pe mine cel ce mult am greşit şi cumplit am căzut, iertării învredniceşte-mă, Fecioară cu totul fără prihană.

Slavă ...

Legile firii s-au înnoit întru tine, că mai presus de fire ai născut pe Cuvântul. Drept aceea, cu credință mă rog: Pe mine care mult am păcătuit, mai presus de firea omenească, şi m-am depărtat de la Dumnezeu, întorcându-mă, mântuieşte-mă cu rugăciunile tale, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi acum ...

Vrăjmaşul, cu săgețile păcatului, tot a rănit sufletul meu şi inima mea a întinat-o cu dezmierdările şi din calea cea dreaptă m-a rătăcit. Pentru aceasta, strig ție, Fecioară: Pe mine care mă întorc, primeşte-mă şi mă mântuieşte.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Din negura patimilor, ca dintr-o noapte prea adâncă mântuindu-mă, învredniceşte-mă, rogu-mă, ca duhul meu să se scoale dis-de-dimineață la lumina zilei poruncilor Tale, Hristoase.

Neamurile neamurilor, pe tine cea pururea fericită, te fericesc acum şi puterile cerurilor te laudă pe tine singură, ca pe ceea ce ai împreunat cele de jos cu cele de sus, ceea ce eşti binecuvântată între femei, chemarea lui Adam celui căzut.

Ca să rămân eu întreg, neabătându-mă din starea cea bună, ci drept călătorind şi cele bine plăcute lui Dumnezeu lucrând, împuterniceşte-mă, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Bun, Care ne-a izbăvit pe noi de necuvântare.

Slavă ...

Cuvinte, Cela ce pentru adâncul milei cel covârşitor Sângele Tău pe Cruce L-ai deşertat, usucă adâncul patimilor mele şi mă învredniceşte ca întru umilință să-Ți plac Ție, Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Şi acum ...

Înfrumusețatu-te-ai, Fecioară, cu frumusețile preacuratei fecioriei tale, şi ai acoperit grozăvia cea cu chip urât a Evei celei dintâi, născând pe Hristos, Care dăruieşte haina nemuririi celor ce te cinstesc pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăți şi viața mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune, scoate-mă.

Miluitu-s-a prin tine firea omenirii, că pe Domnul cel Milostiv L-ai născut, Milostivo, Preacurată. Pentru aceasta te rog pe tine, miluieşte-mi sufletul meu.

Cetele celor fără de trupuri şi ale mucenicilor, ale proorocilor şi ale apostolilor Tăi, Hristoase, pe Tine Te roagă, ca să mântuieşti poporul Tău de toată îmbulzeala, pentru ceea ce Te-a născut pe Tine.

Slavă ...

Ceea ce eşti pământ nelucrat, care ai născut pe Lucrătorul de pământ şi Ziditorul a toate, sufletul meu cel plin de mărăcinii patimilor, arată-l aducător de roade prin cunoştinţă dumnezeiască.

Şi acum ...

Călcat-am poruncile cele ce mă povăţuiesc către Dumnezeu şi voind m-am făcut rob relelor patimi. Pentru aceasta, te rog pe tine, izbăveşte-mă de stăpânirea lor, Pururea Fecioară.

Sedealna:

Amărăciunea muncilor şi durerea şi usturimea şi asprimea bătăilor, întunericul cel neluminat, tartarul cel fără de sfârşit, viermele cel veninat cu adevărat şi de foc, gura lui cea mult mâncătoare, gâtlejul cel nesăţios şi muncile cele nenumite şi necunoscute, suflete al meu, mai înainte văzându-le, cu suspine şi cu lacrimi roagă pe Maica Judecătorului tău, strigând: De Dumnezeu Născătoare Fecioară, dă-mi iertare de răutăţile mele, mie celui ce alerg cu credinţă la acoperământul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii cei cinstitori de Dumnezeu, în Babilon, chipului celui de aur nu s-au închinat, ci în mijlocul cuptorului celui cu foc, fiind rouraţi, cântare au cântat grăind: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Prin negrăită Naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu, ne-ai învrednicit pe noi înfricoşatelor şi negrăitelor lucruri; pentru aceasta, din munca cea înfricoşată izbăveşte-mă pe mine şi bucuriei celei negrăite învredniceşte-mă, ca de-a pururea să te laud pe tine, cea mult lăudată.

Cu lenevire viața mea cheltuind-o, am rămas neroditor şi mă tem de judecată şi de focul cel nestins la gheenei; ci tu, Fecioară, ceea ce ai născut Focul cel nesuferit, grăbeşte cu solirea ta de mă izbăveşte de focul muncii.

Slavă ...

Mai presus decât minunile este minunea cea mare a Naşterii tale. Pentru aceasta strig către tine: Curată, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, minunează milele tale întru mine şi de urgia cea viitoare izbăveşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum ...

Pe mine care am viețuit în lume şi am trecut cu vederea legile Tale cele sfinte şi cinstitele Tale porunci, Mântuitorule, miluieşte-mă şi mă mântuieşte, pentru ceea ce Te-a născut pe Tine, ca un Dumnezeu Făcător de bine şi mult Milostiv.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu …

Sufletul meu cel omorât înviază-l, căzut fiind ridică-l, împacă mintea mea, potoleşte valurile ispitelor, Fecioară, şi mă mântuieşte pe mine care strig: Tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Ca tâlharul strig Ție, Iubitorule de oameni, «pomeneşte-mă»; plâng ca desfrânata şi strig Ție «greşit-am», precum dedemult desfrânatul; primeşte-mă pe mine deznădăjduitul, cel ce mă pocăiesc, pentru Născătoarea de Dumnezeu, ca să-Ți cânt cu osârdie: Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cu rugăciune strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu Prealăudată, împreună cu nenumăratele puteri cele gândite, cu mucenicii şi cu cuvioşii şi cu apostolii şi cu proorocii: Fii solitoare pentru toți care cu credință cântă dumnezeieşte: Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Şi acum ...

Preacurată, ceea ce mai presus de fire, fără ispită de nuntă, ai născut pe Dumnezeu, Care este puternic să facă pe toți cu viață, sufletul meu cel omorât cu greşelile şi stricat cu muşcările cele otrăvitoare, înviază-l, ca să strige: Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu în cuptor, călcând împreună cu focul şi văpaia, au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pe tine Maica lui Dumnezeu şi Fecioara cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte, prin cuvânt, pe Dumnezeu Cel Adevărat, pe tine cea mai înaltă decât preacuratele puteri, cu slavoslovii, fără de tăcere, te mărim.

O, dumnezeiescule pat al lui Solomon, pe care îl înconjoară acum şaizeci de puternici, după Dumnezeiasca Scriptură, întru care S-a odihnit Cuvântul, pe mine, care de mulțime de diavoli pururea mă clătesc, păzeşte-mă nerănit, cu puterea ta, Curată Pururea Fecioară.

Picurând dulceață dumnezeiască, ceea ce ai născut

pe Dulceaţa tuturor, îndulceşte-mi sufletul meu cel otrăvit de veninul şarpelui şi totdeauna, cu mijlocirea ta, mă fă străin de păcatul cel amar, ceea ce eşti neruşinată părtinitoare a credincioşilor.

Slavă ...

Iisuse, Soare al slavei, luminează-mi ticălosul meu suflet, cu rugăciunile Dumnezeieştii şi Preacuratei Fiice a lui Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, şi cu ale slujitorilor celor fără de trupuri, ale cinstiţilor Tăi apostoli, ale ierarhilor, ale proorocilor, ale preaslăviţilor mucenici şi ale cuvioşilor Tăi.

Şi acum ...

Mă cutremur, Unule Îndurate, de a doua venire a Ta, şi mă tem, tot vinovat şi nedumerit fiind, Doamne. Pentru aceasta, mai înainte de sfârşit, strig Ţie: Milostiveşte-Te şi mă mântuieşte, pentru ceea ce Te-a născut, Milostive Bunule şi Iubitorule de oameni.

CUPRINS

GLASUL 4

GLASUL 5

GLASUL 6

GLASUL 7

GLASUL 8